

پیرەدار

تایبەتنامە یەك بۆ ریزلینان لە قەلەم و پیگە ی
شاعیری گەل، جەلال مەلەکشە

کۆمەڵیک نووسەر

پروژه و بلاوکراوهی:
ناوهندی چوارباخ

پیرەدار

- بابەت: تابیه‌تنامە یەك بۆ ریزلێنان لە قەلەم و پێگە ی شاعیری گەل، جەلال مەلەكشا
- نووسین و ئامادەكردن: كۆمەڵێك نووسەر
- دیزاینی بەرگ و ناوهوه: ئومێد محەمەد
- نۆرە ی چاپ: چاپی یەكەم: ۲۰۲۰
- تیراژ: ۱۰۰۰ دانە
- چاپ: چوارچرا

دەزگاکانی چاپ و بلاوکردنەوهی پۆژھەلات دەتوانن تەنھا بە
ناماژەپێدان بە ناو ناوهندی چوارباخ چاپی بکەنەوه

پیرەدار

تایبەتنامە یەك بۆ ریزلینان لە قەلەم و پیگە ی
شاعیری گەل، جەلال مەلەكشا

كۆمەڵێك نووسەر

« تاق وەسانی دل »

ل
حەلا مەلە

شیرینە کەم!

من فەرهادنم

نەخشت لە سەر بەردە کەم .

شەتێ عەشقی تۆم لە دە روونا چا زوو

و ەره چاری ،

سەرت بنە بە سینگمە دە

ترپە کانی دلم هەموو

هەر ناوی تۆن

بە جێگای بەرد

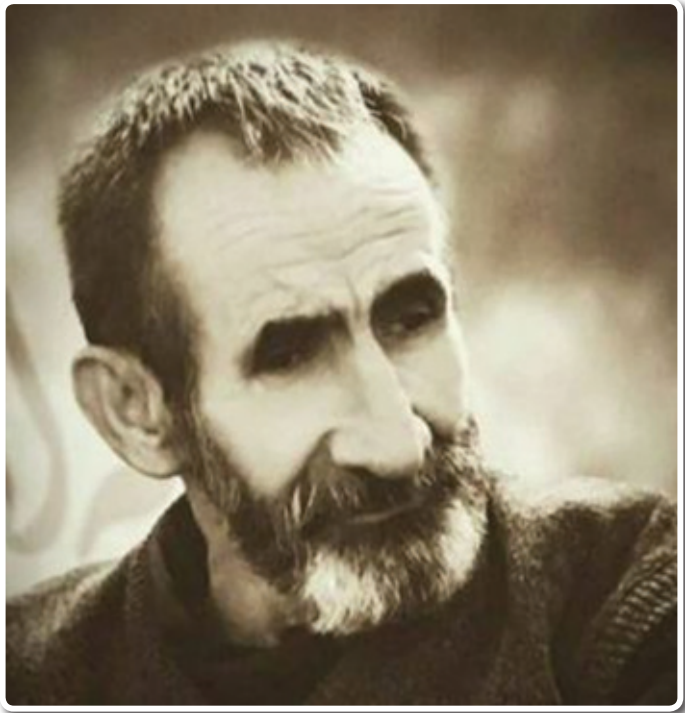
تۆم لە تاقە وەسانی دلما نەخشت زوو؟

٢٠٠٠ ر ٥٢٠

شێعەرێکی مامۆستا جەلال مەلەکشای،
بە دەستخەتی خۆی

پیرست

- پیشہ کی ناوہندی چوارباخ..... ۷
- پیشہ کی نووسہران..... ۹
- ژیاننامہ ی جہلال مہلہ کشا..... ۱۳
- مہلہ کشا لہ نیوان شیعر و سیاسہ تدا (دیمانہ)..... ۲۳
- مہلوی شیعر..... ۵۵
- یادکردنہ وہی شاعیری دارہ پیرہ..... ۶۳
- ناسیونالیزی مہلہ کی لہ شیعری جہلال مہلہ کشا..... ۷۵
- جہلال مہلہ کشا؛ دوو جیہان و دوو زمان..... ۷۹
- قہلہ مباریک لہ سیاہکہ لہ وہ بۆ قہ ندیل!..... ۹۵
- جہلال، میژووی راستہ قینہ ی کوردستان..... ۱۰۷
- رانانیک لہ شیعر و ئہ ندیشہ ی..... ۱۱۳
- خودویناکردن لہ "مہ سیح" دا..... ۱۳۹
- زامی قہ لہ می مہلہ کشا بہ دوای چارہ نووسدا..... ۱۵۷
- خۆشہ ویستی نیشتمان لہ شیعری..... ۱۶۵
- پیگہ ی ئہ دہ بی، سیاسی و کۆمہ لایہ تی..... ۱۹۱
- شاعیریک کہ قہ ت دوژمن نہ ی توانی..... ۱۹۹
- جہلالی مہلہ کشا، شاعیریکی چہ وساوہ ی نہ چہ ساوہ..... ۲۰۵
- مامۆستا جہلال مہلہ کشا و باوہ رکانی..... ۲۱۳
- مہلہ کشا، بالویزی شیعری نہ تہ وہی و..... ۲۲۳
- بۆ جہلال مہلہ کشا..... ۲۳۱
- کاوہ رابہ!..... ۲۳۵
- داستانی دارہ پیرہ..... ۲۳۹

جەلال مەلەکشە: مەن دۆنداری کوردستانم

پینشه کیی ناوهندی چوارباخ

کۆچی دوایی جه لال مه له کشا، شاعیری نیشتمانپه روهری کورد، ئەو ئەرکهی له سهershانی ناوهنده که مان دروست کرد که ههول بدهین ریزیکی تایبته له ماندوو بوون و پیگهی ئەو که سایه تیه ئەده بییهی نه ته وه که مان بگرین. ناوهندی چوارباخ، وهکو ناوه ندی که بهرنامهی کاری خۆی له سه ر بنه ما نه ته وه بییه کان بنیات ناوه، له یه که مین پۆژه کانی کۆچی دوایی ماموستا «جه لال مه له کشا» وه بهرنامهی ئەوهی دانا بو چله مین پۆژی کۆچی دوایی ئەو شاعیره مه زنه بتوانیت کتیبیک له چاپ بدات. بهو بۆنه وه دهسته یه کی بۆ جیه جیکردنی ئەو ئەرکه دهستنی شان کرد و دهسته کهش نامه ی بۆ ژماره یه ک له نووسه ران و ئەدیانی کوردستان نارد و تیندا داوای کرد له ماوه یه کی دیاریکراودا به ره مه کانیا ن به مه به سته کۆکردنه وه له دووتوی کتیبیک ره وانه بکه ن.

به خۆشیی وه له ماوه یه کی زۆر که مدا به شیک ی بهرچاو له و نووسه ر و ئەدیانه ی که نامه یان بۆ نیرد رابوو، وه لامی ئەرینیا ن دایه وه و توانرا ئەم کتیبه که ئیستا له به رده سته ئیوه به ریز دایه، بیته به ره هم و وه ک ریزیک له ماموستا جه لال مه له کشا له چله ی کۆچی دواییدا بخریته به ردیده ی خوینه ران.

هاوکات سیاسی کاک "محهمه د فهراهادزاده" دهکهین که بۆ رازاندنه وهی بهرگ و به نووسینی شیعیکی مامۆستا جهلال به ختی نهسته علیق یارمه تیدهرمان بوو و به دهنگ داواکارییه که مانه وه هات، هیوادارین نمونهی زۆر بیت.

لیردها پیویسته وهکوو ناوهندی چوارباخ، سیاسی هموو نووسهر و ئه دیبانه بکهین که به نووسینی وتار و بابته له به ئه نجامگه یشتنی ئه م به ره مه دا یارمه تیدهرمان بوون. سیاسی به پیز کاک «کاروان میراوی» دهکهین که ئهرکی هه له بپی و یه کده سترکردنی پینووسی وتاره کانی له ئه ستۆ گرت.

پیویسته سوپاسیکی تایبه تی به پیز «شه ریف فلاح» یش بکهین که بۆ جاری دوهم هه له بپی وتاره کان و پیکه ستنی بابته و راستکردنه وهی هه ندی زانیاری له ئه ستۆ گرت. لیره ش هیوادارین ئه مکاره ببیته نه ریتیک بۆ ئه وهی بتوانین له مه ودوا پیز له که سایه تییه کانی کۆمه لگهی کوردی بگرین.

ناوهندی چوارباخ - پاییزی ۲۰۲۰ی کوردی

پيشه كىي نووسهران

جه لال كى بوو؟ له كام تورمه و له كام خاكدا چرؤى ژيانى پشكوت؟ ئه و له كوردستانى ژيردهستى ستم، له ولايتكى دسكرد به ناوى ئيران، له (مه لووشان) و گونديكى بچووكى چه مشاره ديرينه كهى ههلؤخان، له دايك بوو، چاوى كرده وه، ژيانى ئاويتتهى ژيانى چه وساوه كان بوو، دهورهى دهره به گايه تى و به سوخره گرتن، دهورهى چه وساوه و چه وسينه ر، ئه و به بى ههلؤژاردنى خؤى له ره گه زى كورد بوو، كه هه نارديانه به ر خويندن، تيگه يشت كه ناييت به زمانى خؤى بخوينايت، له به ره وهى مندالئيكى هؤشيار بوو، ههستى به زورملى كرد، به لام چارى نه بوو و سوارى كوترى خه يال بوو، ههلوه داي دؤزينه وهى ريگه چارهى جياوازييه زهقه كومه لايه تى و ئابوورى و فره هنگيه كان بوو، چنگى له مانيفيستى كؤمونيزم گيرى كرد و به رنامه ي يه كسانىي مرؤفى له باوهش گرت.

به لأم ئەم بارنامەیه تاکوو کردەوه و ئەویش له ولاتیکی نادیمۆکراتیک و به کردار و کردەوه ستمگەریدا مه‌ودایه‌کی زۆری هه‌یه و له‌مپه‌ره‌کان بو‌گه‌یشتن به سه‌ربه‌ستی و سه‌پینه‌وه‌ی به‌ربه‌سته‌کان زۆرن و بوونی بیرئیکی له‌و چه‌شنه، ئەویش له ئێران و له‌سه‌رده‌می ستمکاریی شای په‌هله‌ویدا له‌لای ده‌سه‌لاتداران پاوان و تاوانئیکی گه‌وره‌ بوو، هه‌ر بۆیه جه‌لال مه‌له‌کشا له‌و پێوه‌ندییه‌دا تووشی چه‌رمه‌سه‌ریی زۆر بوو.

به سه‌ره‌که‌وتنی شو‌رشی خه‌لکی ئێران، ترووسکه‌ی هیوا له‌لای جه‌لال بیره‌کان گه‌شایه‌وه، بئ ئاگا له‌وه‌ی که له‌و رووداوه‌دا ته‌نیا جیگورکئیی ده‌سه‌لات بوو، نه‌ک چاکسازی له‌ بواری جو‌راوجۆردا، هه‌ر بۆیه له‌م قوناخه‌شدا ئەم سه‌وداسه‌ره‌ی ئازادی که‌وته‌وه گێژاوی گرتن و چه‌رمه‌سه‌رییه‌کی زۆر، دوا‌ی رزگار بوونی به‌و هیوایه که بتوانیت له‌لای هاوبیره‌کانی تری بگرسیته‌وه، به‌ره‌و به‌شیکیتز له‌ نیشتمان رپگای گرته‌ به‌ر و له‌ویش نه‌یتوانی و بۆی نه‌چه‌لی که خۆی رابگریت، گه‌رایه‌وه و ئەمجاریش که‌وته‌وه گێژاوی مه‌رگ!

ئهو مایه‌وه له‌گه‌ل پینووسه‌که‌ی سواری ئەسپی خه‌یالی سه‌ربه‌ستی و ئەوینداریی نیشتمان بوو، پووی له‌ چپای هه‌له‌مووتی لیک گریدانی سنووره‌ ده‌ستکرده‌کان کرد و ئاره‌زووی ده‌کرد که رۆژیک دا‌بیت له‌ سنه‌وه بانگ بکه‌ن سنه - سلیمانی و به‌مجۆره جاری دا کوردستان یه‌ک ولاته و ئەو ئەوینداری رپبوارانی ئەو رپگایه‌یه، هه‌ر بۆیه بو‌شه‌هیدبوونیان شینی گێرا.

جه‌لالی نه‌مر، به‌ ده‌ربیرینی هه‌ستی پاراوی خۆی و دانان و

چینی وشه‌ی جوان، لاهه‌کانی فیر کرد چلون تی بکوشن بو
رزگاری و نازادی و سه‌به‌ستی و پچرینی زهنجیری کویله‌تی، ئەو
په‌یامی ئەوه‌ی پی بوو که بو تیکخسته‌وه‌ی سنووری سته‌مکرد،
لاوان ده‌بیت بست به بستی چیا‌ی هه‌له‌مووتی زۆرداری بییون
تاکوو دایکی نیشتمان له یه‌خسیری رزگار بکه‌ن.

ئەو وتی چل ساله‌ ته‌رمی خۆم له سه‌رشانمه‌ بو ئەوه‌ی بسته
خاکیک شک ببه‌م و بدۆزمه‌وه و تیندا بیسه‌روه‌ینم، به‌م ئاماژه
وتی، تاکوو نیشتمان پینه‌ستی داگیرکه‌رانه، من و تو خاوه‌نی
گه‌زیک خاکی خۆمان نین تاکوو ته‌رمی خۆمانی تیدا بنیژین.

به‌ مردنی ئەم ئەوینداره‌ی نیشتمان و ریکردنی بو هیلانه‌ی
هه‌تا‌هه‌تایی و به‌ ئاماده‌بوونی ئاپوورای ئەویندارانی نازادی له
سنه‌ی هه‌لوخان و مه‌ستووره‌ی شاعیر، ده‌رکه‌وت که جه‌لالی نه‌مر
چه‌نده‌ له‌لای ئەو خه‌لکه‌ به‌نرخه‌، دیتنی دیمه‌نی به‌خاکسپاردنی
جه‌لال مه‌له‌کشا و خویندنی سه‌روودی نه‌ته‌وايه‌تی و ته‌لقین به
زمانی شیرینی کوردی، وای له‌ من کرد که ئاره‌زوو بکه‌م منیش
وه‌کوو ئەو له‌ باوه‌شی گه‌رمی ئەمه‌گناسیی ئەو خه‌لکه‌ به‌پیزه‌دا
به‌ره‌و گورستان به‌رئ بکریم.

سپاس بو خه‌لکی سنه‌ و ناوچه‌کانی ده‌وروبه‌ری سنه‌ و یادی
جه‌لال و گشت شه‌هیدانی ریگای نازادی به‌خیر.

حسین خه‌لیقی

سوید ۲۰۲۰/۱۱/۶

ژياننامه‌ی جه لال مه له كشا

دياکو رحمانی

جەلال مەلەكشا، شاعیر، چیرۆكنوس و وەرگێری بەتوانا ساڵی ۱۳۳۰ی هەتاوی بەرانبەر بە ۱۹۵۱ی زایینی، لە گوندی مەلووشان (مەلەكشان)ی سەر بە شاری سنە لە رۆژھەلاتی كوردستان لە بنەمالەیهکی جووتیار لەدایك بوو و باوکی خویندەواری نەبوو، بەلام مامی مامۆستا جەلال تا رادەیهك خویندەواری هەبوو و شارەزای ئەدەبیات و شیعری شاعیرانی كورد و فارس بوو، بۆیە مامۆستا جەلال هەر لە تەمەنی مندالییەوه لە خزمەتی مامی لەگەڵ شیعەر و ئەدەب ئاشنا بوو، خولیا و حەزی شیعەر وای لێ دەكات كە وەكوو خۆی دەلیت لە خزمەتی مامیدا فیڕی شیعەر و ئەدەبی شاعیرانی كورد وەكوو مەولەویی كورد، نالی، هەروەها شاعیرانی فارس وەكوو حافز، سەعدی و مەولانا بوو .

مامۆستا جەلال تا پۆلی سینی سەرەتایی لە گوندی مەلووشا خویندوویە و دواتر لەگەڵ بنەمالەكە ی هاتوونەتە شاری سنە، پاش ئەو ی كە هاتوونەتە سنە هەر لەو تەمەنە كەمدا تیکەلی كۆرە ئەدەبیەکانی شاری سنە بوو و چالاکیی لەو كۆرە ئەدەبیانە وای لێ كردوو كە لە تەمەنی كەمدا وەكوو مندالیکی بەتوانا و بەهرەمەند بکەوێتە بەر سەرنج، بەلام تینوویەتی ئەو شاعیرە دانامرکیت و بەرەو ئامانج هەر دەروات، لە تەمەنی ۱۶ ساڵیدا رووی كردوو تە شاری شیراز و هەر ئەو كات بوو تە ئەندامی دەستە ی نووسەرانی گوۆقاری شاری شیراز، زۆری نەخایاند لە زۆربە ی گوۆقارەکانی سەرانشەری ئێراندا نووسینەکانی جەلال مەلەكشا بلاو بوونەوه.

جەلال مەلەكشا لە ئيراندا لە بواری شیعەر و ئەدەبی فارسییەوه ناوبانگیکی زۆر باشی هەبوو، هەر بۆیە بەردەوام کاری لەگەڵ ئەو گۆڤاره ۱۷ سال دەخایەنیت و دوای ئەوەی ناوبانگی شیعەر و ئەدەبی مەلەكشا زۆربەیی شارەکانی ئیرانی گرتە بەر، دواتر ئەحمەد شاملوو داوای لە مامۆستا جەلال کردوووە کە لە گۆڤاری «دونیاى سوخەن» (جیهانی پەیف) بە سەرنووسەریی شاعیری بەناوبانگی فارس واتە ئەحمەدی شاملوو و لە شاری تاران، درێژە بە هونەرە پرېایەخەکەى بدات.

ئەحمەد شاملوو بە نووسینەکانی جەلال مەلەكشا زۆر خوْشحال دەبوو، بە شیوەیەک ئەگەر لە گۆڤارهکەى جاروبار نووسینی جەلال مەلەكشا نەبوایە، لە پیشەکیی نووسەر ناوی دەهینا و دەیگوت مەخابن ئەمجارە گۆڤارهکەمان لە نووسینەکانی جەلال مەلەكشا ببینەهرەیه، مەلەكشا لە بواری وەرگیڕاندا دەستیکی بالای هەبوو، شیعەر و بەرھەمەکانی شاعیرانی ناسراو و پایەدارى وەك شیرکو بیکەس، عەبدوڵلا پەشیو و لەتیف ھەلمەتی وەرگیڕاوه و بە کۆمەلگەى ئەدەب و زمانى فارسیی ئاشنا کردوو. مەلەكشا لە یەكەم كەسەكان و ئەو پیشەنگانەیه كە شیعەری كوردی بە كۆمەلگەى ئەدەبی فارسی ناساندوو و بەو شیوەیه خزمەتی بە شیعەر و ئەدەبی كوردی کردوو، لەو كاتەدا لە كۆرە ئەدەبیبەكان ھەلسەنگاندنی هەبوو و ئەحمەد شاملوو لە كۆریكدا باسی ھەلسەنگاندنی جەلال مەلەكشای کردوو و بە شاعیریکی گەرە و کاریگەری داناو.

ھەمان ئەو سالانە جەلال مەلەكشا بەبێ ئەوەی کتیبیکی چاپکراوی ھەبیت، بوووتە ئەندامی دەستەى نووسەرانی ئیران.

مهلهكشا تاكوو سالى ۱۳۵۷ى ههتاوى (۱۹۷۹ى زاييني) واته له سهردهمى راپهپيني گهلانى ئيران ههر به زمان فارسى نووسيوويه و له ههمان سالدا بريارى داوه قهلام و ئەندیشه و باوهرى بۆگهشهى زمان و ئەدهبى نهتهوه و خهلكهكهى خۆى بخاته گهر و به شيوهى جىدى دهستى به نووسيني شيعر و چىروكى كوردى و وتارى ئەدهبى و كارى رۆژنامه نووسى كرد .

مامۆستا «جهلال مهلهكشا» دواى كوچى دوايى مامۆستا هيمن بۆ ۱۴سال له ناوهندى بلاوكردنه وهى فرههنگ و ئەدهبى كوردى (سهلاحهدين ئەيووبى) له ورمى بهرپرسى بهشى ئەدهبى و وهلامدانه وهى نامهى خوينه رانى گوڤارى «سروه» بووه. بوونى جهلال مهلهكشا، هاوشانى ئەحمه د قازى، مارف ئاغايى، سواره فتوحى و دهيان نووسهر و ئەدهبى دىكه له گوڤارى سروه، بناغهى قوناغىكى گرنگى رۆژنامه نووسى ئەدهبىيان له رۆژه لاتى كوردستان دانا كه سروه بووه پرووگه و رۆچنه يهكى گرنگ و قوتابخانه يهكى فير بوونى زمانى كوردى و خزمه تىكى زورى به گهشهى زمان و ئەدهبى كوردى كرد. مهلهكشاي شيعر و نيشتمان، كه هه موو ژيانى خۆى تهرخان كرد بۆ نووسين و بهگژداچوونه وهى چهوساندنه وه و ستمى داگيركه رانى كوردستان، دىر به دىرى شيعر و چىروكى له خزمهت ئەدهب و سهروه رى نهته وهكهى و پهيامى بهرزى ئازادىدايه.

ژيانى جهلال مهلهكشا كه ئاوپتهى رهنج و ئازار و مهينه تى بووه، ههر له سهرده تاى نووسىنييه وه بههوى بيروباوهرى تووشى

گرتن و زیندان و ئەشکه‌نجه بووه و به‌شیکی زۆری نووسین و به‌تایبه‌تی شیعره به‌رگریه به‌هیزه‌کانی زاده‌ی کونجی زیندانن. مه‌له‌کشا له‌و ده‌گمه‌ن شاعیرانه‌یه که به‌راستی شاعیرانه و ژیا و وه‌ک راستگوترین شاعیر، هیچکاتیک له‌گه‌ل خۆی و هه‌ست و نه‌ته‌وه‌که‌ی درۆی نه‌کردوه و به‌ وشه و ده‌ربرین و شیعر و هه‌لوێست، هه‌تا کۆتایی به‌ رییازی کوردانه و سه‌ربه‌خۆیی نووسین و قه‌له‌م وه‌فادار مایه‌وه و وه‌ک خۆی ئەیژئ (من په‌یمان‌که‌م نه‌شکاند)، سه‌ری بۆ هیچ داگیرکه‌ر سته‌م و ته‌نانه‌ت ئایدۆلۆژیایه‌ک نه‌وی نه‌کرد. هه‌رچه‌ند به‌ جه‌سته لاواز بوو و پشتی له‌ هه‌موو مالێ دنیا کرد و ته‌نیا نووسی و سه‌لماندی که (ئاسمان قه‌له‌مه‌روی بالنده‌یه) و ئەو ته‌نیا دل‌داری کوردستان بوو و هه‌تا سه‌ر وه‌ک خۆی مایه‌وه و سه‌ربه‌رز و پووسوور ژیا. ئەو جه‌سته لاوازه له‌ به‌رانبه‌ر ده‌یان بۆسه و که‌له‌پچه و ئازار و ئەشکه‌نجه‌دا کۆلی نه‌دا و هه‌ر بۆ لووتکه هه‌لفری و ته‌نیا ئاسۆی ژیا‌نی پزگاریی وه‌ته‌ن و نووسین له‌پیناو دادپه‌روه‌ریی کۆمه‌لایه‌تی و ئازادی و سه‌ربه‌ستیی مرۆفی کورد بوو.

ته‌مه‌نی مه‌له‌کشای ئاشقی وه‌ته‌ن، هه‌ر به‌ نووسین و گو‌فاره‌کان تیپه‌ر نه‌کراوه، هه‌ست و سۆزی کوردستان وای لی کردبوو که ئەو پیاوه قه‌له‌می بۆ به‌خودانی گه‌له‌که‌ی به‌کار به‌ینیت، ناره‌زایه‌تی خۆی دژبه‌ ئەوانه‌ی مافی کورد و کوردستان پیشیل ده‌که‌ن ده‌رده‌بری، جه‌لال له‌ شیعرێ (خوین و کوستان و تفه‌نگ) دا وه‌لامی ئەو که‌سانه ده‌داته‌وه که لۆمه‌ی شیعره به‌رگریه‌کانی ده‌که‌ن و ده‌لیت:

«ئەي من چ بکهەم؟
نەخشەي گەورەي و لاتەکهەم تەفەنگیکە و
بتانەوئ و نەتانەوئ
لەناو هەموو نوووسراوەکاندا
دیاره.
یالە دێرێکی دیکەدا دەلیت:

«پیتان دەلیم شاعیرانی و لاتەکهەم،
پیتان دەلیم سەری شیعرەي بی چەک دەپەن،
شیعرەي بی خوین زەرد و بی هیز و لاوازه،
شیعەرێک چیای تێدا نەبی زگی ئەدەن،
پیتان دەلیم بۆیە شیعرم خویناوییه و زەردە پەنگم،
من شاعیری نیشتمانی خوین و کوستان و تەفەنگم.»

هەر بۆیە پێش راپەرینی گەلانی ئێران چەندین جار کە لەبجە لە دەستی دراوه و رادەستی بەندیخانەکان کراوه، دواي راپەرینیش هەر بەو شیۆه بووه و سەرجهەم سەلەکانی بەندیخانە کە بۆ چەند جاری گیراوه، دەگەنە نزیکەي ۱۵ سال کە ماوهیەکی زۆرە، بۆ خۆی دەلیت چی دیواری بەندیخانەي ئێران هەیه یادگاری منی پێۆهیه و زۆرێک لە شیعرە ئاگرین و پەر لە سۆزەکانی لە سووچی بەندیخانە گوتراون، دواي راپەرین دەستی کردووه بە کوردی نووسین و بۆ خۆی گوتوویه من لە هاوشیۆه ي شیعرەکانی عەبدوڵلا پەشێو شیعر دەنووسم و بۆ یەکهەمجار شیعرەي عەبدوڵلا پەشێوی بەدەل دەبیت، هەر وهکوو دیاره لە ئەدەبیاتی پۆژەهلاتی

کوردستان جەلال مەلەکشامە و قەلەمی زۆر بەرچاوە و دیارە و بە یەکیک لە لووتکەکانی شیعەر و ئەدەبیاتی پوژەهلەت دیتە ئەژمار، پەسپۆران و رەخنەکارانی ئەدەبی کوردی پێیان وایە دوای هێمن و هەژار، جەلال مەلەکشامە لە شێواز و رێچکەیی خۆیدا لە بواری شیعەردا بێوینەییە.

مەلەکشامە ژیانیدا هەوراز و نشیوی زۆری بێنویە و جیا لەوەی سەرجمی شیعەر و چیرۆکی ئاوینی بالانوینی دەرد و رەنجی کۆمەلگەیی کوردستانە، دەتوانین بێژین جەلال بە مانای وشە شاعیر و نووسەری دەروەست و نیشتمانپەروری سەردەمی خۆیە و ئەو ئازار و مەینەتییانەیی کە لە ژیانیدا چەشتوویە لە دێر بە دێری شیعەر و نووسینیدا رەنگیان داوەتەو. شیعەری مەلەکشامە شیعەریکی پتەو، قورس و قایم و تژییە لە پەلام و هاواری راپەنین و وشیاریی کۆمەلایەتی. شاعیریکی خەلکی و خاکەراییە و یەکیک لە سادە و چەرنووسانە کە وشە و پەیی لەسەر خۆینەر کاریگەری زۆر داوەنیت، هاوکات لەگەڵ سادە و رەواننووسین، لایەنی هونەری و ستاتیکی و جوانیناسیش لە شیعەری مەلەکشامە بەرجمەستەییە و توخمە نوێخوایییەکانیش لە شیعەردا رەنگ داوەنەو.

لە سالی ۱۹۹۹ هەتا سالی ۲۰۰۲ لە باشووری کوردستان و لە هەولێر ژیاوە و لەوێش سەرنووسەری گۆفاری ئەدەبی «پەرشنگ» بوو کە پینچ ژمارەیی لێ چاپ و بلاو کراوەتەو.

پۆچی یاخی و نەسەرەوتووی جەلال لە ئاست سەتم لە هیچ شوینیکی ئوقرە ناگریت و ناتوانی دوور لە کۆمەلگە و خەلگەکی

بژیت، بویه جاریکی دیکه دهگه ریته وه رۆژهه لات و ههروهک جارن قورس و قایم و سه به رزانه دریژه به نووسین دهدات، هه رچه ند دیسان خه م و خه فهت و به ره به ست و نادا دپه روه ریبه کومه لایه تییه کان روو له ژیان دیه کن، به لام ئه وه هه میسان هه ر وهک جارن به ره وه لووتکه هه لده کشیت و راسته ورپی خه باتی خوی ده پیوی و ملکه جی یاسا ده سکرده کان نابیت و هه ر به قه د چیا ی شیعر دا هه لده زنیته و وشه ده ست و پی زنجیرا وه کان رزگار ده کات و ملوانکه ی شیعر ده کاته گه ردنی په ری شیعر ی خه ونه کانی.

له ناوه راستی ده یه ی ۸۰ی هه تاوی جاریکی دیکه روو له ورمی ده کاته وه و له ئه نستیتوی ئه ندیشه ی ئه حمه دی خانی دریژه به چالاکی فه ره هه نگی دهدات و ده بیته رینوین و ماموستای کچان و کورانی ئه ده بی نیشتمان، به لام دوی داخرانی ئه نستیتوی ئه حمه دی خانی له لایه ن ده سه لاتی ئیران و پیشگیری له گو قار و چالاکیه کانیان دیسان روو ده کاته وه شاره کانی بناری ئاویه ر (سنه) مه کوی ئه شق و ئازادی. له ده یه ی ۸۰ی هه تاوی یه که م کتیبی که گولبژیریک له شیعره کوردیه کانی بوون به ناوی (زره ی) زنجیری وشه دیله کان) چاپ و بلاو کرده وه و دواتر سالی ۱۳۹۰ی هه تاوی کومه له چیرۆکی (کاره سات) ی بلاو کرده وه و سالی ۱۹۹۴ی هه تاویش کوی به ره هه م شیعره کوردی و فارسیه کانی به ناوی زره ی زنجیری وشه دیله کان (کوردی) و آوازه ی فصل اضطراب (فارسی) چاپ و بلاو کرده وه و هه تا ئیستا دوو جار چاپ کرا وه ته وه. جه لال مه له کشا جیا له شیعر و چیرۆکی کوردی

و فارسی، هاوکات له بواری رۆژنامه نووسی ئه ده بيشدا خاوهن گه لیک وتار و وهرگيژان و ليكۆليه نوهى ئه ده بيه و له گه ل گوڤار و رۆژنامه فارسی و كورديه كان ده يان ديما نه و وتوويزي پيک هيناوه كه هيشتا چاپ و بلاو نه كراونه ته وه و به شيك له بيره وه ريه كانى خوشى نووسيوه ته وه.

شيعرى جه لال وه كوو ئه ده بياتى بهر خودان ديتته ئه ژمار

شيعر و نووسينى مه له كشا سه بارهت به چه وساندنه وه، زۆلم و ئه و نادا په روه ريبانه يه كه سه پيندراوه به سه ر خه لكه كه ي، به نديخانه، سينداره، شه هيد، خوين، شاخ، كوستان، تفهنگ، زريكه، هاوار، كه له بچه و گورگ، ئه مانه هه موويان قولپه ي شيعرى ماموستا «جه لال مه له كشا» ن .

«زپه ي زنجيرى وشه ديله كان، كاره سات، و كو به ره مه ي شيعره كانى و چه ند شيعريكى هبرزى وهك «داره پيره، هه تا لووتكه چه ندى ماوه و خو شه ويستى» به ناوبانگترين شيعرى ماموستا «جه لال» بوون كه ده نگدانه وه يه كى باشيان له نيو خه لكدا هه بووه، جه لال مه له كشا، شيعرى كردبوو به سه نگرى نيشتمان و وشه ي كردبوو به چهك بۆ دژايه تى دوژمنان و به هه ق نه ته وه كه ي خو شيان ده ويست و بۆ مه رگى داخدارن.

شيعره كانى ناوبراو به زمانه كانى فارسى، عه ره بى، ئينگليزى، لىبىي و سوئيدى» وهرگيژدراونه ته وه.

مه له كشا يه كيك خو شه ويستترين شاعيرانى كوردستانى رۆژه لاته كه له لاي هه موو چين و تووژيک به رده نگی هه بووه و شيعر و نووسينى له دلایان نيشتووه. سالى ۱۳۹۳ هه تاوى

(۲۰۱۴ی زایینی) خه لاتی (دار به پرووی زیرین)ی ناوهندی
فهرهنگی هونه ریی قه ژینی له شاری «مه ریوان» پیی به خشراوه
و سالانه له لایهن کۆری ئەدیانی شاری «سنه» بۆ ماندوو بوون
و خزمهتی زۆری ناوبراو به ئەدهب و شیعری گه له کهیم ریزی لی
دهگیردا و له چهن دین شاری دیکه و له لایهن چهند ریکخراویکی
فهرهنگی خویندکارانی کوردیشه وه ریزی لی گیرا.

سه ره نجام شاعیری رۆحی برینداری نه ته وهی کورد، شاعیری
زړهی زنجیری وشه دیله کان و شاعیری خوین و کویستان و
تفهنگ، پاش ۶۹ سال ته مه نی سه ره رزانه ئیوارهی رۆژی شه ممه
۱۹۹۹/۸/۱۰ی هه تاوی (۲۰۲۰ی زایینی) له ته مه نی ۶۹
سالیدا له شاری سنه به هۆی جه لته ی دلّه وه کۆچی دوا یی کرد
و دلّه ئاشق و ساکاره که ی له لیدان که وت. ته رمه که ی رۆژی
دواتر له نیو ئاپۆرای خه لکی ئەمه گناسی سنه و ده ور به ری
و به گو تنه وه ی سر وودی ئە ی ره قیب و سرودی نیشتمانی
(ئهی شاعیری تیکۆشه ر / چقلی چاوی داگیرکه ر) به جامانه ی
پیشمه رگه و کوردانه داپۆشراو و له سه ر شان و پیلی ئە وینداری
له زیده که ی خۆی مه لوشان (مه له کشان) به شکۆی نیشتمانی وه
به خاکی وه تن سپیردا.

«جەلال مەلەكشا» لە نيوان شييعر
و سىياسەتدا (دیمانە)

سازدانی: مادح ئەحمەدی

ئاماژە: جەلال مەلەکشە، شاعیر و نووسەری بەناوبانگ بۆ خۆینەری کورد و لایەنگرانی ئەدەب، ناویکی ئاشنا و سیمایەکی ناسراوە. ناوبراو بۆ خۆی لە بواری فەرھەنگ و ئەدەبیاتی کوردیدا خاوەن ئەزموون، رۆل و میژووویەکی تایبەتە. لە ماوەی تەمەنی خۆیدا ئەگەرچی سەرەپای ئەوەی کە لەگەڵ سە دان کەندوکۆسپ بەرەپوو بۆتەووە و ھەزاران تالی و سویری چەندین ساڵ زیندان و دەر بەدەری و ئاوارەیی چیشتوووە، بەلام دیسان بە شانازییەووە کۆلی نەدا و تا دوا ساتەکانی تەمەنی سەرقالی کار و خزمەت بە کولتور و ئەدەبیاتی کوردی بوو. جەلال مەلەکشە یەکیک لەو شاعیرانە بوو کە لە سەر دەمی خۆیدا بەو ئەستۆ گرتنی بەشی ئەدەبی گۆقاری «سروە» و دەیان چالاکی تر توانی رچەشکینی بکات و یەکیک بێت لە پێشەنگانی بزافی نوێی شیعەر و ئەدەبی کوردی لە پۆژھەلاتی کوردستان. مەلەکشە ئەگەرچی خاوەن بەرھەم و کاریکی زۆرە، بەلام تا کوو ئیستا لە کۆی بەرھەمە شیعری، چیرۆک و وەرگێرانەکانی بە دوو زمانی فارسی و کوردی تەنیا دوو کتیبی بەناوەکانی «زپە زەنجیری وشە دیلەکان» و «کارەسات» بلاو کراونەتەووە. ھاوکات دوو جاری دیکە کۆی بەرھەم شیعەرە کوردی و فارسییەکانی لە سالانی ۹۴ و ۹۶ی ھەتاوی پیکەووە و لە یەک بەرگدا لە پۆژھەلاتی کوردستان بلاو کراونەتەووە.

بۆ باس و دوان لەبارەکی کەسایەتی، بەرھەم و کار و چالاکییەکانی جەلال مەلەکشە پێویستی بە دەرفەت و لیکۆلینەوویەکی تایبەت ھەیە. ئەوەی لێردە خراوتە پوو دیمانەیکە لەگەڵ بەرێزیان کە سەرھتای دەھەکی ۹۰ی ھەتاو بە ئەنجام گەیشتوووە.

مادح نہ حمدی: کاک جلال سہرتا بُو کردنہ وی باسہ کہ چ پیناسہ یہ کتان

بُو شیعر ھہیہ؟

جہ لال مہ لہ کشا: لہ واقیعدا ھەر شاعیریک، یان ھەر کہ سیتک تہریف و پیناسہ یہ کی تاییہ تی بُو شیعر ھہیہ. بہ رای منیش شیعر زمانی عہ شفقہ، شیعر شوّرشى ھہستہ لہ کیشوہری خہ یالدا، بہ ھہرحال ھہرگیز تا ئیستا پیناسہ یہ کی دروست و واقعی لہ شیعر نہ کراوہ. ئہ وانہش کہ گوتراوہ و ئہ لین ھہر بہ و جوّری کہ و تم بروایہ کی شاعیرانہ یہ.

مادح نہ حمدی: مامؤستا، بہ وتہی مہولانا «شیعر کوئہی خوینیکہ، کہ لہ

ناخی دئی شاعیروہ ھہ لئہ قولیت» جہ نابت بُو خوٹ شیعر کہی لہ گہ لئت فؤرمی

خوی و ہردہ گریٹ و سہر ھہ لئہ دا؟

جہ لال مہ لہ کشا: ھہرگیز من بُو لای شیعر ناچم. شیعرہ کہ لہ کات و ساتیکی دیارینہ کراوہ تہ نگم پی ھہ لئہ چنی. کات و ساتیکی دیاری نییہ، ھہندی جار لہ نیوہی شہودا لہ خہ و رامدہ چہ لہ کینی، ھہندی جار لہ بازاری قہ رہبالغ بہ روکم دہگری، لہ مہیخانہ، چایخانہ و لہ شہقام و کوآن پشتی میزی کار، کات و شوینی دیاری نییہ. شیعر بہ بی بیانو نایہ، ئہ نگیزہی گہرہ کہ، دیتی دیمہ نیک، ھیلانہی زہردہ والہی وشہکان دہور و ژینی و زہردہ والہی وشہ لہ ناو میٹسکا دین و دہچن، ھہتا پوورہ دہبہستن و بیچارہم دہکن، ئارام و قہرارم لی دہبری و وک ژنیکی ژانگرتو، کاکہ شیعر شوّرشى ھہستہ، بہ لام دہبی ھویہ کہ ھہستت راپہ ریئیت. من شاعیریکی ھیدی نیم و شیعرہ کانم توورہن، وشہکانیشم نہرمونیان نین. بروام بہ ھونہر و بہ تاییہ تی شیعری بہر خودان (مقاومت) زورہ. ھہ لہ بہ تہ وا نہ بیت جوانی کارم تیناکا، لہ ھہموو

دیاردە جوانەکان چیژ وەرەگرم. زۆربەى شیعرەکانم لە خوین و تەفەنگ و حیماسە دەدوین. شەهید بوونی شوێنەگێڕێکی ئازادیخواز، دڵۆپە ئەسیرینی دایکی شەهید هەوینی شیعرى منە. کاتى بۆ لووتکەى بەرزى چیاىەکی کوردستان دەروانم ئیلهامى لى وەرەگرم. کاتى ترپەترپى دلى کوردستان لەژێر پۆستالى داگیرکەردا دەبیستم، شیعر لە دەروونما پەنگ دەخواتەو. ئاخى با بلیم من نەختیک چەپم. کەوايە رەنگە جوړیکى تر دنیا ببینم و تەفسیری بکەم. هەموو ئەم شتانه لە پیکهاتنى شیعردا هۆکارن. خۆ شیعر «جادوو و جەنەل» * نییە. لە ئاسمانیشەو نایە. مەلایەکە نایەیهتی. شیعر بەرەمى میشکی شاعیرە. ئەندیشە و بیر و بۆچوون و زیهنیاتی شاعیر هەرچی بى، شیعر لەویو سەرچاوه دەگریت. من کوردیکى ناسیونالیست و کەمیکیش چەپم. بیگومان شیعرەکانیشم دەبى تابيعى بیروپام بن.

مادح ئەحمەدی: هۆکاری ئەوێ کە بروایەکی زۆرتان بە شیعر، یان ئەدەبى

بەرخودان هەیه چیه؟

جەلال مەلهکش: بەداخەو لە کوردستاندا هەندیک سەریان هەلداو، بەتایبەت لاوەکان، بەراستی من پیم وایە خویندەنەوێ باشیان نییە و ئەدەبیاتی کلاسیکیان نەخویندۆتەو. لەگەڵ ئەدەبیاتدا ئاشنایان نییە. هەر بەو بۆنەوێ چۆن بەراستی ناتوانن شیعرى واقعی بخولقێنن، دین و هەندى وشە بەدوای یەکدا ریز دەکەن و ناوی دەنینه شیعر! و جگە لەمەش گیرۆدەى هیرشى فەرەنگى بوون. ئەم هیرشه فەرەنگییه وەم نییە. بەراستی ئیستا پۆژەهلانى ناڤین کەوتوتە بەر هیرشى فەرەنگییهو. بەراستی دامودەزگا

ئىمپىريالىزمىيەكان بۇ خىنكاندىنى ھاوار و شۆرپىشى زەحمەتكىشىنى رۇژھەلات ھەموو كاريك بە ئەنجام دەگەينەن. شەپۇل رى دەخەن. من چەندىن جار گوتوومە، بۇ وينە: بىياتى راکفلر لە ئەمريکا، بە شىتىكى ھەيە بەناوى بىياتى فەرھەنگى راکفلر ۲۶. ۲۷. رۇژنامە و گۇقار و بلاقۇكى جۇراوجۇرى ھونەرى ئەدەبى بلاو دەكاتەوہ كە تەنيا كاريان شەپۇلى ئەدەبى و ھونەرى سازىيە، بۇيە بۇ چەواشەكردنى ھونەرمەندان، رووناكبيران و خاوەن قەلەم و ئەندىشەى جىھانى سىيەم. رىيازى ئەوانە رىيازى «ھونەر بۇ ھونەرە» و مەبەست و ئامانجىشيان دژايتى لەگەل رىالىزمى شۆرپىگىرەنەيە كە ئەورۇم لەنيوگەلە بەشخورا و شۆرپىگىرەكاندا وەكوو چەكى خەباتە.

گەنجانى ئىمەش لەرووى كەمتەرخەمى و ئاگادارنەبوونەوہ تووشى ئەو پەتا و كىشانە بوون. بۇ وينە: شىتىكى وەك پۇست مودىرنىزم، ئىستا لە رۇژاوادا پۇست مودىرنىزم شىتىكە دەزانن چىيە، بەلام لىرە نازانن چىيە. لىرە زۇربەى ئەو گەنجانى كە باس لە پۇست مودىرنىزم دەكەن، بىن بە من بلین كە پۇست مودىرنىزم بە چ مانايەكە؟!

دەلین شىعر دەبى پۇست مودىرنىزم بىت. دەيھىنن چەند وشەيەك بەدواى يەكدا رىز دەكەن و نەتەنيا خەلك لى تى ناگات، خۇشيان لى حالى نابن و ناوى دەننە شىعر. جا شاعىر، يان نووسەرىك شىتىك دەنوسىت كە ھاوپىيە رۇشنىبەرەكەى خۇى لى تى ناگات، ئىتر ئەو شتە بۇ چىيە؟ ھونەرمەند بۇچى دەنوسىت؟.. ھونەرمەند بۇ خەلك دەنوسىت. ھونەرمەند بۇ كۆمەل دەنوسىت. نووسەر بۇ كۆمەلگە دەنوسىت. مەگەر نالین: «ھونەر ئاويتەيەكى بالانوىنى نوينى كۆمەلگەيە»، «ھونەرمەند رۇلەى زەمانى خۇيەتى».

ئەمانە دەلېن بۇ داھاتوان دەنوسىن! ئاخىر بەرەكەنى داھاتوو
 چى نىيازىكىيان بە ئىوھ ھەيە؟ داھاتوان ھونەر مەند و نووسەرى
 تايبەتتى خۇيان دەبىت. رازى مانەوھى شاعىر و نووسەرى گەورە
 لە چىدايە؟ سەدان سالى تر «چارلز دىكنز» زىندوو دەمىنئىتەوھ.
 بۇچى فېردەوسى زىندوو دەمىنئىتەوھ؟ حافىز و سەعدى زىندوو
 دەمىنئەوھ؟ لە دنياى رۇژاوادا «رومن رۇلان» زىندوو دەمىنئىتەوھ.
 من ھەر ئىستاش بەرھەمەكەى چارلز دىكنز دەخوئىمەوھ، بەتەواوى
 شەقامەكانى لەندەن وەكوو ئاوتنە لەبەرچاوم داىە. پەيوەندىي
 كۆمەلايەتتى خەلك دەبىنم. پەيوەندىيە مەروئىيەكان ھەست پى
 دەكەم. ھەرووھە كاتى «ژان كرىستوف» دەخوئىمەوھ پەي
 دەبەمە پەيوەندىيەكانى خەلك، پەيوەندىي كۆمەلايەتتى، رامىيارى،
 ئابوورى و... ھەمووى باس دەكات.

تو كە بۇ داھاتوو دەنوسىت!! بروانە ئىمە ئەلئىن يەكدانە
 شىعر، دەلئىن دەبى چى و چى بى، نا كاكە شىعر دەتوانىت تەنانەت
 رۇلى مېژوو بەرپوھ ببات. بۇ وئىنە: ئىمە شىعرىكىمان كرۇتە بەلگە
 و دەلئىن ئەو شىعرە ھى سەردەمىكە كە عەرەبەكان ھىرشىيان
 كرۇتە سەر كوردستان، «ھۆرمۇزگان رمان/ ئاتران كوژان/
 وئىشان شاردوھ گەورەى گەرەكان». شاعىر بوو ئەمەى گوتووھ،
 شاعىر باسى سەردەمى خۇى كر دووھ. ئاوتنەى سەردەمى خۇى
 بووھ. ئەو شىعرەى گوتووھ، ئىستا من دواى ھەزار سال دەزانم
 لەو كاتەدا چى بووھ. گەر ئەوئىش بەھاتبا بۇ داھاتوانى گوتبا ئىستا
 من نەمدەزانى لەو سەردەمەدا چى بووھ و چى قەوماوھ. ئەوھىە
 دەلئىم ئەدەبى بەرخودان، ئەدەبى كۆمەلايەتتى بوونىكى رەسەن و
 بنەمايەكى رىشەدارى ھەيە.

یان بۆ وینه: هەندئێ کەس دەلێن کوردستان، شۆرش و تەواو بوو. ئەوا لە کوردستانی باشوور کاک مەسعوود بوو بە سەرۆکی هەریم و مام جەلال بوو بە سەرکۆماری عێراق و ئیتەر هەموو شتیک تەواو بوو. نا تەواو نەبوو، هێشتا کوردستان وا لە گەمارۆی چوار گورگدا. هێشتا گۆری بەکۆمەڵ دەدۆزنەو، هێشتا فرمیسک لە گردی سەیاندا وشک نەبۆتەو، هێشتا قەبرستانەکانی «لەعەت ئاوا»ی لای قوروە نەدراونەتەو، کە بزانی چەندانە قەبری تێدایە، هێشتا شەهیدەکانی «بەهەشتی زەهرا» ناها تونەتەو، کە لە سیندەرە دراوون و ئیعدام کراون. کێشەکە لێرە دایە و تەواو نەبوو.

مادح ئەحمەدی: شاعیری شۆرشگێڕ کێیە؟

جەلال مەله‌کشا: شاعیری شۆرشگێڕ ئەو کەسە یە قەلەمەکە ی بەردەوام دژی دوژمن و نەیار ی نێستمانەکە ی لە خەباتدا بیت. سەر بۆ زۆلم و ستەم شۆر نەکاتەو. پێویست بەو ناکات شاعیر تەفەنگ هەلبگریت. تەفەنگی ئەو قەلەمەکە یە. شاعیری شۆرشگێڕ، کەسێکە لە شیعەرەکانیدا ئۆستوورە و هیما و رەمزی خەباتی گەلەکە ی گەلەلە بکات. خورپە و ترپە ترپی دلێ چیا ببیستی و لە وشە فێشەک دروست بکا و بە سینگێ دوژمنیەو، بنیت. شاعیری شۆرشگێڕ دەبێ زمانی میلیتەکە ی بزانی، لە گەل هەست و خواستی میلیتەکە یدا ئاشنا بیت. دەروونناسیکی لیها توو بیت و بزانی هەستی خەلک لە چ پلە یە کدایە. دەبێ شیعری بلێ ببی بە وێردی زمانی خەلک، شیعری بلێ خەباتکاران بیکەن بە سروود. شاعیری شۆرشگێڕ زمانی دیو و درنج نازانی. ئەو هەر بە زمانی گەلەکە ی دەپە یفی.

مادح ئەحمەدى: ئەي ئېمەي كورد ئەم قۇناغەدا پېئوستمان بەو جۆرە شاعیرانە

هەيە؟

جەلال مەلەكشا: مەگەر كوردستان لە چ قۇناغیكى میژوویی و
هەلومەرجیكى سیاسی دایە كە ئیوہ پرسیار دەكەن ئاخۆ لەم
قۇناغەدا نیازمان بە شاعیری شوڤشگێڕ هەيە؟ مەگەر خەبات
و شوڤش لە كوردستاندا تەواو بوو؟ زەبروزەنگی داگیركەران
تەواو بوو، مەگەر دوژمنانمان پاشەكشەیان كردوو و دەستیان
لە سەرمان هەلگرتوو؟

بەداخەوہ لە كوردستانی باشوور (تارادەيەكیش لە
كوردستانی خۆرەلەت) لەگەڵ شاعیرانیک رووبەروو دەبین كە
هەزاران سالی نووری لە خەلك و ئامانجە پیرۆزەكانی خەلك
دوورن. بە زمانی دەدوین كە بۆ خۆشیان هیچی لی حالی نابن.
لاسايیکردنەوہی «بیتام» لە رۆژاوا، ئەویش لاسايیکردنەوہی ئەو
شەپۆلە چەواشانەي كە دواي شەری یەكەمی جیہانی سەری
هەلدا و زۆر زوو خودی داھینەرەكانی پشتیان تی كرد. ئیستا
ئەمانە خەریكن لیڕە، لە كوردستانی گەمارۆدروادا زیندووی
دەكەنەوہ. ئاخەر رۆژاوا كیشەي خەباتی چەكدارانەي تیدا نییە.
خۆ لە رۆژاواي لە دیمۆكراسی هەلمساو، خەمی نان نییە، ئەنفال
و تەعریب نییە، كوشتاری بەكۆمەل نییە، لە رۆژاوا گوندەكان
ناسووتینن و خاپوور ناكرین. لە رۆژاوا هەلەبجەيەك شەھید
ناكەن. ئیعدامی بەكۆمەل نییە، گۆرستانی (لەعەت ئاواي) تیدا
نییە. بۆیە كە ھونەر لە رۆژاواوا بەرەو «تجدید» و ئینتزع
دەروات. هیشتا لە زۆر بەشی كوردستانی مەزندا چەك و
پیشمەرگە و حیماسە لەلای خەلك پیرۆزن. هیشتا كاتیک خەلك
قەرمژنی گوللەي پیشمەرگە دەبیسی خورپەي دلێ زیاد دەكات. كە

واته ئەم جۆره لاساييکردنه وه له شیعری رۆژاوا به برۆای من مانایه کی جگه پشت له خه لکردن نییه. هونه ر و ئەدهبیات ئاویتهی کومه له. با بزانی له نیو شاکاره ئەدهبییه کاندای کامه یان تاکوو ئیستا ماونه ته وه؟ بیگومان ئەو کاره ی که دهر د و رهنج و خواست و ئاوات و خه م و شادی ئینسانی رۆژگاری خویان تۆمار کردوه. من ئەم تۆره هاته به شیعەر نازانم. جگه له ورینه، شتیکی دیکه نین. نیچه گوته نی له «هه ندی خه م و هه ندی شه هوه ت» به و لاره چیت ر نییه. ورینه ی ئەو زه لانه بی دهر دانه یه که خویان له ژیر باری «تهعه هود» و دهر وهستی و هه لویست دهر باز ده کهن، ئەم جۆره شیعرا نه!! کالایه کی لووسکه ن که ته نیا جیگه یان پشت جامخانه یه. من مه به ستم له شیعری شۆرشگێرانه، شیعری شیعار ی دروشماوی نییه. من له رابردوودا له بارودۆخی سه ره تای شۆرش ی کوردستانی خۆره لاتدا، زۆربه ی شیعره کانم شیعار ی (دروشم) بوون. رووت و په تی، به بی به کارهینانی وینه و ره مز و ئیستعاره و ئەو جۆره شتانه له گه ل خه لکدا قسه م ده کرد. ئاگایانه یش ئەو جۆره شیعرا نه م ده گوت. هه لومه رج ئەوه ی هه لده گرت. دوایی کاتی که وتمه پالوتنی شیعره کانم هه موو ئەو شیعرا نه م له ده فته ره کانمدا دهر هینا و ئارشیقم کردن بو میژووی شاعیری خۆم. شیعەر تایبه تمه ندیی خۆی هه یه. با ئەوهش بلیم به برۆای من شیعری سیاسی له گه ل شیعری شۆرشگێرانه جیاوازه. شیعری سیاسی وهک سیاسه تفانه و شیعری شۆرشگێرانه وهک پێشمه ره گه و پارتیزانه، له نیوان ئەم دوانه شدا فره ق زۆره، شیعری سیاسی وهکوو خۆدی سیاسه ت هه ندی مه کر و ده غه لی تیا یه، شیعری سیاسی نو قه رچکگرته و شیعری شۆرش شۆرشگێرانه قه له م له چاو دوژمنکردنه.

مادح ئەحمەدى: مەبەستتان لەووی کە شاعیری شۆرشگێڕ زمانی دێو و درنج

نازانیت چیبە؟

جەلال مەلەکشە: مەبەستم هەر ئەوویە، زمانی دێو و درنج ئەوویە
کە کابرا دەلیت: ....گا.... یا...ما.... ئەمە شیعەر نییە، ئەمە زمانی دێو
و درنجە.

مادح ئەحمەدی: زۆر وشەمان هەیە گەر لێیان ورد بینەووە دەبینین ریشەیهکی

کۆنیان هەیە و ئەناو خەنکدا باون، بەکارهێنانی ئەو دەستەواژە و وشەگەلە ئە
شیعەری شاعیراندا چۆن دەبینیت؟

جەلال مەلەکشە: باسیک هەیە لە ئەدەبیاتدا بەناو بزووتنەووی
وشەکان. هەندێ لە شاعیران لەسەر ئەو باوەڕەن کە ئەو وشانەی
وا حالەتیکی ناتەواویان لە خۆیان گرتووە و کەلکیان لێوەر ناگرن،
دەبیت زیندوو بکریتهووە. هەلبەت ئەووی ئەوانە. منیش لەگەڵ
ئەمەدا هەم. هەندێ وشەش هەن کە، گەر جینگەیی واقیعی خۆیان
بگرنەووە دەتوانن لێ سوود وەر بگرن، بەلام بری وشەش هەن،
ئێتر وا نییە. بۆ وینە: وشەیهکمان هەیە لە کوردیدا بە واتای
ئینتزارە، وەک «تەرپنە». من تەرپنەیی تۆم. ئەمە جوان نییە. کەوايە
وشەمان هەیە کە دەبیت زیندوو بکریتهووە و هەندێ وشەشمان
هەیە کە گرنگ نییە.

مادح ئەحمەدی: مامۆستا رەنگە لە شیعەری جەنابتانا زۆر تاییهتەندیی بەرچاوی

هەبن و بە ئاماژە بە شیوێ هەن و روئی ئیوێ ئەم بواوەدا، زۆر لایەنیتر ببن کە
نەتوانین بیاندۆزینەووە، یان کەمتر کەسانیک بتوانن برونە ناخیان و بیانناسن.
سەبارەت بە تاییهتەندییهکانی شیعەری خۆت بۆمان باس بکە، یان باشتر بلێین
چ پێناسەیهکت لە شیعەری خۆت هەیە؟

جەلال مەلەكشا: من نازانم ليرەدا دەقیقەن مەبەستتان چیبە؟ ئەو دەبیت خەلك و رخنەگر بەناو شیعرەکانی مندا بگەریت و لایەنە جیا جیاکان و رەهەندە جوربە جورەکانی شیعیری من بخاتە بەر رخنە و لیکۆلینەو. من نازانم چ شتیکی تایبەتی لەناو شیعرەکاندا هەیە کە لەناو شیعیری کەسیکی تردا نەبیت. بەراستی بۆ خۆم دیار نییە ئەو شتانە، بەلام ئەو هی کە هەیە شیعیری من جیا لە خەلك نییە، جیا لە رەنج و ئازاری خەلك نییە، جیا لە کۆمەلگە نییە. جیا لە دەردە کۆمەلایەتیەکان نییە. ئیتر تایبەتمەندیەکی تر جیا لەم بابەتەکان لەناو شیعیری مندا نییە. رەنگە رەخنەگر شتانیکی تر بدۆزیتەو کە من هەتا ئیستا پەیم پین نەبردبیت.

مادح ئەحمەدی: بۆ خۆت بیرت نەکردۆتەو ئەو جیاوازییانە؟

جەلال مەلەكشا: دیارە زمانی هەر شاعیریکی لەگەڵ شاعیریکی تردا جیاوازی هەیە و هەر وەها بۆچوون و روانینی هەر شاعیریکی بۆ بابەتەکان لەگەڵ بۆچوون و شیوە روانینی شاعیریکی دیکە جیاوازی هەیە.

ئیستا ئەگەر من شیوەی روانینم بۆ کیشەکان جوریکی تر بیت کە شاعیریکی تر وا نەبیت. هەر بەو جورە کە ئاماژەم پیکرد دەبیت ئیوە بزانی.

مادح ئەحمەدی: بیستوو مانە زۆریک ئە شیعرەکانت، وەرگیراوەتە سەر زمانی

فەرەنسی، ناخۆ بیجگە ئە فەرەنسی بە زمانیکی تر وەرگیراون؟

جەلال مەلەكشا: سالانیکی زوو من چەند شیعریکم نارد بۆ مامۆستا «عەبدوللا پەشیو» و لە ریگە نامەو لەگەڵ یەک پەیوەندیمان هەبوو. واتە ئەوکاتە هی کە لە مۆسکو و لیبی بوو

شیعرم بۆ دەنارد. ئەوکاتە کاک عەبدوللا پەشیو چەند شیعیکی منی وەرگێرابوو هە سەر زمانی رووسی. دواتریش لە فەرەنسا چەند شیعیکی دیکە میان وەرگێرابوو بۆ سەر زمانی فەرەنسی، هەر ووهەا خانمیک هەیه، لە پەیهەندی لەگەڵ زمان و ئەدەبی کوردیدا کار دەکات نازانم ناوی خانمی «جۆیس بلو»ە، ئەو تاکو ئیستا چەند کتیبیکی سەبارەت بە فەرەنگ و ئەدەبیاتی کوردی بلاو کردۆتەوه. جاریک نامەیهکی بۆ ناردم که داوی بیوگرافی لێ کردبووم، هەر ووهەا چەند شیعیکی خۆم که وەری بگیتیتەوه و وەکوو کۆمەڵە شیعیکی لە چاپی بدات، که پێم وای ئەو کارەشی کردبوو، چۆن دواتر لە نامەیهکی تردا بۆمی نووسیوو که شیعرەکانم وەرگێراوەتەوه و بریار بوو بینیریت بۆم، بەلام بەداخهوه نەگەشتۆتە دەستم. هەر ووهەا شیعرم بە ئینگلیزی و عەرەبی و یەک دوو زمانیکی تر وەرگێراوەتەوه و لە چاپ دراوان. بەتایبەت لەو چەند سالەهێ که لە هەولێر بووم شیعر و چیرۆکی زۆرم بە زمانی عەرەبی تەرجمه و بلاو کراونەتەوه.

ساح ئەحمەدی: جگە لەمانە بیستومانە تا رادەیه کیش دژ بە وەرگێرانی

شیعەر، ئەکریت لەم بارهوه بۆمان باس بکەن و هۆکارەکانی بلین؟

جەلال مەلهکش: دژ بە وەرگێرانی شیعر نیم، بەلام من لەو برۆیەدام که هەمیشە وەرگێران، یان تەرجمه لەتمە دەدات لە دەقی بابەتەکه. نەفەرێک قسەیهکی باش دەکات، ئەلێت: «وەرگێران وەکوو ئەوهیه که بولبولیک لەبەر گۆشتەکهی بکوژیت». بەراستی شیعی واقیعی بۆ سەر زمانیکی تر وەرناگێردیتەوه، هەر زمانیکی تایبەتمەندی خۆی هەیه. بۆ وێنە: زمانی کوردی هەندی

وشه و دسته واژه‌ی تاییه‌تی هه‌یه که وەرناگیڤدریته‌وه بۆ سه‌ر
 زمانیکی تر و ئەگه‌ریش وەر بگیڤدریته‌وه سه‌ر زمانیکی تر، زۆر
 ناحه‌ز ده‌بیت. هه‌روه‌ها زمانی فارسی، زمانی عه‌ره‌بی و زمانی
 ئینگیزی و ... ئەو شتانه‌ تو چیمان لێ ده‌که‌یت. بۆ وینه: تو له
 زمانی فارسیدا بلێ «کزه‌ی جه‌رگم» کزه‌ی جه‌رگم وەر بگیڤدریته‌وه
 سه‌ر زمانی فارسی، ئاخۆ ئەو جوانییه‌ی خۆی له‌ده‌ست نادات؟
 هه‌روه‌ها شتانیکی تر که گه‌ر وهریان بگیڤینه‌وه سه‌ر زمانیکی تر
 ئەو جوانییه‌یان نامیڤیت، چیرۆک و و رۆمان له‌گه‌ل شیعر
 جیاوازیان هه‌یه. چۆن شیعر په‌یوه‌ندی له‌گه‌ل وشه‌گه‌لیکی جوان
 و ناسکدا هه‌یه، به‌پای من وەرگیڤرانی شیعر بۆ سه‌ر زمانیکی تر
 دژواره. ئەمه‌ یه‌کیک له‌ هۆکاره‌کانیه‌تی، دووهم ئەوه‌یه که هه‌ندی
 له‌ وەرگیڤرانانه‌ی که له‌ بواری شیعردا هه‌ن بۆ وینه: شیعریک
 به‌ زمانی ئینگیزی گوتراوه، کابرایه‌کی فه‌ره‌نسی دیت ئەو شیعره
 بۆ سه‌ر زمانی فه‌ره‌نسی وەرده‌گیڤدریته‌وه، کابرایه‌کی فارسی
 دیت هه‌ر ئەو شیعره‌ ده‌کات به‌ فارسی و کابرایه‌کی کوردیش
 دیت ئەو شیعره‌ وەرده‌گیڤدریته‌وه بۆ سه‌ر زمانی کوردی. ئاخۆ ئەم
 شیعره‌ کاتی ده‌بیت به‌ کوردی، گه‌ر شاعیره‌ ئینگیزییه‌که‌ خۆی
 بیخوینیته‌وه، ده‌زانیت شیعری خۆیه‌؟ پیم وابی قه‌ت ئەو شیعره
 نانسیتته‌وه، به‌لام رۆمان و چیرۆک وانییه. له‌به‌ر ئەوه‌یه که من
 له‌مباره‌وه دژایه‌تییه‌کم هه‌بیت.

سه‌پای ئەوه‌ی که تارا‌ده‌یه‌ک له‌گه‌ل وەرگیڤراندایه‌ تیم
 هه‌یه، من زۆر کاری وەرگیڤرانم بووه له‌ بواری وەرگیڤرانی
 شیعردا، به‌لام له‌ و باوه‌ر په‌ دام که ده‌بی له‌ زمانی سه‌ره‌کییه‌وه
 کاری وەرگیڤران بکه‌ین. من ره‌نگه‌ یه‌که‌م که‌س بم له‌ رۆژه‌لاتی
 کوردستاندا، که شیعری شاعیرانی کوردم به‌ فارسه‌کان ناساند

و یه که مین که سیک بووم که شیعی کوردیم وهر گپراوه ته وه
سه ر زمانی فارسی. که سیک و هک شاملوو هه ولی دها شیعی
کوردی وهر بگپردرینه وه سه ر زمانی فارسی؛ شیعی شیرکو
بیکه س، ئەو شیعرانه ی له کتیبی «جمعه» دا به چاپ گه یاند. له
واقیعا ئەو کاته بوو که به تایبه تی شاملوو له گه ل شیرکو بیکه سدا
و به گشتی له گه ل شیعی کوردیدا ئاشنا بوو.

ئەو وهر گپره م به دلّه له ناو جهسته ی نووسه ره که دا بتویته وه.
له گه ل رۆحیکدا جووت بیت. بزانیته نووسه ره که به کام ژان و
ئازاره وه تلاوه ته وه و هه ر وشه یه ک له قوولای کام هه ز و تاسه و
خه م و شادییه وه هه لقوولیوه. هه ر به و جوړه ی ئاماژه م پئ کرد، ده لئین
وهر گپران و هک ئەوه وایه «بولبولیک بو گوشته که ی سه ر بپری».
به لام من دلنیام وهر گپری واش هه یه سواری بالی بولبوله که ده بی و
له گه لیدا هه لده فری. من «عه زیز گه ردی» م نه دیوه و نایشی ناسم.
به لام «داغستانی من» له وپه ری به هره و پسپووری و زمانپارویه وه
ته رجه کراوه. ته نانه ت له ته رجه فارسییه که شی سه رکه و تووتره.
هه روه ها خوالیخووشبوو، ماموستا «شوکر مسته فا» وهر گپریکی
لیهاتوو و شاره زا بوو. کوردی ده نووسی، زمان زور گرنگه
به داخه وه له کوردستانی باشوور، هه رچه ند خویندن و نووسینی
کوردی میژوهه که ی چه ندان به رانه ر له چاو کوردستانی رۆژه لات
زیاتره، به لام له باری شیوازی نووسینه وه دواکه و تووه. قسه ی شیعر
ناکه م، ئەده بیاتی په خشان (نه سر) ده لیم. ئەده بیاته که و هک وهر گپرانی
عه ربه ی وایه. هه ندیکیان به عه ربه ی بیر ده که نه وه و به کوردی
ده نیووسن! مه لا» عه بدوللا حه سه ن زاده «شم زور به دلّه، زمانپاراو
و کوردیزانیکی پسپوړه و وهر گپراوه کانی له وپه ری جوانیدان.

مادح نەحمەدی: باسی شاملووتان هینایه پیشهوه. به نامازە بهوهی کهله
بواری نەدهبی فارسیدا کهسیکی سهرکهوتوو بوون و لهگهڵ کهسانیکی وهک:
شاملوو، نهخهوان سالیس، سیاوهشی کهسرایي و... هتد پهيوهندیتان ههبووه، چ
کارگهريیهک له نەدهبی فارسی بهسەر شیعرهکانتەوه ههیه؟

جەلال مەلهکشای: من پیش ئهوهی که به زمانی کوردی شیعر بلنم،
له بواری نەدهبی فارسیدا سهرقالی چالاکي بووم. له سالانی ۱۳۴۶
و ۴۷هه من دهستم به نووسینی فارسی کرد و زور زوو توانیم
له نهجومهن و کوره نەدهبییهکانی نەدهبیاتی فارسی، ههروهها له
روژنامه فارسیهکاندا جیگهی خوم بکه مهوه.

له بیرم دیت که یهکهمین بهرهمم (شیعریک بوو) له
سالی ۱۳۴۸ له گوڤاریکدا که به زمانی فارسی دهردهچوو،
له چاپ درا. ئیتر لهوه و بهملا بهردهوام شیعرهکانم چاپ
دهکران و بلاو دهبوونهوه، بهتایبهت شیعرم کاتیک نهختیک
بهروهپیش جوولایهوه، ئهوکاته بوو که لهگهڵ شاملوو (له
گوڤاری «خوشه»دا بهرپرسی لاپهههی نەدهبییهکانی بوو)
ئاشنا بووم.

هه ره له و کاتهوه لهگهڵ شاملوودا پهيوهندییم ههبوو و
شاملووم دهناسی و چه ند جاریکیش که دهچومه تاران لهگهڵ
یهک دانیشتمان ههبوو و هاتوچۆی یهکترمان دهکرد و پیاوهتی
ههبوو له هه مبه ر مندا. ههروهها له نزیکه وه لهگهڵ «سیاوهشی
کهسرایي»یدا ئاشنایه تیم ههبوو، لهگهڵ نهخهوان سالسا
ئاشناییم ههبوو و لهگهڵ چه ند شاعیریکي بهناوبانگی دیکه ی
فارسیدا پهيوهندییم ههبوو، بهتایبهت سیاوهشی کهسرایي. با
بیره وه رییهکتان بۆ بگێرمه وه: له سالی ۱۹۷۵ی زاینی، واته سالی
۱۳۵۴ی ههتاوی، ئهوکاته ی که شوهرشی عیراق هه ره سی هینابوو.

كوردەكان هاتبونە ئێران، شوڤرش سەركوت كرابوو، پيشمەرگە و بنەمالەي پيشمەرگەكان هەموو ئاوارە بوون. «لەتيف هەلمەت» كتيبيكي لە چاپ دابوو، بەناو «گەردەلوولي سپي»، لەو كتيبەدا شيعريک بوو بە ناوی «بتانەوئ و نەتانەوئ نالی بۆ حەبيبە ديتەوه». من ئەو شيعرەم كە شيعريكي دريژيش بوو وەرگيرايە بۆ سەر زمانى فارسى. بۆ چەندىن جار لە هەر كۆر و دانىشتنيكدا سياوەشى كەسرايى داواي دەكرد كە من ئەو شيعرە بخوینمەوه و هەر جاريك كە من ئەو شيعرەم دەخويندەوه، سياوەشى كەسرايى دەستی دەكرد بە گريان.

جا ئەوهي پرسيارت كرد كە ئاخۆ لە ئەدەبياتي فارس كاريگەریم وەرگرتوو؟ بەلێ، سيپهري ئەدەبياتي فارسى بيگومان بە سەر شيعرەكانمەوه هەيه، چونكە گەر ئيمە سەرنج بەدين دەبينن كە شيعرى كوردى شاعيرانى باشوورى كوردستان سيپهري شيعرى عەرەبىي بەسەرەويه و شيعرى ئەوانەي كەلە رۆژههلاتى كوردستاندا شيعر دەلێن، بەتايبەتى ئەوانەي كەلە بواری شيعرى فارسيدا كاريان كردوو، بە جۆريك كاريگەرييان لە ئەدەبى فارسى وەرگرتوو.

من لە ئەدەبياتي فارسيدا سەركەوتنيكي زۆر باشم بوو. تا ساڵى ۱۳۵۷ من بە تەواوي لەسەر شيعر و چيروكي فارسى كارم دەكرد. ئەوەندە شيعرم لە بلاوكراوه و رۆژنامهكاندا بلاو بوونەوه، كاتيکە بۆ بە ئەندام بوون لە «كانونى نووسەرانی ئێران»دا پيشنيار كرام (كە بە پيشنيارى ئەوكاتەي بەريز «فەرەيدوون تونكابوني» بوو) بە ئاماژە بەوهي كە مەرجى ئەندام وەرگرتن لەو كانوونەدا، لە چاپدانی دوو كتيب بوو، بەلام من هەر بەو

بۆنەوہ کہ شیعی زۆرم لە بلاڤۆکەکاندا لە چاپ داہوو، وەرگیرام و بووم بە ئەندامی کانونی نووسەرانی ئێران. لیڤرەوہ دیارہ کہ کاریگەریم وەرگرتووہ.

مادح ئەحمەدی: ئەی سەردەمی گۆڤاری «سروہ» و پەییوەندیان لەگەڵ مامۆستا

«هەژار» و مامۆستا «هێمن» و «سوارە» و... چۆن و کە ی بوو؟

جەلال مەلەکش: من بۆ ماوہی پازدە سال بە دل و بە گیان لە گۆڤاری «سروہ» دا کارم کرد. لە یەکەمین ژمارەدا مامۆستا هێمن بۆ ھاوکاری لە سروہ، بانگهێشتی کردم، من رویشتمە ورمی و لەگەڵ مامۆستا «هێمن» دانیشتین و باسمان کرد. ئەوکاتە تازە لە زیندان ئازاد کرابوو. لە ھەمبەر سروہ و ئەو دیاردە تازەدا زۆر رەشبین بووم. پێم وابوو کہ مامۆستا هێمنیشیان ھەخەلەتاندووہ. ئەوکاتەش بە خۆیم گوت. مامۆستا هێمن لەمبارەوہ باسی زۆری بۆ کردم و یەکیک لە قسە خۆشەکانی ئەوہ بوو کہ گوتی تۆ دەلیی ئاوايە. دە باشە با وای، پیاوی سیاسی و ئازاد دەبیت لە ئامرازی دوژمن کەلک وەر بگریت. با ئیمە لە بلیندگۆی خودی دوژمن بە قازانجی کورد کەلک وەر بگرین. بەھەر حال ئەوکاتە نەچومە گۆڤاری سروہ و مامۆستا هێمن مالاوایی لە ژیان کرد و دوو سال دوای ئەوہ دیسان بۆ گۆڤاری سروہ بانگهێشتیان کردم. ئەمجارە ئیتر چووم و ھەر بەتەواوی بووم بە ئەندامی دەستە ی نووسەرانی «سروہ» و بەرپرسی یەکە ی لە چاپدانی کتیب و دوای ماوہیەکی تر بووم بە بەرپرسی لاپەرە ئەدەبییەکانی «سروہ». پازدە سال لە «سروہ» دا کارم کرد، پازدە سال بە دل و بە گیان کارم کرد، واتە بەشیکی زۆر لە رۆژگاری جەوانیم سەرفی «سروہ» کرد.

ئەو ەيش بلىم ئىستا بە خوشىيەو ە زۆرىك لەو دۆستانە زىندون و قسەكانىشم دەخویننەو، تەواوى ئەرك و كارەكانى سروە بە سەرشانى سى كەسەو بوو؛ مەرف ئاغايى، ئەحمەدى قازى و مەن (جەلالى مەلەكشا). ئۇم سى كەسە لەو كاتەدا گوڤارى «سروە» مان دەركرد و كەسانىكى تر كە ەبوون لە پەراويزىەو ە بوون و گەر كەسىكىش جگە لەمە بلىت بى ئىنسافى كردو ە.

پازدە سال بە دل و گيان كارمان كرد. تەنانەت واى لىھاتبوو كە مەن دەكەوتمە زىندان، گوڤارى «سروە» يان دەھىنايە زىندان بۆم و لەوى (زىندان) كارەكانىم بە ئەنجام دەگەياند و بەرىمان دەكرد بۆ چاپ. ئەو كاك ئەحمەدى قازى زىندوو ە و بە تەواوى ئاگادارى بابەتەكەيە. لە واقعەدا لە بوارى ئەدەبىيەو ە مەن بەرپرسى بەشى ئەدەبىيى گوڤارى سروە بووم.

مادح ئەحمەدى: ئەي «ھەژار» و «سوارە» چى؟

جەلال مەلەكشا: مامۆستا ەژار زۆر سەردانى ئىمەى دەكرد لە گوڤارى «سروە». لە راستىدا ئەو خوالىخوشبوو ە ەرچى دەھات سەردانى ورمى بكات، ئىمەشى بەسەر دەكردو ە. ئەو نزىكايەتییەكى زۆرى لە گەل بئەمالەى بارزانىدا ەبوو و بەردەوام دەھاتە راژان (شارە دىيەكى سەر بە شارى ورمى) و ەمىشەش بىگومان سەردانى «سروە» ى دەكرد و «سروە» ى وەكوو برازاگىكى بى باوكى خوى دەبىنى و دەبوايە بىگومان سەردانىكى بكردايە، لە خزمەتیدا قازانچمان وەردەگرت. مەن بەش بە حالى خۆم ئىستاش سپاسى دەكەم و شتى زۆرى لى فىر بووم و لە كۆر و دانىشتنەكانىدا بەشدار بووم.

جگه له مامۆستا «هیمن» و «ههژار»، له ناو شاعیراندا له گهڵ «سواره» ی بهرپیشدا ئاشنایه تیم هه بوو. «سواره ی ئیلخانی زاده» ئه و سهرده مه ی که له تاران بووم له رادیۆ بهرنامه ی «تایۆ و بوومه لیل» ی بهرپۆه ده برد، له گه لێ ئاشنا بووم. له واقیعدا ئه و کاته بوو که به شیوه یه کی جیدی دهستی کردبوو به بلاوکردنه وه ی بهرهمه کانی خۆ ی له رادیۆدا. ئه و ماوه یه ی به دهرفه تیکی باش ده زانی. من زۆر شیعی «سواره» م له و کاته دا له زمانی خۆیه وه بیستوو و دهیخوینده وه بووم. به داخه وه من زۆر شیعرم لێ بیستوو که له ناو دیوانه که یدا نییه.

له گه ل خوالیخوشبوو «مارف ئاغایی» دا، تهواوی شاره کانی کوردستان به دوا ی بهرهمه کانی سواره دا گه راین بو ئه وه ی کۆیان بکهینه وه و له کتیکدا چاپی بکهین، به لام زۆرمان دهس نه کهوت، جگه له و هینده ی که له کتیبه که یدا (خه وه بهرده یه) له چاپ دراوه.

مادح ئه حمه دی: با بگه رینه وه بو ئه وه ی که ئاماژه تان کرد له زینداندا بوون و دیاره زیندانی زۆرتان کیشاوه. سه بارت به وه ی که له زینداندا بوون و ئه و بهرهمانه ی که له کونجی زینداندا ئافران دووتانه بو مان باس بکه ن، یان له واقیعدا چ روانگه یه کتان له هه مبه ر بهرهمه ی ئه و شاعیر و نووسه رانه هه یه که له گۆشه ی زینداندا خولتاندوو یانه؟

جه لال مه له کشا: من پیم وایه زۆربه ی شاکاره ئه ده بییه کانی جیهان له زینداندا هاتوونه ته بهرهم. زۆر شاعیر و نووسه ری گه وره مان بووه که له زینداندا دیسان چرۆیان کردۆته وه. دیاره به ئاماژه به وه ی که ئازار و ئه شکه نه جی زۆرم چیشتوو، زۆربه ی ئه و زیندانانه ش که تیم په راندوو له پتوهندی له گه ل کیشه ی

سیاسی کورده واریدا بووه. ههلبهت جگه لهمهش زیندانم کیشاوه، زۆربهی شیعرکانم بهره‌می گوێشی زیندانن.

به‌راستی ئەو شیعرانه‌ی که دهردی تیدایه، هاواری تیدایه، رهنجی تیدایه و زووش ده‌بیتته وێردی زمانی خه‌لک، هی گوێشی زیندانه‌کانه. وه‌ک فارس ده‌لێت: «سخنی که از دل برآید، لاجرم بر دل نشیند».

مادح ئەحمەدی: به‌ ئاماژه‌ به‌وه‌ی که، شیعر ده‌بیت هه‌نگری سێ تاییه‌ته‌ندی بیت؛ مۆسیقا، ساده‌یی و له‌باری ماناوه‌ بۆ خه‌لک بیت، ناخۆ شیعی شاعیرانی ئەم‌ڕۆ لهم پیناوه‌دا توانیویانه‌ سه‌رکه‌وتوو بن و کاریگه‌ری خۆیان سه‌له‌مین؟

جه‌لال مه‌له‌کشا: نه‌وه‌لا، سه‌رکه‌وتوو نه‌بوون! من هه‌میشه‌ شکایه‌تم ئەوه‌یه، که ده‌لێم به‌داخه‌وه ئیستا له‌ کوردستان (به‌تایبه‌تی رۆژه‌لات)، جگه‌له‌ چه‌ند شاعیرێک که ژماره‌یان له قامکی ده‌ست تیپه‌ر نابیت، شاعیری باشمان نییه. شیعر ده‌بی له‌گه‌ل په‌خشاندا جیاواز بیت. چی ئەم جیاوازییه‌ ده‌خولقینیت، قورسای، مۆسیقا، له‌باری ده‌روونی، ئیقاع، ئیقاعی ده‌روونی. ئەگه‌ریش له‌ ئەوانی عه‌رووزی که‌لک وه‌رناگیردیت، ده‌بی وشه‌کان وه‌زنیکی ده‌روونیان هه‌بیت.

من نالێم تۆ بی له‌رووی ئەوانی عه‌رووزی شیعر بلێ، من ده‌لێم ئەو شیعه‌ری که تۆ گووتوته ده‌بیت له‌گه‌ل په‌خشاندا جیاوازییه‌کی بچوکی بیت. ئیستا به‌چی ئەو جیاوازییه‌ ده‌خولقینیت، به‌ ئیقاعی ده‌روونی وشه‌کان، به‌ مۆسیقای ده‌روونی وشه‌کان، به‌ قورسای و...هتد.

بروانه‌! ره‌نگه‌ ئیستا کابرا نوێترین مه‌زموون بتوانیت له‌ چوارچیوه‌ی غه‌زه‌لێکدا بینیت، چ ئیرادیکی هه‌یه.

مادح نه‌حه‌دی: تا ئیره که باسمان کرد وادیاره زۆریه‌ی شیعره‌کانی جه‌نابت
له‌خانه‌ی شیعی به‌رخودان و سیاسیدا ده‌گونجین، ئه‌ی سروشت و جوانی، ئه‌ی ژن
و ژبان، ئه‌ی عه‌شق و خو‌شه‌ویستی چی؟

جه‌لال مه‌له‌کشا: وه‌للا‌هی زۆر که‌س ئه‌و تۆمه‌ته‌م لئ ده‌دن،
ئه‌لین تو‌هر دلت نییه. منیش شیعی‌ریکم هه‌یه ده‌لیم: « شیعره‌کانم/
بوون به‌گول و/ که‌نیشکه‌کانی ئه‌م شاره‌چه‌پک، چه‌پک کردیان
به‌هه‌دییه‌ی دلداری/ به‌لام هه‌رگیز کچیک نه‌هات بلیت: جه‌لال ئه‌ی
خوت بو هینده‌خه‌مباری».

کاکه‌ منیش دلم هه‌یه، دل‌یشم ته‌ره. عاشقی چاوی جوانم. عاشقی
بالای به‌رزم، عاشقی زولفی لولم، عاشقی بالای عه‌ره‌رم، واش
نییه، شیعی عاشقانه‌شم هه‌یه، به‌لام دیاره شیعره عاشقانه‌کانم
زۆر بلاو نه‌کردۆته‌وه.

برۆ له‌خیزام بپرسه‌بزانه شیعره عاشقانه‌کانم چۆنه؟
به‌هه‌رحال عه‌شق ته‌نیا به‌بوونی ژنه‌وه نه‌به‌ستراوه‌ته‌وه. له‌پالی
ئو عه‌شقه‌دا که به‌ئامانجه‌که‌م هه‌مه، عاشقی جوانیم، عاشقی
سروشتی جوانم، عاشقی چاوی که‌ژالم و له‌م باره‌شه‌وه شیعی‌رم
زۆره، به‌لام دیاره ناگه‌ن به‌شیعره سیاسی و کۆمه‌لاتییه‌کانم.
ئه‌وه‌نده زۆر نین. با پیشت بلیم له‌بواری فارسییا زۆرت له‌و
شیعی‌رانم هه‌یه. له‌کوردیدا که‌متره. ره‌نگه‌هۆیه‌که‌شی ئه‌وه بیت
که‌کیشه کۆمه‌لایه‌تییه‌کانی کۆمه‌لی کورده‌واری ئه‌و شیعی‌رانه‌ی
هه‌لنه‌ده‌گرت. کورد ئه‌وه‌نده ده‌رد و ره‌نجی هه‌یه. کورد زیاتر له
فارس ده‌رد و ره‌نجی هه‌یه. که‌وايه مرۆقی کورد که‌متر له‌فارس
به‌دوای عه‌شق و ژن و چاودا ده‌گه‌ریت.

مادح ئەحمەدی: جەنابت شیعری کوردی لەم سەدرەمەدا، لە ئاستی جیهاندا
چۆن هەڵدەسەنگینیت؟ ناخۆ دەتوانی ئە بەرانبەر شیعری جیهاندا قسەیهکی بۆ
وتن هەبیت؟

جەلال مەلهکشای: وەللاهی شیعری کوردی زۆر لە شیعری
جیهانی دواتر نییه. کورد زۆر دیر دەستی پێ کردووه، ئیستا
رەنگە بەرھەمی ئەدەبی مەکتووب (نووسراوی) کوردی
لەباری میژوووییهوه زیاتر لە ۱۳۰- ۱۲۰ سالی کۆنتر بیت، بەلام
سەرھەرای ئەمە، بە لەبەرچاو گرتنی ئەو ماوه کەمە کورد زۆر
سەرکەوتوو بووه و بە شیۆهیهکی تاییەت لە بواری شیعردا
زۆر چۆتە پێشەوه. ھەرۆھا دیارە لە زۆر بواریشدا بەراستی
دواکەوتووین؛ میژوو نووسین، فەلسەفە، بابەتە زانستییهکان و...
ھتد. لەم بواراندا دواکەوتووین، بەلام لە بواری شیعردا زۆر
سەرکەوتووین و چەند شاعیریکشمان ھەیە لە ئاستی جیهاندا
ناوبانگیان دەرکردووه و باسیان لەبارەوه دەکەن؛ کەسانیکی
وھک شیرکو بیکەس، عەبدوللا پەشیو و... دیارە وەختیکە بەم
شیۆه لە ئارادا بن شیعەرەکانیا شیعریکی جیهانییه. سەرپای ئەمەش
نابیت خۆمان بە زل بزاین. چونکە ھیشتا زۆرمان ماوه بگەینە
ئەو ئاستە، تەنانەت بە شیۆهیهکی گشتی زۆرمان ماوه بگەینە
ئاستی ئەدەبیاتی ولاتانی دراوسیمان.

مادح ئەحمەدی: وتاریکتان لەمەر شیعەر نووی کوردی «در مسیر پست مدینیزم»،
بە زمانی فارسی ئە یەکیک ئە بلاوکراوھکاندا بلاوتان کردووه و دواي بلاوونەووی ئەو
وتارە قسە و باسیکی زۆر سەرپه ئدا، تکایه ئەمبارەوه را و بۆچوونی خۆتان دەربرن؟
جەلال مەلهکشای: پێم وایە ئەو ھەرا و جەنجالە دواي بلاوکردنەووی
کۆمەلیک لە شیعەرەکانم (زۆری زەنجیری وشە دیلەکان) بەرپا

بوو. دياره من له شيعره كانمدا ناسيؤناليزم زؤر تۆخه و زؤرئيش قوولّه و ئەمەش بەرأى تاقميک جوان نيبه و تەنانەت دژ بەمەن. کەسنيک بەناوى «نادرى» بۆ يەكەمجار لەمبارەو شتى نووسيبوو و هيرشى کردبوو سەرم و هەندى قسەى کردبوو، کە بە راستى دەكرى بلين بى ئەخلاقيشى کردبوو. گوتبووى جەلال مەلەكشا شاعيرى ئيمە نيبه و لە زينداندا شكا و رووخا و بەرەو لای ريژيم چوو. جا من نازانم كەى شاعيرى ئەوان بووم كە ئيستا شاعيرى ئەوان نيم و نازانم رووخانى من لە زينداندا كەى بوو و ئەم ئاغاىە لە كویدا من دەناسيت؟ سەرسووڤهينەرتين قسەى ئەو بوو كە گوتبووى جەلال مەلەكشا ئيستا لە ژير سيپهري ريژيمدا بە خۆشى و كامەرانى دەژيت. ئەوانەى كەلە روژەه لاتی كوردستان و (بەتايبەت شارى سنه) لەگەل ژيانى مندا ئاشنايتيان هەيه، دەزانن چەندە لە كامەرانى و لە خۆشيدا دەژيم و چەندە لەبارى ئابووريبهوه بارودۆخم باشه!!! بە دواى نووسينى ئەم كاپرايه، يەكيكى تر بە ناوى «مام ئاكۆ» هيرشى كرده سەرم. دياره لەرووى نووسين و شيوهكاريبهوه هەر روژ هيرش دەكاتە سەر كەسيك. بۆ وينه: هيرشى هيناووتە سەر من (جەلال مەلەكشا)، «چاوهى شيخ الاسلامى»، «ئيبراهيمي عەليزادە»، «مەلا عەبدوللای حەسەن زادە»، «مستەفا هيجرى»، «حوسين يەزدانپەنا»... ليرەوه ئيدى دياره ئەم كاپرايه لەلايەن دەزگا ئاسايشيبه كانهوه راسپيردراوه، كە هەر روژ كەسايه تيبى هەندى كەس دەباتە ژير پرسيارهوه.

«مام ئاكۆ» شتيكى نووسيبوو و بە توندى هيرشى کردبوو كە جەلالى مەلەكشا، وا... وا... خەريكە بابەتگەليكى ناسيؤناليستي پەرە

پئ دەدات. بەدوای ئەمەشدا حیزبی «کۆمۆنیستی کاریگەری» هاتبوووە مەیدان کە، بە توندی کتیبەگەیی مەحکوم کردبوو و بابەتگەلی ناسیۆنالیزمی لە کتیبەدا مەحکوم راگەیاندبوو. هەرودەها ئەوەش بلێم کە بەدوای ئەوەی کە ئەو بەرادەرانی لەسەر من نووسیان، چەند بابەتیکی تر لە مەلپەرەکاندا بلاو کرایەووە کە لایەنگری لە من کرابوو. زۆر کەس لە ئەڵمانیا، سوید، باشووری کوردستان و نۆرویژ و... بە نووسینی وتار و دەرپرینی هەلوێستی جیاوازی لایەنگریان لێ کردبووم. رەنگە وتارەکان لەم بابەتەووە ژمارەیان گەیشتیێت بە ۳۰. ۴۰ دانە کە چەند دانەیان دژ بە من بوون و زۆربەشیان لە پشتیوانی مندا بوون. هەرچەند دۆستان زۆر لەمبارەووە داکوکیان دەکرد کە وەلامیان بەدەمووە و بابەتیک بنووسم، بەلام من هەر نەهاتمە جواو و ولامیانم نەدایەووە. چون بەراستی ئەوانەم بە پیاو نەزانیووە و ناشیان زانم تاکوو وەلامیان بەدەمووە و باسیان لەگەڵ بکەم.

من پێم وایە گەر وەلامیان بەدەمووە و باسیان لەسەر بکەم، ناوبانگ دەردەکەن، کەوایە باشترە کە من هەر بێدەنگ بم. یا بە وتەیی فارسیەکان «جواب ابلهان خاموشی است».

مادح ئەحمەدی: دیارە جنابتان روئیکی بەرچاوتان ئە ئەدەبیاتی کوردی و بەتایبەت ئە بواری شیعەر و چیرۆکدا هەیه ئەوەش ناگادارن چەند سائیکە پردی پەیوەندیی ئێوان دوو قوئی هونەری ئەدەبی ئەمدیو و ئەودیو (رۆژەلات و باشوور) دروست بوو. بەلام ئەم ئێوانەدا ئێوەمان قەت نەدیووە و تەنانەت یادیکیشتان لێ نەکراوە، ئە کاتیکیا یەکیک ئە پێشەنگانی ئەدەبیاتی نوێی کوردی و نالاهەنگری بزافی ئەدەب و فەرھەنگی کوردستان (بەتایبەت رۆژەلات) ن، هۆیەگەیی چیبە؟

جەلال مەلەکشادا: ئەو ھەي كە من لە بواری ئەدەبیاتی كوردیدا رۆلێكم بوو، یان کاریگەرییەكم دانابیت، لەمبارەو ھەچ ئیدعایەكم نییە و بانگەشەي ئەوش ناكەم. ماو ھەي چەند سالیكە، كەسانیک سەریان ھەلداو ھە بنیوی نوینەری فەرھەنگ و ئەدەبیاتی رۆژھەلاتی كوردستان بەرھو ئەملاو ئەولا سەفەر دەكەن. بەتایبەت بۆ باشووری كوردستان و ھەك نوینەری شاعیران و نووسەرانى ئەمدیو لەوئ قسە دەكەن و دەخۆن و دەخەون و... دیارە خو ئیمە نابەن بۆ ئەو جوۆرە شوینانە، ئەوانە ھەندئ كەسن كە خانزادە و خوانپەرھەرن، من پیم وایە ھەندیکیشیان راستەوخو رۆلی سیخۆر دەگیرن و دواي ئەو ھەي كە دەگەرئەو ھە راپۆرتەكانیان ئاراستەي دامودزگا پێوھەندیدارەكان دەكەن و زۆر بەشیان بە ھەچ نازانم. تەنانەت بە قەلەم بەدەستیش. ھەلبەت ھەندیکیان «جاش قەلەمن». دیارە جاش قەلەمەكان ھەموو دەیانناسن و لە تەواوی سەفەرەكانیشدا ئامادەن.

رەنگە گەر من لەمبارەو ئەوھەند زۆر بدویم، ھەندئ كەس پینان واییت كە من بۆ بەشی خووم دەگیرم. بەلئ، من بۆ بەشی خووم دەگیرم، چونكە من خووم لەوان بەشیاوتر دەزانم و ھەك شاعیر و نووسەرێك زۆر زۆر لەوان بەشەرەفترم، زۆر شاعیرترم، زۆر قەلەم خاوینترم و زۆر بۆ كوردستان و شوۆرشى كورد دلسۆزترم و بەو بۆنەو ھە جاش قەلەم و سیخۆر نیم لە ھەچكام لەو سەفەر و كۆرانەدا بانگەیشتیان نەكردووم. تەنیا جارێك لە پرۆسەي ھەفتەي فەرھەنگي «سنە لە سلیمانی» دا بوو كە ھونەر مەندان و نووسەرانى رۆژھەلاتی كوردستانیان بانگەیشت كردبوو، ناویكیش لە من ھاتبوو. ئاخري ھەموویان رۆیشتن تەنیا خەتی سووریان بەسەر ناوی مندا ھینا. كاتیک پرسیارم كرد لە بەرپرسی دایەرەي ئیرشادی

ئىسلامى پارىزگاي كوردستان (له شارى سنه)، گوتى: كاكه له بالاو (سهرهوه) راگه يه ندراره كه جه نابت نابت بچيت. دياره بۆ ئه و سه فه رانه من نانيرن. شيعرى من رهنكه له شيعره بفه كان بيت و زهره رى هه بى بۆيان. دياره كه سانىك له و شاندى و وه فداندا بوونيان هه يه كه دامودزگاكان له خۆيان رازى ده كهن. به هه رحال، ئه وه چ شاعير و نووسه ري كه كه وه كوو نوينه رى شيعرى رۆژه لات له سليمانى و له سه رچنار داده نيشن و دواى خويندنه وه ي شيعر «له تيف هه لمه ت» پتيان ده لين كاكه؛ ئيوه كه شاعيرى رۆژه لاتى كوردستانن فه رموون شيعرى خۆتان بخوينته وه. كابرايه ك به نوينه رايه تى له مانه وه شيعرى كه ده خوينا ته وه، ئينجا يه كيك له ئاماده بوانى كۆره كه ده گه ريته وه ده لييت: «كاكه بريا گوت بخواردبايه ت و ئه و شيعره ت نه خويندبايه ته وه».

ئهم وته راسته و هيج موبالغه يه كى تيدا نيبه، ئه وه «عومه رى فاروقى» بۆ خۆى له و كۆرده بوو و من ئه مه شم كاتى خۆى به زمانى «عومه رى فاروقى» يه وه له گوڤارى «سروه» دا بلاو كرده وه. ئه وه نوينه ره كانمانن كه، كابرا ده لييت بريا گوت بخواردبايه ت و ئه و كاره ت نه كردبايه ت.

جگه له مه كاتى له ولاره بانگه يشت ده كرين، ئه وانه ي وا ليتره دا هه موو شتيك له ژير ده ستياندايه له شاعير و نووسه ره تواناكان بانگه يشت ناكهن و ئه ندامانى لايهن و گرووپ و باندى خۆيان ده بن و له م بواره شه وه زۆرتتر پيم وابى ئه ولا تاوانباره. وا نه بى ئه وان نازانن.

من كاتيك له هه وليتر بووم، جاريك هه ر له مباره وه له گه ل شه هيد «فه رنسو حه ريرى» باسم كرد. شه هيد فه ره نسو گوتى:

کاک جه لال تۆ پیت وایه ئیمه ئەمانه ناناسین و نازانین هەندئ
 لەمانه به شیوهی مۆرفههق دەستیان لەناو خوینی کورد دایه و
 خودنقیسهکانیان به خوینی شههیدهکانمان پڕ بووه. گوتم ده باشه
 دهیاناسن ئیتر بۆ بانگهێشتیان دهکهن. گوئی: ئاخر ئەمه سیاسهته!!
 سیاسهتیش ئەوهنده باوک و دایکی نییه، هەرچی بیت ئەمانه وهک
 «پردی په یوهندی»!!! ئەمدیو و ئەودیون. به لئ ئەمه وهلامه که یان
 بوو (پردی په یوهندی). تاکه ی ئەم پرده، په یوهندییه؟ وهلاهی ئەم
 پرده قور دهکات به سه ر فه رهنگ و ئەدهبیاتی هەر دوو لادا.

**مادح ئەحمەدی: ئەو ئەو چەند سائەى کە لە کوردستانی باشوور بوویت
 چیت دەکرد؟ بیستوو مانە هەم ئە گۆفاریکانی ئەوئ کارت کردوو و هەم بۆ خۆت
 سەرنووسەری گۆفاریکی ئەدەبی هونەری بە ناوی «پرشنگ» بوویت. پرشنگ چۆن
 لەدایک بوو و چۆن دەرکەکەى داخرا و تەمەنى کۆتایی پێهات؟**

جه لال مه له کشا: کاتیکه به پیتی هۆکارگه لیکى تايبه تی خۆی چووم
 بۆ کوردستانی باشوور، به پێچه وانه ی ئەو شته ی که خۆم بیرم لی
 ده کرده وه پیشوازیه کی زۆرم لیکرا. هەرگیز پیم وانه بوو که سیکی
 گه وه وهک شههید فه ره نسۆ چه ریری بیته پیشوازی منه وه. قه ت
 پیم وانه بوو کاک «نیچیرقان بارزانی» بیته هانای منه وه. من
 ئیستاش سپاسی ئەو به راده رانه ده که م. کاتی چوومه ئەوئ حیزبه
 سیاسیه کانی رۆژه لاتى کوردستان زۆر کۆشایان که من به ره و
 لای خۆیان راکیشن، ته نانه ت سکر تار یای حیزبه کان، واته ده فته ری
 سیاسیه ی حیزبه کان هه ف تانه بانگهێشتیان ده کردم و به رنامه یان
 داده نا و هه ولێشیان ئەوه بوو بچمه ناو حیزبه که یان، به لام له
 ئاکامدا من ئەو پیشنیارانه م ره ت کرده وه و هاتم له هه ولیر نیشه جی

بووم و دواى ماوهيهك كاك فهره نسو حهريرى په يوه نديگه ليكي
 بووم ريخست و كاك نيچيرقان بارزانى وهكوو كارمهنديكي پارتى
 مه عاشيكي مانگانهى بو من ديارى كرد. من زور ريزم بوى هه يه،
 هه تا ماوم سپاسى بنه مالهى بارزانى دهكهم. جگه له مەش له روژنامه
 و گوڤاره كاندا سهرقالى كار كردن بووم، له روژنامهى «برايه تى»
 دامه زرام، له گوڤارى «رامان» دامه زرام و له زوربهى گوڤار و
 روژنامه كانى تر دا بابه تم له چاپ دها و په يوه نديگه پته ويشم
 له گه ل شاعير و نووسهره گه وره كانى باشورى كوردستاندا هه بوو.
 وهك: خوالىخوشبوو مهرحومى شوكر مسته فا، شه هيد مه هدى
 خوشناو، كه ريم دهشتى، ماموستا شيركو بيگه س، سه عددو لالا
 په روښ، مه محمود زامدار، هاشم سهرج و... ته نانه ت له چهند
 سه فه ريكا كه بو به غدا هه مبوو له گه ل بنه مالهى به پيزى «مه لالا
 عه بدولكه ريمى موده ريس» دا ئاشنا بووم. له گه ل ماموستاى گه وره،
 شيخ عه بدولكه ريمى موده ريس چاوپيگه وتن و تويزم هه بووه. دوو
 سى شه و ميوانى كاك محمه دى مه لاكه ريم بووم.

به هه رحال، له هه وليزىش دواى ماوهيهك بريارمان دا گوڤاريك
 بلاو بكه ينه وه، كاك «حوسين يه زندانيه نا» وهكوو خاوه ن ئيمتيازى
 ئيمكاناتى دابين كرد. به راستى من بو خوم به تهنيا وهكوو خومان
 ده ليين به تهنيا بالى، ده ستم پى كرد و توانيم ۵_ ۶ ژماره بچمه
 پيشه وه و ئيتر دواى ئه وه. ده ليم به داخه وه به داخه وه به ره و
 روژه ه لاتی كوردستان گه رامه وه. هوى گه رانه وه كه شم به ره و
 روژه ه لآت نه خوشى بوو. من نه خوشيى دلم هه بوو و نه مده توانى
 له وى به تهنيايى بژيم و ژيان به رمه سهر، ئه وه بوو كه ئه و ژيانه
 ئاسووده م به جى هيشت و گه راومه وه بو ناو ئاگره كه.

مادح ئەحمەدی: ئەبارەى شاعىران و نووسەررانى باشوورى كوردستانەوه قسەمان

بۆ بۆكە، چۆن، چىن، ئە چ ئاستىكدان؟ يان بەگشتى چۆنيان دەبينىت؟

جەلال مەلەكشا: وەللاھى بەگشتى ئەدەبىيات لە باشوورى كوردستان بەردەوام لە گەشەکردنایە و زۆریش گەشەى سەندوو. بەتایبەت لە ماوەى ئەم زیاتر لە دوو دەیهى رابردوودا كە كورد دەسەلاتى گرت بەدەستەو و ئەو ھەموو گوڤار و بلاوكراو و رۆژنامە كە دەردەچن دیارە شیعەر و چیرۆكىش لە لاياندا لە چاپ دەدرين، ھەروەھا كتیب چاپ دەبیت «سانسۆر نىيە» ھەموو كەسىك ھەرچى دلى دەخوازیت دەتوانیت لە چاپى بدات. ھەرچەند خالى نىگەتيفى تىدايە، بەلام لایەنە پۆزەتيفەكانى زۆرتەر. بەو بۆنەيەو دەيارە ئەدەبىياتيش گەشە و بەرزبوونەوھى باشى ھەبوو. لە بواری شیعردا لە ئاستىكى بالا دان، ھەرچەندە شەپۆلى پۆست مۆدىرنىزم بەویش گەيشتوو و وەكوو خۆرە خەرىكە لەناوھو پەيكەرەى ئەدەبىياتيان ھۆل دەكات. پروسەگەلىك سەريان ھەلداو و لەم پىناوھدا كەسانىك بانگەشەى رۆشنىبرى دەكەن و پىيان وایە سەردەمى شیعرى بەرخودان تەواو بوو، پىيان وایە ئىدى پىشمەرگە و شۆرش بايەخى نەماو و دەبیت بە جورىكى تر بدوين، بە جورىكى تر قسە بكەين و بە جورىكى تریش بنووسين. بە لەبەرچاوگرتنى ھەموو ئەمانە، ئەدەبىياتى راستەقىنە بە رىگەى خۆيدا دەچیت بەردەوام لە گەشە سەندنایە.

مادح ئەحمەدی: مامۆستا پىمان خۆشە بە ناماژە بەو بارودۆخەى كە كورد

لە ماوەى ئەم چەند ساڵەدا تىپەراندوو، ھەسەنگاندنىكت ھەبى لە نيوان چوارپارچەى كوردستاندا و كارى فەرھەنگى و چۆن دەچیتە پىشەو و چ گرى و كۆسپىك ئەمبارەو ھەيە و ئە قۆناغىكى سەرترا گەر سەبرى كوردەكانى ھەندەران بكەين كارەكانى ئەوان چۆن دەبينىت؟

جەلال مەلەكشا: دياره ئەو ماوهيهى كه دەسلالات له باشوورى كوردستان به دەستى كوردهوه بووه، سەرەپاي ئەوهى كه كهموكۆپى و كيشه زۆر بوو، هەرچەند گەمارۆى ئابوورى زۆر بوو، بەلام چونكه كورد بەسەر ناوچه و كۆمه‌لگه‌ى خۆيدا دەسلالاتى هەبووه، له‌بارى ئابوورىيشه‌وه پەره‌ى سەندووه و دياره پەره‌سەندن له‌ بوارى ئابوورىيه‌وه يارمەتى بوارى فەرھەنگيش ئەدات. ئىستا باشوورى كوردستان مەكۆيه‌كه بۆ كورده‌كانى پارچە‌كانى ترى كوردستان، توركياء، سووريا و ئيران. من كاتيك له‌ هەولير بووم له‌گەل زۆر كەس ئاشنا بووم له‌ باكور، رۆژئاوا و رۆژھەلاتى كوردستانه‌وه دەهاتن، تەنانەت له‌ كۆماره‌كانى شەورەوه‌ى پيشووه‌وه دەهاتن و بە‌حەسرەت و خۆشيبه‌وه سەيرى ئەو بارودۆخەيان دە‌کرد. هەرواكه‌ گۆتم باشوورى كوردستان، مەكۆيه و بۆ وينا يان ئەگەر له‌ رۆژھەلاتى كوردستان بوارى گەشه و نەشەى بابەتە فەرھەنگى و ئەدەببىيە‌كان نەبێت، ئەو مەكۆيه له‌ باشوورى كوردستان ئامادەيه كار لە‌و پيناوهدا بكات. گۆقار و رۆژنامەى جۆراجۆر هەيه كه دەرگای هەموويان ئاوه‌لايه بۆ وەرگرتنى بەرھەمى قەلەم بەدەستانى چوارپارچەى كوردستان و بە‌خۆشيبه‌وه ئەو كارەش دە‌كرێت. بە‌ھەر‌حال ئەمە له‌لايه‌ك، له‌لايه‌كى تره‌وه شوێرش و زەبروزەنگى رېژيمە‌كان لە‌سەر كورد، راودوونان، بە‌ زۆر كوچپيكردن، تاراوگە و راكردن، بە‌ره‌و ولاتانی بيانی چوون و پەنابردن بۆ ولاتە ئەورووپاييه‌كان له‌ بوونی خۆيدا شتيكى پۆزەتيف بووه، واتە زۆر يارمەرتى بردنە‌سەرى مە‌عريفه و ئاستى خويندە‌نە‌وه و ئاگاداربوونە‌وه و شارستانیەتى كوردى داوه.

ئەدەبىيات و فەرھەنگى كورد دياره (ھەلبەت ئەمە تەنیا تايبەت بە كوردستان نىيە) ھەركەس لە شوینی ژيانى خۆى جیا بىتتەو ە و دوور بکەویتتەو ە ھەندى تايبەتمەندى لە دەست دەدات. واتە بەو شیۆەى کەلە جیگەى تايبەتى خۆیدا بەرز دەبیتتەو، ناتوانیت لە شوینیکی تر بەو شیۆە برواتە پیتتەو.

جۆرە ئەدەبىياتیک ھەیە، ئەدەبىياتى «ھىجرەت» یان غوربەتى پى دەلین کاتى تۆ سەرنجى دەدەیت، دەبینى زۆربەیان دوورن، فەرھەنگەکەى خەریکە دوور دەکەویتتەو، دەبیتتە جۆرە فەرھەنگىکی «التقایى»، پڕە لە دەرد و ئاوارەبوون، بەلام ئەو جۆرە شتانە شیۆەیهک لە جیاوازیی فەرھەنگىشى تیدا بەدى دەکریت. بەھەر حال ئەم بارودۆخەى ئیستای باشوورى كوردستان بۆتە ھۆى گەشەپیدان و بەرزکردنەو ەى فەرھەنگى ھەموو پارچەکانى دیکەى كوردستان و بیگومان باشتريش دەبیت.

مادح ئەحمەدى: ەك دوایین پرسیار پوانگەى تۆو ەئەركى رووناكبیر ە

ھەمبەر دەسەلات چییە؟

جەلال مەلەكشا: رووناكبیر لە بەرانبەر ھىچ حكومەتیکدا بیدەنگ نامینیت. ھەلوێستى تايبەت بەخۆى ھەیە، واتە ھەمیشە و بە بەردەوام رووناكبیر لە ھەمبەر ھەر حكومەت و دەسەلاتیکدا رۆلێكى رەخنەگرانەى ھەیە. بیدەنگى رووناكبیر، واتە تەسلىم و خۆبەدەستەو ەدان. حكومەت و دەسەلاتیش فەرقى ھەیە، رەنگە حكومەتێكى دىكتاتور و زالم و ستەمكار و دژى خەلك بى، رووناكبیر لە بەرامبەر و ەها حكومەتیکدا رۆلێكى دیاریكراوى ھەیە، لێرەدا ئەركى رووناكبیر رابوون و راسان و بەربەرەكانی

و له پراستيدا خه بات و بهر خودانه. ئهركى ئه سلى روناكبير جهنگى قه له مه. له واقيعدا روناكبير له همبهر ودها سيسته ميكدان له دوو مه ته ريزدان راده وسته، سهنكهرى قه له م و سهنكهرى «....» ئيتر ئه و روناكبيره كه يه كه بريار ددان و سهنكهره كه ي هله دبژيرى، به لام به هر حال راوهستان و بهر خودانى قه له مى له ههنگاوه سه ره تاييه كانيه.

مادح نه مه دى: نهى نه گهر حكومه ته كه ي ديموكراتيك بيتا چى؟

جهلال مه نه كشا: به هر حال هه روا كه عه رزم كردى روناكبير له هه ر كوومه لگه يه كدان نه خش و رولى ره خهنگرى هه يه. هه چ كوومه لگه يه كيش ته واو و بى عه يب و نه قس نييه و دياره هه چ حكومه تيكيش حكومه تيكي به ته واوى خه لكى نييه و هه موو سياسه ته كانى له راست و له خه زمه تي خه لكدان نييه، كه واته، جه ماوه رى خه لك به ته واوى هه موو سياسه ته كانى ئه و حكومه ته يان په سندن نييه، لي ره دان ديسان ئهركى روناكبيره كه به زمان و به قه له م ناراستييه كان راست ده كاته وه و سياسه ته چه وته كان بخاته بهر چاوى خه لكى.

* جادو و جه نه بل: سهر و سهر بازى

سه رچاوه: رابوون، بهرگى دووه مى پرژه ي ليكولينه وه ي ئه ده بى ده لاقه

ئاماده كردنى: شه ريف فه لاح

مه لۆي شيعر

بيهر روز كوردنه حمه دي

جەلال مەلەکش، لەدایکبووی گوندی «مەلوشان» ه که له پشتی کێوی بەناوبانگی «ئاویەر»ی شاری سنه له پوژهدلاتی کوردستان هەلکەوتوو.

ناوی گوندهکەى جەلال مەلەکش بە فارسی کراوه بە «ملکشان»، کاتی خۆى که له گەل جەلال قسەمان دەکرد، ئەو تیئۆرى و دیرۆکی خۆى لەسەر ناوی مەلوشان هەبوو، ئەگەر باشم لەبیر مابیت، بۆ وینە باسى «مەلۆ»ى دەکرد، واتە ئەو کۆگا گیایەى که دەبردیتەوه و له یەك دەبەستريت و پاشان بە کۆل و لەسەر شان دەبریت بۆ ئەو شوینەى که مەلۆکانى لى دادەنريت (کهلام، گيشه و خەرمان) دەيگوت له ئەسلدا خەلک پييان وتوو مەلۆ له شان يان مەلۆ کيشان، که بەرەبەرە له دەم و زار خۆشتر و پەوانتر و کورتتر کراوەتەوه و ناوی مەلوشانى لەسەر دانراوه.

من و جەلال هاوتەمەنين و له يەك سالدا لەدایک بووين، پيش شوپشى گەلانى ئيران له سالى ۱۳۵۷ى هەتاوى بەرانبەر له گەل ۱۹۷۸ى زابینى، ئیمە پێوهندیی باش و هەمیشەبییمان پیکەوه هەبوو، دوو هاوپی تریشمان بوون بە ناوەکانى شاروخ هەورامى و مەسعوود زەندى، هەردووکیان شاعیر بوون، شاروخ بە کوردی شیعری دەنووسی و فرە جوانیشى دەنووسی، کورپیکى یەكجار بەبەرە و هەستناسک بوو، من ئەو دەم و ئیستاش پیم وابوو که شاروخ هەورامى ئەگەر بەلاریدا نەچووایە، دەبوو بە یەکیک له شاعیرەکانى سەردەم که شانى له شان سواره ئیلخانى زاده بد، بەداخهوه که سەرەپای ئەو هەموو هەست و سۆز و بەهرهیه، دواى شوپشى گەلانى ئيران کر مایهوه و چونکه له سەرەتاشهوه

لایه‌نگری ئەحمەد موفتی‌زادە بوو، لەبار چوو و خۆی نەگرتەو،
لەم کۆتایانەدا زانیم کە کۆچی دوایی کردوو و لە دنیا نەماوە،
رۆحی شاد بیت.

مەسعوودی زەندی، هەر بە فارسی شیئیری دەنوسی، لەژێر
کاریگەری بی ئەملا و ئەولای «مەدی اخوان ثالث» دا بوو، لە
زۆر کۆری ئەدەبی و شیئیریدا کە بەیەکەو بەشدارییان دەکرد
هەم شیئەرەکانی «اخوان» ی بە جوانی دەخویندوو و هەمیش
شیئەرەکانی خۆی، بەتایبەتی کە مەمی و حەرامە شەربەتانیشی
دەخواردوو و هەکوو خەلکی باشوور گوتەنی رۆحی بە بەرا
ئەکرد، بە خۆشییەو مەسعوود لە ژیاوندایە، داخەکەم کە هەوایی
نازانم، بەلام لە هەر جیگایەک هەیه هیوای خۆشی و تەندروستی
بۆ دەخوام.

پیم و ابیت جەلال مەلەکشای بە زانایی و ژیرییەو پاشناوی
مەلەکشای بۆ خۆی هەلبژارد کە هەم بە وتن رەوان بوو و
هەم بە وتەیی خۆشی دوو دانە شای تێدا بوو، مەلەک و شا،
کە هەردووکیان سیمبۆلی دەسەلات بوون و سامان، ئیتر باسی
ئەو هەش بوەستیت کە بە گالته دەیگوت بۆچە کفرە «جلال الدین
ملکشاهی» یەکی تر زیندوو بیتەو؟!» دیارە ئاماژەیی ئەو بە
«سلطان جلال الدین ملکشای سلجوقی» بوو کە کاتی خۆی چەند
سەد سال لەمەوبەر شای ولاتی ئێران بوو.

هەر و هەکوو خۆی زۆر جار باسی دەکرد، جەلال پێچەوانەیی
هەر دووک پاشناوەکەیی بوو، نە مەلەک بوو نە شا، مەلەکی
هونەرماندەیی بی سامان بە دلێکی گەورە و هەستیکی دەولەماندە و
هیوایەکی بەرین و بیرەو هەرییەکی نازەنین بوو، ئەو دەستکورتیی

خۆى بە سامانى گەھەر بەندى شىئەر و وشە و واژەى جادووى
ئەوين و ھەماسە دەگۆرپىيەو و خۆى بە دەولەمەندترىن دەھاتە
پىش چا و باو ەربەخۆبوونى پتر و زياتر دەکرد.

جەلال ئەودەمە و لەسەر بەندى شۆرپى گەلانى ئىران ھەر
بە فارسى شىئەرى دەنووسى، زياتر پىي خۆش بوو بەتەنيا بىت
و زۆر تىكەل نەدەبوو، دواى شۆرپ و بووژانەو ھەستى
كوردايەتى، ئەویش بووژايەو و خۆى لە زىنى پىشتى ئەسپى
كوردىنووسىن قايم کرد و گا بە يۆرغە و جارىش بە چوارە
خەرىكى شىئەر ھۆننەو بوو.

زۆر جار لەگەل جەلال باسما دەکرد، باسىش فرەتر سىياسى
و دەربىنى بىروراي جياواز بوو، ھەركامەمان لەسەر پىچكەيەك
بوو، بەلام لە ئاكامدا دەگەيشتىنەو يەك و بە كۆلانى خەرابات
و كۆلانى خەبات و ھەشارگەى پىشمەرگە و گەيشتن بە لووتكەى
رەزگاريدا تىدەپەرىن.

بۆ جەلال مەلەكشا، وەك لە شىئەرەكانيدا ديارە، مروفىوون
و كوردبوون بىي بىسمىلاى و رەزگارىي نىشتمانەكەى ھىي
ھەمدولىلاى بوو! لە شىئەرىكىدا كە لىرەدا نەھاتەو بىرم
ھەتا بىنووسم، ئاوات دەخوازىت كە ئاخۆ بىي ئەو پۆژ بىت
ترۆمۆبىلەكانى ھەلگىرى مسافىرى سەنە، رۆژىك بىي ھاوار بەكەن:
سلىمانى، سلىمانى!

ئەو دەمى ئىمە لە سەنە دەژىيان، لە شەقامى شەشى بەھمەن
ترۆمۆبىلى بىئىزى ۱۸۰ مسافىريان بۆ كرماشان دەبرد و دەھىناو،
بىئىزەكان بە رىز رادەوہستان و دەلالەكان ھاوارىيان دەکرد:
كرماشان، كرماشان! ئاماژە و ئاواتى جەلال لەو شىئەرەيدا ئەو

بوو که رۆژیک دابیت سنووری نیوان به‌شه‌کانی کوردستان
نه‌مینیت و تاکسی و پاسه‌کان هەر به‌و ئاسانییه خه‌لک بۆ سلیمانی
به‌رن، دیاره ئاواتی جه‌لال تاکوو راده‌یه‌ک هاته‌ دی، به‌لام ئه‌وه
نه‌بوو و نییه که ئه‌و و زۆری وه‌کوو ئه‌و ئاواتیان بۆ ده‌خواست
و خه‌ویان پیوه‌ ده‌بینی!

جه‌لال به‌و هه‌سته‌ ناسکه‌ ئاگراوییه‌ی خوی چه‌ند جاریکیش
هاتوچووی باشووری کردووه، به‌لام وه‌کوو ده‌گپنه‌وه‌ له‌باتی
ریز و قه‌درگرتن، تووشی کیشه‌ و بی‌ریزیش بووه، جه‌لالی شاعیر
له‌گه‌ل کویره‌وه‌ری و نه‌هامه‌تی هه‌میشه‌ له‌ گیره‌ و کیشه‌دا بووه،
ئه‌وانی وه‌کوو دیوه‌زمه‌ و غوولی بی‌اوان هاتووه‌ته‌ پیش چاو و
هه‌موو کات له‌ شه‌ریاندا بووه، ئه‌م له‌ که‌مینی ئه‌واندا و ئه‌وانیش
له‌ شوین ئازاردانی ئه‌م، پیشتر وتم که‌ جه‌لال به‌ فارسی ده‌ستی
به‌ نووسین کرد، به‌لام دواتر که‌ زۆربه‌ی شیعره‌کانی به‌ کوردی
ده‌نووسی، ناوه‌ به‌ ناوه‌ شیعره‌ی فارسیشی بلاو ده‌کرده‌وه،
جه‌لال هه‌ولێ ئه‌وه‌ی بوو که‌ هه‌میشه‌ به‌ره‌و سه‌ر بچی، به‌ داردا
هه‌لگه‌ریت تاکوو ده‌گاته‌ لووتکه‌، به‌ره‌و هه‌وراز ده‌چوو، چه‌زی له
دۆل و نزمایه‌تی نه‌بوو.

له‌ شیعره‌یکی فارسیدا ده‌لیت:

«هوای دریا شنیده‌ام
و ندای چالاب مجابم نمی‌کند
شعر ادامه‌ی حیات است،
دیوارها کوتاهند
و گام‌های من بلند»

پرچین را حریق می‌سوزاند
رفتن برای رسیدن است
معراج پرنده دام نیست
پریدن است....»

واته:

«هه‌وای ده‌ریام بیستوووه من
ئیتر به لووره‌ی چالّو
پازی نابم
دیوار نه‌وین،
به‌لام هه‌نگاوی من بلندن
هه‌ر په‌رژینیک
به برووسکه‌یه‌ک ده‌سووتیت
رؤیشتن بوّ گه‌یشتنه
هه‌لکشانی بالنده
به‌ره‌و داو نییه
بوّ فرینه.....»

نه‌وین: نزم، به‌رز نین
بلیندن: به‌رزن

جه‌لال له شی‌عردا زیاتر له ژیر شوین و کاریگه‌ریی شی‌رکو
بیکه‌س بووه، هه‌موو ئەو ناکامی و بی‌هیواییه که له ژیانیدا هه‌ستی
پئ ده‌کردن، به شی‌وه‌یه‌ک له شی‌عره‌کانیدا ره‌نگ ده‌ده‌نه‌وه،
جاری واش تین و ته‌وژمی ئەو بی‌هیوایی و به‌یاییه (بی‌تاقه‌تی) و

نه‌خشانديان له چوارچيۆه‌ى شيّعردا واى كردووه كه شيّعري
واش بنووسيت كه خاوهنى ئه‌و پته‌وى و په‌وانبوون و به‌هيزه نين
كه له زۆربه‌ى شيّعره‌كانيدا قسه‌ى يه‌كه‌م ده‌كهن.

جه‌لال مه‌له‌كشا، ئازارى به‌ده‌ست زۆر شته‌وه چيشت، زولم و
سته‌مى ريژيمى سيّداره‌ى ئيسلامى ئيران له خۆى و خه‌لكه‌كه‌ى
زه‌ختيكي له‌radeبه‌ده‌رى له‌سه‌ر دل و ميّشك و هه‌ناوى ئه‌و مروّقه
دلپا‌كه‌ دانا، به‌لام ته‌نانه‌ت سيزده / چوارده سال به‌نديخانه‌ى
ريژيمى ره‌شى ئيسلامى ئيران نه‌يتوانى ئه‌و په‌يكه‌ره چل /
په‌نجا كيلوييه بشكينيّت و به چۆكدا بينيّت، به‌بى سلكرده‌وه و
ساردبوونه‌وه و به ئازايه‌تبييه‌و هاوارى كردووه و بيّزاري خۆى
به‌رانبه‌ر به دوژمنانى كوردستان ده‌ربريوه.

خه‌لكى شارى سنه به مردنى جه‌لال مه‌له‌كشا ته‌رمى پاكي
ئه‌ويان به‌ره‌و «مه‌لووشان» برد و له‌ناو هاوارى خۆشه‌ويستى و
دروشمى ئازايه‌تي‌دا به خاكي كوردستانيان ئه‌سپارد.

ليّره‌دا پيّم خۆشه‌ ئاماژه به ديارده‌يه‌ك بكه‌م كه له ناشتنى
«جه‌لال» دا هاته به‌رچاو، ئه‌ويش ته‌لقينداني جه‌لال به كوردى
بوو كه له‌وانه‌يه بو زۆر كه‌س هم جيگاي شانازى و هم
تاسه‌ى ئازادى بيّت، به‌لام بو «جه‌لال» يك كه بايى پووله
ره‌شيك باوه‌رى به دين و مه‌زه‌هب نه‌بوو، ته‌لقين دادانى هه‌ر
گالته‌يه، چه به عه‌ره‌بى بيّت چه به كوردى، جه‌لال هه‌ميشه
تينوو و تامه‌زروى بستيك خاك و هيلانه‌يه‌ك بوو كه خۆى
واته نه‌ته‌وه‌كه‌ى خاوهنى بيّت و به ئازادى تيّدا به‌سه‌يته‌وه،
له بيرمه‌ رۆژيك هه‌ر له‌گه‌ل خۆى باسى سروودىكى نه‌جمه‌ى
«غولامى» مان ده‌كرد كه ده‌ليّت:

«چهک هه لگري خاکيکم
دوژمن له سهري زاله
من بوومه ته بيگانه
بيگانه خاوهن ماله....»

شيئعري ئهم سرووده کاک «عه تا فهره جي» نووسيوويه تي.
جه لال شيئعري بو ئه و خاکه وتووه که ئيستاش ههر دوژمن
له سهري زاله، پيم وا نيبه جه لال ئاواتي خواستبيت پاش مه رگي
له ناشتنيدا ته لقيني به و وشه و وتانه دابديت که چه کي دهستي
زيندانه وانه که ي ئه و گه له که يه تي، جا به ههر زمانیک بيت!
يادي جه لال مه له کشا و ناوي ناوداري ئه و ههر گيزا و ههر گيز
له يادان ناچييت و له بيري هه مو ماندا ده مينيت.

گلکوي جه لال له مه لووشان، کؤگاي گول و کانگاي مه لو مه لو
ريحانه و چنور و جيگاي چه پکه، چه پکه وشه و واژه ي شيئعري
ئه وين و سه ره ستييه.
رؤحي پاكي شاد و ئازاد بيت!

یادکردنه‌وهی شاعیری داره‌پیره

ره‌حیم لوقمانی

سالی ۱۹۸۰، پوژیک له پارکی سه قز کاک عومهری فارووقی نووسەر و لیکولهری شاره که له گهل به پیز جه لال مه له کشا ئاشنای کردم. ئه و روژه یه که مین دیدار و ئاشنایه تیمان بوو، باسی ئه وهی کرد که تا ئیستا به فارسی شیعی نووسیوه و له گو قاره فارسییه کاندایا بلاو کراوه نه ته وه. وتی: ئیتر دهمه وی به کوردی بنووسم. له و روژه به ملاوه ئیمه به رده وام پیوه ندیمان گهرم و گهرمتر بوو. به تایبته دواي ئه وهی من له گو قاری سروه هاته وه سه قز، پیوه ندی و دیدارمان زورتر بوو. له دانیشتن و شیعر خویندنه وهی دووبه دوودا له مالی خومان، باسی زوریک له شیعره کانی ده کرد. سالی ۲۰۰۰ که من مالم هاته سنه، هاتوچو و دیدارمان زورتر بوون.

پیش له وهی دیوانی زهری «زنجیری وشه ی دیله کان» چاپ بکرین من ئاگاداری رازی زوربهی شیعره کانی بووم و وهک خویندنه ریکی به رده وام و هوگریکی شیعی کاک جه لال، له گهل جیهانی فکر و رامانی وشه کانی ئاشنا بووم. له دیوانی «زهری زنجیری وشه دیله کان» دا، کومه لیک دسته واژه و هیما له زوربهی شیعره کاندایا، وهک دیاردهی ناو کومه لگه و ژیا نی خودی شاعیر، سه رنجی خویندنه بو لای خویمان راده کیشن. له و دسته واژانه وهک: دوزهخ، جه هنده م، شه وه زهنگ، گورگ، چه قه ل، مار و دوو پیشک، زه لکاو، ئازار، شه خته، خه مرپژ، تفه نگ، ده سرپژ، مه رگه سات، خوین، سیخو، چقل، ئاسته نگ، که له پچه، بزمارپژ، ته م، مژ، ئه نگوسته چاو، یاخی و... که سی بیگانه و نه شاره زا به ژیا ن و نیشتمانی شاعیر، ئه وه ندی به سه که له

دەلاقەى ئەم وشانەوہ برۋانیتتہ دنیای شیعرەکان، تا سەر بوردە و ژيانى شاعیر و ھاوولاتیانی بناسیت و بزانییت. چونکە ئەم دەستەواژانە بە راشکاوى نیشان دەرى روخسار و ناخى نیشتمان و ھاوزمانانى شاعیرن. شاعیر بە جوړیک تیکه‌لى ئازار و ژانى ژيانى کۆمه‌لگه‌کەى بووه، کاتیک باسى ژيان و ئازارەکانى خوۋى دەکات، لە راستیدا کارەسات و نەهامەتییەکانى خەلکى ولاتەکەیمان نیشان دەدات، چونکە خوشەویستى نیشتمان و ئازارەکانى، تانوپۆوى چنراوى خەيالى شاعیرن. شاعیرى دەروەست ھەرگیز بە دوور نەبووه لە خەم و خوۋشى و خەون و خولیا و ئازارەکانى نەتەوہکەى. شاعیر کە بەوپەرى دلناسکییەوہ بو گولیکى تەرزەلیدراو خەم دايدەگري و بە چاوى شیعرەوہ بوى دەگری و دەچى بە گز ھەورى رەشاودا، کاتیک دەبینى گول و جوانى بە ھەودای خوین تەقەل دراون، چون دەتوانى بیدەنگ بژى و خوۋى لەو راستیە تالانە گیل بکات! شاعیرى مروفايەتى و ئازادى، تەنانەت لەم دۆزەخى ژيانەدا، ھەرگیز بە درۆ نەھاتووه فەزايەكى دوور لە واقع و پۆمانتیکی ئوروپایى! ساز بکات و تەنیا بە قاچ و قول و ماچى خوشەویستەکەیدا ھەلبدا و شانازى بەوہ بکات کە شیعرى سیاسى نانوسیت! یان خوۋى بە مودیرنترین کەس بناسینیت! شاعیر ئەوہندە تیکه‌لى سۆز و خوشەویستى نیشتمانەکەى بووه، ھەرچەند بەھەشتى نیشتمانیان کردووه بە دۆزەخ، بەلام ئەو بە ھیچ شیوہیەک ناتوانى لى جیا بییتەوہ، یان لى دوور بکەویتەوہ و ژيانیکى تر بو خوۋى مسوگەر بکات. لە شیعرى دۆزەخدا دەلیت:

له ناو گلیپه‌ی پر له ئازاری ئەم دۆزه‌خه‌دا
ده‌سووتیم و هه‌لده‌قرچیم
پوژئی هه‌زار که‌رەت ده‌مرم
به‌لام هه‌رگیز ناتوانم نا ،
به‌جیی بیلم
ئەو به‌هه‌شته‌ شاد و سه‌ربه‌سته‌ بۆ ئێوه و ...
به‌کامتان بی...
من ته‌نیا هه‌ر له‌م دۆزه‌خه
هه‌ست به‌ بوونی خۆم ده‌که‌م و ئارام ده‌گرم!

خالی گرنگی شیعرى کاک جه‌لال ئەمه‌یه، که به‌ جوړیک به‌
جه‌سته و رۆح له‌گه‌ل دیارده‌کانی ولات و خه‌لکه‌که‌یدا تیکه‌ل بووه،
کاتیک ده‌یه‌وئ باسی کیشه‌ و ئازار و خه‌مه‌ خه‌سته‌کانی نیشتمان
بکات، به‌ جوړیک له‌ ئازار و ته‌نیایی و زامه‌کانی رۆح و جه‌سته‌ی
خۆیه‌وه‌ ده‌دوئ، که‌ خوینه‌ر تووشی دوودلی ده‌کات، داخۆ ئەمه‌
باسی نیشتمانه‌ یان ژيانی خودی شاعیر!

شلایوه‌ی ئەکرد،
به‌فر و باران، تۆف و کرپوه،
پرگه‌ی مالیان لئ و ن کردم
له‌ناو گێژی بۆرانیکی سیاسالا چه‌واشه‌ بووم،
تۆفان پالی پیوه‌ ئەنام
خۆم نازانم بۆ کوئ ئەچووم ...

به وشه‌ی تیشک قسم له‌گه‌ل شه‌وا نه‌کرد
دژی زریان و شه‌خته بووم...
(دیوان، خه‌ون نه‌بینم یان بیدارم)

له راستیدا نه‌م ریپواره پر ئازاره که له گیزاوی سیاسالدا
چه‌واشه کراوه و ریگای بی هه‌ته‌ر ده‌پیوی، خودی شاعیر نییه،
به‌لگوو کاروانی بی کوتایی نه‌ته‌وه‌یه‌ک و میژوویه‌کی دیرینی
پر له ئاسته‌نگه که وا سهدان که‌رته گۆرپانیان لی کردووه‌ته
جه‌ه‌نده‌م و ولاتیان تیدا هه‌لقرچاندووه، سه‌ره‌رای نه‌مه‌ش دیسان
هه‌ر ریده‌کا و ری ده‌پیویت.

ریپواریکم به‌قه‌د میژوو
وه‌رز و سال و سه‌ده‌م دیوه،
به‌قه‌د میژوو، چقلی ریگام له‌نیو سینگ و دل چه‌قیوه
به‌قه‌د میژوو، دیوه‌زمه‌ی به‌سامی ریگا
له ئاسمانی چاوه‌کاندا، نه‌ستیره‌ی گه‌شی چنیوه
من ریپواری میژووی تالی دلی خوم،
هه‌ر نه‌رۆم و هه‌ر نه‌رۆم و هه‌ر جیماوم...

وه‌ک له زۆربه‌ی شیعره‌کاندا ده‌رده‌که‌وه‌ی، سه‌رچاوه‌ی
شیعری کاک جه‌لال دوو بنه‌مای خۆشه‌ویستی بووه. یه‌که‌م
خۆشه‌ویستی نیشتمان، دووه‌م، ئازیزه‌که‌ی. دیارده‌کانی هه‌ر
دوو خۆشه‌ویستی به‌جۆریک له شیعره‌کانیدا پیکه‌وه‌ته‌نراون که
جیاکردنه‌وه‌ی خودی شاعیر هه‌ندی جار دژواره، به‌لام له خالی

کۆتاییدا به زمانیکی شاعیرانه که سایه تیی خۆی نیشان دهدات. ئەگەرچی له هەندئێ له شیعیرانه دا که باسی خۆشه ویستی خۆی تیدایه، زۆر جار کۆتایی به نائومیدی و له دهستچوونی ژیان دهشکیته وه، وهک «ئاخاوتن له ئەوین». به لام له وه شیعیرانه ی که باسی خۆشه ویستی نیشتمان، یان به رهنگاری نه ته وه یی تیدایه، خالی کۆتایی به هیوا و گه شیبینییه وه دیته ئەنجام، وهک «داستانی داره پیره و ئیعدامی».

زمانی شیعیری کاک جه لال، ساده و خۆمانه و له دل نزیکن. ئەم ساکارییه زمانی هاوبه شی کۆمه لگه ی به رده نگه ی شاعیره. ده رکه یه کی ئاوه لایه که هه موو که س به ئاسانی بتوانن له و یوه بچنه ناو دنیای خه یال و خه ون و هاواری چه ند سه لئه ی شاعیر، که هه موو ده غده غه کانی ژیا نی ئەوانیش له خو ده گریت. خه لگی کۆمه لگه ی شاعیر زۆر به ی ئەم شیعیرانه به خولیا و هاواری ژیا نی خوشیا نی ده زانن، هه ر بۆیه خاوه نی ئەم شیعیرانه پینگه یه کی باش و که م وینه ی له ناو هاو زمانیدا بووه.

زمانی ساده و خۆمانی شیعیری کاک جه لال له چه ند لایه نه وه جینگای سه رنجه:

یه که م نیشاندهری شه فافبوونی شاعیره که له هیه چ بابه تیکدا ده مامکی به روودا نه گرتووه و هه رچی نووسیوه ئا وینه ی که سایه تیی ده روون و رواله تی خودی شاعیر بووه. دووهم ئەم زمانی گوتاره هه مان زمانی خه م و سوژ و عاتیفه و زمانی هاوار و خه مه کانی کۆمه لگه ی شاعیره که خویشی یه ک له ئەندامانی هه مان کۆمه لگه یه. من له هیه چ شیعیریکیدا نه مدیوه زمانیکی ساخته و چه واشه به کار بهینیت، یان لیناویکی ته نک وهک ده ریا نیشان

بدات و فیزی فهیله سووفانهی پیوه بکات و بلن خه لک له شیعرى
من ناگه ن!

سینیه م، زمانى گیرانه وه له هه ندی شیعره کاندایا رادهیه ک
نزیک زمانى چیرۆک بوونه ته وه. دهستپیک و رهوتى گیرانه وه،
زه مینه ی چیرۆکیک ساز ده که ن، خالی لووتکه و کوتاییش به
هه مان شیوه، به لام خالی کوتایى هه میسه به په یامیکی ته کاندەر و
راچله کینه رى ئینسانى ده گاته ئه نجام. نمونه کان: چاوى گورگ،
بۆ کچیکى قهره ج، کاره سات، رووداویک، پلنگ و مانگ، راز،
داستانى داره پیره. ده توانم بلیم شاعیر به ئه نقه ست ئه م زمانه
راسته و خوی وه ک پرده بازیک به کار هینا وه تا هه موو خوینه ریکی
ئاسایى، به ئاسانى بتوانن تیکه لى راز و نهینیه کانى شیعره کانى
بین.

به پنیوستى ده زانم ئاماژه به خالیکی دیارى دیکه ش بکه م، که
ناکری چاوپوشى لى بکریت. له هه ندی شیعره دا په یام و راگه یاندن
گرنگى و قورسایى تاییه تی بووه و ویستوو یه تی زمانى ئاسایى و
ساده تر به کار بهینیت؛ به هه مان شیوه لایه نى زمانى شاعیرانه ی
دابه زیوه و شیعر بووه ته گوتاریکی ئاسایى که ته نیا له خزمه تی
په یامدا بووه. لیره دا نامه وئ هه لسه نگاندن بۆ شیعره کان بکه م،
چونکه ئه وه بابه تیکى ئه ده بییه و له گه ل به سه رکردنه وه ی شیعرى
کاک جه لال و یادکردنه وه ی هاوړی کۆچکردووم ناگونجیت.
نمونه یه کی دیارى ئه و بۆچوونه م که ئاماژه م پیندا، شیعرى
«گازنده» یه. سالى ۱۳۷۲ ی هه تاوى (۱۹۹۳ ز) ئه و شیعره ی
تازه نووسیوو، دوو سى رۆژ له سه قز پیکه وه بووین و زۆر
شیعرمان بۆ یه کتر خوینده وه و من تومارم کردوون. وه ک خوی

باسی بۆ کردم، چەند کەسیک لە دوورەوێ بە توندی پەرخەنیان
لێ گرتبوو، ئەویش بە جۆری پەرخەنەکیان زۆر بیزار و نارەحەت
ببوو. ئەو شیعەرە لە وەلامی پەرخەنەکە ی ئەواندا نووسیویو، لە
شیعەرە کە شەدا توورپەیی و بیزاربوونی خۆی نەشاردوووەتەو. ئەم
شیعەرە زیاتر زمانی توورپەبوون و داخپژاندنە، تا وەک زمانی
شیعەرەکانی دیکە ی:

ئێوێ چین من بتاندوینم؟
هیندە چوو کەن،
تەنانەت بە میروولەشتان ناشوبهینم
من شاعیری دلی خۆم
چیتان دەوی بەرماو خۆران؟
بۆ چە قۆتان هەلگرتوو،
سینگی شیعەرەکانم بدران؟
ئاگادار بن لەم بێشەدا شیر خەوتوو!
کەم وەک دالاش
بەسەر جەستە ی ماندووی خەمڕیژمدا بفرن
ئێوێ چین من بتاندوینم...
(گازندە ٢، زڕە ی زنجیری وشە دیلەکان)

بە گشتی دەتوانم بڵییم کە زمان و سۆزی شاعیرانە لە دیوانی
«زڕە ی زنجیری وشە دیلەکان» دا زۆرتر لە خزمەتی نەتەو و
نیشتمان و شیعری بەرەنگاریدا گەلەلە کراو. زمانی حەماسە

و قاره‌مانه‌تی، ڤاوه‌ستان له به‌رانبه‌ر کاره‌ساته‌کاندا، ویناکردنی مه‌رگی شه‌هیدان، جیهانبینی نه‌ته‌وه‌یی، بیزاری و توو‌په‌بوون له‌باری قورسی ژیان، هاواری پزگاری له به‌ند و دیواری زیندان، بیزاربوون له قاق‌رستان و شو‌فارانی گه‌ل و ... هه‌موو ئه‌مانه زیاتر له چوارچیوه‌ی ئه‌ده‌بی به‌ره‌نگاریدا دینه ئه‌ژمار، که شی‌عری کاک جه‌لال له‌م باب‌ه‌ته‌وه دیارترین نمونه‌ی شی‌عری به‌ره‌نگاری ئه‌م سه‌رده‌مه‌ی ڤوژه‌ه‌لاته.

زستانی سالی ۱۳۷۰ (۱۹۹۱) کاک جه‌لال له زیندانی (ورمی) وه نامه‌یه‌کی بو من نووسیوو، که له‌م وه‌زعه زور بیزارم، به‌لکوو لای ئه‌دیبانی سه‌قز و دوستانی یه‌کیتی نووسه‌ران کاریکی بو بکریت. چونکه ئه‌و سالانه یه‌کیتی نووسه‌رانی سلیمانی له سه‌قز نیشته‌جی بوون. من نامه‌که‌م نیشانی یه‌ک دوو که‌س له دوستان دا، که به‌لکوو بتوانین له ریگه‌ی یه‌کیتی نووسه‌رانه‌وه کاریکی بو بکه‌ین. له‌و سه‌روبه‌نده‌دا به‌هیه‌ خانمی خیزانی زه‌نگی بو مالی ئیمه لی دا و گوتی: ئه‌گه‌ر جه‌لالتان خو‌ش ده‌وی، جارێ لێ گه‌رین تا به‌لکوو له‌و به‌لایه پزگاری بیت... سه‌ره‌پای هه‌موو کیشه‌یه‌ک، به‌راستی خه‌لکی کوردستان، ئه‌وه‌ی شی‌عری ئه‌ویان دیبیت، به‌گشتی هه‌موو دوستان کاک جه‌لالمان خو‌ش ده‌ویست. ئه‌م چه‌ند ساله‌ش که له سنه‌م، له نزیکه‌وه دیدار و ئاگاداریمان زورتر بوو. هه‌رچی ده‌چووم بو مالیان هه‌میشه که‌سانی ئاشنا و نائاشنا میوانی بوون. جاروباریش له تو‌ری کومه‌لایه‌تیدا ده‌مبینی که‌سانیک که هه‌ر شی‌عری ئه‌ویان نه‌خویندبووه‌وه، یان هه‌ر کوردی خویندنه‌وه‌یان به‌ پی‌ویست نه‌زانیبوو! به‌لام که پی‌ویستیان

به ناو و پيڳه يه كي كومه لايه تي باش بوويټ، بؤ وهرگرتني پراي
 خه لك و خوده رختن به چاكه، دههاتن ديداري كاك جه لاليان
 ده كرد و دواتر دهيان وينه يان له گه ل دهگرت! به لي كاك جه لالي
 شاعيرمان له وپه پري سه ختي ژياندا بوو، به لام له زوركه ساني دارا
 و دهسه لاتدار، گه ليك دهوله مه ندر و خو شناوتر بوو. يادي به خير،
 هميشه ئه م راستييه م به خوي دهگوت: كاك جه لال گيان، ئيمه ي
 دؤستان و هموو خه لكي كوردستان تۆمان به گيان و دل خوش
 دهوي، رهنگه ته نيا يه ك كه س هه بي توي خوش نهوي، به داخه وه
 ئه ويش خوتي!

من له وهلامي نامه كه ي سالي ۱۳۷۰ دا شيعريكم بؤ نووسيوو،
 ئيتر نازانم گه يشته دهستي له زيندان يان نا، به لا دواتر بؤم
 خوينده وه. ليده دا ئه و شيعره پيشكه شي رهواني پاكي كاك جه لال
 و هوگراني شيعره كاني دهكه م. رهوان شاد، ريگاي به رده وام،
 دهنگي شيعري به رزتر و يادي هه رمان بيت.

بيزار

ديوسامي شهو
 به سه ر مانگ و ئه ستيره دا ههنگاو دهن
 تاريخستان،
 به زهردوويي روخساري خور پيده كه ني
 جه مسهري پي له ناو گه رووي ئه ژده هايه
 چاوي دهريا،

مەيدانى تۆرپەوانىيە و مەرگى ماسى
ئۇقرەم ، دەريايەكە ھەلچوو
لرفەى رووبارى دەمارم
چىاي دلم رادەژىنى
لەسەر لووتكەى شيعرمەوہ
توورە بوونى گرپكانىكە
دپك و دالى وشكە ياساى
چەقى ريمان دەسووتىنى
ئەى ھاوپىكەم!
ھەتاو و ئەستىرە و رىبوار
لە كۆنە دىوى خىوى شەو
لە چاوە گورگى دەورى پى
بىزار بىزار
وہكوو ئاگر لە ئاگردان
ھەلوى وشە ،
لە ھىلانەى دلى شاعىر
پەپوولەى سۆز ،
لە گەرووى خنكاوى تەنبوور
ئەى ھاوپىكەم!
لە ئاستى تو و
قاقاى شەو و دەريايى نوستوو
زرىبار و وان و ورمى

ٲوورٲ و به كوٲ
ٲووبار ٲووبار
له دهروونی منائٲهٲین
له چاوانی منائٲهگرین

ٲهقز ٧٠/١١/ٲ٣
ٲهحیم لوقمانی - سنه - ١ٲ سهرماوهزی ٲ٧ٲ٠

ناسیونالیزمی ئە دەبی لە شیئەری
جەلال مەلەکشە

بێهزاد خۆشحالی

ئەۋەى لېردا ئىمە لە ژىر ناۋى ناسىۋىنالىزىمى ئەدەبى دەئىناسىئىن،
 بزۋوتتەۋەىيەكى فەكرىيە، كە پىئشاندەرى گروپپىكى بەرفراۋانە لە
 ۋەلا مە رەخنەگرانە دەروەستەكان لە چۈاچىۋەى ئەدەبىياتدا بۇ
 كىشەى نەتەۋەىيە. نەتەۋەگەرەى ئەدەبى، لەبەرچاۋگرتتى بەستىن
 ۋ جۈانئىناسىيە تەبىئەتە بەرھەمەكانە لە چۈاچىۋەى ئەدەبىياتدا بە
 تەۋەرى نەتەۋەىيەۋە. ئەم بزۋوتتەۋە ھۆگرى ۋ دەروەستى ئەۋەىيە،
 مېژۋى نەتەۋەىيە زىندۋو بىكەتەۋە، پىكەھاتە، چەۋساندەنەۋە، دۋژمن،
 خۋاست ۋ داخۋازىيەكانى نەتەۋەىيەك بە دەربىرنى داھىنەرانەۋەۋە
 ھەۋل دەدات ناۋەرۋىكىكى زەئىنى ۋ بابەتە لای ئەۋ خەلكانە درۋست
 بىكات، كە ناۋى نەتەۋەىيان لەسەر دانراۋە. ھەرۋەھا ناسىۋىنالىزىمى
 ئەدەبى دەتۋانئىت ئىنتىماى بۇ بزۋوتتەۋەىيەكى تۋنەرپەۋانەش ھەبى
 ۋ بىئىتە ھۆى ئەۋەى لە سىياسەت ۋ دەسەلاتىشدا رەنگدانەۋەى
 ھەبىت. بە ۋاتايەكى دىكە ناسىۋىنالىزىمى ئەدەبى، پروسەى قۋۋلى
 ۋ بەرھىنان بۇ بەردەۋامىيە خەلك، ھاۋبەندى پىكەۋەىيە لە
 چۈاچىۋەى نەتەۋەىيە، خەباتى نەتەۋەىيە ۋ خۋاستە نەتەۋەىيەكانە
 بە سوۋدەرگرتن لە ئەدەبىيات. رۋون ۋ ئاشكرايە كە ناسىۋىنالىزىم
 بە رۋىشتنە نىۋ ئەدەبىياتەۋە، ئاستى بەرز دەبىئەۋە بە شتىكى
 زىاتر لە بەستراۋەبوۋنىكى سادەى سۋزدارى، لەبەر ئەۋەى
 سەرزەمىن ۋ كىانئىك لە سىستەمىكى بەردەۋام ۋ چالاكدا لەرپىگى
 ئەدەبىياتەۋە بە يەكتر دەبەستىتەۋە، كۋلتورىكى جىۋاز پىناسە
 دەكات ۋ بە جىگىر كەرنى لە زەئىن ۋ زمانى نەتەۋەىيە، تۋرىك
 لە مرقەھەكان خاۋەن ئايدىيەى دەگمەنى نەتەۋەىيە دەئافرىئىت.
 ھەرۋەھا ناسىۋىنالىزىمى ئەدەبى گشتىگرى ۋ بەرفراۋانە ۋ بەھۆى
 خىزىيە لە بلاۋبوۋنەۋەى بە شىۋەى ئاسۋىيە، بە ئاسانى تۋانايى

رېځخستنې گرووپه کانی خه لکی به ره و ئامانجه سیاسیه کان هه یه و وزه یه کی گوره بۆ زالبوون به سهر ناهه مواری نه ته هی به ئامانجی پیکهینانی پیکهاته یه کی یه کپارچه ی نه ته وه یی دروست بکات.

جه لالیس وه کوو زۆربه ی کورده کان به روانگه ی چه په وه دهست پی دهکات و سهره تا ریگاچاره ی رزگاریی مرؤف له چه وساندنه وه و ئازاری نه ته وه یی به چاره سه ری ئایدیولۆژیا، داوا دهکات و دهیه ویت چاره سه ری بکات. ئه مهش له و قوناغه دا گو تاری زالی ئه ویشه و به زمانی فارسی شیعر دهوئیته وه. به شیوه یه ک باوه ری به جیهان نیشتمانی هه یه و ئازاری هاوبه شی مرؤفه کان دهکاته ئامانجی خو ی. به پیی سروشت و ئه و ژینگه یه ی تیدا ده ژی، که سیکی سیاسیشه. له سیاست دهگاته بۆنبه ست و چ پیش شوړشی ئیران و چ دوا ی ئه ویش، تاوانی چه پبوونی به به ندردن و زیندانی ده دات. دوا ی ئه و بۆنبه سته، ده بیته ئه ندای گؤقاری سروه و له ژیر کاریگه ری هیمندا، ژینگه ی زهینی خو ی به شیعر و ئه ده بیاتی کوردی ده گؤری و ژیر و رووی دهکات. لیژدها مه به سستی ئیمه ئه وه نییه، که پیش له مه بیر ی له کورد نه کردو وه ته وه، یان شیعی له و باره یه وه نه هوئیه ته وه، به لکوو زهینی زال و بالاده سستی ئه و، به سترا وه ته وه به کیشه ی کورده وه. به هه مان شیوه که شیعر له باره ی ره نجه وه ده هوئیه ته وه، به هه مان شیوه ش روانگه یه کی چه پی له باره ی کیشه ی کورده وه هه یه، زۆرتر باسی ئازار دهکات، باسی چه وساندنه وه دهکات، شیعر بۆ ناداپه روهری و دادپه روهری ده هوئیه ته وه، به لام ئیستا ئیدی رهنج و چه وساندنه وه و ناداپه روهری له وشه کانیدا سیله ی

له كوردەكان گرتوو و له كلابوژنه‌ی كوردبوونه‌وه سه‌یری جیهان ده‌كات. ئەو له ده‌ستی خۆی ناره‌حه‌ته و به‌هۆی هه‌ژاری و نه‌خۆشیی‌ه‌وه ئازار ده‌چیژیت، ئەمه‌ش هه‌ندی كات هه‌تا سنوری بێهیوابوون ده‌بیات. ئەمجاره ئیدی له‌گه‌ڵ زه‌حمه‌تكیشانی جیهاندا نییه، به‌لكو له‌گه‌ڵ خه‌لكه‌ی خۆی ده‌بیته‌یه‌ك خود. هیدی هیدی جوگرافیای زه‌ینی ئەو، به‌ كوردستانی‌کی گه‌وره‌ نزیك ده‌بیته‌وه، هێما نه‌ته‌وه‌یه‌یه‌كان له‌ هزریدا رۆحیان به‌ به‌ردا ده‌كریت و له‌مه‌ به‌دواوه، جیهانی كوردی له‌ شیعره‌كانی ئەودا به‌ده‌ر ده‌كه‌ون. به‌ زمانیکی ساده، به‌ وشه‌گه‌لیکی جه‌ماوه‌ری، هه‌لبه‌ته‌ زۆربه‌ی كات به‌ توانج و به‌پیتی بارودۆخی سیاسی زال، شیعر ده‌هۆنیت‌ه‌وه. ئیستا ئەو ده‌روه‌ستبوون له‌ ئاست نه‌ته‌وه و سه‌رزه‌مینی له‌ شیعه‌ره‌كانیدا دامه‌زراوه‌یی كرده‌وه، په‌خنه‌ ده‌گریت، گالته‌ به‌ پیکهاته‌كان ده‌كات، لۆمه‌ی دوژمن ده‌كات، سه‌ركۆنه‌ی داگیر ده‌كات، به‌ خه‌بات و خۆراگریدا هه‌لده‌لیت و له‌ هه‌ندی شیعر، به‌ ده‌ربڕینیکی داهینه‌رانه، به‌ دروستکردنی وینه‌یه‌کی داهینه‌رانه سنوره‌كان ده‌سپریت‌ه‌وه. هه‌ولێ ئەو بۆ وه‌به‌ره‌یتان له‌سه‌ر خه‌لك، بۆ دروستکردنی هاوبه‌ندی، ده‌گاته‌ ئەنجام و وشه‌كانی شیعر له‌ زه‌ین و زمانی خه‌لكدا جیگیر ده‌بیته‌. هه‌رچه‌نده‌ ئیمه‌ ناتوانین ئەزموون و ئازاری جه‌لال به‌ته‌واوی بناسین، به‌لام بێگومان ئەم ئازاره، کاریگه‌رییه‌کی به‌رچاوی له‌سه‌ر داده‌نیت كه‌ بۆ ئەو بووه‌ته‌ خیریکی گه‌وره‌ له‌ په‌نگدانه‌وه‌ی ئازاره‌كانی نه‌ته‌وه‌یه‌كدا.

«نهشتهر لهسهه
بارستای شه و داده نیم»
جهلال مهله کشا؛ دوو جیهان و دوو زمان

یوونس رهزایی

«وهرز، وهرزی زهردی پاییزه
 ئاسمان، دلتهنگ و بیدهنگ و زهوی سارد و خهفته هیینه
 ههر دهلیی تووی مهرگ وهر بووه بهسه
 عومری سهوزی جهنگه لی پیردا
 ههر وهکوو ئهسرین، له گوینی ئهوه کهسهی ژیوان له کاتی تالی گیانه لالا.
 داده چۆریتن له چاوی جهنگه لالا
 ئهسرینی زهرد و سووری بیدهنگی گه لالا.
 وا ههتاو بی هیز، ههر به چهشنی دوا بزهی سهردار
 ئهوه دهمهی تیک دهشکی کات و سهردهمی شیوان،
 دوا ی برین و خوین و
 تیکشکانی لهشکری دهیخاته سهه لیوان و...

ههندی دهسته واژه و زاراوه هه ن که بهردهوام دووپات دهبنه وه
 و جاری وایه بههوی دووپات بوونه وهوی له راده بهدهری مه بهستمه ند
 و بی مه بهستیان، یا له واتای سههه کیی خوین دوور دهکه و نه وه،
 یان ئه وهی واتایه کیان بو داده تاشری که له جه وههه ری سههه کیی
 دهسته واژه یان زاراوه که دووره. نه سللی پیشوو، بههه ری بهر له
 ئیستا، ئه ده بی بههه نگاری و زور بابه تی دیکه، نزیکه ی دوو دهیه یه
 له لایه ن کهسانی جوداواز و به توانا و تیگه یشتنی جوداوازه وه
 دووپات بوونه ته وه. نه سللی بهر له ئیمه و بههه ری بهر له ئیستا، به
 تیگه یشتنی من له زوره ی ئه و نووسراوانه ی دیتوومن واتایه کی
 جگه له و ئاماژه یه یان نییه؛ کۆمه لیک نووسه ر و شاعیر هه بوون،
 که ئیمه له ئه ده بیاتدا چ پیوه ندیمان به نووسین و شیوازی بیر و
 روانگه ی ئه وان هه نییه و به و شیوه یه ئیمه نه سللی نوئ و بههه ری
 تازه یین و ئه وانیش ئه گه ر سووکه له کاریکیان کرد بی ئه وه ئیمه

ئاگادار بىيەكى وامان لىي نىيە. بۇ واتاي ئەدەبى بەرەنگارىش كە زۆر دووپات بوو تەو، ديسان مەبەستىكى زۆر و كەم نزيك لە و واتايەي پيشوو لە گورئ دايە. واتە ئەدەبىياتىك كە لە قۇناختىكى تايبەتدا، بەھۆى بارودۇختىكى سىياسى تايبەتەو سەرى ھەلدا و ئىستا كاركردى خۆى لە دەست داو و چۆتە ناو لاپەرەكانى مېژوو ھە. زۆرتريش واتاكەى بەرەو ئەو بەستىنە بردراو كە ئەدەبىياتىكە لە دەقەكانىدا، نووسەران بە نووسىن بەرەنگارى نەيارانى گەلى خۆيان دەبنەو و پشتگىرى لايەنەكانى پئوھندىدار بەو كىشەيەو دەكەن. لىرەشدا من ھەر دوو بۇچوونەكەم پى ناتەواو. واتە نە ماوھى ئەو جۆرە لە نووسىن بەسەر چوو و نە ئەدەبى بەرەنگارىش تەنيا لەو چوارچىوھىدا بەرتەسك دەبىتەو. لە لايەكى دىكەشەو پىم وا نىيە كەسانى بەتەمەن پىرتەر و بە نووسىن بەئەزمونتر لە ئىمە، كە ئىستاش خەرىكى نووسىن، ھىچ پئوھندىيەكى راستەوخۆيان ناراستەوخۆيان بە كار و بىركردەو و شىوھى روانىنى ئىمەو بۇ ئەدەبىيات نەبى. بارىكى دىكەى ئەو وتەيە ئەوھى؛ نەسلى بەتەمەن و بەئەزمونتر كارىگەرى ئەرىنى يان نەرىنىيان لەسەر بەرھەمى ئەدەبى و روانگەى ئەدەبىي ئىمە ھەبوو و كارىگەرىيەكەيان بە ھەر باردا لىك بدەينەو، ماناى وايە ئەوان لە دونىاي فىكرى ئىمەدا حوزوورىان ھەيە و ناو و نووسىنيان لە لاپەرەكانى مېژوودا بەو واتايەى كە دەبى وەلا بندرىن؛ تۆمار نەكراو. چون ناتوانىن بلىن داھىتان لە چاخىكدا بوونى ھەيە و كە رۆلى خۆى گىرا و پاش سەردەمىك دەسپىردرىتە لاپەرەكانى مېژوو و بايەگانى دەكرى و نەسلىكى تازە بى ئاوردانەو لە بناخەيەكى لەو پيش دارپىژراو، كارىكى

نوئ دەست پئ دەکاتەوہ کہ رابردووی ھەر بۆشاییہ. داهینانی نوئ، زمانی بەھیز و فۆرمی تاقي نہکراوہ، وپرای ئاگاداری لە توانایی زمانی و فۆرمی و واتایی، دەقی بەرھەمھاتووی بەر لە ئیستا؛ واتای لینگریدانەوہی ئەزموونەکان و تازەتر کردنەوہی روخسار و ناخ و ناوەرۆکی ئەدەبیاتیشی لە ناخ دایە.

لە شیئیری کوردیدا کہ تا ئیستا بە ھەلە و ھەلبەت بە ئەنقەست بە سەر دوو ئاقاری شیئیری کوردی رۆژھەلاتی کوردستان و شیئیری کوردی باشووری کوردستاندا دابەش کراوہ، ئەو بەھەلەچوون یان بەھەلەدابردنە، سیمایەکی زۆر زەھقتری ھەیە. یەکەم ئەو دابەشکردنی نەسل و بەرھە ئەدەبیانە زیاتر بەو مەبەستە کراوہ کہ نیشان بەدەن گروپ و تاقمیک لە نووسەرانی ماوہی بەرھەمەکانیان بەسەر چووہ و بوونی ئەو بەرھەمانە ئیستا پیویستیہیەکی ئەوتوی نیہ. دووھەمیش ئەوہی؛ کاتیک کوتیان شیئیری کوردی باشوور، یان رۆژھەلاتی کوردستان، ھەرکام لەوانەش ئاماژە ی واتایی تاییەتی خۆیان ھەیە و بەداخوہ لەلایەن نووسەرانی و شاعیرانی رۆژھەلاتیشوہ پەرہی پئ دراوہ. شیئیری کوردی لای ئەو تاقمە واتە شیئیریک کہ لە باشووری کوردستان و لەلایەن شاعیرانی گەرہ و داهینەری ئەویوہ بەرھەم ھاتوون و لە دابەشکاریہی شیئیریہکانی کوردیدا، پشکی شاعیرانی رۆژھەلاتی ون و نادیارە و یەستا ئەو ئاستەیان بۆ قایل نین کہ نیویان بیتە نیو نیوان. واتە ئەو تاقمە کہ ھەندیکیان دلسۆزانەش رەنگە حەول بەدەن میژووہیک بۆ ئەو بەرھەمانە ساز کەن، دەیانھەوی بە گشتی ھیلکی جیاکەرہوہ لە مابەین ئەو بەرھەمانەدا بکیشن و ... ئەو بابەتە باسیکی یەکجار تەسەل ھەلەدەگری.

مه‌به‌ست له‌و نووسینه به لاری‌د‌بردنی خوینەر نییه، راست لیر‌ه‌وه ده‌مه‌ه‌وی باسی ئه‌وه بکه‌م، له سه‌ره‌تای شو‌پ‌شی گه‌لانی ئیرانه‌وه، به‌ره‌می تا‌قمیک شاعیر و نووسه‌ر له گو‌ف‌ار و رو‌ژ‌نامه‌کانی کوردستانی ئیراندا بل‌او بو‌ونه‌وه که له ساز‌کردن و پیکه‌ینانی روانگه‌یه‌کی ئه‌ده‌بی له‌و جو‌غرافیایه‌دا رو‌لی کارایان هه‌بو‌وه. ئه‌و تا‌قمه به‌ه‌وی ئه‌وه‌ی یه‌ک و دو‌ان نین و هه‌موو ئه‌و شاعیر و نووسه‌رانه ده‌گریته‌وه که له گو‌ف‌اره‌کانی سه‌روه و ئاوینه و ... بابه‌تیان بل‌او ده‌بو‌وه، هه‌ر بو‌یه تا لیک‌و‌لینه‌وه‌یه‌کی وردتر له ناوه‌ینانی ره‌مه‌کیان خو ده‌بو‌یرم و لیره‌دا ته‌نیا ئاماژه به‌ ناوی کاک جه‌لالی مه‌له‌کشا، یه‌کیک له‌و شاعیر و نووسه‌رانه ده‌که‌م.

جه‌لالی مه‌له‌کشا، شاعیریکی ئاگادار له ئه‌زمونه شی‌عرییه‌کانی کوردی و فارسی و چیرۆکنووسیکی به‌توانایه، که ماوه‌یه‌کی دو‌ور و دریزه به‌ره‌میم له گو‌ف‌اره‌کاندا خویندۆته‌وه و له‌و دواییانه‌شدا کتیبیم دیوه. هه‌ر به‌ه‌وی ئه‌و به‌ره‌مانه‌شییه‌وه ده‌زانم کاری ئه‌ده‌بی ئه‌و چه‌نده ره‌گاژۆی گه‌یوه‌ته سه‌رچاوه‌کانی ئه‌ده‌بی پیش‌خۆی و چه‌نده‌ی ئاگا له ئه‌ده‌بی جیهانی بو‌وه و ئاکامی ئه‌و تیگه‌یشتنه‌ی له‌و دوو بو‌اره‌دا، بو‌ شاعیرانی له‌و خۆی که‌مه‌نتر چ بو‌وه.

بارودۆخی سیاسی و کۆمه‌لایه‌تی کوردستانی ئیران - که پی‌وسیت نییه له‌و کورته نووسینه‌دا شی بگریته‌وه، وای کردبوو شه‌پۆله‌کانی نوێکردنه‌وه‌ی شی‌عەر دره‌نگتر بگاته ناو شاعیران و نووسه‌رانی ئیره و کتیب و به‌ره‌می کوردی به‌ نه‌فه‌سی که‌متر تازه‌گه‌رانه‌وه بنووسری و به‌ره‌م بی. ئه‌گه‌رچی شاعیرانی دا‌هینه‌ری وه‌ک سو‌اره و هاو‌ری‌کانی کاریکی مه‌زنیان له‌و بو‌اره‌دا

کردبوو، بەلام ئەزموونی ئەوانیش تا ماوەیەکی دوور و درێژی
 دوای خۆیان بلاو نەبوو. سەرچاوەی خویندەنەوێ شاعیران
 و نووسەرانی ئێرە یەكەم: دەقی شیعری كەسانی وەك گۆران،
 هەردی، شیركۆ، پەشیو، لەتیف هەلمەت، رەفیق سابیر، ئەنوەر قادر
 و بەهۆی بلاونەبوونەوێ بەرھەمەكانیان بە شیوەیەکی كەمتر
 سوارە و چاوە و ... بوو و دووھەم بەرھەمی شاعیرانی ناوخوا كە
 نە بە شیوەی كتیب، بەلكوو وەك تاكە شیعەر لە گۆڤارەكاندا بلاو
 دەكرانەو و كاریگەری تایبەتی خۆشیان ھەبوو. لەو سەردەمەدا
 جەلالی مەلەكشا ناویکی دیاری ناو زۆربەیی گۆڤارە كوردییەكان
 بوو و شیعری ئەو وەك شاعیریکی بەئەزموون كە ھەم ئاگای
 لە ئەدەبی فارسی بوو، ھەم لە ریگای زمانی فارسییەو ئاگای لە
 ئەزموونەكانی شیعری جیھانی بوو، نەفەسیکی تازەگەرانی لەو
 ئاچارە وەرگرتبوو، لە لایەکی دیکەشەو ئاگاداریی ئەو شاعیرە
 و ھاوڕێکانی لە شیعری كوردی، دەلاقەییەکی بچووك بوو بۆ
 گۆڤارەنەوێ بەشیك لە ئەزموونی زمانی و مانایی شاعیرانی
 داھینەر و خاوەن كتیبی شیعری نوێی كوردی، كە ژینگەیان
 باشووری كوردستان بوو.

جەلالی مەلەكشا و ھاوڕێکانی جودا لەوێ ئەو پرده دنیایە
 بوون بۆ راگرتن و پەرەپێدانی روانگەییەکی نوێ بۆ شیعەر و
 چیرۆك لە كوردستانی ئێران، نەشیانھێشت كە لەبەریکی وا
 بکەوێتە بەینی ئاستی شیعری كوردستانی ئێران و كوردستانی
 عێراقەو كە لە زۆر نووسراوەدا ئاگادارانە، یان نائاگایانە
 وەك دوو ئەدەبی جودا، لە شیوەی ناوەند و پەراویز باسیان
 لێدەكری.

شيعری جه لال مه له کشا، له زمانى ستانداردى نووسين نزیکه و هه نديک له تواناييه کانى بنزاراوهى ئه رده لانيشى که لک وهرگرتوو. بۆ وینه ده توانين ئاماژه به هه ندى خالى وهک شيوهى گۆکردنى کار له زاراوهى ئه رده لانيدا بکهين، ئه و حه وه شى جودا له وهى پاراستن و به هيزکردنى نووسراوهى ئه وى ليکه وته وه، رچه يه کيشه بۆ شيوهى له بارى که لکوه رگرتن له لايه نى به هيزى زاراوه و بنزاراوه ده وه له مهنده کانى کوردى و خۆپاراستنيشه له و لايه نى که زمانى سه رده ست دزه ده کاته زمانى کوردييه وه. به کورتى له و يادداشتدا له سه ر هه نديک شيعرى کاک جه لال ده دويم و نووسينى ته سه لتر هه لده گرم بۆ ده رفه تيکى ديکه.

له شيعرى هه لۆدا شاعير له فه زای دوانه ليکدژه کانى وهک قه ل و هه لۆ و به شيوه يه کى مه جازى قه ل/شاعيردا ماوه ته وه.

له به شى يه که مى ئه و شيعرهدا شاعير چوارچيوه يه کى واتايى دامه زران دووه. به شى دووه هم و کۆتاييش راوه ستان له به رانه ر ئه و چوارچيوه يه يه که هه لبه ت پيشينى کردنى به شى دووه هم جودا له شيوهى ده ربړين و وشه کان چاوه روانه کراو نيبه. ئه وه تاييه تمه ندييه که شى زاله به سه ر شيعرى ئه و سه رده مه ي باشوور و رۆژه لاتدا. بۆ وینه هه ر ئه و فۆرمه له زۆربه ي کاره کانى «په شينو و له تيف هه لمه تيش» دا ده بيندري. شيعرى فه رمان لاپه رهى ۲۳ نمونه ي ئه و چه شنه ده ربړين و فۆرمه يه که فۆرمى زال و شيوه ده ربړينى باوى ده يه ي شه ستى هه تاوى بوو.

ئه وهى له و سه رده مه دا زياتر بۆ شاعيرانى ئاماده ي مه يدانى نووسين جيگای تيرامان بوو، گرينگيدان به راگه ياندى په يام و ماناى شيعر بوو. بۆيه له زۆر شيعردا جودا له وهى که به پيى

پیکهاته‌ی باو به‌شی دووه‌می شیعر و لامیکی لۆژیکی، یان جاری وایه نه‌رینی به به‌شی یه‌که‌م بوو، زۆر جار ناوی شیعر و ئاکام و واتای گشتی شیعره‌که‌ش هر یه‌ک شت بوون. ئه‌وه‌ش هم تایبه‌تمه‌ندییه‌کی شیعره‌ی ئه‌و سه‌رده‌م بوو و هم له‌ کاره‌کانی کاک «جه‌لال» دا ده‌بیندری. شتی‌ک که له‌ دوایین کاره‌کانی «مارف ئاغایی» دا که‌متر به‌رچاو ده‌که‌وی. شیعره‌ی دوایین نامه‌ لاپه‌ره‌ی ۲۸ نمونه‌ی ئه‌و چه‌شنه‌که‌شه‌ ناسیاوه‌یه له‌ شیعردا.

کۆی ئه‌و باب‌ه‌ته‌ به‌و مانایه‌ ناهێتمه‌ به‌رباس که‌ گۆیا شیعره‌ی جه‌لال مه‌له‌کشانه‌یتوانیی شتیکی بۆ به‌رده‌نگی کورد پی بی و وه‌ک زۆر که‌سیش پیم وا نییه‌ ته‌نیا دووپاته‌ی زمان و فۆرمی شاعیرانی باشووری کردبیته‌وه‌، باس لێره‌دا ئه‌وه‌یه‌ شاعیریک چۆن له‌ زه‌مینه‌ی کۆمه‌لایه‌تی و سیاسی و ده‌وربه‌ری بیر و هزری پاراو ده‌کا. دواتر هر ئه‌و کاریگه‌رییه‌ ده‌بیته‌وه‌ هه‌وینی کار و نووسینی و ته‌نانه‌ت زمان و زه‌ینی به‌و فه‌زایه‌ رادی.

کاری کاک جه‌لال له‌ دوو بواری شیعره‌ی کوردی و فارسیدا به‌ چه‌ندین هۆ شیاوی لێ ورد بوونه‌وه‌یه. ئه‌وه‌ش تا راده‌یه‌ک هم ده‌گه‌رینه‌وه‌ بۆ که‌شی زمانیک که‌ تیندا ژیاوه‌ و هم بۆ فه‌زایه‌کی کۆمه‌لایه‌تی که‌ بیر لێ پاراو بووه‌.

کاک جه‌لال ئه‌و کاته‌ی له‌ کوردستانه‌ و شیعره‌ی کوردی ده‌نووسی، واته‌ ده‌یه‌ی شه‌ستی هه‌تاوی، سه‌رده‌میکی تایبه‌ت له‌ میژوو و رووداوه‌ کۆمه‌لایه‌تییه‌کانی کوردستان به‌سه‌ر و لاتدا تیپه‌ر ده‌بی. ئه‌و سه‌رده‌مه‌ تایبه‌ته‌ خۆی خوازیاری چه‌شنیک هه‌لوێست بووه‌ که‌ بتوانی هم دۆخی ئه‌وکاتی مروّقی کوردی پی دربه‌ری و هم به‌ کاریگه‌ری وه‌رگرتن له‌ کۆی شاعیرانی پیش

خۆی که شیعرى به رپرسى كۆمه لایه تییان نووسیوه، به رپرسانه له گه ل كۆمه لگه هه ل سو كه وت بكا. به لام هه موو ئه وانه ده بی به زمانیک دهر ببری که که مترین ئه زموونی بو دهر برینی ئه و فه زایه به شیوه ی نو ی پیکراوه.

له باشوور ئه زموونی له تیف هه لمهت و په شیو سه رچه شن، یان هاوشانی باش بوون بووه ی که سانی وه ک کاک جه لال خو یان له گه لیان هه لسه نگینن. زمان ئه وه نده ی په ل و پو نه هايشتو وه ته باسه کانی جودا له سروس ت و له هه ندیک با به تی سه مبولیک نه ترا زاوه. بو یه هه ر کام له وانه هه ندیک له و واتایانه یان به شیوه ی دیکه دهر بریوه و هه ر کامیش به قه دهر توانایان هه نگاویک ئه و لاتر ویستوو یانه شتیکی دیکه وه سه ر ئه و ئه زموونانه بنین. به رای من کاک جه لال که متر له شیعره کوردییه کانیدا هه ولی له و با به ته ی داوه و زیاتر شیوه ی واتاسازی به لایه وه گرینگ بووه. ئه و واتاسازییه ش دیاره به یارمه تی ئه و توانا زمانیه کراوه که تا ئه و کات زمانی کوردی هه یبووه.

له شیعره فارسییه کانیدا که ویده چی له شوینیک جگه له کوردستانی ش نووسرابن، هه رچه ند مه رج نییه شوینی نووسرانی شیعره که شوینیک جگه له کوردستان بووبن، به لام کاتیک به فارسی ده نووسی به رای من كۆمه لگه ی به رده نگانی ئه و پانتایی زمانیک که تیندا بیر ده کاته وه و ئه و فه زا كۆمه لایه تی و سیاسییه ی تیندا ده ژی، جوړیک بیری كۆمه لاتی و سیاسی و ئه ده بی له ودا ساز ده کا که جودایه له که شی شیعره کوردییه کانی. ئه وانه ئه گه ر به شییک له هوکاره کان بن، کراوه یی زمانی فارسی ئه و کات به نیسبهت ئه زموونه زمانی و واتاسازییه کان و شیوه ی فۆرمه کانی

زمانی فارسی و ... وای کردووه که تهنانهت له و شیعرانه دا که
هر بۆ دهربرین و له بهر یهک رانانی دوانه لیکدژهکانی که پیشتر
باسمان کرد دهکاری کردوون، چه شنی تهعبیره زمانیهکانی نوی
و رازاوه و جوانتر بن.

وهرز، وهرزی زهردی پاییزه
ئاسمان، دلتهنگ و بیدهنگ و زهوی سارد و خهفتهینه
هر دهلیی تووی مهرگ وهر بووه بهسه
عومری سهوزی جهنگه لی پیردا
هر وهکوو ئهسرین له گوینی ئه و کهسهی ژیوان له کاتی تالی گیانه لالا.
دادهچۆریتن له چاوی جهنگه لا
ئهسرینی زهرد و سووری بیدهنگی گه لا.
وا ههتاو بی هیز، هر به چه شنی دوا بزهی سهردار
ئه و دهمه ی تیک دهشکی کات و سهردهمی شیوان،
دوای برین و خوین و
تیکشکانی لهشکری دهخاته سه ر لیوان (و ...)

ناوی شیعره که ناویکی ئاشنایه. هه لۆ؛ که پیش ئه و مامۆستایان
هه ژار و سواره کردوو یانه ته کوردی. به پیی سهردهم و
توانستهکانی زمانی کوردی و ئه و رادهیهی ئه و زمانه تا ئه وکات
کاری پیکراوه و هه لبهت فهزای کایه زمانی و جوانیناسیهکانی
باوی ئه وکات هر دوو هه لۆی پیشتر نووسراو بوونه دوو دهقی
ناسراو و به پیز له زمانی کوردیدا. به لام جیلی جهلال مه له کشا
که میان بوونه دریزهدهری ریگای سواره و ریگایه کی دیکه یان

هەلبژارد؛ ئەویش نزیكبوونەو هە لە شیعریكە كە لەسەر بناخەى
 بڕگەبەندى شیعرى پیتشوو كوردى دامەزارو، ئەو میراتەش
 لە كەسانى وەك گۆرانەو هە بۆ شاعیرانى پاش ئەو بەجى ما.
 بەلام لەو شیعەرە فارسىیەدا كە لەسەر شىوہى بڕگەبەندى نیمایى
 دامەزارو، زۆر تەركىب و تەسویر هەن كە تا دەیهیەك دواتریش
 نایەتە نیو شیعرى شاعیرانى رۆژھەلاتى كوردستانەو.

جودا لەو ئەزموونانە هەر دەیهى پەنجای هەتاوى، جەلال
 مەلەكشا شیعرى فارسى واى هەیه كە لەگەل دەقە شیعرییەكانى
 ئەو كاتى كوردى مەودایەكى زۆریان هەیه. لە لایەكى دیکەشەو
 لەگەل دەقەكانى ئەو دەمى زمانى فارسى یەكجار لێك نزیكن. ئەو
 شیعرانەى كە ئەگەر لەگەل رەوتەكانى شیعرى فارسى بەراوهردى
 بكەین ئەزموونیکە لە مابەین ئەزموونەكانى شیعرى شەپۆلى نوئ
 و شیعرى سپیدا.

«پادگانى وەرز»

گوتیان بنوو

كات كاتى بێدەنگییه!

یەستاش لە گۆشەى دلى ئەمندا

نووریک هەیه

كە چاوەكانم بۆ زیتمانەو هەن دەدەن.

یەستاش دەنگى ناسپاویكى كەون

وشەى هیوا

وەك تریپەى دوور و درێژى دلم

و هەلەرىن دەخا.

ئەو ھەلە شېرىكە
لەسەر لقیکی داری شەو
لە بیدەنگیکی سووردا... دەیھەوئ بخوئنی
گوتیان بنوو
کات کاتی بیدەنگییە
بەلام من چاوەکانم ھەر زیتن
تا نەشتەر لەسەر بارستای شەو دانئیم.

ئەو جیاوازبوونە، ئاکامی ئەزموونکردنی کەشی بیر و فۆرم و زمانی شیعری فارسی سەردەمی خۆیەتی و لەو کەشەدا و ھاوشانی ساعیرانی ئەوکاتی فارس ئەویش بە زمانی ئەوان و تەنانەت ھاوئاست لەگەڵ ئەوان دەقی بەرھەم ھێناوە. ئەو ھەتواناییەکی خۆیندەو ھەو ئەو بۆ سەرچاوەیەکی جودا، بە شیعری ئەوی بەخشیووە. بۆ وینە لە شیعری «شاری بئناسنامەم دیت» دا، ئەگەرچی ئەو شیعەرە لە دەیە پەنجای ھەتاویدا نووسراوە و لەباری فۆرم و زمانەو شیعریکی نوئیە، بەلام لە بەندی کۆتاییدا بە شیوہیەکی کال، کاریگەری دەربڕینی سوھرابی سپیھری دەبینن، ئەگەرچی جۆری نیگای جەلال و سوھراب بۆ جیھان و شیعەر زۆر لیک جودایە، لێرەدا مەبەست نزیکایەتی لە دەربڕین بۆ دۆزینەو ھەو زمانیکی تازەییە.

«شاریکی بئناسنامەم دیت»

شاریکی بئناسنامەم دیت
بۆنی توندی ئاسن دەشنییەو
خەلک،

شه پۆلى بېدەنگى خەلك
 لە بەستىنى دوور و درىژى بېھۆدەبىدا دەخوشىن
 دەمى ھەر كەسىك قوفلىكى پىۋە
 كلىلەكانىش
 بە قولايى باتوونى پاسەوانەكانەو ھەلئاسراو.
 لە راستەپىي شەقامى زۆر گەورەى شاردا
 لەسەر سىنگى پىر ياۋى قىرەتاو
 رەنگى سوورم دىت
 وەك سوورە گوللىك
 دەستى تاوانبارى وەرز لىي كىر دىۋو.
 لە كەسىكم پىرسى
 لە زەنا زەناى رەنگە زەردەكاندا
 ئەو سوورايىيە ماناى چىيە؟
 شەپۆلىكى روون
 تالۋى بېدەنگى چاۋەكانى شلوى كىر
 بېدەنگ گوتى:
 ئەو خويىنى بالندەپەكە
 كە دەيوست لە سنوورى قايمى وەرزەكان تىپەپى.
 ***

ھاوار مردبوو!

تەنيا دەنگ،

دەنگى دوايىن زىندووۋەكانى سالى شەپ بوو

كە ئىستا مەستانە

لە سووچە تارىكەكانى مەيخانەى شاردا

بە گوئى ترساۋى خەراباتياندا دەچرىتىن

دهسته گه وره و ساده کان
 که سه رده میک
 دهستی شه پر بوون
 ئیستا کورت دهنه وه له رسته کانی بهنگ و وافووردا
 میثکه روونه کانی سبهی
 له گهل قولپه ی ئه لکول ده کولین!
 نامویانه ده گه پرام
 ریباران وشه ی ئاسنیان له مابهیندا له هاتوچو دا
 ئه و کاته ی من
 شیعی سهوزی خوّم خوینده وه
 هه موویان قا قا پیکه نین!
 ئه و کاته ی من
 باسی پیدهشت و شنه و ساکاریم کرد
 هه موویان قا قا پیکه نین
 ئه کاته ی من
 گه شاوه بی ساکاری دیهاتیانه ی خوّم لیک ده داوه
 گشت پیکه نین.
 کوّمه لئاسیک
 له دهفته ری بیره وه ریبه کانیدا نووسی؛
 ساویله که له شار دایه.
 نامویانه ده گه پرام
 کهس کهسی نه ده ناسییه وه
 هه ر کهسیک نوشتاباوه
 نه شته ریگ له ئیسقانیدا ده شکا.

بۇنى ئاسن دەشنىيەۋە
بۇنى توندى ئاسن لە لاي رۇژئاۋاۋە دەشنىيەۋە.

شاعىرىكىم دىت

لە جۇڭگەيەكى پىر قەۋزە

لە وشە دەگەپرا

پىياۋىكىم دىت

دارىكى وشكەلاتۋوى دەناشت و

لە سەر لاپەرەي خولياكانى

ۋىنەي فېتىكى سېبەرىكى دەكىشاۋە.

رووناكبرىكىم دىت

بە كىتېيكى مېژۋوى فەلسەفەۋە

لەبەر ھەيۋانى مەيخانەيەك نزاى دەگرد.

لەشى ئەۋىنىشىم دىت

لە كۆلانىەكانى پودر و ماتىكدا

بۇگەن ببوو و

لە ناخەۋە ھەلدەپرووكا

***

سەرەپراي ھەموو ئەۋانە

جارى وابوو قىژەيەك

چىنرۋوكى لە پىستى ئەستۋورى شەۋ دەگرت

دەنگى سەۋزى كوۋىستان و

حىلەي سەركىشى ئەسپەكەم

ئۇقرەي لە رووحم ھەلگرتبوو.

ئەو كۆمەلە ئەزموونە نیشان دەرى ئەو ەن جەلالى مەلەكشا ەم
ئاگای لە ئالوگۆرەكانى شیعەرى فارسى سەردەمى خۆى بوو
و ەنگاو بە ەنگاو لەگەلیان ەتوو، ەم دەلاقە یەكیش بوو
بۆ شیو ەربرىنىكى جیاوازی دەروەست لە زمانى كوردى لەو
بەشەى نیشتماندا. لە درىژەى ئەو نووسینەدا ئاوپ لە کاریگەرى
كەشى سیاسى و كەلکەلە كۆمەلایەتییەكان لە شیعەرى كاك جەلال
دەدەمەو...

سەرئىچ: (ئەو نووسینە پىشتەر بۆ تاییەتنامە یەك كە بریار بوو یەكینك
لە گۆقارە كوردییەكان لەسەر بەرھەمى كاك جەلال مەلەكشا بلاوى
كاتەو نووسراو و بە داخو ە فریای ئەو ژمارەى گۆقارەكە نەكەوت)

قەلەمبازىك
لە سىياھكەلەوہ بۆ قەندىل!

كەمال ھەسۆ

باس و لیدوان له سهر ئاسه واری جه لال مه له کشا واته باس له سهر چند ژانری تایبته له دوو زمانی فارسی و کوردیدا، به لام ههروهک ده زانین کاک جه لال پیشتر له زمانی فارسیدا خه ریکی چالاکیی ئه ده بی و کاری ژورنالستی بووه و دوی شوړشی گهلانی ئیران، له هه وزه ی ئه ده بیات و روژنامه گه ری کوردیشدا دهستی به چالاکي کردووه. له م دهر فته دا هه ول ددهین سووکه له نگه ریک له سهر شیعره کانی کاک جه لال مه له کشا بگرین و بو ئه م مه به سته سه ره تا له شیعره فارسییه کان و شیوازه شیعریه که ی را دهست پی بکهین.

جه لال یه کیک له و ئه دیبه دهر وه ست و روژنامه وانه چالاکانه بوو که سه ره تا به زمانی فارسی دهستی به چالاکي کرد و دواتر چالاکیه ئه ده بی و روژنامه وانی له هه وزه ی زمان و ئه ده بیاتی کوردیدا دهست پی کرد، بویه جی په نجه ی به سهر روژنامه و گوڤاره کانی فارسی به رله شوړشی گهلانی ئیرانه وه دیاره.

ههروهک باس کرا کاک جه لال سه ره تا به شیعر و چیرۆکی فارسی دهستی پی کرد و له فارسیشدا ریچکه ی شاعیرانی دهر وهستی شیوازی چریکی وهک سه عیدی سولتانیپوری گرت بهر. هه ر له و سه روبه نده شدا و به بی ئه وه ی کتیبی چاپکراویشی به زمانی فارسی هه بی، له ری ناساندنی که سایه تیبه ئه ده بی و هونه رییه کانی چه پی ئه وکات وهکوو فه ره دیوون تونکا بونی و سه عیدی سولتانیپور و مه حمودی ئیعمادزاده (به. آزین) بوو به ئه ندای کانونی نووسه رانی ئیران.

شِئِری چِریکی، چ شِئِریکه و تاییه تمه ندییه کانی نهو شیوازِه شِئِریه چیبیه؟
 نه گهر نیما باوکی شِئِری نویی فارسی، شه قه جویه ک بی بو
 شِئِری نویی فارسی، دوو شیله گه ی لئ ده بیته وه که یه که میان
 شاملوویه و نه وه یتریشیان نه خه وانی سالسه. له شیوازی شِئِری
 شاملوودا هر که س ههستی شاعیر دهرک بکات، ده توانئ خوئ
 له و باز نه یه دا ببینیته وه. له و شیوازه دا به ره بهست بو نووسین
 نییه و شِئِری زورتر وه ک په خشان ده چئ و کیشی عهروزی
 نییه، به لام ئاویتیه که له: بیر، خه یال، ههست و مؤسیقا. دیاره
 وه زنه که ی عهروزی نییه و قافیهش له شِئِره کانیدا جیگایه کی
 تاییه تی نییه، به لام نووسین له شیوازی «نه خه وان» دا جیا له
 تاییه تمه ندییه کانی شِئِری نویی نیما یی، شاره زایه تی له شِئِری
 کلاسیکی فارسی شی پیویسته.

سه عیدی سولتانیپور، یه کیک له شاعیرانی شیوازی نه خه وانه
 به بی نه وه ی ئالوگوری به رچاوی فورمی له و شیوازه دا پیک بیئئ،
 وزه و جووله به ناوه روکیکی نه م شیوازه ده به خشی. ناواخنی نه م
 شِئِره نه ئیماژ و ئیده ی سیاسی نیزیک له جهریانیکی چه په وه یه و
 سولتانیپور داکوکیکار و په ره پیده ری نه م شیوازه شِئِریه بوو.
 شه فیعی که دکهنی به وریایی و به ههستیاری بو نه م شیوازه ناوی
 شیوه یه ک له شِئِری دوره داده نی که له هیندیک ئیماژی تاییه ت
 که لک وه رده گری. سه عید یوسف، که ره خنه گر و لیگوله ریکی
 چه په و سۆزیک تاییه تیشی بو روداوی سیاه کهل هه بوو، له
 کتیبی «نوعی نقد بر نوعی از شعر» دا ناوی سیاه کهل له سه ر
 نه و شیوازه شِئِره داده نی، به لام شه مسی له نگرودی له کتیبی
 میژووی ته حلیلی شِئِره دا به له به رچاوگرتنی راو و بوچوونی

شەفییعی کەدکەنی و سەعید یووسف و بەو سەمپاتییەیی بۆ جەریانی چەپ و چریکەکانی هەبوو، ناویکی هاوسەنگ و توزیک بەرفراوانتر لە سیاھکەل واتە شیوازی شیعی چریکی پێشنیار دەکات. جەلال مەلەکشاش لەو دەوراندا ڕۆژەوی ئەو جەریانە فکرییە بوو و دەقیقەن شیعرە فارسییەکانی لەو سەرۆبەندیدا دەو شیوازه شیعییەدا بوون و دەچوونە ناو خانەیی شیعی چریکییەو.

دیارە ئێمە هیچ پێناسەییکی تایبەتمان بۆ شیعی چریکی نییە و تەنیا ئەو نەبێ کە شیعی چریکی شیعیکی راشکاو، ئاژ و زبر و تەژی لە واژە و دەستەواژەیی وەک خوین و تەفەنگ و ئەستێرە و زیندان و .....

ناوەرۆکی شیعی چریکی عەدالەتخوازییە و ئەم شیوازه شیعییە لیۆرپیژە لە ترس و دلەراوکی و هیوا و هومیدی بی برانەو، لەم شیۆه شیعیەدا پەرە بە بەرخودان و شوێشی چەکداری دەدریت. لەنیو شاعیرانی شیعی چریکیدا ناوەرۆک، سەرەتی بەسەر فۆرمدا هەییە و ئەو شاعیرانە لە کایە زمانییەکان و سەنعەتە ئەدەبییەکان و شگەردە شیعییەکان بەتایبەت ناماد، بۆ راگواستنی پەیامەکان کەلک وەرەگرن. ئەو حالەتە و زەهقکردنەو هی زۆری پەیام بەبی جوانکاری شیعی، بۆتە هۆی ئەو کە لەلایەن رەخنەگران و لیکۆلەرانەو رەخنەیان لی بگیری. رەزا بەراھەنی ئەم شیوازه بە شوعار نیو دەبا و شاملووش ئەم شیعیانە بەبی بایخ وەسەف دەکا و تەنانەت بە نەرینی باسی شیعیەکانی سولتانپووریش دەکا و شیعی چریکی لەو

شیوازه‌دا رەت دەکاتەو، بەلام دەگیژنەو، بەهۆی زەرافەتی شیعرى و وردەکارىیەکانى شیعرى ئىستىسناىەک بۆ جەلال قایل بوو و گۆیا ئەوکات کە جەلال لە کانوونى نووسەران بوو، هاتوچۆى دەگەل هەبوو. پێویستە لێرەدا ئاماژە بەو نوکتەىە بکرى کە شاملوو بەخۆى شیعرى بۆ چرىکەکانى سیاھکەل و دکتور ئەرانى نووسیوو و تەنانەت لەسەر هیرشى ئامرىکا بۆ کورەش شیعرى هەى، بەلام بەهۆى ئەوئەى کە بە راشکاوى و بە زمانىکى زەر و ئاژ نەدواو، بۆىە بەپىئى ئەو پیناسەىەى کە بۆ ئەم شیعرە هەىە شیعرەکانى شاملوو ناچیتە دە قالى شیعرى چرىکىیەو.

ناسیاوى جەلال دەگەل ئەدەبىاتى نوئى کوردى دەگەریتەو، بۆ ماوہىەک پاش نسکۆى شوپشى باشوور و ناسىنى شیعرى شاعىرانى دىارى شیوازه‌کانى روانگە و کفرى بەتایبەت پەشىو و شیرکۆ و لەتيف هەلمەت.

جەلال کاتىک لە شیعرى ئەو شاعىرانە ورد دەبیتەو، دەبىنى کە ئەو ئارمانە سیاسىیانەى دەنىو شاعىرانى چەپى دەهەى ۵۰ فارسىدا هەبوو، دەنىو بەشىک لە شاعىرانى کوردى باشووریشدا بە زەقى دیتە بەرچاو و شیعرەکانى ئەو شاعىرانە کارىگەرىیان لەسەرى دانابوو و تەنانەت هیندىک لە شیعرەکانى ئەو شاعىرانەى وەرگىراو بوو سەر زمانى فارسى و لە بلاقۆکەکانى ئەو کاتىدا بلاوى کردبوونەو. ئەوئەش وەرگىراوى هیندىک لە شیعرەکانى لەتيف هەلمەتە کە لە هاوینى ۵۸ى هەتاویدا لە کتیبى جومعەى ئەحمەدى شاملوودا بلاو کرابوونەو.

دختری را دوست می‌دارم....

دختری را دوست می‌دارم

که مژگانش را

یک به یک بنشانند

و شهر را پرچینی کند.

دختری را دوست می‌دارم

که گیسوانش را

رشته رشته بچیند

و ریسمان داری بسازد

کیفر ستمگران را.

آفتاب

سرزمین من تابوتی نیست

که به خاکش توان سپرد

زیر شار چکمه زنگاری زمان

سرزمین من بمبی است،

روزی منفجر خواهد شد

تا آفتاب

رشته رشته تقسیم شود

میان خانه‌ها.

هنگامی که پا به جهان نهادم
هنگامی که پا به جهان نهادم
در سراسر پهنه خاک
خون
بزرگترین رودخانه بود،
خانه ما
چون خانه‌های تمامی رنجبران
تاریک

و چشم مادرم
مهره‌ئی
زیب یال اسب ستمگران
هنگامی که پا به جهان نهادم
مرا گوری آماده کردند
و شمشیری را به گونه پلی
میان من و دلدار من نهادند
ریشه‌وار
اگر خواستار آنید
که به هنگام مرگ سرافراز باشید.
می‌باید تفنگی در آغوش شما باشد
نه اندام زنی.
اگر خواستار آنید
که به هنگام مرگ نیز زنده باشید
به اعماق خاک کوهستان فرو شوید
که چون ساقه‌هاتان را ببرند

خونتان رودی شود
تا جاودانه
با کوهستان
بتوانید زیست.

آنگاه
ستمگران
در سراسر پهنه خاک
مکتب نفرت و کینه بنا می‌کنند،
اما

روزی
رنجبران
آن همه را درهم خواهند شکست
و در سراسر پهنه خاک
مکتب دوست داشتن
بنا خواهند کرد.
ستمگران
زمین را
سراسر
به زندان مبدل می‌کنند

اما
روزی
رنجبران
هر زندانی را به گلستانی بدل خواهند کرد
ستمگران
زمین را

سراسر

زادخانه ئی می کنند

بمب و تفنگ و مرگ را،

اما

روزی

رنجبران

زمین را

سراسر

کارگاهی می کنند

زندگی را و مهر ورزیدن را

و آنگاه دیگر

نه کینه ئی به جا خواهد ماند و نه نفرتی

نه زندانی به جا خواهد ماند و نه جنگی!

شیعری نویی کوردی به مانا موته عارفه که ی خوی له
رۆژه لاتێ کوردستان له سواره پرا دهستی پێ کرد. به لام جه لال
مه له کشا، یه کهم شاعیری به ره ی دووهمی نویخووانی کورده که
به مه و دایه کی زهمانی زۆر دواى سواره هاته گۆرپه پانی شیعری
نویی کوردییه وه، به لام جه لال درێژه ده ری سوننه تی شیعری
سواره نه بوو و زیاتر له ژیر کاریگه ریتی شاعیرانی نهسته قخوازی
باشوور دابوو.

ئه و شیوازه شیعره له سه ر دهستی جه لال له باشووره وه
په پرییه وه بۆ رۆژه لات و بۆ ماوه یه ک، به شیکێ زۆر له شاعیرانی
رۆژه لات داهینانه کانی خویان له و باز نه یه دا تا قی ده کرده وه.
به رچاوترینی ئه و شاعیرانه، جه لال مه له کشا بوو. ره وته نویتره کان

له شیعری کوردی رۆژه‌ه‌لاتدا به تییه‌پینیان له‌و شیوازه بوو که به‌ره‌به‌ره خه‌تی خۆیان جودا کرده‌وه و بازنه‌ی خۆیان دیاری ده‌کرد.

تاییه‌تمه‌ندییه‌کانی شیعری نه‌سته‌قخواز

شاعیرانیکی وه‌ک شیرکو بیگه‌س (له ده‌وره‌ی سه‌ره‌تایی کاری خۆیدا) و عه‌بدوللا په‌شیو (له هه‌موو ته‌مه‌نی شاعیری خۆیدا) و له‌تیف هه‌لمه‌ت (له به‌شی زۆری داهیتانه ئە‌ده‌بییه‌کانیدا) هیندیگ تاییه‌تمه‌ندیی هاوبه‌شیان له شیعری خۆیاندا تا‌قی کرده‌وه. و‌پ‌رای هه‌موو جیاوازی شیعری ئە‌و شاعیرانه، تاییه‌تمه‌ندییه‌ هاوبه‌شه‌کانیان بریتی بوون له - گه‌ران به‌دوای مه‌زمونیکی «نه‌سته‌ق» که له‌ قالبی ئیماژیکی به‌رچاوی تازه، یان ئیده‌یه‌کی سه‌رنج‌راکێشی نوێ، ده‌رده‌برا و - به‌ کێشی بر‌گه‌یی ده‌هۆنرایه‌وه و - به‌ چهند قافییه‌ک به‌سته‌به‌ندییه‌کی بۆ ده‌کرا و ٤- بارستای شیعره‌که له‌ چهند دێره‌وه ده‌ستی پێ‌ده‌کرد و ئە‌وپه‌ر‌ه‌که‌ی هه‌تا یه‌ک دوو لاپه‌ره‌ در‌یژ ده‌بو‌وه.

دکتور ره‌به‌ر مه‌حموودزاده له‌ وتاری «کاتیک جیهان به‌ کروت‌ه‌ونی کاره‌سات ده‌چندری» ئاوا پیناسه‌ی شاعیری نه‌سته‌قخواز ده‌کا:

«شاعیر له‌ شیعری نه‌سته‌قخوازدا به‌ دوای ئیده‌یه‌کی نه‌سته‌ق یا ئیماژیکی نه‌سته‌قدا ده‌گه‌رێ و ئە‌و ئیده و ئیماژ له‌ فۆرمیکی دانسته‌ی چروپ‌ر به‌ کێشی بر‌گه‌یییدا جی ده‌کاته‌وه و له‌ کۆتاییشدا فۆرم و ناواخنه‌که به‌ بزما‌ری سه‌روا (قافییه) توند ده‌کا و وا ده‌کا شیعری نه‌سته‌قخواز له‌ فۆرم و ده‌رب‌ریندا زۆر له‌ «قسه‌ی نه‌سته‌ق» نزیک بێته‌وه.» به‌پێی ئە‌و پیناسه‌یه‌ی کاک دکتور بۆ

شاعیری نەستەقخوازی دەکا، دەکرئ شیعیری نەستەقخوازیش
بەم شیوەیە پێناسە بکەین:

شیعیری نەستەقخواز، فۆرمیکی دانستەى چروپر بە کیشى
برگەییە کە سەرۆا لە کۆتاییدا شیعرەکە خڕ دەکاتەو و پێگەییەکی
تایبەتى دە شیعرەکەدا هەیه و ناواخنى ئەم شیعرە، ئیدە یا
ئیمارژیکى نەستەقە!

عەبدوللا پەشیو داھینەرى ئەم شیوازە شیعرەیه و کاک جەلال
ئەم شیوازە شیعرەى لەودیورا بۆ جۇغرافیایى شیعیرى کوردی
لەم دیوہ راگواستوو و بەشیک لە شاعیرانى ناسراوی ئەمدیوہ
وہک مارف ئاگایى لە سەرەتاکانى تەمەنى شاعیریدا ہەر لەژیر
کاریگەریتی شیعیرى جەلال، یا شاعیرانى دیکەى ئەو شیوە شیعرە،
شیعیرى لەم شیوازەیان ہەیه و دواتر ئەم جوغرافیا شیعیرییان
بەجئ ھیشت و ئیستاش کەسانیکى وہک کاک کەریم دافعى (ک.
د. ئازاد) ہەر لەم شیوازەدا شیعر دەنوسن!

یەکیتر لە تایبەتمەندییەکانى شیعیرى نەستەقخواز
دەرۆستبوونى شاعیر بە شوناسى خۆیەتى، ھەر وہا بە
پێچەوانەى شیعیرى نوئى و ویستى سەردەم کە تەنیا بەردەنگەکانیان
خوینەرى جددى شیعرە، شیعیرى نەستەقخواز بەردەنگى گشتى
ھەیه! ئەولەوییەتى سەرەکیى شاعیرانى نەستەقخواز ئەوہیە، کە
بتوانن بابەتیکى سیاسى، یا ئامانجیکى کۆمەلایەتى یا ئیدئولوژیک
دە نیو شیعرەکەیاندا جئ بکەنەوہ. شاعیرى سەرکەوتوى
نەستەقخواز جودا لە ئەولەوییەتى سەرەکی ھەول دەدا بتوانى
داھینانیکى ئەدەبى ساز بکات و کەشیکى جوانیناسانەى تایبەت
بەتاقى بکاتەوہ، کە پیشتر بە تاقى نەکراوہتەوہ. جەلال وەکوو

شاعیریکی دەرۆهست و نهستهقخواز هه‌موو کات راوچی
مه‌زموونی نوێ بووه و هه‌ولێ داوه که دەرۆهست به هیندیك
نۆرمی جوانیناسانه و هیندیك جوانکاری و داهینانی ئه‌دهبی بیت:

ئاخۆ ده‌بی،

ئه‌و رۆژه بی

کاوه‌ی کورم

جاننای سه‌فه‌ر کاته شانی؟

ده‌لانی به‌ر گاراژی شاری سنه

هاوار بکه‌ن:

سلیمانی، سلیمانی!

جەلال، میژووی
پاسته قینهی کوردستان

ئازاد پۆسته می

۱- باسکردن له سەر ژيان و بهرهمه كاني جه لال مه له كشا، كاريكي ساكار نيبه، لهم وتاره كورته دا دهمههويت له جياتي باسکردن له و دوو تهوهره، راسته وخو برؤمه سهر يهك له شيعره شويندانهره كاني كاك جه لال كه پيوهندي به ميژووي كورده وه هيه ويناكردني نه هامه تيبه كان و گيانبازيبه كاني تيكوشاني كورده بو دهسته بهر كردني مافه كاني. شيعريك كه له نهسته مترين ساله كاني سهركوت له كوماري تيروريسي ئيسلامي ئيراندا هونراو ته وه، جه لال مه له كشا كه سايه تيبه كي نيشتمانپه روهر بوو، كه سيك كه له دواي شوپوشي گهلاني ئيران نووسيني كوردي دهست پي كرد و زور زوو شيعره كاني بوونه هيمما بو بهرگري له مافه كاني كورد له روزه لاتي كوردستان، له سه ره تاي شوپشه وه هه تا دوا ساته كاني ژياني ئالوگورپي زور به سهر فورم و ناوه پوكي بهرهمه كانيدا هات، نه وه ي من دهمههويت باسي بكم شيعريكه كه له دژوارترين ساله كاني سهركوتي داگيركه راندا هونيويه ته وه، نه ويش شيعريكه كه بو شه هيدبووني قاسملووي كوردان نووسراوه.

۲- پاش شه هيدبووني دوكتور قاسملوو كارदानه وه ي سياسي و ميديايي سنوردار كرابوو به راگه ياننده كاني كوماري ئيسلامي له كوردستان، له وه سهرده مه دا ويپاي به لاپيدابردني پرسى تيروره كه، ميدياي كوماري ئيسلامي له ريگاي «دهنگورپه نكي كوماري ئيسلامييه وه» له مه هاباد وتوويزيكي له گهل «مام جه لال تاله باني» سكرتيري يه كيه تبي نيشتمانيي كوردستان كرد و بو دوورخستنه وي تاوانه كه له خوي، ويستي به خهلكي روزه لاتي كوردستان بلتت كه نه وه كاري كوماري ئيسلامي نه بووه!
به لام راست له و ئان و ساته دا «جه لال مه له كشا» نه و شيعره ي نووسي و بهرپي كرد بو حيزبي ديموكراتي كوردستاني

ئىران و وهكوه بهلگه دياره كه «د. سهعيد شهرهفكهندي» به دهستی خوی نووسیویهتهوه، گرینگی ئه و شیعره له وهدايه كه كومهلگه ی كوردستان له رۆژههلات و دهرهوه هه ماسه تیکی میژوویمان ئه زمون کرد كه دواي ئه و شیعره به سهدان لاو و کیژی كورد بوونه ئه ندای ئه و حیزبه، له دریزه دا ده مه وه ویت باسی شویندانه ریی ئه و شیعره بکه م.

۳- ده مه وه ویت باسی ئه م شیعره ی جه لالی مه زن بکه م كه له ئه سته مترین كاته كاندا نووسییه ته ی و نه ك خوی، به لكوو بیر و باوه ری خه لکه كه ی به جوانترین شیوه وینا کردوه، خویندنه وه ی ئه و شیعره به دهنگه ئاسمانی و پر له هه ماسه ته كه ی كاك «ئه حمه دی شیربه گی» کاریگه ریه کی به رینتری به خشیه ئه و شیعره مه زنه ی كاك جه لال، شیعره كه له م چه ند كۆپله یه پیک دیت كه له خواره وه نووسراوه ته وه:

«كاتی زانیان

دلّت پایپۆری ئه وینه و

ده ریای شه خته و سه هۆل ده پری،

هاتن سینگتیا ن هه لّدری

***

كاتی زانیان

دلّت پردیكه پان و پۆر،

به ره و ناخی میژووی جیهان

دهستی کویتسانت گرتووه و

له قوولایی مه رگ و خوینا

ئه یبه ی به ره و كۆشی ژیان

پەردەى وەرزى زىيان ئەدرى ،
ھاتن سىنگىيان ھەلدېرى

***

كاتى زانىيان

بوركانە دامركاۋەكان ئەخرۆشىنى ،
بوومەلەرزە خنكاۋەكان ،
لەناۋ خوینتا دەجوینەۋە
نەخشەى جىهان دەشىۋىنى
سنوورەكان لەژېر پىتا ئەتوینەۋە
ۋەك بلىسەى كلىپەى ئاگر
لەناۋ شەۋەزەنگا ئەگرى
ھاتن سىنگىيان ھەلدېرى

***

كاتى زانىيان

ناۋت بوۋگە بە جوانترىن وشەى ئەۋىن
دلدارەكان ئەبزوینى
دلت بوۋگە بە چەپكى تىشك
شەۋى چلكن ئەشلقىنى
شانىت داۋەتە ژېر خەمى نىشتمانا
فرمىسك لە چاۋ ھەژار ئەسپرى
ھاتن سىنگىيان ھەلدېرى

***

كاتى زانىيان

كويسىتانىت كىردوۋە ھىلانە و
بە شىمشالى لۈۋەلى تىفەنگ
دلدارەكان بۇ جىژۋانى چىا ئەچپرى
ھاتن سىنگىيان ھەلدېرى»

یەكەمین تاییبەتمەندیی ئەو شیعرە مەزنە فۆرمی زانستی و ناوەرۆكە قوول و پەر لە مانا كەیەتی، لەباری فۆرمەو و نمونە یەكی تاقانە یە لە «بەرگە بەندی» ی شیعرە نوویی كوردیدا كە پیش جەلال وینە ی نەبیینراو، نەتەنیا هیچ كۆپلە یەكی دووپاتبونەوە ی «بەرگە بەندی» كۆپلە ی پیش خۆی نییە، بەلكوو نوێكارییەكی پربایەخە كە دەرگای بەسەر زۆر «فۆرمی دەروونی» و «فۆرمی دەرەكی» دیکەدا كردهووە كە دواتر شاعیرانی رۆژەهلات و بگرە بەشەكانی دیکە ی كوردستانی دەست ئاوەلا كردهو بو داھینانی سترۆكتوری نویتەر لە شیعرە نوویی كوردیدا، لەباری ناوەرۆكەو شیعرەكە پەرە لە وینە، وتەزا، جوولە ی زیھنی و ئاماژە ی پرباوەرۆكی كۆلتوری و كۆمەلایەتی و سیاسی كە رەگ و ریشەیان لە شوناسی مرۆقی كوردەووە سەرچاوە ی گرتوووە.

دووھەمین تاییبەتمەندیی ئەم شیعرە مەزنە شكاندنی ھیژمۆنیی سانسۆر و بەرەبەستەكانی سەردەمە، لەو قوناغەدا ویرای سنوورداریبوونی راگەیانندنە گشتییەكان، سانسۆریكی مەزن بەسەر ئێراندا بەگشتی و رۆژەهلاتی كوردستاندا بەتاییبەتی زال بوو، زۆر كەم بوون ئەو سەرچاوانە ی كە ھەوایی راستیان بلاو دەكردەووە، یەك لەوان «رادیۆی دەنگی كوردستانی ئێران» بوو كە زمانحالی «حیزبی دیمیکراتی كوردستانی ئێران» بوو، بۆیە ویرای خوینندنەوە ی ھەوالةكە، خوینندنەوە ی ئەو شیعرە لەمپەری سانسۆری تێكشكاند و كۆمەلانی خەلكی كوردستانی لە مەزنی ئەو كارەساتە ی بەسەر رۆژەهلاتی كوردستاندا ھاتبوو ئاگادار كردهووە، ئەمەش كۆماری تیرۆریستی ئیسلامی تووشی شلەژانیكی گەورە كرد، بە شیوہ یەك كە لە ترسی دژكردەوە ی

گه له که مان بۆ ماوهی چهند مانگ هه موو پوژه لاتی کوردستان میلیتاریزه کرابوو، دژکرده وهی خه لکی پوژه لات به رانه به سالیادی تیروری شهید د. قاسملوو له م سالانهی دواییدا ئه و راستیه ده سه لمینیت.

سییه مین تاییه تمه ندیی ئه و شیعه وه کوو پیشتر باسم کرد، په یوه ستبونی سه دان پو له ی ئازادیخوازی گه له که مان بوو به ریزه کانی حیزبی دیموکرات و دریزه دانی ریگی شهیدان که خۆدی شهید د. قاسملوو به ته نیا ریگی ئه مه گناسیی به رانه به به فیدا کارییه کانی شهیدان ده زانی، ئه مه ویرای ئه وهی که ریسواییه کی ئیجگار مه زنی میژوویی و نیونه ته وهی به دواوه بوو بۆ کۆماری تیروریستی ئیسلامی ئیران!

٤- کاک جه لالی نه مر له پاش ئه و شیعه نهیتوانی ساتیک ئارامی به ژیانی خۆی و بنه ماله که یه وه ببینیت و تا دوا ساته کانی ژیانی هه ره له ژیر گوشار و ئازاری جینایه تکارانی پیتیمدا بوو، وه کوو هه موو ئه و شاعیرانه ی پوژه لات و سه رانه سه ئیران که تیچووی ئیجگار زوریان له پیناوی ئاشتی و ئازادی و دیموکراسیدا داوه، به وه شه وه هیچکات خۆی نه چه ماند و ته سلیمی زو لم و زور نه بوو و نیشتمانی په روه ر مایه وه و بووه خو شه ویستی کومه لانی خه لکی کوردستان، هه رگیز پو اله تی ئارام و ساده و هیوا به خشی کاک جه لالم له بیر ناچیت، ئه و کاتانه ی له «سنه» و به ده فته ریکی سوور له ژیر بالیدا ده گه را و هیمن ده یگوت:

«تازه به ربووگم»!

یاد و ناوی هه رمان

ڀانانڪ له شيعر و ئه نديشه ي

نه ته وه يي جه لال مه له كشا

نازادي، شاپه يقي سه فه ري نه وينستاني

شيعري پر هاواري جه لاله

شه ريف فه لاج

پیشہ کی

شاعر، ژانریکی سرک و یاخییہ کہ زیدہتر یارییہ بہ وشہ و خہیال و ہزر، واتہ «پووداویکہ لہ دووتوی زماندا پروو دہدات» ئەم بہستینہ بہرفراوانہ لہلای ہەر شاعیریک تایبہتمہندی خوی ہہیہ و ہەر کہسہ و ریباز و ئایدیایہک بو دہربرین و گہیاندنی پھیام دہگریتہ پیش، شاعر و ہکوو کون و رہسہنترین ژانر و ہونہری مروّف، لہ چاخ و قوناغہکانی رابردوودا ئەرک و بہرپرسیاریتی گرنگی نہتہوہیی و ئەرکی کومہلایہتی لہسہر شان بووہ، جارن تایبہتمہندی کیش و سہروا، ریتم و موسیقای وشہ، ئاواز و پھیامہ کومہلایہتیہکان، دہبوونہ ہوینی شاعر و بہردہنگ لہو رچنہنہوہ لہگہلی پھیوہندی دادہمہزراند.

ئەدب و بہتایبہت شاعری کلاسیکی کوردی، قوتابخانہیہکی ہہراو و دہولہمہندہ بو وشیاری کومہلایہتی و سیاسی و دواي قوناغی حوجرہ و خانہقا و قوتابخانہ نہریتیہکان، یہکیکہ لہ کاریگہرتین تریبوونہکان کہ لہویوہ مروّی کورد ہاوار و پھیام و ویست و داخوازیہ نہتہوہیی و کومہلایہتیہکانی خوی گہیاندوہ، شاعر ئەو بہستینہ پر لہ جوش و خروشانہیہ کہ ہموو چین و تویرہکان تییدا خویان بینیوہتہوہ، کہواتہ لیژہدا ہونہر و لایہنی ستاتیکا و جوانیناسی خراونہتہ خزمہتی پھیامی کومہلایہتیہوہ و شاعر بارگاوی بووہ بہ گہیاندنی ئازار و رہنج و ئیشہکانی کومہلگہ، لہم بہستینہدا کورد خاوەن گہلیک شاعیر و شاعری بہپیزہ و لہ ہەر قوناغیکدا چہند سیما و شاعیریکی دیار بوونہتہ ہوین و سیمبۆلی پھیامی ئازادیخوازی و رزگاری نیشتمان و دہکریت ہیّل و بیرئ نہتہوہیی لہ دووتوی پھیام

و شیعریاندا دەستنیشان بکەین، ئەگەر هونەر و شیعەر ئاوینەى کۆمەل بێت و ھەر شاعیریک رۆلەى سەردەمى خۆ بێت، کەواتە پەيامى شیعەر چریکە و ھاوار و زریکەى ھەناوى کۆمەلگەى ھە و شاعیرى راستگۆ بە شیعەر و پەیفى سەمىمى لەگەل خۆى و کۆمەلگەکەى راستگۆیە و ئاوینەى بالانوینى گەل و سەردەمى خۆیەتى.

ئەگەر خانى و مەلای جزیری لە باکور و حاجى قادر و پیرەمیرد و بیکەسى باوک لە باشوور و خانای قوبادى و پاشان قانع و ھىمن و ھەژار لە رۆژھەلاتى نىشتمان لە کات و سەردەمى خویان و بە رېچکە و رېبازى خویانەو ھە توانیبتیان رچەى بیری نەتەوھى لە دووتویى شیعردا بشکینن و شقل و مۆرى ئەدەبى نىشتمانى بنەخشینن، بىگومان شاعیران و نەوھکانى دواى ئەوانىش تەواوکەرى قوتابخانەى ئەدەبى گۆران، بابان و موکریانن، سەردەمى کۆمارى کوردستان کە بە قوناعى پاکژبوونەوھى زمانى پەتى و ئەدەبى و شیعەرى کوردى دەناسریت، چونکە زمانى کوردى لە ئەزمونى کۆماردا بەخۆداھاتنەوھىکى ئیجگار مەزن و نۆى و بنچینەى تاقى کردەوھ، کۆمار لە بواری ئەدەب و زماندا رچشکینى و رینىسانىکى گرنگ و ھەراوھ، چونکە تىیدا زمان دوخى سروسشتى تىپەر دەکات و بەسەر شیعردا باز دەدات بۆ یەکەمجار پەخشان و گىرانەوھ دیتە ئاراوھ و زمان دەبیتە دینامىزىکى لە گوتارى فەرھەنگىدا، سەردەمى کۆمار خۆى کە لە ھەناوى خۆیدا گەلیک سىما و شاعیر و ئەدیبى ناوبەدەرەوھى و ھک سەیفولقوزات، ھەقیقى، ئاوات، خالەمین، ھىمن و ھەژار، ھەترى گولولانى، ساردە کوستانى (راوچى) و قزلجى و زەبىجى

سەريان ھەلدا كە ھەركامەيان لە بەستینی خۆياندا كاریگەری و رۆلی بەرچاویان ھەبوو، بەلام دواى كۆمار قۆناغى پيوار (غياب)ى ئەدەب و زمانى كوردى دەست پى دەكات و بە لەونى بۆ ماوەى زیاتر لە دوو دەیه بئهیویایى و گوشەگیری بال بەسەر كەشوهەواى ئەدەبیدا دەكیشیت، ھەتا دەیهى ۴۰ى ھەتاوى (۶۰ى زاینی) كە نەوہى ئەدەبىی سەردەمى كۆمار لە تاراوگە و باشوورى نیشتمان دەبن، بەلام نەوہیەكى دیکە بە ئایدیا و ئەندیشەیهكى نوێوہ دینە مەیدان كە لەژیر كاریگەریی ئەندیشەى چەپ و ئەدەبى كریكاری و سۆسیالیزمان، شۆرشى سالانى ۴۶ - ۴۷ى پۆژھەلاتى كوردستان لە ھەناوى ئەم نەوہیەدا لەدايك دەبیت، ئەگەر مەلا ئاوارە، موعینی و سمایل شەریفزادە لە خەباتى شاخدا كاریگەر بوون، لەناو جەرگەى زانكۆكانى تاران، لە بەستینی ئەدەبدا چەندان سیمما و ئەدیبى خویندەوارى كورد وەك «سوارە ئیلخانىزادە، فاتیح شیخولئیسلامى (چاوە)، موسلیح شیخولئیسلامى (رئیبوار)، عەلى حەسەنیاى (ھاوار)، قاسم موئەیدزادە (ھەلۆ)، عومەر سولتانى (وہفا)» پى دەننە مەیدانى شیعر و ئەدەبى كوردیەوہ و بنەما و قۆناغى یەكەمى نوێبوونەوہى شیعرى نوێى كوردى لە پۆژھەلاتى كوردستان بنیات دەنن، ئەم نەوہ خویندەوارە لەلایەك ئاگادارى ئەزموونى گۆرانە لە باشوور و ھاوكات لەژیر كاریگەریی شیعرى نوێى فارسى و كەسایەتیی (نیما یوشیج)ى فارسیشدا، لەنیو بەرداش و كەلكەلەى كوردبوون و بەجیھانیبووندا دەخولینەوہ، ھاوكات قۆناغى گەشەى دوو بیروكەى چەپ و نەتەوہی (ناسیۆنالیزم)ە و ھەركام لەم ئەدیبانەش لەژیر كاریگەریی ئەو دوو ئەندیشەیان.

بیگومان نووسین و شیعیری هه رکام له و شاعیرانه که به قونانی یه که می بوژانه وهی شیعیری نویی کوردیی رۆژه لات داده نرین، به دهر نییه له هزری چهپ و نه ته وهیی، که هه رکامه یان له رهوتی ژیان و شیعرنووسیناندا گیرۆدهی ئەم دوو بیرۆکه یه بوون و حاشای لی ناکریت، ئەم نه وهیه بو ماوهی زیاتر له ۱۵ ساله ئەم قونانغه ئەزموون ده کهن، «سواره» له سالی ۵۴ هه تاوی (۱۹۷۵ی زاینی) جوانه مرگ بووه و چاوه موسلیح و عهلی حه سه نیانی هه رکامه یان تیکه ل به رهوتیکی سیاسی کوردستان بوون و دریزه ی ژیان سیاسی و ئەده بییان له ریبازانه دا ئەزموون کردووه.

جه لال مه له کشا، شاعیری یاخی له جه ور و سته م و توورهی نیشتمانی کوردان، له دایکبووی دهیه ی ۳۰ هه تاوی (۵۰ی زاینی)، ئەم شاعیره هه لچووه، به هۆی هه لومه رچی ژیان و دوخی کۆمه لایه تیی ئەوکات، سه ره تا به زمانی فارسی تیکه لی دنیای ئەده ب و شیعر ده بیته، سه ره ده می گه نجیتی و گورانی خه یال و ئەندیشه ی جه لال مه له کشا دوو دهیه ی هه ستیار و پر له ئالۆگۆری سیاسی کۆمه لایه تیی ئیران و رۆژه لاتی کوردستانه، که واته مه له کشا خارای کورره ی خه باتی تیکۆشانی کوردستانه، به رله هه موو شتیک و هه ر بیرۆکه و ئایدیایه ک، کوردبوون و کوردستان گه وهه ر و پیکهینه ری ئەندیشه ی جه لال مه له کشان و ئەگه ر له هه ردوو زمانی فارسی و کوریدا ئەسپی قه له می تاو داوه، بیگومان قامچی دهستی کورد و ژوانگه ی گه یشتنی کوردستان و ئاواتی سه ره به ستیی مرۆف و ئازادیی کورد و کوردستان بووه.

ئازادی، شاپه‌یقی سه‌فه‌ری ئه‌وینستانی شی‌عیری پر هاواری جه‌لاله. سه‌فه‌ریک که ته‌ژییه له خه‌ون، خه‌ونیک که لیوانلیوه له ئەشق، ئەشقیق که سه‌ره‌له‌به‌ری رۆحی کویستانه و بۆ نه‌خشه‌ی دزراو و پارچه پارچه‌کراوی ئەم گه‌له ده‌گه‌ریت هه‌تا کوردستانی پی بدووریته‌وه، که‌سیک په‌روه‌رده‌ی ئازار و ره‌نج بیته، ره‌نجیک که ئەشقی گه‌یشتن به دلداری تانوپۆی بیته، بیگومان هه‌رمانه و له دل ده‌نیشیت، زۆرن ئەوانه‌ی له‌م سه‌فه‌ره پر له هه‌ورازه‌ی «جه‌لال» دا هاواری بوون و نه‌یان‌توانی و جی مان و گلان و هه‌له‌ن‌ستانه‌وه، سه‌فه‌ره‌که‌ی جه‌لال پر بوو له چاوی گورگ، پر بوو له دێرک و دال و قه‌ل و ژینه‌خۆره و به‌ربوونه گیانی، ئەم جه‌سته لاوازه هه‌موویانی ورد و خاش کرد و هه‌ر نووسی و هه‌ر مایه‌وه و هه‌رچه‌ند چریکه‌ی نه‌گه‌یشته بن میچی ئاسمی ئازادی و به‌ ئاواته گه‌وره‌که‌ی نه‌گه‌یشت و بۆ چرکه‌یه‌کیش شنه‌ی سه‌ره‌که‌وتنی هه‌له‌مه‌ژی.

وشه سه‌ره‌کییه‌کان: جه‌لال مه‌له‌کشا، شی‌عیری کوردی، نیشتمان، ئەده‌بی به‌رگری و راپه‌نین، گو‌فاری سروه، خۆراگری، هه‌لو‌یست، یه‌کسانی، یاخی و توورپه‌بوون، به‌گژداچوونه‌وه، خۆشه‌ویستی و کوردستان.

ده‌سپیک بی‌چمگرتنی ئەندیشه‌ی شی‌عیری «لا‌سار» لای جه‌لال مه‌له‌کشا
هه‌روه‌کوو له ژیا‌نامه‌ی «جه‌لال مه‌له‌کشا» دا هاتوه، ئەم شاعیره کۆمه‌لایه‌تییه، په‌روه‌رده و زاده‌ی ژینگه‌ی لادیه‌کی کوردستانه و ژیا‌نی ساکاری گوند (مه‌له‌کشان) ی سه‌ر به چه‌مشاری سنه، چه‌شتنی ره‌نج و ئازار و هه‌ستکردن به بێرک و ئیشه‌کانی ناو کۆمه‌لگه‌ی ئەوکاتی کوردستان، ده‌بنه هه‌وینی

بیرکردنه‌وهی و پروانینی بو ژیان و ده‌وروبه‌ری، هاتنی بو شاری سنه و تیکه‌لبوونی به کومه‌لگه‌ی ئەوکاتی کوردستان و ئێران، به‌تایبته شوێرشێ چه‌کداریی سالانی ۴۷ - ۴۶ی کوردستان که ئەوکات جه‌لال مه‌له‌کشاهنجیکی ۱۶ و ۱۷ سال بووه و ده‌یه‌ی چلی هه‌تاوی (۶۰ی زایینی) یش وه‌کوو یه‌که‌م قوناغی شیئیری نوێی کوردی دێته ئەژمار که له‌سه‌ر ده‌ستی که‌سانی وه‌کوو «سواره، چاوه و پێبوار» و هه‌قالانی دیکه چه‌خماخه‌ی لێ دراوه، کاریگه‌ریی زۆریان له‌سه‌ر شیوازی نووسین و فۆرمگرتنی روانگه‌ی شاعیر هه‌بووه.

سه‌ره‌تای ده‌یه‌ی ۵۰ هه‌تاوی (۷۰ی زایینی) که ده‌یه‌یه‌کی ئێجگار هه‌ستیار بووه و زۆربه‌ی نووسه‌ر و شاعیر و ئەدیب و که‌سایه‌تییه‌ دیاره‌کانی ئەوکاتی ئێران که‌وتبوونه ژێر هه‌ژمۆنی ئەندیشه‌ی چه‌پ و شوێرشێ کریکاریه‌وه و ئەم تیروانینه‌ش له‌ نووسین و شیئیری زۆر شاعیری ئەو سه‌رده‌مه‌دا په‌نگی داوه‌ته‌وه، ئەگه‌ر سه‌رنج بده‌ینه شیئیره‌ فارسییه‌کانی کاک جه‌لال مه‌له‌کشاه، که زۆربه‌یان له‌ ده‌یه‌ی په‌نجای هه‌تاویدا نووسراون، به‌ پوونی ده‌بینین که کاریگه‌ریی دۆخی سیاسی و کۆمه‌لایه‌تی و هیندیک جاریش ئایدئۆلۆژیسیان پێوه‌ دیاره، به‌لام مه‌له‌کشاه له‌ شیئیره‌ فارسییه‌کانیشیدا جیا له‌وه‌ی شاعیریکی خه‌لکی و کۆمه‌لایه‌تییه‌ و له‌ دووتویی وشه‌دا به‌گژ نه‌یار و دوژمن و سته‌مدا ده‌چیته‌وه، هاوکات یاخی و لاساره‌ و په‌خنه‌گریکی ئاییدا و هزره‌ چه‌واشه‌کانیشه‌ و هیندیک جار به‌ وه‌هم و خه‌یال ده‌یانشو به‌یئیت.

بۆ وینه له شیّعری (به رسالت ما ایمان بیاورید) که له کۆر
و کۆبوونهوه شوو شگێژانه کانی ئه و کاتدا که نوومی خووشبینی و
خه یالی «پرۆلیتاریایی» بوون، پیکه نینی پنیان دیت و ده لیت:

«اسبهایمان را

در مرتع علمی تاریخ

به میخ طویلهی فلسفه بسته ایم

و خود در بیابان بیهودگی

با پای فلج اندیشه، پیاده می رویم!

در برهوت کلمات

راه نجات می جوئیم

و پشت سنگرهای کاغذی...

با تفنگهای ساخت کارخانهی بیک،

در سینهی زمان، بذر حماسه می کاریم!

حرف می زنیم، حرف می زنیم

و با زنجیری به درازای زبان

پارا به قفل دل بسته ایم!

درد را، از سر بی دردی، فریاد می زنیم

و از کسی یاد می کنیم

که راه خانه اش را نمی دانیم!

ما را بیاد بیاورید

زندانیان سلول تاریک روشنفکری

که دیوارهای قطور زندان «من»

به ما اجازهی دیدن شما را نمی دهند

و در آینه های دق پندارمان

جز انعکاس شمایل خود ،
تصویری مشاهده نمی‌کنیم!!
به شب‌نشینیهای ما بیائید
در سالنهای مجلل
زیر چلچراغهای طلایی
به سلامتی شما ، گیلاسهای ویسکی خود را می‌نوشیم
و زیر سایه‌ی الکل
راه نجات را کشف می‌کنیم
و آنگاه خسته از مبارزه‌ی بی‌امان
بستر خود را درون استفرغ می‌اندازیم.
به رسالت ما ایمان بیاورید.
ما از شهر تاریخ و فلسفه و الکل و افیون می‌آییم!

۱۳۵۵/۱۱/۱۱ شمسی

تهران - کافه‌ی شاغولام»

له وه‌ها دؤخی‌کدایه که جه‌لال مه‌له‌کشا له‌گه‌ل زمان و
ئه‌ده‌بی فارسی و کومه‌لگه ئه‌ده‌بیه‌کانی ئه‌وکاتی تاران و له‌گه‌ل
گه‌وره نووسه‌ره‌کانی ئیران ئاشنا ده‌بیته، به‌هوی بیروباوه‌ری
سیاسییه‌وه له ده‌یه‌ی ۵۰ه‌ی هه‌تاوی بۆ چه‌ند سالیک ده‌گیردیت
و له به‌ندیخانه ده‌کریت و ئیتر له‌و کاته‌وه ده‌ست و په‌نجه‌ی له‌گه‌ل
به‌ندیخانه و که‌له‌بچه و ژووره تاریکه‌کان و ئازار و ئه‌شکه‌نجه و
چه‌وساندنه‌وه‌ی نه‌ته‌وه‌یی به بیروباوه‌ری ئاشنا ده‌بن، هه‌رچه‌ند
ئه‌م جه‌سته له‌ر و لاوازه به جه‌سته به‌ند و زیندان ده‌کریت، به‌لام
بیروباوه‌ر و قه‌له‌م و شیعره‌ی له پشت هیچ دیوار و به‌ربه‌ستیکه‌وه

دهسته مۆ نابن و ملکه چی هیچ یاسا و مه رج و چوارچیوهیه ک نابن و له دووتوی رسته یاخییه کاندای ده بنه بالندهی ئاسمانی شیعر و تیله کانی قه فه ز ده شکینن و له شه قه ی بال ده دن و سروودی ئازادی و سه ره به ستی بۆ نیشتمان ده چرن.

بۆیه شیعر و چیرۆکه فارسییه کانی هر له سه ره تای شۆرشی گه لانی ئیراندا ده گه نه گوئی به رده نگ و ناوبانگ په یدا ده کات و له دووتوی ده فته ره ده ستنوووس و کاسیتراکاندا ده ستاوده ست به ناو خه لکدا بلاو ده بنه وه.

پوودای شۆرشی گه لانی ئیران و بارودۆخی پر له هه ژان و شۆرشیگیری ئه وکات له ئیران و به تاییه ت پۆژه لاتی کوردستان، ده بنه به ستینیک و ئیتر له و کاته به دواوه جه لال مه له کشا به شیوهیه کی جیدی و قورس و قایم پوو له ئه ده بیاتی کوردی و زمانی دایک ده کات و له دوو بواری شیعر و چیرۆکدا خیرا ده بیته یه کیک له ده نگه دیاره کانی قوناغی دووه می شیعی نوئی کوردی له پۆژه لاتی کوردستان، مه له کشا یه ک له و ده گمه ن شاعیرانه ی کورده که به ره له وهی نووسراوه کانی به فه رمی و به شیوه ی به ره هم چاپ ببن، له لای زۆربه ی ئوگرانی شیعر و ئه ده بی کوردی و به شیکی زۆر له جه ماوه ری کورد له باشوور و پۆژه لاتی کوردستان ناسراوه و ناوبانگیک و پیگه یه کی به هیزی هه یه.

جه لال مه له کشا و ئه زموونی سروه:

ئه زموونی گوڤاری (سروه) به رچه شکینیی مامۆستا هیمن، که جه لال مه له کشا له دوا ی سالی ۶۷ی هه تاوییه وه تیندا کار ده کات، ئه زموون و قوناغیکی ئیجگار گرنگن له بواری شیعر و چیرۆک و به تاییه تی پۆژنامه گه ری ئه ده بیی جه لال مه له کشادا که مزیکه ی

۱۵ سال له و گوڅاره خزمه‌تی کردووه و هاوړې له‌گه‌ل ماموستا
 ئەحمه‌دی قازی، مارف ئاغایی، سواره فتوحی، په‌سول و هیسې،
 په‌حیم سورخی، فه‌ره‌یدوون ئه‌رشه‌دی و ده‌یان ئه‌دیب و قه‌له‌م
 به‌ده‌ستی دیکه بناغه‌ی په‌وتیکې گرنګی پوژنامه‌نووسی ئه‌ده‌بی
 له پوژه‌لات د‌ارشت که ده‌کری له و کاته‌دا وه‌ک قوتابخانه‌یه‌کی
 گرنګی فی‌ربوونی زمانی کوردی و بووژانه‌وه‌ی فه‌ره‌نگی کوردی
 له‌قه‌له‌م بدریت. له و ماوه‌یدا جه‌لال مه‌له‌کشا وه‌ک به‌رپرسی به‌شی
 ئه‌ده‌بی و به‌تایبته لاپه‌ره‌ی شیعر و وه‌لامدانه‌وه‌ی خوینه‌ر و
 شاعیرانی گه‌نج ده‌وریکې گرنګی گنپاوه. هاوکات وتار و ریونیه
 ئه‌ده‌بیه‌کان و وتووێژه‌کانی کاک جه‌لال له بواری شیعر و چیرۆکا
 ده‌بته ریونیه‌ی شاعیرانی گه‌نجی پوژه‌لات. هاوکات مه‌له‌کشا
 جیاواز له دوو بواری چیرۆک، له بواره‌کانی وه‌رگنپان و ته‌نزیشدا
 ده‌ستی هه‌بووه و گوڅه‌ی (ئه‌حه‌ره‌ش) له گوڅاری (سروه) که
 ده‌مه‌ته‌قی و گالته‌ بوو له‌گه‌ل شاعیران و نووسه‌رانی کورد، په‌کیکه
 له ئه‌زمونه‌کانی ئه‌و نووسه‌ره مه‌زنه له بواری ته‌نزدا.

مه‌له‌کشا، د‌ل‌د‌اره‌ی کوردستان:

شیعری جه‌لال مه‌له‌کشا، هاواری په‌نگخواردووی گه‌رووه
 هه‌لدراوه‌کانه، ویست و داخوازی کومه‌لگه‌ی خو‌یه و کورې
 سه‌رده‌می خو‌یه‌تی، بویه له شیعری (بی ولات) دا ده‌لایت:

چل ساله من

ته‌رمی خو‌م له‌کو‌ل ناوه

ده‌یگنپم و ئه‌شک ئه‌رینم

پښگه‌ی دووری ته‌مه‌ن ئه‌پرېم
بستې خاکم ده‌ست ناکه‌وئ
ئهم جه‌سته پر ئازاره‌ی
تیا بنیژم!

سالی ۱۳۶۵ه‌تاوی هه‌تاوی (۱۹۸۶ی زایینی)

وه‌ک خو‌ی له‌چه‌ندین چاوپښکه‌وتندا ده‌لټ، ئاشقیکی سووتاو
و هه‌لقرچاوی کورد و کوردستانه و ئاماده‌ نییه به‌هیچ پله و
پایه به‌به‌هاترین ده‌سکه‌وتی ئهم دنیا‌یه بی‌گوریته‌وه، چونکه ئازادی
لای شاحیر به‌نرخترین ده‌سکه‌وتی ژیا‌نه بو‌گه‌له‌که‌ی خو‌زگه‌ی
گه‌یشتن به‌ ئازادی و پرزگاری نیشتمان و ژیا‌نی ئاسوده‌یی
سه‌ره‌کیت‌ترین خو‌لیای شاعیره، که به‌هیچ له‌ونئ دوو وشه‌ی (کورد
و کوردستان) له‌سه‌ر سینگ و دلئ ناسر‌دریته‌وه، بو‌یه پاک و بی
غهل و غه‌ش و راست‌گویانه له‌شیعری «وشه‌ی پیرو‌ز» دا ئه‌یژیت:

میژوو ده‌لئ
سه‌دان که‌رته
گو‌ره‌پانی منیان کرده جه‌ه‌نده‌م و
ولا‌تیکیان تیا هه‌لقرچاندا!
به‌لام هه‌رگیز نیا‌نتوانی
دوو دیارده
له‌سه‌ر سینگم بس‌ر‌نه‌وه:
یه‌کیان کورد و
ئهو‌یتریان

وشەى پىرۆزى كوردستان.

ئەمانە ھەموو بوونەتە ھۆى ئەوھى ستراكتۆر و بنەچەى زمانى شىئەرى و ئەنەيشەى نەتەوھىى جەلال مەلەكشا لە دووتوئى شىئەر و چىرۆكىدا دابنرئت. بناغەىھەك كە لەسەر بنەماى باوەر و بەلئىكى قايم دانراو، كە ئەوئش نووسىن لەپىناوئى ئازادى و سەرەستىى وەتەن و دژاىەتئكردنئى داگئركەر و مل دانەنەواندن بۆ ستەم. بۆئە دەلئىن شىئەرى جەلال مەلەكشا لە فۆرم و شئىوازى خۇيدا شىئەرىكى بەرگرئى و بەگژداچوونەوھى ھەورئى رەشە و بە ھىچ خنجەر و كەلەپچە و پەت و سئدارەىھەك دەستەمۆ نابئت، چونكە ئەو وشانە كە تژئىن لە ئاگر و خوئىن و فرمئسك زادەى كونجئى ژوورە نسرەمەكانئى زئىندان و ئازار و ئەشكەنجەئىان چەشتوو، بەلام كۆلئان نەداو.

كارىگەرئى شاعئرانئى باشوور لەسەر مەلەكشا:

لە سەردەمئى شوپرشئى گەلانئى ئئىران كە زەمەنئى پئىگەئشتن و قورس و قايمبوونئى زمانئى شىئەرىى جەلال مەلەكشاىە، ھاوكات لە باشوورئى نئشتمانئش چەند دەنگئىكى شىئەرى نوئى و بەگور كە تژئىن لە چرىكەى نئشتمانئپەرورەى و ھەوئئى جۆشدانئى شوپرشئى شاخ و شارن، سەريان ھەلداو، كە ئەوانئش «شىرۆكو بئىكەس، عەبدوئلا پەشئو، لەتئف ھەلمەت، رەفئق سابئىر، فەرھاد شاكەلى و ئەنورە قادر مەمەد» كە چەند كەسئىكئان لە بناغەدانەرانئى رەوتئى شىئەرىى (روانگە - كفرئى) ئىن. ئەم چەند دەنگە كە ئەوكاتە نوئىگەى شىئەرى بەرگرئى و سەرتوئپئى ئەدەبئاتئى كوردئى بوون. بئىگومان ھەك چۆن چەندئىن شاعئرى دئىكەى رۆژھەلات كەوتوونەتە ژئىر كارىگەرئى ئەو شاعئرانەو، جەلال مەلەكشاى بە زمان و فۆرم و ناوەرۆك لە ژئىر كارىگەرئىاندا بوو. ھەرۆھك بۆ خوئشئى لە چەند

شویئیک باسی کردوه. پیوهندییهکی زوری لهگه‌ل زوربه‌یان
هه‌بووه و به‌تایبته عه‌بدوللا په‌شیو و شیرکو بی‌کەس و شی‌عری
بو هه‌ردووشیان نووسیوه و هه‌تا ساله‌کانی کوتایی ته‌مه‌نیشی
له‌گه‌ل په‌شیو به‌نامه‌گۆرینه‌وه پیوه‌ندیی هه‌بووه.

بو وینه له شی‌عری‌کدا که بو شیرکو بی‌کەسی نووسیوه، تفه‌نگ
و خوین و چیا به سی‌کوچکە‌ی شی‌عری لاسار و سه‌ربزیو و یاخی
داده‌نیت و رو به‌و شاعیرانه‌ی که ره‌خنه له شی‌عره‌کانی ده‌که‌ن ده‌لیت:

تفه‌نگ و خوین و چیا

وتیان: کاکه!

وشه‌ی تفه‌نگ

ره‌قه، زه‌قه، ناهه‌مواره

به‌ره‌له‌ستی گه‌شه و نه‌شه‌ی شی‌عره‌کانته

شانی شی‌عرت

به‌و بو‌نه‌وه برینداره!

ئه‌ی من چ بکه‌م؟

نه‌خشه‌ی گه‌وره‌ی ولاته‌که‌م

تفه‌نگیکه و

بتانه‌وی و نه‌تانه‌وی

له‌ناو هه‌موو نووسراوه‌کاندا دیاره!

وتیان: چیا زور سه‌رکه‌شه

له‌ناو شی‌عریکی په‌سه‌ند و ری‌کوپی‌کدا

ناشرینه قوت بیته‌وه

ئه‌ی من چ بکه‌م؟

نیشتمانم کو‌یستانیکه و

ھەر چەند ئەكەم
 وشەى جيا
 لەناو دېڤ و كرت و رستى شىعرەكانما ناچىتەوه!
 وتيان: ئەى خوڤن!
 خو ئىتر خوڤن
 پىويست ناكا
 لەناو شىعرا خوڤى بنوڤنى
 ئەى من چ بكه م؟
 نىشتمانم دەرياي خوڤنه
 رەنگى خوڤن لە دلۆپى خوڤن بسپرمه وه
 چى دەمىنى؟
 بتانەوئ و نەتانەوئ
 وشەى شىعەرى من ھەر خوڤنه.
 پىتان دەلیم
 شاعىرانى ولاتەكەم، پىتان دەلیم
 سەرى شىعەرى بى چەك دەپرن
 شىعەرى بى خوڤن
 زەرد و بى ھىز و لاوازە
 شىعەرى چىاي تىدا نەبى
 زگى دەپرن!
 پىتان دەلیم
 بۆيە شىعەرم خوڤناويە و
 سوورە رەنگم
 من شاعىرى نىشتمانى خوڤن و كوستان و تەنگم!

۱۳۶۸ى ھەتاوى

يان له و شيعرى «تاسه» دا كه بۆ «عه بدوللا په شيو» ى نووسيوه،
چونچونى باسى تاسه ى دوورى و ديدار دهكات و جاريك ئه و
تاسه ىه دهبيته تفهنگ و دهست له مى چيا دهكاته ئيتير نايه ته وه و
جاريكيش دهبيته حهلاج و سنياره دهكاته جيژوانى ماچ و دلدارى.
ئهم شيعره كه سالى ۱۳۵۸ ى ههتاوى (۱۹۸۰ ى زايينى) نووسراوه،
ه ى سهردهمى شهړ و داگيركردنى رۆژهه لاتي كوردستانه و زمان
و فورم و ئاخوتن و پيكهاته ى ئهم شيعره باسى خوزگه و برياي
نيوان دوو ئاشق و خو شه ويستى نيشتمانه كه سنوورى دهسكردى
نيوانيان وهك سهگ ئه لوورينى و قهپ به پاژنه ى پادا دهكات و
سهره نجام بۆ ئاواتى پيگه يشتنيان به پچراني قه فقه ى زنجيرى
سنوره كان هيلانه شيو او ده كه يان ئه كه نه وه به نيشتمان.

خۆشه ويستم!

زۆر له ميژه

تاسه ى دووريت

وهك دلۆپى فرميسك له ناو

گلينه ى چاوما قه تيس ماوه!

هه ورى ئازار

به سهر كينگه ى تينووى دلما

پرچى رهشى خه م و زووخواوى ئالاه!

خۆشه ويستم!

تاسه ى دووريت بوو به تفهنگ،

دهستى له مل چيا كرد و نه هاته وه

تاسه ى دووريت بوو به خه يال

رؤبى دهركاى سنوره كان بكاته وه!

تاسەى دووریت بوو بە ھەللاج
 سیدارەى کرد بە جیژوانى دلدارى و ماچ!
 خۆشەویستم!
 لە نیوانى من و تۆدا دەریای ئاور شەپۆل ئەدا
 سنوور وەك سەگ ئەلوورینى قەپ بە پاژنەى قاچا ئەكا
 ھەنگاو بە ھەنگاو تێمانە
 بەلام من ئەو ئەویندارەم لە ناو خوینا ئەژیمەوہ
 شەقلى سنووریاں ئەشکینم بە ھەیران سیاچەمانە
 خۆشەویستم
 باسى دلدارى من و تۆ دنیاى گرت و ھیشتا ئیمە لەیەك دوورین
 باسى دلدارى من و تۆ
 چاوى میژووى
 کردە کانى فرمیسك و خوین
 ھیشتا ئیمە سەدە و سال و مانگ ئەژمیرین!
 خۆشەویستم!
 تۆ رى كەوہ من ھەول ئەدەم
 با بە یەكتر بگەینەوہ!
 تۆ بانگم كە
 من پربەدەم ھاوار ئەكەم!
 وەلام یەكتر بەدەینەوہ.
 قەف قەف زەنجیر سنوورەكان بچپړین و
 ئەو ھیلانە شیواوہمان بگەینەوہ بە كوردستان

ئەو ھیلانە شیواوہمان بگەینەوہ بە نیشتیمان! ۱۳۵۸ى

ھەتاوى (۱۹۸۰ى زایینی)

شێعر و ژيان لای مه‌له‌كشا:

مه‌له‌كشا، له‌و ده‌گمهن شاعیرانه‌ی كورده كه خاوه‌ن هه‌لوێست و په‌يامه و به‌ كردار و ره‌فتار و نووسین سه‌لماندی كه ئه‌وه‌ی ده‌یئێ باوه‌رێکی قوول و راسته‌قینه‌ی پێی هه‌یه و له‌گه‌ل خۆی و نه‌ته‌وه‌كه‌ی راستبێژه. به‌ راستی و به‌ واقع و راستگۆیانه و شاعیرانه ژیا و له‌ نیوان ژیانی ئاسووده و بێ چه‌رمه‌سه‌ری به‌ری له‌ ره‌نج و ئازاردا ئه‌و ژیانیکی ساده و ساكار، به‌لام تژی له‌ ئازار و تالی و سویری و نامورادی هه‌لبژارد. له‌ سی ده‌یه‌ی ۵۰، ۶۰ و ۷۰ هه‌تاویدا بۆ چه‌ندینجار له‌ پیناوه‌لوێست و بیروباوه‌ری كوردانه و ته‌نیا له‌ به‌ر پاراستنی سه‌ربه‌خۆیی و ئامانجی قه‌له‌م و گه‌یاندنی په‌يامه‌ شیعرییه‌كه‌ی كه‌ رووی له‌ ئاسۆی نیشتمان، له‌ سه‌ر یه‌ك ۱۳ سال زیندانی كیشاوه و زۆریك له‌ شیعره‌ به‌رزه‌ نیشتمانییه‌كانی كه‌ ئاوینه‌ی بالانویی ژیان و ره‌نجی ئازاری خۆی و گه‌له‌ مافخوازه‌كه‌یه، زاده‌ی كونجی زیندانه‌كان.

جه‌لال مه‌له‌كشا، له‌و ده‌گمهن نووسه‌رانه‌ی كورده كه له‌ هه‌یج قووناغیکی ژیاویدا بۆ خۆی نه‌ژیاوه و خۆی كردووه‌ته‌ قوربانیی شێعر و نیشتمان، هه‌ر بۆیه ده‌كری بیژین پۆله و شاعیری سه‌رده‌می خۆیه و به‌ شیعری سه‌میمی و ساده و بێ گری و گۆل، هاوكات قورس و قایم و پته‌و شاعیری راسته‌قینه‌ی گه‌له. چونكه‌ شێعر و په‌یقی ئاوینه‌ی بالانویی كۆمه‌لگه‌ و هاواری خه‌لكی راپه‌ریو و ئازادبخوازه. شیعری چاوكی ئازادی و راپه‌نینی گه‌ل و سیمبۆلی رۆحی برینداری كۆمه‌لگه‌ی كوردستانه، بۆیه لای دوژمن به‌ شاعیری نه‌یار دیته‌ ئه‌ژمار، چونكه‌ بۆ ژیانی سه‌ربه‌ست و ئازادی و پزگاری ده‌نووسیت و

دژی کۆت و بهند و چهوشانه وهی مرۆڤه و پیلانی نه یار له قاو
دهدات، هەر بۆیه مۆری سووری قاچاخبوونیان کوتاوه به سه
شیعری و دهفته رییه وه، چونکه خوی له شیعری «تاوان» دا
دهلّیت:

چونکه ئەموت:

مرۆڤ ده بی،

ئازاد و شاد و سه ربه ست بی

شادی، دلّاری ئازادی

بنه په تی ژیان بیّت و

بچوو کترین وشه ی ئەوین

ماچ و ئاواز و هه لبه ست بی.

دلّیان کۆلیم

داخی هه زار خه میان چزان به جه رگمه وه

مۆری سووری قاچاخبوونیان

کوتا به سه ر وشه و شیعر و دهفته رمه وه!

ئەو راستییە ی لیتره حاشای لی ناکری ئە وهیه ئە گەر که سێک
توانای نووسینی هه بیّت و بتوانیّت له بواری نووسیندا قه له می
تاو بدات، بیگومان توانای ئە وهشی هه یه له بواری داها ت و
دهسکه وتی مالیشدا سه رکه وتوو بیّت، به لام جه لال خوی ئە و
ریگای خزمه ته ی هه لبژارد و بازی گه پیده ی خه یالی له هه موو
که لین و قوژبنیکی ئە و ولاته گیڤا تا نه دامه تی و ده ردی خه لگی
بی ده ستنیشان بکات و ببیته بانگه وازی ره نج و ئازاری گه له که ی

و به زمانی قه‌لهم به‌یانی بکات، هه‌روه‌ها ریگای به‌خته‌وه‌ریش
پیتسانی گه‌له‌که‌ی بدات.

سه‌رله‌به‌ر و دیربه‌دیری شیعی مه‌له‌کشا بو کورد و
کوردستانه و ئەگەر خو‌شه‌ویستی نیشتمان و هاواری مافخوازی
و بیری ئازادی لی دهر‌بینی، له‌وه زیاتر هیچی دیکه‌ی لی
نامینتته‌وه، شیعه‌کانی ده‌یسه‌لمینن که له‌و ریگایه‌دا ده‌روونی
چه‌نده ته‌ژی دهرد و ئازار بووه و چون ئەو ئازارانه‌ی به‌گیان
و دل قه‌بوول کردووه و تا سه‌ر وه‌فادار به‌و په‌یمان‌ه‌ی مایه‌وه و
بو‌یه له‌ شیعه‌ریکدا ئەیژی:

(من ته‌ژی دهردم
نوقمی هالای خه‌یالم،
شاعیریکی شه‌وگه‌ری مه‌ستم،
به‌فری وه‌رزی خه‌م
دۆلی دلمی کردووه جیگه‌ی رنووی ماته‌م،
ون بووه سیمای زه‌مانی لاوه‌تیم
په‌نگه چاره‌نووسی من وا بی!
وه‌ک چلۆن ته‌نیا له‌دایک بووم
هه‌ر به‌ ته‌نیاش رابویرم ژین،
تازه ئاخ‌ر هه‌ر به‌ ته‌نیایی
سه‌ر بنی‌مه باوه‌شی مه‌رگ و
بایه‌قوش له‌ کاو‌لاشی نیو دلی خو‌مدا
بو‌م بخوینتی سووره‌تی یاسین).

به خشندهیی و لیبوورده:

شاعیریک، هه لگری په یام بیت، نووسه ریک له ئاست میللهت و کۆمه لگه دا دهر وه ست بیت، بیگومان هه موو هزر و ژیانى ده خاته خزمه تی سه ره ب رستی و سه ره رزیی گه له وه. کاک جه لال له مباره وه سه رباشقه و نمونه یه. ئاماده یه له پیناو پروونا ککردنی شه و گاری گه له سه ته ملیکرا وه که ی چاوه کانی پیشکه ش بکات، یان ئاماده یه ده لى خوى بو یان دابه ش بکات، بویه له به خشنده ییدا گه یوده ته لووتکه و ئەمه نه ته نیا به وشه وا بووه به ئاکار و ره فتاری کۆمه لایه تیش له ئاست دۆست و هه قالا نایشدا هه ر وا بووه. بویه له شیعرى «به خشش» دا ده لیت:

خه لکی ولاتی گریانم

کیلگه ی کامتان وشک و برینگه،

هه ر دوو چاوم پیشکه ش ئە که م

وهک شه م له ناو شه وه زه نگا

ده سووتیم و ده تویمه وه

شه و گاری کامتان زۆر په شه

ده لى پروونم دابه ش ئە که م.

شیعرى مه له کشا ئاوینه ی بیگه ردى ژیانى خوى و ده و روبه ربیه، بویه هه موو چین و تووژیک خوى تیدا ده بینته وه، شیعرى جه لال خه مه ئاخه، داخه، دهرده، شادییه، سۆز و ترژی له خو شه ویستییه. دژی سته م و نایه کسانیه و بو لووتکه ی سه ره ب رستی ده فرتیت. له گه ل هه ر وشه و دیڤ کرتیکی خوینه ر ده ژیت و خه م دای ده گرتیت و دهیخاته جه غزی فکرا و تیرامان له

ژیان و گەردوونەوہ. پڕە لە ھەژان و ڕاچەنین. وشەى بریقەدار
و داتاشراو نین. وشەى سەرزارى تاک بە تاکی کۆمەلە. مەلەکش
لەگەل ھەقال و دۆستە نیزکەکانیشی کە گیانی بە گیانی بوون،
ھەر بەخشدە و لیبوردەوہ و دەلى وەک وشە و پەيقي ئەوین
دەبیتە ڕاخەر بۆیان، بۆیە کاتیکیش گلەیی و گازندەیان لى دەکات،
ھەرچەندە لیشیان توورپەوہ، وەلى ھیشتا ھەر دلە ساکارەکەى پڕ
لە خۆشەووستى یاران. لە شیعری «گازندە» دا ئاوا دەپەيقي:

لینتان توورپەم،

لەگەلنانا

یەکرەنگ ژیان،

بە شادیتان شاد ئەبووم و

لە ماتەمتانا ئەگریام!

بەلام کاتى

قولپەى گریان

ئەوکی ھەنسکی پیگرتم،

ئێوہ کردتان بە شایلوغان

ئىستاش

دلە ساکارەکەم نەگۆراوہ

ھەر وەک دلەکەى جاران

ھەرچەند توورپەم

بەلام پڕ لە خۆشەووستانە.

چەند توخم و تايپەتەندىيەكى شىئەرى مەلەكشا:

بەرلە گەشت مەلەكشا، نووسەرىكى خاوەن ئايدىا و پەيامە و شىئەرى بى پەيام و مەبەست نانوسىت و وەك خۆى ئەيژى «من شاعىرى خوين و كوستان و تفەنگم» و لەگەل خۆى و گەلەكەى راستگويە و ھەر لە سەرەتاو بەلئىنى داوہ كە پابەندى باوہرە ئەدەبى و نەتەوہىيەكانە و سواری شەپۆلى ھەست نايىت و لەگەل ھىچ رەوتىكى نوپخووزى پىر لە كەفوكول و كاتى و بەينا بەينى ناگونجى و قەلەمى توورە و شىئەرە ياخيەكانى تژىن لە ھاوار و چرىكەى ئازادى. بە رپچكەى ئەدەبى بەرگرىدا ھەنگاو دەنىت و پەيامى روون و ئاشكرا بە وشەى ساد و زمانى رەوان و ئاھەنگدار خوینەر پەلكيشى ئەندىشەى خۆى دەكات.

ھەرچەند لە سەردەم و قونايىكا كە ھەم لە بەستىنى ئەدەبى جىھانى و ئەدەبى فارسى و تارادەيەكيش ئەدەبى كوردىدا چەندىن شىواز و رپچكەى ئەدەبى و شىئەرى جياواز ھاتوونەتە مەيدان و شىئەر لەرووى فورم و تەكەنىك و زمان و ئاخاوتنەوہ گورانى بەسەردا ھاتووە، بەلام مەلەكشا وپراى ئەوہى باوہرپكى قوللى بە نوپخووزى ھەبووہ و لايەنەكانى ستاتىكا، فورم و ھەرنىشى بەلاو زور گرنگ بووہ و رەچاوى كردووہ، بەلام پەيام و زمانى ساد و چرپىژى و كورتبىژى و ھاوكات قولبىژى لە شىئەردا كردووہتە رپچكەى نووسىنى.

لە زور وتار و دىمانەى ئەدەبىدا كە كاتى خۆى لە گوڤارى سروہ بلاوى كردوونەتەوہ، روانگە و بوچوونەكانى لەمەر شىئەر و ئەدەب و دەروہستبوون بە روونى و ئاشكرا باس كردووہ و ھەتا كوتايى تەمەن پىيانەوہ پابەند بووہ. چونكە بىركرنەوہ

و نووسینی کاک جه لال قوول و خاوهنی ئەزموون و پاشخانی خویندنه وهی ئەدهبی ئیزان و ئەدهبی جیهانیش بووه و له هەر سی بهستینی شیعر و چیرۆک و وەرگیراندا که کاری کردووه، به شارەزاییه وههنگاوی ناوه و باوهڕیکی قوولی بهوه هه‌بوو که نووسیویه و قورس و قایم و جیدی قه‌له‌می تاو داوه و له هه‌مبه‌ر نووسین و په‌یامدا خۆی به به‌رپرسیار زانیوه.

شیعری جه‌لال مه‌له‌کشا، په‌کیکه له شیعره به‌هیزه‌کانی ئەدهبی هاوچه‌رخ‌ی کورد، شیعری جه‌لال ساده، بێ گری و گۆل، هاوکات په‌سه‌ن و تژییه له مانا و لیوانلیوه له خه‌م و برک و ژان. ژبانی ئەسته‌م و دژواری خۆی په‌نگدانه‌وه‌یه‌کی ئیجگار مه‌زن و به‌رچاوی له ناوه‌رۆکی شیعر و نووسینیدا داوه‌ته‌وه. شیعری مه‌له‌کشا له‌لایه‌ک له په‌هه‌نده‌کانی ژان و ئازاری ئینسانی، که‌موکووپی و نایه‌کسانییه‌ کۆمه‌لایه‌تییه‌کان، له‌لایه‌کی دیکه‌شه‌وه باسکردنی په‌وش و گوزهرانی تاکه‌که‌سی خۆی، ژانه‌ پۆحییه‌کان، زه‌خت و گوشاری ژبانی له‌خۆ گرتوووه. هاوکات شیعری جه‌لال شیعریکی قوول، هه‌رمان و هه‌لگری توخم و مۆتیفه ئوستووهریی و میژووویییه‌کانه. روانگه‌ فه‌لسه‌فییه‌کانی و شاره‌زایی له‌ بواری چه‌مکه ئەفسانه‌یییه‌کان په‌کیکی‌تره له تاییه‌تمه‌ندییه‌کانی مه‌له‌کشا که‌له شاعیرانی دیکه‌ی جیا ده‌کاته‌وه. له‌ گشت گرنگتر شیعری جه‌لال، شیعریکی نه‌ته‌وه‌یی و ده‌روه‌سته، هاوکات چوارچێوه‌ نوێخوازییه‌کانیشی پاراستوووه و له‌گه‌ل شاعیرانی ده‌یه‌ی په‌نجا و شه‌ست و نه‌وی نوێشدا هه‌تا راده‌یه‌ک خۆی گونجاندوووه. شیعر و نووسینی له‌سه‌ر هاونه‌وه‌کانی و به‌تاییه‌ت نووسه‌ر و شاعیرانی لاو و به‌ره‌ی سینییه‌می ئەده‌بیانی پۆژه‌ه‌لات کاریگه‌ری زۆری

داناوه و به یه کییک له کاریگه رترین شاعیرانی دواى شوپرشى
گهلانى ئیران له رۆژه لاتی کوردستان دیته ئەژمار.

به رهه می مه له کشا هیچکات له هه مبه ر نه ریت و تاییه تمدندییه
رۆژانه کاندای کۆلیان نه داوه و هه ر ئەم خه سلته بووه ته هۆی
ئه وه ی شیعره کانی هه رده م نوئى بن. عه شقی رۆمانتیک و دلدارى
و خو شه ویستی بو ژنیش له شیعرى مه له کشادا له خزمه تی
ئه ندى شه ی رزگار بوونه له سته م و چه وسانه وه ی نه ته وه ییه کان.
جه لالی مه له کشا سه رکوت و سته م و دیکتاتوری به به ره به ستیکی
به رده م گه یشتن به ئە شقی خه یالیى خو ی ده زانیت. له خو بردووی
بو گه یشتن به ئامانجه کانی، هیچکات له شیعرى مه له کشا جیا
نه بو ته وه. خه می خاک و ئازادیى مرؤف و به تاییه تی گه یشتن به
رزگاریى مرؤفی کورد له خولیا ئە شقه پیرۆزه کانی ئە م شاعیره ن
که به سه رپای شیعر و نووسینییه وه به رپوونى دیاره. وه ک
چۆن له وه پهرى تووره یدا ئاوا ئاواته شیرینه و داخوازیى خو ی و
گه له که ی دینیته زمان:

من حه ز ناکه م، وه ک ئە شقیا
سه رگه ردان بم له م کو یستانه
رینگه م بده ن بیه خوارى
هیچم ناوئى له م جیهانه
جگه نه ختى سه ره به ستى و بستى خاک و
ئاله یه ک و
په شماليکی قه ره جانه!

هه رچه ند چاوه رپوانى، بى مانایى سه رده م و جوړیک له نه یلیزم

له سەرەتای شیعری جەلالدا دەبینریت، کە سەرەنجام پاش
 چەشتنی ئازار و ڕەنجی زۆر، شاعیر چەشنی کێوی ئاویەر، هەتا
 کۆتایی تەمەن و نووسینی سەر بەخۆ، خۆراگر و کۆڵنەدەرانیە لە
 نووسین بەردەوام بوو و هیچکات شیعەر و نووسین و قەڵەمەکە
 نەکردە قوربانی ناوونیشان و پلە و پایە و ئەم خۆراگری و
 کۆڵنەدان و سەر بەخۆبێوونە شاعیر بوونە ناسنامەیی ئەخلاقیی
 کاک جەلال و وەک سیمبۆل و ڕەمزیکە هەرمان مایەو و وەک
 خۆی دەلیت «من پەیمانەکم نەشکاند».

یان لە شیعری «دواییین نامە» دا ئاوا بۆ دلدارەکە
 کوردستانە دەنووسی:

پەلە هەوریکە دلتهنگە

بە ئاخی دل ئاخراوە!

وشەکانی

دلۆپ

دلۆپ

بە خوین، بە ئەسرین، نووسراوە!

کاتی نامە هەورینەکم دەکەیتەو

ئاگات لی بی

سینگ و بەرۆک تەر نەبی،

هەندی وشەم

تینوون، تامەزرون، بەدەفەرن!

چمکی داوینەکەت هەلکە،

نەکا وشەیی خوین سووری کا،

ئاخر پۆلیس، ماوێهە

بۆ قاتلی من دەگەرن!

خودويناكردن له «مهسيح» دا
راقهيهك بوقهسيدهى
«گازنده»ى جهلال مهلهكشا

جهبار عوسمان

دهكریت بلیین شیعر په یامی خودایه ئەوكاتهی شاعیر ته واو خودی خوئی له هه موو رهفتار و گوتار و بیره قیزه ونه كانی مروڤایه تی ته واو خالی دهكاته وه و وهك په یامبه ریک ئاره زوو دهكات په یامی مروڤدوستی و ژیان دوستی به یان بکات. ئەوهی لیره دا ده مانخاته به ردهم ئەو پرسیاره میسیؤلوجییه وه ئەوهی «مروڤ چۆن دهگاته ئاستی خودخاوینی و په یامبه ری لای خودا و مروڤایه تی؟» هه لبهت په یامبه ران به پیی ئاستی رۆشنییری و گه شهی عه قلی کومه لگه ی سه رده می خویان، گوتاری مروڤدوستیان به ناوی خودا وه به یان کردووه و له هه ولی ئەوه دا بوون متمانه به مروڤایه تی بکه ن، که ئەوان له لایه ن خودا وه نیردارون و هه لگری په یامی خودان، هه ربویه موسا کاتیک دهیه ویت په یامی خودا به مروڤایه تی و فییره ون بگه یه نیت، به گوچانه که ی رپووباری نیل شه ق دهكات، مه سیح له مندالانی مریه می پاکیزه دا له دایک ده بیته و خوئی به فووی خودا وینا دهكات، دواچار محمه د به په یامه کانی به ناوی خودا وه دهیه ویت متمانه به بته په رسته کان بکات که خودا ئەوی له مروڤایه تی جودا کردووه ته وه و هه ناوی له هه موو پیسی و قیزه ونه کانی مروڤایه تی خاوین کردوته وه، به لام له گه ل هه موو ئەوانه شدا په یامبه ران به دهر نه بوون له دژایه تی و ئازار و ئەشکه نجه و رپگری نه یاره کانیان.

ئوهی لیره دا مه به سه ته، لیکچوون و به راورد کردنی که سیته یی شاعیره له مه ر په یامبه راندا، ئایا شاعیر چ کاتیک دهگاته پله ی خاوینی و هه ستپاکی هه تا بتوانیت بیته هه لگری په یامی مروڤدوستی، هه لبهت رۆشنییری و شاعیر بوون بو خوئی پرۆسه یه کی خودخاوین کردنه وه یه له هه موو خه وشه کانی

مروّقايتى و كۆمەلگە، دەرەنجامى بەردەوام خۇ رۆشنىبىر كىردن
و بىر كىردنە دەي قوۋلى بەردەوام لە ژيانى مروّقايتى و گەيشتن
بە پلەي پەيامبەر.

بۇ ئەۋەي ھەموو مروّقىكى ئاسايى بگات بە پلەيە، ھەلبەت
دەبىت سەرەتا بە و قۇناغەي تىكشكان و دارمانى كەسىتتى خودى
خۇيەۋە دەست پى بگات و دواچار دووبارە خۇي لە كەسىتتىيەكى
جياۋاز و ھاۋشىۋەي پەيامبەردا وينا بگاتەۋە، تا ئەۋكاتەي لە
قوۋلايى ھەست و نەستىيەۋە بە متمانەۋە خۇي لە نىۋو پىرۇسەي
داھىنان و ھەست كىردن بە نەزانراۋەكاندا دەبىننەتەۋە و لە قۇرمىكى
شىعەرىدا ۋەك پەيامى پەيامبەران ئاراستەي مروّقايتى دەكات.

ئەۋەي لىرەدا جىگەي پىرسىيارە «ئايا جەلال مەلەكشا تا چەند
دەگاتە ئەۋ ئاستە لە پەيامبەرى شاعىرى نمونەيى، يان بۇچى و
چۇن خودى خۇي بە پەيامبەرىكى ۋەك مەسىح وينا دەكات؟»
يان چۇن تاكى نمونەيى، يان تاكى بالا لە ھەستەكانى خۇيەۋە
وينا دەكات كە تەۋاۋ نىزىكە لە كەسىتتىي پەيامبەر.

لە دەقى «گازندە» دا ھەۋل ئەدەين لە دىدىكى ساكۇلۇژىيانەۋە
پاقەي دەقەكەي بگەين و ۋەلامى ھەموو ئەۋ پىرسىيارانە لە نىۋىدا
بدۇزىنەۋە.

لە وىنەي سەرەتادا دەلىت:

لىتان توورەم

لەگەلتانا

يەكپەنگ ژيام،

بەشادىتان شاد ئەبووم و

لە ماتەمتانا ئەگريام
بەلام كاتى
قولپەي گريان
ئەوكى ھەنسكى پىگرتم
ئىئوھ كرتان بە شايئوغان

لەم وئىنەيەدا شاعىر تەواو وئىناي كەسىتتى خۆى دەكات وەك
ھاوبەش و ھاوخەمى مرؤقايەتى، يان ھەموو ئەوانەى لە نىزىكى
بوون و خۆى بە خاوەنى ھەموو خەم و ئازار و ناخۆشى و
شادى و بەختەوھرييان دەزانىت، بەلام كاتىك تووشى نەھامەتى
و ئازار و ناخۆشى دىت، ھەموو ئەوانەى لە دەورى بوون بىياك
بوون لە ئازارەكانى شاعىر، يان دەكرىت بلىين بى ھەلوئىست
بوون لەگەلدا، بەلام ئەوھى لەم وئىنەيەدا ناديارە نەبوونى ھەموو
ئەو ھۆكار گەلانەيە كە بوونەتە ھۆى گرياندى شاعىر، ئايا ئەو
خەم و ئازار و ناخۆشيانەى تووشى ھاتوون، تاچەند دەگاتە
ئەو ئاستەى شاعىر وەك بەرپرسىارىتتى مرؤقايەتى بەرھەرووى
دەوروبەرەكەى خۆى بكاتەوھ، ئايا ئەوان بوونەتە ھۆكارى ئازار
و ناخۆشيبەكانى؟ يان تەنھا ئەم لە خەمى ئەواندا خۆى تووشى
گرفت و ئازار كردوھ، دەبىت ئەم ھەستەى لەلاى كەسانىكى
ئاساى پەرچەكردارى چۆن بكەويتەوھ، ئايا توورپەي شاعىر
دەگاتە ئەو ئاستەى ھەموو ئەوانەى دەوروبەرى خۆى بە نەفرەت
بكات و لە خۆيدا بيانسرىتەوھ، ئەگەر ئەم بۆچوونە بۆ كەسانىكى
ئاساى پەسەند بىت، ئەوا بۆ شاعىرىك لە بەرگى پەيامبەردا
رەوا نىبە، ھەربۆيە لە وئىنەى دواتردا شاعىر لەگەل ھەموو ئەو
ھەلچوون و گازندانەدا دەللىت:

ئىستاش

دَلە ساكارەكەم نەگۆراوہ
ھەرۈك دَلەكەى جارانه
ھەرچەندە توورەم،
پر لە خۇشەويستتانه

لەم وىنەيەدا مەلەكشا تەواو ھەستى پەيامبەرىتى لە خۇيدا
ويىنا دەكات، يان دەيەويىت بلىت: «شاعىر دەبيىت وەك پەيامبەر
بىر بكاتەوہ» ئاخىر چۆن دەبيىت ئەمىش وەك ھەموو مروقىكى
ئاسايى دلى كەيل بيىت لە رِق و كىنە و دووبەرەكى و قىزەونەكانى
ژيان، ھەلبەت دەبيىت بە وىنەى مەسىح خاوەنى دلىكى ساكار و
سادە بيىت، ئەو لەنيو دلى خۇيدا پەيامى ئاشتەوايى و مروقدوستى
ھەلگرتووه، ھەر بۆيە دەتوانىت لە ھەموو تاوان و ھەلە و
قىزەونەكانى مروقايەتى بگات و درك بە ھۆكارەكانيان بكات و لە
بەرامبەرياندا شورپشيكى سىپى ھەلبكات، بۆ ئەوہى مروقايەتى بە
ئاشتەوايى شاد بكاتەوہ.

لە وىنەى:

ھەتا لووتكە چەندى ماوہ؟

دانامركى،

ھەتا دى ھەر زياد ئەكا

گر و گلپەى روچى ياخيىووى ئەشقيام،

مەلەكشا، كەى دەگاتە لووتكەى گەياندىنى پەيامەكانى؟ ئەو
بۆ خۇيشى نازانىت، ھەربۆيە پرسىيار دەكات، دلنبايە لەوہى

رېځگايه كې سهخت و دژوار له بهر دهميدايه هه ربويه باسي لوتكه دهكات، ئه و بؤخوي دوزانيت ئه و په يامه لهننو دليدايه بؤ گهياندني به هيندهي هه لزان به سهر لوتكه كيوئيكدا ئه و دنده سهخت و دژواره، دوزانيت تووشي چي ديت، به لام ئه وهي ليره دا تووشي گومانمان دهكات ئه وهيه، مروف بؤ گه يشتن به ئامانجيكې وه ها سهخت و گران، چؤن ده توانيت دريژه به ژيان و په يامه كاني بدات؟ هه ربويه مه له كشا له و ينه يه دا بؤمان پرون دهكات وه، كه ئه و عه شقه ي لهننو دليدايه له گه ل هه موو دژواري و سه ختيه كاندا هه ر زياد دهكات و هه ستي ياخي بوني به رامبه ر به و ژيانه نامرؤقانه يه دانامر كيته وه و به رؤح و هه ستيكي ته او و عاشقانه وه دهيه وي ت دريژه ي پي بدات، هه لبت ئه و هه سته ي ته او به هه ستي مه سح وينا دهكات وه، كه به عه شقه وه دريژه ي به گهياندني په يامه مروف دؤستيه كه ي خوي داوه، له م روانگه يه وه عه شقي خدا وهك گر و كلپه يهك له ناخيدا بوني هه بووه و هيزيكي پر ئه فسووني پي به خشيوه.

له وينه ي دواتردا ده ليت:

پامه وه سته، برؤ له لام
 با تاواني من توش نه گري،
 كه وتوومه بهر توو كه شه قي چاره نووس و
 وهك گو يه كه ي سه رگه رداني گو رده پاني نه فره تي خوام

به وينه ي مه سيح روو به روو بوونه وه ي بير و باوه ربه باوه كان و بهر په رچدانه وه ي كاريكي ئه سته مه كه زؤرينه متمانه ي پي هه يه.

ئاخر ناکریت مرو به تهنی له هه مبهه هه موو ئه و دژوارییانه دا
بوهستیتیه وه، ئه وه بو خوی هیژ و متمانه ی ئه فسوونگه ری دهوئیت!
کی ده توانیت به وینه ی مه سیح، یان مه له کشا خوی له به رده م
هه موو ئه و ئازارو ئه شکه نجانده دا بگریت، که زۆرینه به نه فره تی
ده که ن.

ئه وه ی مه له کشا له وانی تر جودا ده کاته وه بوونی ئه و په یامه
خوداییه هه هاوشیوه ی مه سیح، که هیژی به رده وامی و به رگری
پی ده به خشییت، مه له کشا باوه ری وایه ئه سته مه مرو بتوانیت له
هه مبهه هه موو ئه وانده دا بوهستیتیه وه ئه گه ر له ناخیدا متمانه و
هیژیکی ئه فسوونگه ر نه بییت، که بتوانیت دریژه ی پی بدات و
چۆکی پیدا نه دات، هه ربۆیه له په های ی و لووتکه ی متمانه ی ناخی
خۆیه وه به هه موو ئه و که سانه ده لئیت «پامه وه سته، برۆ له لام
با تاوانی من تۆش نه گریت» ئه م وته یه ته واو له وته ی مه سیح
ده چیت، ئه و کاته ی به ئازار و ئه شکه نجه وه به ره و له خاچدانی
ده بن. هه ربۆیه مه له کشا لیره دا متمانه ی خوی ته واو به مه سیح
ده چوینی و ده زانییت هه رگیژ ئه وانی دی وه ک خوی ناتوانن به و
هیژ و متمانه یه وه رووبه پرووی هه موو ئه و ئازارانه ببه وه که
تووشی هاتووه.

له وینه ی:

ژیانم لی وه رز بووه،

زهوی له ژیر گرانی له شما ئه نالین،

چاوی رۆژ له حاند سیمای من هه لئای،

من - چۆله که ی - بالشکاوی

وەرزى رەشى گەردەلوولم ،
 رۆحم لەگەڵ ئارامشدا
 لە زەوى تا ئاسمان دوورە
 دالم پىرە لە ھاوار و گوچكەى گەردوون
 لە بەرامبەر پارانەوهم كپ و كەپە
 لىم نابىستى سكالايى
 ئاسمانى من نزم و نەوى
 سەرم تا بن ميجى دەگا
 يان:

ھەورىكى رەش سەرتاپامى داپۆشيوە ،
 ئاسۆ تا ئاسۆ تاريكە
 تەنيا رىگەى بەرھەنگاوم
 لە خۆمەوہ دەست پىدەگا و
 دەگا بە ھەلدىرى رۆحم
 چ ئاستەنگىكى بارىكە
 ئاسۆ تا ئاسۆ تاريكە

مەلەكشا لە چەمكى رۆح و ئازاردا دەمانخاتە بەردەم دوو
 بۆچوونى جودا لە نىوان پەيامبەران و مروقد، ھەلبەت پەيامبەران
 لە روانگەى رۆحەوہ جودا بوون، ئەوان رۆحيان پەيوەست بووہ
 بە خوداوہ بۆ گەياندىنى پەيامەكانى، ئەوان خاوەنى ھىزىكى
 پىرئەفسوونى خودايى بوون، ھەرگىز ئازارەكانى جەستە نەيتوانيوہ
 ئەو ديوارە ئەستورەى نىوان رۆح و جەستەيان بىرپىت و كارىگەرى
 لەسەر بىر و متمانەيان بكات، ھەربۆيە ئەوان بوونەتە خاوەنى
 ئەو ھىزە كەلەلايەن خوداوہ پىتيان دراوہ.

ئەوھى پەيوەندى بە مرقۇقەوھ ھەيە نەبوونى ئەو دىوارە بەھىز
 و ئەستورەھيە، كە ناتوانىت بەرگرى لە ئازارەكانى جەستە بكات،
 كاتىك ئازار دەگاتە جەستە، راستەوخۇ بەنيو پۇحدا پۇ دەچىت و
 بەناو ھەموو ھەست و نەستەكانى مرقۇقا بلاو دەبىتەوھ و ھىزى
 بەرگرى و متمانە لەپىناو مانەوھدا لاواز دەكات، ھەربۆيە لەگەل
 ھەموو ئەو ئازار و ناخۇشيانەى مەلەكشا بەرجەستەى دەكات،
 وىنەھەكى بەرگرى پۇحى مرقۇقىكى جودامان بۇ وىنا دەكات، مرقۇقىك
 نىزىك لە پەيامبەرەنەوھ، ئەو مرقۇقەنەى كە بەھۇى متمانە و ھىزى
 باوھرى خۇيانەوھ دەگەنە ئەو ئاستەى كە جىاواز لە مرقۇى ئاسايى
 بىر دەكەنەوھ و پۇحيان ئاويتەى خەون و پەيامە مرقۇقاھەتتەكانيان
 بووھ، بۆيە ھەربۆيە مەلەكشا لەم وىنە شىعەرىيانەدا دەيەووت
 شىوھى مرقۇقىكى نمونەيمان بۇ بكنىشك كە پىويستە بۇ گەياندى
 پەيامەكانى، بە وىنەى پەيامبەران بەھىزو خۇراگر بىت.

بۇ دۇنيايى بۇچوونەكەى لە وىنەى دواتردا دووبارە لەسەر
 بۇچوونەكەى خۇى بە پۇژدىيەوھ دەلئىت «باران... باران بارانى
 رەش ياغر، ياغر دەبارئىت و تەرم دەكا و نامشواتەوھ » لەم
 وىنەھەدا دووبارە خۇراگرى و بە ھىزى خۇى وىنا دەكاتەوھ،
 خۇيەكى نمونەى مرقۇقى بالاو خاوەن بىر، كە ھەرچى كاريگەرى
 دەرەوھ ھەيە ناتوانىت وەك بارانى رەش ناخم بشواتەوھ و بە
 وىنەى رەشى خۇى رەشى بكات.
 لە وىنەى:

بۇ كوى دەپۇم ؟

نازانم لە كوئوھ ھاتووم؟

شىرە بەفرىنەى دەستكردى مندالانى چارەنووسم،

پوژ وەك ئەژدیهای ئەفسانە
لووشم دەكا و دەمخواتەو
هەتا لووتكە چەندی ماوہ؟

ئازار بە شیوازیک دەگاتە لووتكە كە مروّف بە ژیان و خودی
خۆی نامۆ دەكات، ئاخەر مروّف تەنھا گوشت و ئیسقانە ئەگەر هیزیک
خودایی و ئەفسوونگەر نەبیت لە کوپۆە دەتوانیت بەرگە ی هەموو
ئەو ئازارنە بگریت كە بە مەرگی دەناسینیت، خۆ مروّفی نمونەیی
وەك خودی مەلەكشا، یان هەموو ئەوانە ی بە وینە ی خۆی دەچن،
چۆن دەتوانن بەرگە ی هەموو ئەوانە بگرن كە هەموو جەستەیان
نغرۆی ئازاریکی بیشومار بوو، دەبیت ئەو مروّفە نمونەییە
كی بیت كە بتوانیت لەمەر هەموو ئەو ئازارە مەرگ ئاسایانەدا
بمینیتهو، دەشیت لای مەلەكشا مروّفی نمونەیی هەموو ئەو
كەسانە بن كە خاوەنی بیر و باوەریکی بەهیز و نەگۆرن و لەسەر
ئامانجەکانی خۆیان مكوپن، هەربۆیە هیچ هیزیک ناتوانیت كار لە
رۆحیان بكات، مەلەكشا لە گەل هەموو ئەو ئازارانەدا دواچار هەر
مكوپە لەسەر ئامانجەكە ی خۆی و دووبارە پیمان دەلێتەو «
هەتا لووتكە چەندی ماوہ؟» ئەو وینای مروّفی نمونەییە كە
لەنیو قوولای مەرگ و ئازاردا جیاواز لە جەستە، بە پۆح بیر لەو
دەكاتەو، دەبیت كە ی بگاتە لووتكە ی سەرکەوتن و ئامانجەکانی؟
لە وینە ی:

ئە ی خوا گەورە و بچووكەکانی سەردەمی ویژدان تۆپیو
«جولجوتا» ی من لەسەر دوندی كام کویتانە؟
بە ئەندازە ی هەزار عیسا ی ناسری لە خاچ دراوم

مه له كشا له گه ل كام خودا نه دويټ و باسى چ خودايه ك دهكات!
 ئايا مه به ستي ئه و خودا تاك و ته نهايه يه كه زورينه ي متمانه يان پښي
 هيه، يان ده بيت خودا گه ليكي تر هه بن كه له بري خوداي راسته قينه
 و به ناوي خودا وه فرمان دهكهن، له وښه شيعريه كه يدا مه له كشا
 باسى خوداي ويژدان توپيو دهكات، هاوكات باسى «جولجوتا»
 دهكات ئه و شوينه ي كه مه سيحي تيدا له خاچدرا، ئه م وښه يه ته واو
 ده مانبا ته وه بو ئه و به راوردكاريه ي خودي خو ي و مه سيح، به و
 هو يه وه دهنگي زولالي خو ي به گوښي هه موو ئه و ده سه لات و
 مروقه بي هه ست و بي ويژدانانه دهكات، كه له ئاستي ده سه لاتي
 خو يانه وه وينا ي خودا دهكهن و مروقا يه تي ده چه و سيننه وه و
 به ناوي خودا وه رښتار دهكهن و بريار له سه ر چاره نووسى
 مروقا يه تي نه دن، مه له كشا له به رامبه ري بي ويژداني ده سه لاتيكي
 نامروقا نه دا هه ست دهكات زيده تر له مه سيح نازاري چه شتو وه
 و هه زار هينده ي مه سيح له خاچ درا وه، ئه و باسى ده سه لاتيكي
 نه وه نده درنده و بي ويژدان دهكات، كه زياتر له سه رده مي مه سيح
 چه وساندو ويانه ته وه و به ناوي خودا وه سزيان دا وه، له گه ل
 هه موو ئه و نازارانه دا به متمانه يه كي به هيزه وه به رهن گاري هه موو
 ئه و خودا گوره و بچووكانه ده بيته وه و پييان ده ليت « له كوښه
 ئه و شوينه ي كه برياره وه ك مه سيح له خاچم بدن و روچ
 بكيشن»، مه له كشا له گه ل وينا كرن ي هه موو نازار و نه شكه نجه و
 ناخوشي و بي هيو اييه كاندا به رده وام ئه و په يامه دو باره ده كاته وه،
 كه گوزارشت له به هيزي و خوړا گري و هيزي باوه ر دهكات، ئه و
 ده يه ويټ له خودي خويدا وينا ي كه سيكي نمونه ييمان نيشان
 بدات، كه سيك كه خاوه ني بير و باوه ريكي به هيزه، به وښه ي

پەيامبەران ھەلگىرى پەيامى مرقۇدۆستى و ئاشتەوايىە، ھەربۆيە لەنيو زۆرىنەى وىنەكانىدا ژيان و ئازار و پەيامەكانى مەسىح دووبارە دەكاتەوہ و جەخت لەوہ دەكاتەوہ، كە دەبىت مرقۇقاىەتى بە ئاشتى و خۆشەويستىيەوہ بژى، دەبىت لە بەرامبەر ھەموو ئەو دەسلەت و ھىزانەى بەناوى خوداوہ وەك خودا فرمان دەكەن و سزاي نەيارەكانى خويان ئەدەن و بەھىز و خۆراگر بىت، ھەتا وەك مەسىح پەيامى مرقۇقاىەتى و ئاشتى خوى دەبەخشىتەوہ و بە مەنزلى خوى دەگەيەنيت.

مەھىلن، مە...

ئەمجارە كە گەيشتمە لووتكە،

بەردى گيانم بەر بىتەوہ،

من نامەويت ئەم زەويىنە پىر تاوانە لەژىر پىما بخوليتەوہ

ئاخر مەگەر نازانن من

سالگارىكە گاشەبەردەكەى «سىزىف» م لە كۆل ناوہ؟

ھەتا لووتكە چەندى ماوہ؟

تەوزىفكردى ئەفسانەى سىزىف وىناى نائومىدى و پووچگەرايى خودە لە ھەمبەر ھەموو ئەو دەسلەتە دىندە و نامرقۇقانەى ژيانى مرقۇقاىەتى تال دەكەن و بە زەبروزەنگ و كوشتن و سىدارە و سزادان ژيانىكى پىر لە نائومىدى بۆ مرقۇقاىەتى بەرھەم دىنن، ھەربۆيە مەلەكشا لە بەرامبەر ھەموو ئەوانەدا داواى يەكدەنگى و ھانا دەكات، ئەو پىيى واىە گەياندىنى پەيامى مرقۇدۆستى و شۆرش و بەرگرى، لە بەرامبەر ھەموو ئەو دەسلەتەندا پىويستى بە

یەككەرتن و پالپشتی هەیه، بۆ ئەوەی جاریکی دی بە وینەیی «سیزیف» نائومید نەبیت و بەردەوام بەردی جەستەیی خۆی هەلنەگریت بەرەو لووتکەیی ئاوات، ئاخر مەرو ناتوانیت بەتەنی بەرەو پووی هەموو ئەو تاوانانە بیتەوێه کە خودا کانی سەرزەوی زەوییان لە تاوان و کۆشتندا نەغرو کردوو، ئەو بانگەشەیی ئەوێه دەکات و دەخوازیت کۆتایی بە هەموو ئەو تاوانانە بینیت کە مەروۆف بەناوی خوداوە ئەنجامی ئەدات. ئەوێه ئەو پەيامەییە کە مەلەکشای لە خودی خۆیدا هەلیگرتووێه و لەپیناویدا ئازار ئەچیژیت و سزا ئەدریت، یان هەموو ئەوانەیی بە وینەیی خۆی بەردەوام لەپیناویدا بە وینەیی ئەو بەردەیی سیزیف لە هەولیی لووتکەدان و بەر دەبنەو، کاتییک هیژەکان بێر و بۆچوونەکان و دەنگەکان یەككەرتوو دەبن، ئەوا هیژ و بەرگرییەکی مەزن بەرەم دینن بۆ گەیشتن بە لووتکە، هەر بۆیە مەلەکشای داوا لە مەروۆقیەتی دەکات، یان هەموو ئەوانەیی وینەیی خۆی لەژێر ئازار و چەوسانەوێه خودا کاندای ئازار ئەچیژن، بین بە هانایەو، ئەو پەيامی هەموو ئەوانی هەلگرتووێه و داوا دەکات هاوبەشی بن لە گەیشتن بە لووتکەیی سەرکەوتن، بۆ دنیابوونەوێه لەو پەيامە گشتییە لە وینەیی دواتردا مەلەکشای ئەو ئامانجەمان بۆ پشتراست دەکاتەوێه و دەلیت:

راسته من بووم له ئاگردانهكهی ئیوه

ئاورم دزی بۆ مەروۆف و

تیشك و و پرووناكیم دابهش كرد

گوناهم كرد!

بۆيە ئىستا لە تاراوگەي ھەلەمووتم

ئاورەكەيان بەردايەوہ گيانی خۆم،

تەماشاکەن چۆن ئەسووتيم؟

پزگارم كەن...

مەلەكشا باسى ئەفسانەي ئاگر دەكات كاتىك «پرومسيوس»
ئاگر لە خودا ئەدزيت لەپيناو مروفايەتيدا بو ئەوہى دريژە بە ژيان
و داھيتان بدن، ئەو دەيەويت لەم پروانگەيەوہ پەيامى مروقدوستى
خوى بەيان بكات و بە مروفايەتى بلى «ئەوہ نمونەي مروقى بالا
و نمونەيەيە كە لەپيناو ھەموو مروفايەتيدا قوربانى بە ژيانى خوى
ئەدات» ئاخر پرومسيوس لەپيناو پزگاربوونى مروفايەتيدا ئازارى
چەشت، ھەربۆيە خوى، يان مروقى بالا بەوہ وينا دەكاتەوہ و داوا
دەكات مروفايەتى بە ئاگا بىتەوہ لەوہى پەيامى ئەو پەيامى ھەمووانە،
ئاخر نايت بە تەنيا خودى خوى، يان تاكە كەسيك بىتە قوربانى
ھەموان، ھەربۆيە بانگەشەي ئەوہ دەكات لە ھەمبەر ھەلوستەكانيدا
بە دەنگ بين و بە ھىزى يەكگرتوى ھەموان قوتارى بكەن، ھەلبەت
ئەم لەپيناو ژيانى مروفايەتيدا تووشى ئازار بووہ، خۇ ناكريت
لە بەرامبەريدا بىدەنگ بن، ئەو دەيەويت لەم پروانگەيەوہ ھەستى
مروى ھەموان بيزويت كاتىك دەليت «تەمasha كەن» دەيەويت
ئەو ھەستە لای ھەموان دروست بكات كە ئاويتەي ئازار و سزاكانى
خويان بكات، ھەلبەت مروقى بالا و نمونەي، ھەميشەي قوربانى
سەردەمى خويەتى، ئەو سەردەمەي كە دەيەويت شورشى تيدا
بكات و كوتايى بە دەسەلاتى چەوسينەرەوہكان بھينيت، بۆ ئەوہى
كوتايى بە نائوميدى و زەبروزەنگ و فەرمانرەوايى خوداكانى
زەوى بھينيت، پيوستە مروقه چەوساوەكان ھەستەكانيان ئاويتەي
يەكدى بكەن و بە ھەمان ھەست و ئازارەوہ لە يەكدى پروانن و

ههست به چهوسانهوهی یه کدی بکهن، کاتیک ئەو ههسته به ئامانج دهگات، لیرهوه ههستی بهرگری و هیزی یه کگرتن دروست دهبیت و دهتوانیت گۆرآنکاری لهو ژیانهدا بکات که خودای سهردهمه و یژدان توپیوهکان دروستیان کردووه.
له وینهکانی:

ئهم مۆتهکه سواری پۆحی ماندووم بووه و دانابهزئ
ئاسمان بیژوو به خوینمهوه ئەکا
یان:

ئهم ئاسمانه ههر دال ئەزئ،
کوستان نهما بهرد به بهردی
به خوینی خۆم نه شوومهوه
یان:

ههردهپۆم و ناگه به ئەو ناوینیشانهی
شۆپه «خه زال» بۆی داناوم
ههر ئەپۆم و زام لهسه زام
لهسه سینگ و دلم دهپوئ
یان:

پینگهی گهپانهوهش نییه
پردهکانی پشتی سهرم گشت پووخوان

له ههموو ئەو وینانهدا مهلهکشا به راناوی کهسی تاک وهک
ویناکردنی خودی ته نیایی و مانهوهی بهتهنی باسی ناومیدی
خوی دهکات، کاتیک بهتهنی دهمینیتتهوه چیتر ئومیدیک نامینیتتهوه

بۆ ژيان و بەردەوامی لەگەڵ ھەموو ئەو بەر بەستانەشدا ھیزی ناخ و دەروون و متمانەى خۆى بۆ گەيشتن بە ژوانى «خاتوو خەزال» كە خەونى ژيان و ئاشتى و ژيانە و لە كەسىتىي ژندا ويناى كردوو، بىر لە گەرانەوہ يان پاشگەزبونوہ ناكات، ئەو پىي وايە كاتىك بەتەنى دەمىنيتەوہ، چىتر ئومىد نامىنيتەوہ بۆ گەرانەوہ، ئەو بە گژ مرقۇگەلىك يان دەسەلاتىكى دەرندەدا دەچىتەوہ كە بەويناى خودا بربارىان لە چارەنووسى داوہ و ھەتا مەرگ لىي ناگەرپن، ئەوان بە رەفتارە درندە و نامرقۇقانەكانيان خەونەكانيان رووخاندووہ و دلنبايە بەتەنى ناتوانىت بە كىويكدا سەر كەويت كە ناوونيشانى خاتوو خەزالەكەى لىيە، ئەو ناوونيشانەى كە تىيدا بە خۆشى ژيان و خۆشەويستەكەى خۆى دەگات.

بەلام دەبىت لەم دۆخەدا مەلەكشا چۆن بىر لە چارەنووسى خۆى بكاتەوہ؟ ئايا كاتىك خودى خۆى بە مەسىح وينا كردووہ، دەبىت لە دوا جاردا لە چاوەروانى چ ئەفسوونىك بىت قوتارى بكات و چارەنووسى ديارى بكات، ئايا بە ھەمان چارەنووسى مەسىح جەستەى دەبىتە تەمىك و لە دەست خوداكانى زەوى ھەلدىت و بۆ جارىكى دى لە چاوەروانى ھاتنەویدا وەك فریادپرەسىك بۆ مرقۇقاىەتى دەگەرپتەوہ، يان وەك مرقۇقىكى ئاساىى لەژىر زولم ستمى دەسەلاتىكى بىويژداندا دەمرىت و خەونەكان و پەيامە مرقۇقاىەتییەكانى لەگەڵ خۆى دەبات.

لە دوا وینەدا دەلەیت:

ھەتا لووتكە چەندى ماوہ؟

ئەى خوا گەورە و بچوو كەكانى سەردەمى وىژدان تۆپىو،

هه تا لووتکه چهندی ماوه؟ ئەي من تا ئيستا چۆن ماوم؟

بوونايەتي رەھەنديکي ئەنتولۆژيي هەيه، هەستکردنە لە جەستە و خوددا، ئەوکاتەي مرۆ خەون و هيواکاني دەمرن، چيتر بووني نيه، ژيان دەبیت چ مانايەکي هەبیت کە مرۆف تيدا هەست بە بووني خۆي نەکات و حەز و هيو و خەونەکانی تيدا بەرجەستە نەکات، کاتيک ژيان سەراپا دەبیتە ئازار و چەوساندنەو و هيج ئوميدیک بۆ ژيان نامينيتهوه، ئەو بۆ خۆي لە خوددا هەستی مرۆف دەکوژیت جگە لە جەستەيهک هيجي تر نيه.

مەلەکشا دواچار دەگاتە لووتکەي پوچگەرايي ژيان و گومان لە بووني خۆي دەکات، گومانیک کە ئەستەمە جيگەي متمانەي بیت، کاتيک لە ژيەر هەموو ئەو زەبروزەنگ و چەوساندنەو و هيواکاني سەرزەويدا دەژی، ئيتر دەبیت بووني راستەقینە لەکوئ بیت؟ مرۆف دەبیت لە ژياندا بەشکووه بژی، ئاخەر ناکریت تۆ بەتەني وەک جەستەيهکي گران بەسەر زەوييهکي پڕ لە تاواندا ئوميدی ژيانیکي ئاشتەوايت هەبیت، ئەو دۆزەخەي خوداکان دروستيان کردوو پۆح و هەستی مرۆف دەکوژیت، ئازار بەردەوام دەری ئازنی پۆحی مرۆف دەکات، بەتايهت بۆ مرۆفە هۆشيار و بالاکان ئەستەمە بتوانن لەنيو ژيانیکي وەهادا هەلبکەن، هەربۆيه لە کوتايي قەسیدەکەدا تەنها بە دیریک مەلەکشا بە هەستیکی پڕ گومانەو لە خۆي رادەمینییت و پیمان دەلیت «لەنيو ئەو دۆزەخەدا من چۆن ماوم، من چۆن دەژیم!» ئەو دلیيايه لەو پۆحی مردوو و چيتر نازیتەو بەلام لەگەل هەموو ئەوانەشدا بەردەوام ئەو گوتارە ئاراستەي خوداکان دەکاتەو و پييان دەلیت «هەتا لووتکە چهندی

ماوه؟» ئەو بەردەوام لە نىوان جەنگى ژيان و مردندا دەژى و
لە ھەولى گەرانەوھى شكۆى مرۆقبوونىدايە بۆ بەدەستھىنانەوھى
بوونايەتى خودى خۆى، بۆ گەيشتن بە لووتكەى ژيان و ھەستى
مرۆقايەتى و گەرانەوھى شكۆى مرۆقبوونى.

زانی قهله می مهله کشا به دوی چاره نووسدا

عومهر ئیمام

رهوتی نوځوازی له پانتای گشتیدا شوناسیکی فره‌په‌ه‌نده و له سهرجه‌م لایه‌نه‌کانی ژیاندا گه‌را ده‌خا و ده‌گوریت. نوځوازی دیارده‌یه‌که له هه‌ناوی مروّقه‌وه ده‌ست پیده‌کا، له به‌ستینیکی زه‌مانی دريژخایه‌ندا په‌لوپو داوی و بالا ده‌کا چ له‌رووی سیاسی، کومه‌لایه‌تی، فره‌ه‌نگی، ئه‌ده‌بی و... به‌لام له‌م توژینه‌وه‌دا له بابه‌ت نوځوازییوه‌ ناپه‌رژیمه‌ سهر لایه‌نه‌کانی‌تر، به‌لکوو مه‌به‌ستی سهره‌کیی له‌م وتاره‌دا ئاوردانه‌وه‌یه‌کی خیرا له به‌ستینی ئه‌ده‌بیاتدایه، دیاره ئه‌م نوځوازیی‌ه‌ش له بو‌شاییدا شکل ناگری و له ئه‌زمونگلی پیش خویدا ده‌گوروی و وه‌ک بزووتنه‌وه‌یه‌کی زانستی پلان بو‌ داریژراو ئه‌ژمار ده‌کریت و به روانگه‌یه‌کی ره‌خنه‌گرانه‌وه له‌سهر کله‌ی ئه‌ده‌بی پیش خوی داده‌مه‌زریت. ئه‌م ره‌وته نوځوازیی‌ه به مانای ره‌تکرده‌وه‌ی پیشینه‌ی خوی نییه و جوریک گورانگاری بنه‌ره‌تییه و دهره‌تانیکه بو‌ خولقان و ئافراندنی زیده‌تر له پانتایی داهینان و جوانیناسی و دارپشتن به‌گویره‌ی پیوه‌ره جیهانیه‌کان. نوځوازیی هه‌ر به‌ بالای نه‌ته‌وه‌یه‌ک نه‌براو، به‌لکوو دیارده‌یه‌کی سنوربه‌زینه و له‌سهر خوانی هه‌موو گه‌لانی جیهاندا باروبنه‌ی خستووه و شو‌رشیکی هه‌مه‌لایه‌نه و فره‌چه‌شنی وه‌ړی خستووه و گه‌لیک ده‌رووی جوانی به‌رووی ئافراندنا کردنه‌وه. ئه‌گه‌ر به وردی خویندنه‌وه‌یه‌کی سهره‌کی ئه‌م گه‌شه‌کردنه بکه‌ین، ده‌کری له دوو قوناخه‌وه که‌نده‌وه‌کوژ بکریت، چونکه هه‌م لایه‌نی پوزه‌تیفی و هه‌م لایه‌نی نیگه‌تیفی بووه، به‌لام ئه‌م وتاره بو‌ باسکردن له خه‌ساره‌کان نییه، به‌لکوو له‌سهر ئه‌م ده‌سکه‌وته‌کانه‌ی که له جوغرافیای ئه‌ده‌بی کوردستاندا و له ژیر چه‌تری ئه‌م ره‌وته‌دا ده‌ست که‌وتوون، سووکه له‌نگه‌ریک

دهگرئ، ئه‌ویش له تابلۆی قه‌له‌میکی ره‌نگین و به برشتی ئه‌م ده‌قه‌رده‌دا. نوێخوازی پێشینه‌یه‌کی دێرینی هه‌یه، چونکه ژیان به‌رده‌وام له ئالوگۆردایه و هه‌زی مرۆف به‌گشتی به لای جوانیدا داده‌شکێته‌وه و له زه‌ینی خۆیدا هه‌ر سه‌مای جوانی ده‌کات. له بنچینه‌ی ژیا‌نه‌وه تا ئیستا ژیان به هونه‌ره‌وه ئاو‌ه‌زێر کراوه، ژیان تابلۆیه‌کی هونه‌رییه و هه‌چی‌تر! بۆیه ئه‌گه‌ر هونه‌ر نه‌بێ، مرۆف جه‌سته‌ی بێ جووله‌ی ناو تابووتی مه‌رگه و به‌له‌می ژیان له توفانی زه‌ریا‌یه‌کدا گیره، له‌م ئاسته‌دا‌یه ده‌بینین هونه‌رمه‌ند ژیا‌نی واقیعی خۆی کردووه‌ته ده‌سته‌چیه‌ی گه‌رێکی مه‌شخه‌لان بۆ رووناکیان و گه‌رمابه‌خشی ژیا‌نی گه‌له‌که‌ی و ئه‌زموون و ئازاره‌کانی خۆی به شیوازیکی سه‌مبۆلیک و هونه‌ری ده‌کاته گه‌رای نوێخوازی و ئاراسته‌ی کۆمه‌لگه‌ی ده‌کات. پسیپۆرانه به‌ره‌و واقیعیک هه‌نگاو ده‌نیت و سه‌وزه‌لانی بوون گه‌شتر ده‌کات.

به‌م پێشه‌کییه کورته له‌سه‌ر یه‌کیک له شاعیرانی نوێخوازی روانگه که وه‌ک سیمبۆلی خه‌باتیکی ئه‌ده‌بی به قه‌له‌مه به‌هێزه‌که‌ی به‌یدا‌خی نوێخوازی هه‌لکرد و له که‌شی شیعر و چیرۆکدا تیشکاژی کردووه، هه‌لوسته‌یه‌ک ده‌که‌ین. ئه‌م قه‌له‌مه‌ی که بالای هونه‌ری شیعر و داستانی زراقت‌ر کرد، له په‌نجه ئازار چیشتووه‌که‌ی جه‌لالی مه‌له‌کشادا، بریسکه‌ی دا و هونه‌ر و دا‌هینان بالای کرد. سیمای جه‌لالی مه‌له‌کشا له به‌ستینی سه‌وزی ئه‌ده‌بیدا سیمایه‌که‌ی دیار و به‌رچاوه، خاوه‌ن ئه‌زموون و ره‌سه‌نه، به‌لام لێ‌رده‌دا جیا له جیهانبینی شیعریه‌وه که زیده‌تر وه‌ک شاعیر له قه‌لافه‌تی شاعیری‌کدا ده‌رکه‌وتوو، کورته خویندنه‌وه‌یه‌ک به‌لای جوانیناسی ده‌روونی و هه‌لو‌ه‌دا بوون به‌ دوای گومانیک که له

قهلهمه نوڤخوازدهکەى جەلالى مەلەکشاوە کە لە دوو جوغرافىيای سەوزى چروپى شىعر و داستاندا بە چلەپۆپەى بەرزى ئەدەبى گەشتوو، دەکەین. رازىکى تىکچندرا و سىحراوى تانوپۆى ھزروبىرى جەلالى مەلەکشای تەنیوہ و بەردەوام بە سىما ھەزىنەکەىھوہ پەرپەر خەم و ئازارەکان دەخویندرىنەو، ئاخۆ ئەم رازە چىیە؟! وشە بە وشە و دىر بە دىر لە ژيان و شىعر و داستانەکانى جەلالى مەلەکشاوہ ھەنگاوەکانى بەرەو ئاسۆ بە گورتر کردوون و بۆ ساتىکىش ئەم قەلەمە لە گەل دانەبرا و کيانىکى ئەدەبى لەم ھەرىمەدا تاپۆ کردوو، چۆنە لەم وجودەدا وجودىکى تر سەر دەکا کە ئەم قەلەمە سەرکەش و ياخىیە چەندە بە بالای کوردستان و کوستانى کورد ھەلزانوہ و چەندە بە ئازارە ئىنسانىیەکانوہ گولزارى ناسکى ھەستى ھەلپروکاوہ؟ ئەم خەمە قوولە و ئەم زامە پر لە ناسۆرە چۆنە ھىلانەى دللى جەلالى مەلەکشای داگیر کردووہ و بۆ ساتىکىش لىى دانابرا و سىبەرئاسا ھەتا ناخى ئاخ بە جەستەىھوہ پەيوەست بوو؟!

لەم ئاستەدا لە «زرى زنجىرى وشە دىلەکان» بازارە دەبین و بە ناخى پر لە رەمزو رازى داستان نووسىیەکەیدا شۆر دەبینو، ئەدەبى داستان نووسى جەلالى مەلەکشائەوئەندەى بالاکىشا، دەتوانم بە راشکاوى بلیم لە پانتایى شىعربىیەکەشى بەرزتر بۆتەو، بەلام کەمتر ئاور لەم لایەنە دراوئەو، کەشى داستانەکانى جەلالى مەلەکشائە بە ئاقارىکى سىمبۆلىکدا گوزەر دەکا و بە ھوینىکى فەلسەفییانە شکل دەگرن و پەردە لەسەر چارەنووسى مرۆف و ئازار و نەھامەتیبەکانى ھەلئەداتەو و بە قەلمىکى ياخى بە دواى خودى رەھادا دەگەرى و نایدۆزىتەو،

که له سه‌رجه‌می داستانه‌کانیدا ئەم هه‌قیقه‌ته به‌رجه‌سته ده‌بیته‌وه. لێره‌دا وه‌ک نمونه ئاو‌ریکی خیرای جوانیناسی له تابلۆیه‌کی هونه‌ریدا ده‌دهینه‌وه: له په‌ردوی چیرۆکی <چل و پینجه‌مین نامه>> ده‌فته‌ری ته‌مه‌نیک له کاره‌سات ده‌نووسیته‌وه. که له سه‌ره‌وی ژماره ۱۱۷دا چاپ و بلاو بوته‌وه. له‌م چیرۆکه‌دا خودیک به‌تلاوه، هه‌قیقه‌تیک هه‌لپه‌رووکاوه، نووسه‌ر له گێژه‌نی ئەندیشه‌یه‌که‌دا خول ده‌خوا، به‌ فیروچوونی چل و پینج سالی ره‌به‌ق ئازار و نه‌هامه‌تی په‌لکێشکردنی که‌سایه‌تی هه‌قیقی بو ناو دنیای ئەدیشه‌کانی خوی. <وه‌ره‌ پیره‌پیاو.. من لێره‌م. به‌ره‌و ده‌نگه‌که‌ ده‌رۆم... له‌نیۆ هۆده‌دا که‌س نییه، ئاوینه‌یه‌کی بالانۆینی تێدایه، تۆز گرتوو شکاو... من لێره‌م به‌رانبه‌ری راوه‌ستاوم. له‌نیۆ ئاوینه‌دا راوه‌ستاوه‌ پیریکی سه‌روسیما سپی وکۆم... بو ناو تاقه‌که‌ ئاماژه‌ ده‌کا ئەکسیکی پتروکاوی لایکی لێیه... مۆریانه‌ خه‌ریکن، توند توند، ده‌یخۆن، ده‌یجوون، هه‌لمه‌قووتیکی ده‌کن. پیره‌پیاو چل‌وپینج نامه‌م راده‌دێری، هانی.. نامه‌کانت! نازانم ئەو قسه‌ له‌ زبانی من ده‌ره‌ات یا له‌ زاری ئەو.>>

نووسه‌ر له‌م چیرۆکه‌دا به‌ شیوه‌ی سیمبۆلیک له‌ گوێجکه‌ی خوینه‌ردا ده‌چرپینی و بانگی ده‌کا به‌ره‌و ئەم جیهانه‌ ئالۆزه‌ی که‌ ئاخۆ مرۆف به‌ کوێ ده‌گا، هه‌قیقه‌تی خوی ده‌دۆزیته‌وه یا نا؟! له‌ ژوور ئەم داستانه‌دا دوو جیهان لیک ته‌ریب دراون به‌رله‌ سه‌فه‌ر و دوای سه‌فه‌ر و به‌ دوای ده‌ره‌نجامیکی نادیار، نووسه‌ر له‌م به‌رزه‌ ته‌مه‌نه‌وه‌ سووکه‌ ئاو‌ریکی فه‌یله‌سووفانه‌وه له‌ رابردوی خوی ده‌داته‌وه، رابردوویه‌کی پر کاره‌سات له‌ جوغرافیایه‌کی به‌ نه‌هامه‌تی خنکاو، به‌ پیره‌ستی کاره‌ساتاندا

ده‌چپته خوار، له‌م کۆمه‌لگه‌یه‌ی که برستی له نووسه‌ری داستان بریوه و ده‌یه‌ه‌وی خۆی قوتار بکات، که‌چی ته‌قه‌لا بی ئاکامه و ده‌ربازبوون له ورده داوی کۆمه‌لگه دژاوره، چلوپینج نامه‌ی بی وه‌لام، به‌لام ئیستا رهنگه نامه‌کان له‌سه‌ر یه‌ک که‌له‌که بووبن و له‌م ژماره‌یه زۆر زیاتر بوونه و ئادریش هه‌ر نه‌ناسراو، یان نه‌نوسراو، یان ئادریشی نادیاره! به‌گشتی له‌ فه‌زای ئه‌م داستانه‌وه ده‌رده‌که‌وی نووسه‌ر له قوژبنیکی ته‌نیای خۆیدا ماوه‌ته‌وه ته‌نانه‌ت له‌ناو مالی خۆیدا به‌ نیگایه‌کی گوماناوی لی ده‌روان، به‌ میشک شله‌ژاو و بیکاری له‌ قه‌له‌م ده‌دن. هه‌روه‌ها له‌ داستانی «راز»دا که له‌ سه‌روه‌ی ژماره ۵۶دا چاپ و بلاو بوته‌وه، وینایه‌کی قیزه‌ون له‌ جیهانی خۆی و ده‌ورو به‌ر ده‌کیشی و به‌وپه‌ری جوانی و ده‌سه‌لاتی ئه‌ده‌بیه‌وه ده‌ریچه‌ی خانه‌ی دلی ده‌کاته‌وه و قامک بو‌گه‌لیک لایه‌نی سه‌ره‌کی راده‌دیرئ و جیهانیک له‌ ده‌لاله‌تی جو‌راوجۆر له‌ تویی داستانی‌کدا ئاوێزانی یه‌کتر ده‌کا و له‌ تیکه‌وه‌گلانی راز و نازدا ده‌نووسی: «هه‌میسان، شه‌لاخ، شه‌لاخ... له‌ژیر بارانی شه‌لاخدا هاوارم ده‌کرد و ده‌له‌رزام، هه‌موو گیانم بریندار ببوو و زووخ‌ی لیده‌چۆرا. خواجه‌چیان لی ده‌ویستم. کام رازم هه‌شار دابوو، خۆ رازیکم له‌ دادا نه‌بوو. زۆرم بیر لی کرده‌وه. روژیک به‌ کابرای بازجووم گوت: رهنگه مه‌به‌ستی ئیوه ئه‌و رووداوه... به‌لی، به‌لی رووداوه... به‌لی، قسان بکه... به‌لام بيموانیه ئه‌م رووداوه رازیکی تیدابی، هه‌رچه‌ند تا ئیستا جگه له‌ خۆم که‌س پئی نه‌زانیه. باشه هه‌رچی لیده‌زانی بلئ. به‌لام ناوی ناز بوو نه‌ راز»... نووسه‌ر له‌ بواری ئاسایی چۆته ده‌ر شله‌ژانیک تاقه‌تپرووکینی پیوه دیاره، چ له‌ ژبانی خیزانی

و چ له ژيانی کومه لايه تيدا ئهم نازاره نووسه ری راپیچ کردووه
 بهرهو جیهانیکی فانتیزی و نه ناز نه راز به هاواره خنکاوکه هی
 نووسه ر ناگه ن. >> له پر چی؟ چ قهوما؟ ناز گورگ بوو، گورگیکی
 در... هر که هاته دهرهوه، چووه ده قالبی گورگ و به لووره
 لوور هیرشى بو هینام... پیش ئه وهی بتوانم به رهنگاری لی بکه م،
 له پشته وه، چهند برینیکی کاری لیدام و لیدا روئی... زوری پیچوو
 هه تا زامه کانم ساریژ بوون! >> ناز سیمبولی ژيانه که چی به هوئی
 نه بوونی شوناسیکی واقعی و سه ره دهر دهرنه کردن له لایه نی
 توئی توئی نووسه رووناکی هیوا له لیلابی چیروکدا بزر ده بیت و
 که شیکی رهش که له جیهانی دهره وهی زهینی هه قیقه ته کانی ئالاش
 پووش کردووه. له نیوان راز و نازدا هیلیکی هه لپچراو هه یه که
 نووسه ر به ده سه ریه ککرده وهی هه ردووکیان به دله راوکییه وه
 له ژيانی پر له فره تهنه و گه ردوون دهروانیت که دهراویکی روون
 شک نابا، تیمان ده گه یه نی که ئه مه فه لسه فه ی ژيانه تا کوتایى
 داستان دهنووسیت: >له پر پشیله یه کی رهش له نیو قه فه زی
 کتیبه کانه وه دهرپه ری. پشیله یه کی خر و تاس و زگ زل به دوو
 چاوی بوقئاساو و دهرپه ریوه وه. دهم و لیوی خویناوی بوو و
 زاری ده لسته وه. هاوارم کرد و هیرشم بو برد، خیرا خوئی له کونی
 شیشه که وه دهر باز کرد... به رهو قه فه زه ی کتیبه کان رامکرد. ناخ!...
 بالنده که م، راز... له نیو هیلانکه کیدا، که به دهستی خوم چیم کردبوو
 ئه نجن ئه نجن کرابوو، په روبا له خویناوییه کانی ولاتی داپوشیبوو،
 هیزی ئه ژنوم بر... که وتم دهنگی شکانه وهی دلی خوم بیست.
 هه والده ری رادیو، چوئیه تیی هه وای ولاتی راده گه یاند: >گوییگرانی
 خوشه ویست! توفان سه رانسه ری دنیای داگرتووه.<

لەم بەشەى كۆتايى، نووسەر كۆلوکۆى خۆى هەلپشتوو و
 زۆر هونەرمەندانە و ینایەك دەكیشى و لەمپەرى داھیتاندا رازى
 ھەقىقەتەىك دەدرکینى لە بابەت نارېكبوونى پپوھەرەکانى ژيان و
 راگەياندن. لە سەرچەمى داستانەکانى جەلالى مەلەکشادا فەزای
 مۆنۆلۆگ زالە بەسەر دیالۆگدا و بە تېکنیکى سیمبۆل سازى لە
 بینای داستاندا كە وەك ئامرازىكى بەھیز كەلکى لى وەر دەگرى،
 داستانەکانى بە وشەى جوان و خۆمالى تەنیوھ. لیرەدا من حەز
 ناکەم لە پووى تېکنیکىیوھ بەرھەمى قەلەمى جەلالى مەلەکشادا
 بخوینمەوھ و قەوارەى داستان بە پپوھەرى زانستىیوھ ھەلسەنگینم،
 بەلکۆو خویندەوھ بەكە لە گۆشەنىگای خوینەرىكى ئاسابى
 كە چىژى پى بەخشیوم، بە ناخى تونىلى پى لە کارەساتى ئەم
 نووسەرە دەستپەنگینەدا پەلکیشى کراوم. ئەگینا لیکۆلینەوھ بەكە
 تیروتەسەلى گەرەكە لە بابەت هونەرى داستانووسى جەلالى
 مەلەکشاوھ، ھەتا زیدەتر بەھای ئەم قەلەمە بە بېرشتە بەرچەستە
 بێتەوھ.

خۆشەويستىي نىشتمان
لە شىعەرى شاعىرى راساۋ و
شۆرشگىرى كورد، جەلال مەلەكشا:

ئاكۆ ئەلىياسى

سەرەتا، بۆ من جیگەى شانازى و شەرەفیکى زۆر بە نرخ و مەزنە، کە بۆ یادى چلەى شاعیرى شۆرشگىز و نىشتمانپەرورەى كورد، مامۇستا جەلال مەلەكشا، كە زۆر بەداخەوہ لە رېكەوتى ۲۰۲۰/۱۰/۳۲ زايینی بەھۆى وەستانى دل، دلە پر لە خۆزگە و ئاواتەكەى لە لىدان كەوت و كۆچى دوايى كرد، بتوانم دلۆپىك لە دەريای پر لە دور و مەرجانى شىعیرى ئەو شاعیرە بە ھەلۆیست و چاونەترسە، ھەلینجینم.

نىشتمان، وەك چەمكىكى گشتى، لە دووتویى میژووی ئەدەبى بەرگریدا:
لەو شوینەى كە ماف پىشیل دەكریت، بەرەنگاریى دەبیته
ئەركىكى ئەخلاقى، مرویى و نىشتمانى.

داكۆكیردن لە مافى رەوا و نىشتمانىكى دیل و دابەشكراو،
وەك چەمكىكى دانپیدانراوى گەردوونى، ھەم لە ياسا دینیە
ئاسمانیەكان و ھەمیش لە ياسا مەدەنى و سىكۆلاریەكاندا،
وەك خەباتىكى داكۆكیکارانەى رەوا، لە كۆنتىكستەكانى ھەردوو
ياساكەدا رېگا پیدراوہ. لە دۆخىكى ھەستيارى ئەوتودا، پاراستنى
خاكى نىشتمان، خوین بەھای نىشتمانپەرورەرانەى.

مەرج نىبە شىوازى ئەو داكۆكیردە، لە خەباتىكى توندوتیژى
بە كردەوہ و بەرھەلستكارانەى راستەوخۆوہ سەرچاوە بگریت،
بەو مەرجە ئەگەر لایەنى داگیركەر، لە كۆدەكانى زمانى لۆژىكى
ئاشتىخوازنە و ھاوبەش، تى بگات. ھەر بۆیە، زۆر جار بۆ
كردنەوہى گرېكۆیرەىكى ئالۆزى سیاسى، مروقى خاوەن ئاوەن،
دەكارىت بە كلیلىك كە كەمترین كىشى ھەى، گاوسندوو قىك بكاتەوہ،
كە رەنگە كىشى ئەو دۆلابە پۆلايىنە، پتر لە يەك تونیش بیته.

ئەم جیهانە پانوبەرینە، دابەش کراوە بەسەر سەدان نیشتمانی
رەنگالەیی، لە ھەر پینچ قارەیی سەرگۆی ئەم زەویە. ھەرکام لە
دانیشتوانی پیکھینەرانى ئەو نیشتمانانە، خاوەنى ھیندیک واتای
«نەتەوھن». دوو تاییەتمەندیی سەرەکی ئەو نەتەوانە، ئامرازى
Nation کە تاییەتمەندیی سەرەکیی پیناسەکردنى ھوویەتیان،
بریتین لە زمان و خاکی ھاوبەش.

گەلى كورد، وەك گەلێكى كەونارى سەرگۆی ئەم زەویە،
نەك ھەر تەنیا خاوەنى میژووویەكى دوور و درێژە لە پیکھینانى
ژیانى ژياری كۆن و سەردەم، بەلكوو خاوەنى زمانىكى كۆن و
دەولەمەند و رەگ و ریشە لە «بوون»یدا داكو تراوە، ھەر وھا
خودان خاكیكى پانوبەرینی ھاوبەشە، بەلام بەداخەو، سەدان
سالە، خاكی نیشتمانەكەى لەلایەن داگیركەرانى دەوروبەر، زەوت
كراوە و بە دوور لە ویستی خوڤسكانەى خوێ، دابەش و لەتەت
كراوە. ھەر بۆیە لەو كاتەوہ كە زید و میلکانەكەى داگیر كراوە،
كورد، بۆ خستنه وەسەرەكى خاكی دابەشكراوى نیشتمانەكەى،
دەست لەسەر دەست نەوہستاوە، بە پیچەوانەوہ سەدان سالە، لەو
پیناوەدا لیبراوانە و نەتراسانە، لە ھەمبەر ھیزی زۆرى داگیركەر،
زۆر شیرانە و بویرانە راوہستاوە.

لە میژوووی خەباتی گەلانى ژێردەستدا، جۆرەكانى ئامرازى
بەگژداچوونەوہى داگیركەر، فرەرەنگ بووگن. «ئەدەبى بەرگرى»،
لە بزافى رزگاربخوزانەى ئەو گەل و ولاتانە، بەرلە شیوہ و
شیوازە خاباتىكى دیکە دەستپیک، رۆلگێر، شویندانەر و پيشەنگ
بووہ و لەراستیدا جۆرەكانى دیکەى خەبات، پاش تەقینەوہى
گەروووى پر لە قینى وشە ئاگراووییەكان سەریان ھەلداوە.

نوسینه‌وی میژووی کۆن و سهردهمی هر گهل و نه‌ته‌وهیه‌ک، به‌بی نوسینه‌وهی میژووی ئەده‌به‌که‌ی، میژوویه‌کی ناته‌واو و نیوه‌چله و وه‌ک سه‌رچاویه‌کی باوه‌رپینکراوی میژوویی چاوی لی‌ناکری. که چاو له میژووی گهلانی دنیا ده‌که‌ین، هر گهل و نه‌ته‌وهیه‌ک شانازی به میژووی رابردووی ئەده‌بیی خۆیانه‌وه ده‌که‌ن. بۆیه، ئەده‌ب، کۆله‌که‌یه‌کی هه‌ره سه‌ره‌کیی قایم و گرنگه، بۆ نوسینه‌وه‌ی قۆناخه جیا‌جیاکانی میژووی هر گهل و نه‌ته‌وهیه‌ک.

له‌م پێوه‌ندییه‌دا، ئەده‌بیاتی به‌رگری له میژووی خه‌باتی رزگاربخوازان‌ه‌ی به‌شیک‌ی به‌رچاوی گهلانی جیهان، له‌پیناوی سه‌ره‌خۆیی و ئازادیی خاک و ولاتیان، رۆلێکی زه‌ق و به‌رچاوی گێراوه. دیاره ژانره‌کانی ئەده‌بیاتی به‌رگری فره‌چه‌شنن که یه‌کێک له ژانره سه‌ره‌کی و بنچینه‌یه‌کانی ئەده‌بیاتی به‌رگری «شیعری به‌رگری» یه. سه‌ره‌تا ئیمه ده‌بی دوو چه‌مکی «ئەده‌بی به‌ره‌نگاری و ئەده‌بی به‌رگری» لیکتر جیا بکه‌ینه‌وه. ئەده‌بی به‌ره‌نگاری، ئەو چه‌مک و ده‌سته‌واژه‌یه، که شاعیران، نووسه‌ران و رۆوناکییرانی هر گهل و نه‌ته‌وهیه‌ک، بۆ به‌رگری له به‌ها مرۆیی، کولتووری و نیشتمانییه‌کانیان، که له‌لایه‌ن داگیرکه‌ره‌وه په‌لاماریان ده‌دریت، له‌ریگای هونه‌ری شیعری و نوسینه‌وه، ئەده‌بیکی شۆرپشگێرانه ده‌ئافزینن، به‌مه‌به‌ستی وریاکردنه‌وه‌ی کۆمه‌لگه و دانی هۆشیاریی نیشتمانی و سیاسی بۆ ئەوه‌ی بارودۆخیک بره‌خسیندری، که هه‌موو تاکه‌کانی نیشتمان، بگه‌نه په‌یه‌ک له هۆشیاریی رۆشنییری، که بتوانن به‌مال و گیان، پاریزگاری له خۆیان، زمانه‌که‌یان، کولتوور و به‌ها نیشیمانییه‌کانیان بگه‌ن. په‌له و راده‌ی ئەو هۆشیارییه،

کەشی بەگژداچوونەوهی بە کردەوه، یان هەر هەمان «خەباتی چەکرداری»ی خۆش دەکات، تارا دەیهک، کە هەموو هاو نیشتمانیهک، بۆ خۆبەخەتکردن لە پیناو داها تووی نیشتمانە کە یان و بەها و نرخە نەتە وایە تییە کانیان، ئامادە ی فیداکاری و خویندان و سەر و گیانبەخشینن. ئەمە چەمکی «ئەدەبی بەرەنگاری»یە. بۆیە ئەدەبی بەرەنگاری جۆرە ئەدەبیەکە، کە بۆ دەرپەراندنی داگیرکەر لە سەر خاکی نیشتمان، بە وشە، شیعەر، چیرۆک و رۆمان و تیکستە ئەدەبیەکانی دیکە، بەلام «ئەدەبی بەرگری» چەمکی نەختیک جیاوازترە لە «ئەدەبی بەرەنگاری» ئەدەبی بەرگری، لە راستیدا بەرگریکردنە لەو دەستکەوتە نیشتمانییانە، کە پێشتر، خەباتی ئەدەبی بەرەنگاری، هاوشان لەگەڵ شیۆهکانی دیکە ی خەبات، لەرێگە ی بەگژداچوونەوهی بە کردەوه، بۆ وەدەرنانی هیزی داگیرکەر، لە پاچەنین و پاسانە وەدا بووه.

کورد و نیشتمانە کە ی، یەکنیک لە بیکەستین و بنبەشتین گەلانی سەرگۆی ئەم زەوییه پانوپۆریه و هۆکاری ئەوهش، سەرراستنە بوونی کۆمەلگە ی نیۆنەتەوهی و زلهیژە بەرژەوه نیدیخوزاەکانی ویژدان توپیوی دنیا یە. ئەگەر ویژدانی میژوو «دیوانی داد» بایە، دلنایام کە میژوو سەدانجار، خۆی خۆی شەرمەزار دەکرد. هیندیک فاکتەریش هەن، کە ناوخۆیین و بەداخەوه دلرەشیی کورد لە ئاست یەکتەر و نەبوونی ستراتیژیی هاوبەشی بزافی سیاسی کورد، لە هەر چوار بەشە کە ی کوردستانە.

ئەحمەدی خانی « ۱۶۵۱-۱۷۰۷»، شاعیر و نووسەر رۆشنبیر و بیرمەندی گەورە ی کورد، نزیک بە چوارسەد سالی لەمە و پیش،

په‌ی به پرش و بلاوی و نه‌بوونی یه‌کیه‌تیی نه‌ته‌وه‌یی کورد
بردووه و به‌دهنگی زولال و به‌رن، وه‌ک شاعیریکی مه‌زنی
نه‌ته‌وه‌یی، هاواری کردووه:

گه‌ردی هه‌بوا مه ئیتیفاه‌ک
ڤیکرا بکرا مه ئینقیاده‌ک
پۆم و عه‌ره‌ب و عه‌جه‌م ته‌مامی
هه‌میا ژمه‌ را دکر غولامی
ته‌کیل دکر مه‌ دین و ده‌وله‌ت
ته‌حصیل دکر مه‌ عیلم و حکمه‌ت

ئه‌م سکالایه‌ی «ئه‌حمه‌دی خانی» پاش نیزیک به‌چار سه‌ده،
دیسانه‌وه له‌شیعری شاعیریکی نه‌ترس و ده‌روه‌سته‌ی وه‌ک
«جه‌لال مه‌له‌کشا» چیرۆکه‌ شیعری «داره‌پیره» که‌ باسی غه‌در
و خه‌یانه‌ت له‌یه‌کترکردن ده‌کات، دووپات ده‌بیته‌وه، به‌لام له
فۆرم و قالبیکی دیکه‌ی شیعر، زمانیکی ره‌وانتر و په‌تی تری
شیعری کوردی. سه‌ره‌رای کیشه‌ نیوخۆبیه‌کانی کورد له‌گه‌ل
خۆیدا، به‌لام ره‌وانکبیران، نووسه‌ران و به‌تایبه‌ت شاعیرانی
کورد، بۆ ته‌نیا ساتیکیش خۆشه‌ویستی نیشتمان‌که‌یان، نه‌ک
ته‌نیا له‌بیر نه‌کردووه، به‌لکوو به‌ته‌واوی هیزی هزری ره‌وانکبیری
و نیشتمانیان وه‌ک «پیرۆزی» یه‌کی ئه‌به‌دی، له‌ دووتوی
به‌ره‌مه‌کانیان و به‌تایبه‌ت له‌ سینگی ره‌نگاله‌یی شیعره‌کانیاندا
پاراستووه و به‌رده‌وام، له‌نیو کۆمه‌لگه‌ی کورده‌واری، هه‌ول
بیوچانیان بۆ به‌ته‌به‌روککردنی نیشتمان داوه.

له راستیدا، میژووی «ئەدەبی بەرگری» ی کورد، له قۆناخی یەکەمدا دەگەرێتەووه بۆ سەر دەمی شاعیری مەزنی کورد، ھەزەرتی «ئەحمەدی خانی». چونکە، خۆشەویستی ئەو بۆ نیشتمان لە شیعەرەکانیدا ڕەنگە پڕرەنگترین دیمەنی شیعەرەکانی بن. بەدوای ئەویشدا، شاعیری گەورە ی کورد «حاجی قادری کۆبی» ئالاهەلگری تەریقەتی ئەحمەدی خانییە تا دەگاتە قۆناخەکانی دواتر و ئیستامان.

نیشتمان، چەمکی میژووی دانەبڕاو لە شیعری جەلال مەلەکش:

سەرھتا دەبیت ئاماژە بەو بەکریت، کە گەلی کورد بە درێژایی میژووی خۆی و ھەتا ئیستا، ھاواریکی دانەبڕاو بوو و ھەبە، کە بەردەوام لە گەرووی شیعەرەو، گیانی نەسەرەوتووی بەبەر ئەو ئەلھا ڕەواپەیی خۆیدا کردووە. شیعەر لە میژووی بزوووتنەوہی ھەخوزانەیی سیاسی نەتەوہی کورددا یەکێک لە کۆلەکە ھەرە گرنگ و پتەوہەکانی میژووی ئەدەبی کوردییە.

سەرھەرای ئەوہی کە شیعەر وەک توخم و ڕەگەزیکی ناسک، کە لە خەیاڵ و فانتازیای مەزھەو، لە ڕینگەیی زمان و دەربڕینی وشەوہ سەرچاوە دەگریت و وەک پڕەنسیپ، دەبێ زیاتر تیکەلای ڕۆحی جوانییەکانی سروشت بیت، بەلام شیعەر وەک ژانریکی ئەدەبی، لە میژووی کورددا، سەرھەرای بەجێھێنانی ئەو ئەرکە سروشتییە، لە پاراستنی ناسنامە و کەسیاتی نەتەوہیی کورددا دەوری گرنگ و بەرچاوی گیراوە و دەبێ گێڕی. ئەدەبی فۆلکلۆری کوردی و بەتایبەت، شیعری فۆلکلۆری کوردی، لە پاراستنی زمان و کولتووری ڕەسەنی ئێمە ی کورد، تۆرەمە بە

تۆرهمه و نهوه له داواى نهوه، سينگ به سينگ له نيو كومه لگهى كوردهواريدا هاتوو و دهستاودهستى پى كراوه، كه له توخمه سه رهكويه كانى نهوه نه ده به فۆلكلورىيه دا، سيمى قه لغانيمان بهرچاو ده كه وي، كه له پاراستنى زمانى كورديدا كارى گه رترين چهكى پيرۆزى بهرگريى بووه، تا نه و كاتهى كه شيعرى كوردى، پى ناوه ته قوناخى نووسينه وه.

بۆيه شاعيرانى ياخى و بزىوى كورد، له قوناخه جياجياكانى ژيانى سياسى نه ته وه كه ياندا گرینگترين نه كتر و كه سياه تيه بوير و خودان جه ره به زه كانى نه ته وه كه يان بوون.

جه لال مه له كشا، شاعيريك له ره گه زى لووتكه بهرزه كانى چياى هه ردهم به پيوه بوون و بويرى، له ره گه زى به فر و ئاگر و خۆبه دهسته وه نه دان، له تۆرهمهى رپوناكى دژ به تاريكى و شاعيريك، كه نيشتمان، له «بوونى» دا، سه رچاوهى دلۆپ دلۆپ خويناى شاره گه كانى گيانيه تى، يه كيكه له و هونه رانهى ويژهى هاوچه رخ و نوياى نه ته وهى كورد، كه له ريگهى هونينه وهى هونراوه ئاگراويه كانى و هه لويسته نيشتمانى و نه ته وه ييه كانى، ميژووى هه رمانى بو خوى و شيعره كانى تومار كرد.

له داى كبوون و هاتنه نيو شيعرى شوڤر شگيرى ماموستا جه لال مه له كشا، هه م له كات و ساتى خۇدا بوو و هه ميش پيوستيه ك بوو، كه نه ده بى بهرگريى كورد، پيوستى پى بوو. من ليردها نامه وي له سه ر فورم و شيوازى شيعرى شاعيرى گه ورهى كورد، ماموستا جه لال مه له كشا بدويم و له رپووى دارشتن، تيكنيك، سناتيك و زمانى شيعرى جه لال مه له كشا بدويم، به لكوو هه ول ده دم، به هينانه وهى چه ند نمونه يه ك له شيعره نيشتمانويه كانى،

باسی پیگه‌ی پیروزی خاک و نیشتمان، له هیندیک له شیعره شورشگیریه‌کانی ئه‌و شاعیره مه‌زنه‌ی کورد بکه‌م. ئه‌گه‌ر بمانه‌وئ به شیوه‌یه‌کی وردتر به‌و به‌ستینه‌دا قوول و چروپرت به ناخی ئه‌و به‌شه‌ی له شیعرکانی مه‌لاکشادا بچینه خوارئ، ئه‌وه بیگومان پیوستی به لیکۆلینه‌وه و وردبوونه‌وه‌یه‌ک زور قوول و خه‌ستتر ده‌بی، که مه‌ودا و پانایه‌کی به‌ر فراوانتر له‌خو ده‌گریت. ئه‌گه‌ر مه‌به‌ستی ئیمه دوان له‌سه‌ر نیشتمان، له شیعرئ جه‌لال مه‌لاکشادا بیت، ئه‌وا «کوردستان» سه‌رتوپی هه‌ره‌به‌رزی لووتکه‌ی ئه‌و چه‌مکه‌یه. گرنگی نیشتمان له شیعرئ جه‌لال مه‌لاکشادا، له قوولایی و ریشه‌ی میژووی و لاته‌که‌یه‌وه سه‌رچاو ده‌گریت. جه‌لال، له لایه‌که‌وه باسی دابه‌شکردنی نیشتمان‌ه‌که‌ی «کوردستان» ده‌کا و له لایه‌کی دیکه‌شه‌وه، وه‌ک شاعیرئکی جه‌ربه‌زه و ده‌روه‌ست، ئه‌و خه‌ونه نه‌زۆکانه‌ی داگیرکه‌ران ده‌کاته سه‌ر بلقی ئاو، که به‌خه‌یالی خویان گه‌ره‌کیانه، کوردستان و میژووه‌که‌ی، به‌له‌توپه‌تکردنی بتویننه‌وه. ئه‌وه‌تا، له‌م شیعره‌دا، په‌یماییکی زور روون و دیاره و له‌کوئایی په‌یامه‌که‌شی به‌رووی هیوایه‌ک له‌دلی میژووی خاکه‌که‌یدا ده‌چینئ، که ده‌بیت به‌ده‌ماری خۆشه‌ویستی ناخی خاک له‌بن نایه:

« میژوو ده‌لی »

سه‌دان که‌ره‌ت

گۆره‌پانی منیان کرده‌جه‌ه‌نه‌م و

ولاتیکیان تیا هه‌لقرچان!

به‌لام هه‌رگیز نه‌یاننوانی

دوو دیارده
لهسه ر سینگم بسرنهوه
یهکیان کورد و
ئهویتریان
وشه ی پیروزی کوردستان».

جهلال مهلهکشا، بهم شیعرهشی سوکنایی به دلیدا نایهت
و نهختیک قوولتر دهچیته بنج و بنهوانی میژروی نیشتمانکه ی
«کوردستان» و له شیعی «کوردستان» دا، باسی پرۆسه ی
له دایکبونی نیشتمانکه ی لهسه ر سینگی خۆره لاتی نیوه پراست
دهکات و به زمانی ساکاری شیعر له شیعی « کوردستان» دا،
بهم جۆره دیته دهنگ:

« کاتی پینووسی چاره نووس
کهوته گه پان ،
له دوا ی ئه وه ی نه خسه ی عهد و دنیا ی نه خشان
که گه یشته لای خۆره لاتی نیوه پراست
لهسه ر خاکیک
ساتی پاما
نازانم بو ...
کهوته له رزین
دلی شکا
دلۆپی خوین
بهسه ر ئه م خاکه دا تکا
جیرا هاتن
دهوریا ن ته نی

شه قلیان کرد
به په پښین و موورد و تیمان
گه پان ناویک بدوژنه وه
فرمیسی چاوی گه ردوونی
تیا بگونجی
ئینجا هاتن
ناوی ئه و خاکه سووره بیان
نا ،
کورستان!»

خه مباری خالیکی دانه پراوی نه خشبه ستووی نیو ته ویلی
شاعیری ئازادیخواز، جه لال مه له کشایه. هوکاری ئه م خه مبارییه ی
خه مباربوونی نیشتمانه که یه تی. شاعیر باوه ری قوولی به وه هه یه
که، ئه و کاتیک شاد و لیو به بزه و که نینه که نیشتمانه که ی
ئازاد و سه ربه ست بیت. ئه وه تا له شیعریکی دیکه یدا راستیی
بیرکردنه وه ی ئه م لوژیکه ی، زور به ئاشکرا دهرداخت که ده لیت:

» لیم مه پرسه بو ناشادی
ده بیان ساله
چاوه پروانم
که نیشتمانم هه لمژی
شنه ی شه مالی ئازادی.»

واته کاتیک ئه و وهک تاک ئازاده، که نیشتمانه که شی ئازاد بیت.
ئه مه راستیییه کی حاشا هه لنه گره، که له ژبانی تایبه تی خودی

شاعیریشدا به ته‌واوی رهنگی داو‌ته‌وه، واته قسه‌ی دل و زمانی یه‌که. جوانی و خو‌شه‌ویستی جه‌لال له‌وه دایه، که شاعره‌کانی رهنگان‌وه‌ی راستی ژیانی خو‌یه‌تی و له په‌نجره‌ی تیرا‌ونینی شاعیرانه‌ی ئه‌وه‌وه، زوربه‌ی هر زوری تاکی کورد، خاوه‌نی هر هه‌مان بارود‌وخ‌ی سیاسی و تاکه‌که‌سیشن که ئه‌م د‌وخه، له بنچینه‌دا پانتایی د‌وخیکی گه‌وره‌تر و به‌رفراوتر پیک دین، که ئه‌ویش د‌وخ‌ی «نیشتمانه».

جه‌لال، شاعیری یاخی و نه‌سره‌وتوو به‌دوای ئازادیی نیشتمانه‌که‌یدا، هر به‌وه‌وه ناوه‌ستیته‌وه، به‌لکوو به هینانه‌وه‌ی ئارگومینتی ل‌وژیکییانه تیده‌ک‌وشی به د‌وژمنی داگیرکه‌ر، د‌وژمنیک که نیشتمانه‌که‌ی جه‌لالی پیپه‌ست و دابه‌ش کرد‌وه، به زمانی شاعر تی بگه‌یه‌نی، که خودان نیشتمان بوون ته‌نیا تایبته به مرو‌قه‌کان نییه، به‌لکوو هه‌موو گیانله‌به‌ریکی دیکه‌ی سروشت، به‌پنی یاسا سروشتییه‌کان، خاک و ئاو و نیشتمانی خو‌یان هه‌یه، که بکارن له‌ودا ئوقره‌ی خو‌یان ده‌سته‌به‌ر بکه‌ن و نووچیکی تیدا بدن و به‌بی خه‌م و دل‌ه‌راوک، سه‌رخه‌ویکی تیدا بشکین، دوور له هر چه‌شنه‌گرژی و تیکه‌ه‌لچوونیک که ئه‌نجامه‌که‌ی خوین و کوشتن بیت. چاو لی بکه‌ن که هاواری ئه‌م شاعیره چه‌نده‌روون و پاک و داواکه‌ی چه‌نده‌سروشتی و ره‌وایه، که دده‌ل‌یت:

«له‌م جیهانه

په‌له‌وریش

نیشتمانی بو‌ خو‌ی هه‌یه

دارستانی، تاقه‌داری

ئاوراش بى
 نىو ئەشكەوتى، بن پاسارى
 چۆن شىت نەبىم،
 نەچم بە گز كويستانا و
 چوارپىيانى گەردوون نەگرم
 ھىشتا بستى خاك شك نابەم
 تىيا بژىم
 تىيا بمرم».

لەم شىعەرەدا، نەبوونى خاك، ھەر ھەمان نىشتىمانى شاعىرە،
 شاعىر توورە دەكات، توورەيىبەك، كە شەپۆلى ھەلچوونەكەي،
 دەدات لە كەنارەكانى بەندەرى بارگاي گەردوون و نارەزايەتتى
 خۆى بە گوپى گەردوون - كە مەبەستى خودايە. دەگەيەنيت و
 زۆر بە روونى، پەخنە لە ياساى نابەرابەرى لە پەچاۋنەكردنى
 دادگەرى، ھەتا لە رووانگەي ھىزى ئىلاھىيەو دەگىرى و گازندەي
 خۆى دەردەبىرى.

ئەمە سەنگ و بەھاي پىرۆزىي نىشتىمان، لە لاي شاعىر
 بەرجەستە دەكات.

جەلال مەلەكشا، وەك زۆربەي ھەرە زۆرى شاعىرانى
 شۆپشگىرى كورد بە كەردەو، باوهرى بە سنوورە دەستكردەكان
 نىيە. بە گز ئەو خودا و ياسا و پىسايانەشدا دەچىتەو كە ياساى
 سنووربەندىيان لەسەر سىنگى خاكى نىشتىمانىكى ھاوبەش داناو
 و منال و ژن و كال و ھەموو كۆمەلگە لەپىگەي بەكارھىتانى
 زەبروزەنگ و خوین و جەنگ ناچار دەكەن، ملكەچى ئەو ياسا
 زۆرەملىيە، كە دوورە لە مۇرالى مەروپى بەكەن. بەلام شىعەر وەك

توخمیکی کاریگر، شاعیر وهک بوونه وهریکی خاوهن هزر و به
 ئاوهن، له هه موو ئه و یاسا زوره ملی و دهسکردانه، نه ته نیا بیزاره،
 به لکوو ریگای یاخیوون بو شکاندن قودسییه تی ئه و سیسته مه
 توتالیته ره به به کارهینان و که لکوهرگرتن له چه کی کاریگری
 شیعر، ریگای به گژداچوونه وه هه لده بژیردریت. جه لال، وهک
 شاعیریکی یاخی و یاساشکین، خوازیاری هه لگرتنی تیلبه ندی
 سنوره دهسکرده کانی نیشتمانه که یه تی. دیسانه وه نیشتمان
 لیژهدا، بوته خه می قوول و ستریسی گهره ی جه لال، بویه پر به
 گه روو هاور دهکات:

« کی مافی داوه بهم جهردانه
 ئاسمان و زهوین و دهریاکان دابهش کهن؟
 کی بهر دره وشانه وهی هه تاوی گرتووه
 کی ئیزنی پیداون
 تیشک له بالنده دابر کهن؟
 سیمای پوژ به چلکی هه ناسه ی خو پرهش کهن؟
 من سنوور ناناسم!
 پیچ خو شه هه ل بفرم
 له گوانی کامه هه ور زور ته پر
 پاراو کهم ئه م پوچه شه قاره م.
 پیچ خو شه
 یاسای دهسکردی چی خواوه ندی زه وینه
 پیشیل کهم
 برۆم و له نیوان دوو هیمتی دنیا دا پاره مستم
 بست به بست سه رتا پای نیشتمان
 بکه م به هیلانه ی ئه م جهسته ئاواره م!»

ئەگەر زۆربەى بزووتنەوہ سياسیيە - چەكدارییەكانى كورد، بە هینانەوہى ئارگومىنتى ئەو لۆژیکە لە سیاسەت، كە گوايە، نیشتمانى كوردان «كوردستان» بە پىئى ژینۆپۆلیتیكى سەردەم، وەك پاستییەك بەسەر چوار ولاتی داگیركەرى توركیە، ئێران، عێراق و سووریەدا دابەش كراوہ و پىبەرانی ئەو بزووتنەوانە، لە بازنەى زەماندا ھەولیان داوہ، كۆمەلەگەى كوردەوارى بەو فاكتە بە ناو سیاسییانە، رازى بكەن، بەلام لە روانگەى شاعیری سەربزىوى ماندوونەناسى ھەدانەدرەوہ ئاوەزى ئەو لۆژیکە، رەت دەكریتەوہ و تەوژمى تىنى ئاگرى سەربەخۆییخووزى و پووچەلكردنەوہى ئەو سنوورە دەستكردانە، لە كوورەى گەرمى ھەستى ناسیۆنالیستى شاعیری نەتەوہخووزادا دەمىندرىت. لە كاتىكدا كە پىبەرانی سياسیى كورد، راستەوخۆ و ناراستەخۆ تەسلىمى سياسەتى داگیركەران بوون و دەیانەوى «سنوورە تىلبەندەكان» لە شعوورى سياسیى كۆمەلگەى كوردا جى بخەن، بەلام بپروانن، ھەتا ئىستا گەر ئەو «خەنە شاعیرانە» لە سەردەمى ئەحمەدى خانى، حاجى قادرى كۆبى تا دەگاتە جەلال مەلەكشا، بووہ، نەیانھىشتووہ خەونى داگیركەرانى كوردستان وەدى بپن. بپروانن جەلال، لە شیعرى «ئاواتىك»دا چۆن بپباكانە، «كاوہى كورپى» بە نوینەرايەتیی سەرجەم گەلى كورد، دەكاتە گوڤگرى خۆى و بە گەروویەكى ساف و بىگەرد و تژى لە وشەى ھەق، بانگى یەك سنوورى دەدا و دەلى:

«ئاخۆ ئەبى

ئەو پۆژە بى

كاوهى كورم
جانئاي سەفەر كاتە شانى
دەلألانى بەر گاراژى شارى سنە
هاوار بكن
سلیمانى، سلیمانى!»!

ئەم شىعەر، دروشم نىيە، بەلكو راستىيەكە، كە تەنیا زمانى شىعەر دەرەقەتى دىت. دەرەقەت بە و مەبەستەى كە لەرېگەى ھونەرى زمان و دەربرېنى ويستىك، كە ويستى زۆربەى ھەرە زۆرى گەل و نەتەوھىە. لىرەدا شىعەر ئەو رەگەزە ياخييە، كە بەداوى راوى ھىچ ئىدئۇلۇژىيەكدا كەوى و دەستەمۇ نابىت! گرنكىي ھونەرى شىعەر، ھەك كاريگەرترىن چەكى بەرگرى، مەزنىيەكەى لىرەدا والاتر خۆى دەنويىنى.

نىشتمان، لە شىعەرى جەلال مەلەكشادا، ھەك ھەناسەى بەردەوامى ئەوہ بۇ ژيان. ئەگەر ھەز و خۆشەويستىي جەلال بۇ نىشتمانەكەى، لە شىعەرەكانى ئەودا ھەلاوېرىن، باوەر ناكەم، شىعەرى مەلەكشا، ئەو جوانى و دلچەسپى و دلگىرىيەى ھەمىنى، كە ئىمە چاوەروانىمان لىي ھەيە. ھەر بۇيە زۆر جار ھەك لە شىعەرى زۆر يەك لە شاعىرانى دىكەى كورددا دەيخوئىننەوہ، جەلال لە ھىندىك شىعەرى خۇيدا، نىشتمانى لە خۆشەويستە تاتبەتتەيەكەى خۆى لاگرنگتەرە. لە خۇرا نىيە تەفەنگ، بۇ پارىزگارى لە نىشتمان لە شىعەرى مەلەكشادا جىگايەى ديارى ھەيە.

ديارە جەلال كاتىك ھانا دەباتە بەر تەفەنگ، كە رېنگايەكى دىكەى بۇ نامىنئىتەوہ تا بە زمانى نەرمى شىعەر، لەگەل داگىركەرى نىشتمانەكەى بکەوئتە و تووئژ و دىالۇگەوہ. بۇيە ئەو لە دوورەوہ

پوو له خوښه ويسته كهى دهكات و تالې له قژى نهرمى ئه و
رهقى تاشه بهر دىكى نيشتمان كهى «كوردستان» به ته واوى دنيا
ناگورپته وه. ئه وه تا ئه و بريارى خوى دهكات په يامى دنيايى و
به پي دهكات بو دلداره كهى و ئه يژى:

« دلداره كهم!!!

بو من مه گرى...

راسته ئيستا،

له من دوورى، له تو دوورم

به لام گيانه!

به شوين دنگ و رهنكى ونبوى خوما ويلم.

دنيا به،

تاشه بهر دى نيشتمان و

تالى قژى تو به دنيا ناگورمه وه

هرگيز، هرگيز، كوردستان و خه يالى جى ناهيلم!

تو له شارى، من له كوستان

هر شه و كاتى

به شريخهى دنگى تفهنگ راجله كاي،

ئه وه منم

له كوستانا

له ناو باخچهى كوردستانا

گولى سهر به ستي دهر وينم

گورانى عيشق و نازادى،

بو كوردستان،

بو توى نازيزم ده خوينم»

شاعیری چاونه ترس، له و هه لویسته بهرز و جه سوورانه یه ی خوی، مکور و پیداگرتر ده بی و به زمان و ئیماژیکي ناتورالیستیانه، ره های خوی دووپات ده کاته وه ئه یژئ:

«من داریکی بالابه رزم،

گه رچی تووشی

مه رگه ساتی وهرزی په شم،

به لام هه رگیز

سه رم بو چیی دارکونکه ره ی دنیا هه یه

دانانوینم»

جه لال، باجی هه لویستی نیشتمانی خوی و سه ربزیوی شیعره کانی، به نازار ده کړیت.

جه لال، بویه بوته شاعیر، تا هه لگری باری دهر د و نازاری خه لکی هه ژار و چه وساوه ی نیشتمانه که ی بیت. نیشتمان بو ئه وه هاژهی پروباریکي بی کو تاییه، که سه رچاوه ی ئه و له بنه هاتوویه، ده گه پښته وه بو ئوقیانووسیک له خوشه ویستی بو زید و میلکانه که ی. شاعیر که سیکی بهرپرسیار و پښه نگی نیو کو مه لکه که یه تی. ئه و دا کو کی له نازادی خه لکه که ی و نیشتمانه که ی ده کات. ئه گه ر شیعیر تاقه تی به و خه باته نه شکي، ئه و ا خوی له پیشدا چه ک هه لده گری و ده بیته پښه نگی خه باتیکي به کرده وه، تا پروناکی و نازادی بگه پښنښته وه بو خاک و گه له که ی، چونکه ئه و وه ک که سیکی بهرپرسیار و به به لین، به لیني به گه له که ی داوه. بویه شیعیر و کرده وه و هه لویست له پرونگه ی جه لال

مه‌له‌كشاوره، سئ مه‌رجی سه‌ره‌كین. ئەو به ئەركی خۆی وه‌ك
شاعیرێك باش شاره‌زایه، بۆیه ده‌لیت:

«بووم به شاعیر
ده‌رد و ئازارم هه‌لبژارد
له كارگه‌ی چه‌وساوه‌كانا
شعیره‌كانم كرده تهنه‌نگ
به‌لینیم داوه چه‌پکی تیشك
له خۆت بدزم
بیده‌م له پرچی شه‌وه‌زه‌نگ.»

شاعیر، نه‌ته‌نیا به شاعیر، به‌لكوو به هه‌لوێست و كرده‌وه‌ش
باوه‌رمه‌ندیی قوولی خۆی به نیشتمانپه‌روه‌ری ده‌سه‌لمینی و له
ئاست هیچ شا و سولتانیك و فه‌رمانپه‌وایه‌ك، سه‌ر نه‌وی ناكات.
ئهو كوێستانی نیشتمان ده‌كات هه‌كاته قایمترتن سه‌نگه‌ر و په‌ناگه و
له‌په‌یه‌ی قه‌له‌م و تهنه‌نگه‌وه، به‌گژ هه‌موو ئەو كاراكتیره‌ ماف
زه‌وتكه‌ره‌ بیزاوانه‌دا ده‌چیته‌وه و به‌ كرده‌وه‌ په‌یامی سه‌ربزیوی
و یاخیبوونی خۆی له‌ریگه‌ی قه‌له‌م و چه‌كه‌وه، به‌م جووره‌ پێیان
را‌ده‌گه‌یه‌نیت:

« كلاًوم لاره
قه‌له‌مه‌كه‌م
له به‌رامبه‌ر
چی سولتان و فه‌رمانپه‌وا و داگیركه‌ره،
كړنۆش نابات

هیچیش وەك ئەو
تەفەنگە دەم بە ھاوارە
والە پەنای قەلەمیکدا
لەسەر پێیە
منی ئەوینداری ولات
دلخۆش ناکات!»!

ئەمە پەيامیکى زۆر پوک، پروون و بى گریوگۆلە، که له بیروباوەرى قوولێ شاعیریکی هەتا سەر ئیسقان باوەرمەند بە نیشتمانپەرەری بە لرفەو هەلەقوولێ و لەپیناوی پارە و خۆش رابواردندا نەتەنیا خۆی و قەلەمەکەى نافرووشیت و لە ئاست ئەو کاراکتێرە داگیرکەرانه، ملکه ج ناکات و چۆک دانادات، بەلکوو بۆ بەر بەرهکانی ئەوان، بە دەستیک قەلەم و بە دەستیکی دیکەى بە چهکەو، لە هەمبەر شا و سولتان و فەرمانی نارەوای بەناو فەرمانرەوا رادەچەنى و هەپەشەى رووبەروو بوونەو، بە کردەوێ لى دەکات.

مەلەکش، هەلگری پەیمان و بەلینییەکە که بۆ ئەو، زۆر پیرۆزە و ئەگەر بۆ خۆشى بۆی نەکرا، ئەوا هەر سى منداڵەکەى رادەسپێردریت، که قارەمانیەتیی خەباتە بەکرەدەو هەکاراییەکەى، پاش خۆی بکەن بە هۆنراو، هەر بۆیە روو لە هەر سى کورەکەى دەکات و دەلێ:

« شاهۆ! کاوه!
من بەلینیم بە گەل داوه،
هەماسیەک بخولقینن،
نیما بیکا بە هۆنراوه!»!

تفەنگ لە شیعەری جەلالی مەلەکشادا، تەنیا کەرەستە و ئامرازى بەرگری لە نیشتمانەکیەتی، چونکە رینگای پێ نادریت، لەرینگەى دیالوگ و زمانى ئاشتییهوه، وهک ئاخویهریکی ئاشتیخواز بئاخوی و گوێ لە خواست و داوا رەواکانی بگیردريت. هەر بۆیه لە پرووی ناچارییەوه، بۆ مانەوهی خوێ و پاراستنی خاکی نیشتمانەکی پەنا دەباتە بەر تفەنگ و دەیههوی بە زەبری تفەنگ لە زمانى شیعەرەوه، سنووره دەستکردهکان بشیوینى. ئەو تەنیا لە خەمی بەشیک لە نیشتمانەکییدا نییه، بەلکوو هەلگری خەمی هەموو بەشەکانى خاکیەتی. جەلال، وهک شاعیریکی سەر بەست و ئازا، ئازایانە بیر دەکاتەوه و شیعەر بۆ کوردستانیکی هاوبەش دەچرێ.

نمونهى زهقى ئەم سترانه شیعرییه، لێره دایه که به ناوی «من دلدارى کوردستانم» بانگه شهى بۆ دهکات:

« سنوورهکان بشیوینن
 من تامه زروى بۆن و تامى نیشتمانم
 چۆن هەنگ شەیدای گۆلەباخه ،
 من دلدارى کوردستانم.
 من ئەزانم
 به فر بۆ خوین
 چۆن باوهشى ئەکاتهوه
 داربه پرووهکان به کام تاوان ئەسووتینن
 من ئەزانم
 مرۆف له گهڵ بیرى مه رگا چلۆن ئەژى

پەلەنگ ناوی رق و كینه
 لە كام كانى ئەخواتەو
 من ئەزانم
 تینووھەكان چۆن
 مەمكى چیا ئەچەكینن
 كوستان چۆن خوین لە روخسارى ئەسپریتەو
 دالدارەكان
 بە كام وشە دینە بەیان
 تەفەنگ بە كام دەنگ و زمان
 سیاچەمانەى لوردەوارى ئەچریتەو.
 من دلداری كوردستان
 من ئەمەوئ
 لە شەقامە قورخەكانى دیاربەكرا
 شمشال لیدەم
 قام و حەيران بخوینمەو
 لە چوارچراى مەھاباد
 ھەلکەم ئالای كوردستان
 لە قامیشلى ھاوار كەم
 لەگەل چینی كریکارا
 شارى كەركوك،
 بە مان گرتن بژوینمەو».

شاعیر، كۆلتووری سیاسی و زمانى لۆژیکى دوژمنى خۆى،
 ھەم لە بواری سایکۆلۆژى و ھەم لە بواری شیۆھى ھەلسوگەوت،
 زۆر بە باشى دەناسیت. ھەر بۆیە، سەرەپرای ئەوھى كە تەفەنگ، بۆ

پاراستنى نىشتمانەكەي، لە نەبوونى زمانى ھاوبەشى دىالۇگدا، بە پىۋىستىيەكى سەرەكى دەزانىت، تەنيا خۆى بۇ شىۋازى بەرگرى بە كىرەو ۋە ئەركدار ناكات، بەلكو، شاعىرانى دىكەى ھاوزمان و ھاولاتىي خۆى، ھان دەدات، كە لە كەشى سەركوت و تۆقاندن، زمانى ئاشتىخوزانە، ۋەلامدەر نىيە، بەلكو شاعىرانى دىكەش ئەركدار دەكات، كە ھاوكات لەگەل شىعر، بۇ ۋوبە ۋوبوونەوھى نەيار و نەجاتى نىشتمانەكەيان، ئەوانىش چەك ھەلبىگرن و تفەنگ لە شان بكن. لە بەشىك لە شىعەرىكىدا، كە بۇ شاعىرى كوچكردووى گەورەى كورد «شىركو بىكەش» نووسىويەتى، ۋو لە شاعىرانى ولاتەكەى دەكات و پىيان ئەيژى

« شاعىرانى ولاتەكەم، پىتان دەلىم

سەرى شىعەرى بى چەك دەبەرن

شىعەرى بى خويىن

زەرد و بى ھىز و لاوازە

شىعەرى چىاي تىدا نەبى

زكى دەدەرن

پىتان دەلىم

بۆيە شىعەرم خويىناوييە و

سوورە پەنگم

من شاعىرى نىشتمانى خويىن و كوستان و تفەنگم».

نىشتمانپەرۋەرىي خۆشەويستىي نىشتمان لە شىعەركانى جەلال مەلەكشا، ھەر ھەمان رىچكەى خۆشەويستىي بۇ خاك و ئاوى زىدىكن، كە لە شىعەركانى «ھىمن و ھەژار، لە تىف ھەلمەت،

عه بدوللا په شیو و شیرکو بیکهس» و دهیان شاعیری دیکه، تا دهگه نه شیعرهکانی ئه، شوږ دهنه وه.

جه لالی مه له کشا، له گه ل دهر د و مهرگ و هه ژاری و پوژره شیو نه ته وه که ی نه ته نیا زور ئاشانه یه، به لکو و ئه و بو خوی یه کیک له و که سانه یه، که تا سهر ئیسقان، ههستی به هه ژاری، پوژره شی و بیبه شیو نه ته وه که ی کردو وه.

له به شینکی زور له شیعرهکانی زور جار، چاومان به مؤنولوگیکی تاکه که سیی ده که ویت، واتا خوی له گه ل خوی ددوئ، به لام له راستیدا، مه بهستی سهره کی، که له که یه تی، که بو خوی نمونه ی زیندووی ئه و راستییه تاله یه.

جه لال له ناو دلئ نیشتماندا ژیا و له پیناوی ویست و داخوازییه ره واکانی نه ته وه که ی، له پینگه ی هونه ری دهر برین و شیعره وه جه نگا و له ئاکامیشدا ههر بو ئه وان مرد. ههر بو یه، له کاتی مردن و به خاکسپاردنی تهرمه که یدا وه فاداریی خه لکمان به شاعیره نه ترسه که یان بینی!

شیعرهکانی جه لال مه له کشا، دهر بری هه لویسته کانییه تی ئاوینه ی بالانوینی راستی تالی نه ته وه که یه تی. له کوی شیعرهکانی مه له کشادا، نیشتمان، خاک، توورپه ی، کویتستان، چهک، پووبار، شمشال، گول و ... هتد، دیارترین سیممبول و توخم و ره گه زه کانی شیعری ئه و پیک دینن.

بیگومان، باسکردن و شروقه و شیکاریی له م ره هه نده ی شیعری جه لال، زور زیاتر له مه هه لده گری. ئه گه ره هه لسه نگاندنیکی زور خیرا و سهرپی له نیوان شاعیرانی میژووی شیعری به رگری له جیهاندا بکه ین، به باوه ره وه ئه وه ده لیم، که جه لال مه له کشا، هیچی

له شاعیرانی ئه‌و بواره‌ی وه‌ک: «شئاندرۆپتۆفی مه‌جارستانی، لۆرکای ئیسپانیایی، رامبۆ، مه‌حموود ده‌رویش، غه‌سان که‌نه‌فانی» و زۆر شاعیری دیکه ئه‌گه‌ر زیاتر نه‌بێ، که‌متر نییه‌.

شیعری جه‌لال مه‌له‌ک شا فره‌په‌هه‌ند و زۆر چه‌شنه، هه‌ر بۆیه بۆ هه‌له‌سه‌نگاندنی هه‌موو لایه‌نه‌کانی شیعری ئه‌م شاعیره‌ نیشتمانیه‌روه‌ره، پێویست به‌ لیکۆلینه‌وه‌یه‌ک چه‌ر و چه‌ری هه‌مه‌لایه‌نه‌ی به‌ کۆمه‌ل ده‌کات.

هیندیک ورده سه‌رنج:

ئه‌وه‌ی که ده‌لێن جه‌لال مه‌له‌کشا، شاعیری شیعری به‌رگه‌ری رۆژه‌ه‌لاتی کوردستانه، به‌ باوه‌ری ئه‌ز، ئه‌مه هه‌له‌یه‌کی زه‌ق و به‌رچاوه که به‌ ئه‌نقه‌ست، یان نه‌زانانه ده‌کریت. چونکه ئه‌و هیلکاری و سنووربه‌ندییه له خزمه‌تی به‌رژه‌وه‌ندی نه‌ته‌وه‌ییماندا نییه. ئیتمه‌ ناگرێ بلیین «ئهمه‌دی خانی، شاعیری باکووره، حاجی قادری کۆبی، ئی باشووره و جگه‌ر خوین تاییه‌ته به‌ رۆژئاوا». ئه‌م هیلبه‌ندیانه، په‌نگه له نیوان رێبه‌رانی سیاسی کورددا، به‌پێی لۆژیکی سیاسه‌تی ئه‌وان بگونجیندریت، به‌لام بۆ شاعیرانی شوێشگێژ و نه‌ته‌وه‌ییمان، هه‌له‌یه‌کی مه‌ترسیدار و کوشه‌نده‌یه!

له پێوه‌ندی له‌گه‌ل زمانی شیعری جه‌لال مه‌له‌کشادا ده‌بێ بلییم، شاعیر چونکه له‌نیو کۆمه‌له‌که‌ی خۆیدا ژیاوه، زۆر به‌ باشی ئه‌و کۆمه‌له‌گه‌یه ده‌ناسیت، هه‌م له‌ بواری ده‌روونییه‌وه و هه‌میشه له‌ بواری هه‌زی و شیوه‌ی بیرکردنه‌وه‌یان. له‌وه‌ش گرنگتر، شاره‌زایی له‌ زاراوه و بنزاراوه و زمانی کوردی به‌گشتی، که‌ شاعیر زۆر به‌ باشی ده‌سه‌لاتی به‌سه‌ر زمانی دایکی خۆیدا

دهشکی. هەر بۆیە ئەو لە هەمانکاتدا کە سادە دەنووسی، بەلام جۆریک دەنووسی، کە ناخی کۆمەلگە دەهه ژینێ. ئەو بۆ سەرجه م چین و تویژ و پیکهاتهکانی نهته وهکە ی شیعەر دەنووسی. هەر بۆیە زۆر به باشی پیشوازیی له ههلبهستهکانی دهکریت. توخی زمانی رهسهنی کوردی، له ههموو دهقه شیعرییهکانی جهلال مهلهکشادا، وهک زولالیی ئاوی کانیی بهرمانگهشاوی کوپستانی کورد، رۆشن و دیار و خویایه.

زۆر گرنگه ئەوه بزانی کە سادە نووسی له شیعردا، نهتهنیا هونهریکی سادە و سانا نییه، بهلکوو زۆر دژوار و چهتهونه! چونکه شیعری جهلال، چهنده به زمانیکی سادە نووسراوه، بهلام ههلگری نیوهروکیکی زۆر بههیز و دهوله مهنیشه و په یامیکی بهرز و ئینسانیه.

هیوادارم، لیکۆلهران و پسیپۆرانی بواری ویژە و ئەدەبی کوردی و بەتایبەت، شارەزایەنی بواری هونەری شیعەر، له داهاتوودا بتوانن ههلسهنگاندنیکی زۆر وردبینانه و ههمله لایه نانه بۆ شیعەرەکانی شاعیری شۆرشگێر و نیشتمانیپه ره وهری کورد، مامۆستا جهلال مهلهکشایه بکهن.

له یادی چلهی کوچی جهلال مهلهکشایه، گه وره شاعیری کورد، سهری ریز و کرپنۆش له بهرامبهر په یکه ره کهیدا داده نوینم. گه رچی مامۆستا جهلال مهلهکشایه ئیستا ئیدی به لهش و جهسته له نیوماندایه نییه، بهلام رۆحی ئەو شاعیره شۆرشگێر و چاونه ترسه، له لووتکهی ههرمانی میژووی شیعەر و ئەدەبی کوردیدا بۆ تا ههتایه هەر زیندووویه.

پېگه‌ی ئه‌ده‌بى،
سىياسى و كۆمه‌لايه‌تېي
مامۆستا جه‌لال مه‌له‌كشا

جه‌مال نه‌جارى

جەلال مەلەكشا، يەككە لە شاعیرانی نەوہی دووہمی شیعرى نوئى لە پوژھەلاتى كوردستان، كە بە ئاوردانەوہ لە بەرھەمی شاعیرانی پینش خوئى لە نەوہی یەكەمدا لە نوێکردنەوہی شیعرى كوردیدا پوئى كاریگەرى گێراوہ و شیعرەكانى لە كۆمەلگەدا زۆر خیرا جئ بۆ خوئان دەكەنەوہ و دەناسیندريئ.

جەلال مەلەكشا، ھەم لە شیعرى فارسى و ھەم لە شیعرى كوردیدا پەچەشكئ و نوئخواز بوو. شیعرەكانى تا ئیستا بۆ زمانەكانى فارسى، ئینگلیزى، سوئیدى و عەرەبى وەرگێردراون. لە میژووى ئەدەبیاتی ھاوچەرخى گەلەكەماندا سەدان نووسەر لە ژانرە جووربەجوورەكاندا سەرقالى نووسینی بەرھەمی ئەدەبیین، بەلام لەناو ئەو سەدان نووسەرەدا تاكو تەرا ھەلەكەوئ، بەرھەمی نووسەریك پو بچیتە ناو كۆمەلگە و باس لە خەم و ژانەكانى گەل و ئیش و ئازارەكانى بئ ولاتى و بئ نیشتمانى و دیوہ شاراوەكانى سیاسەت بكات.

جەلال مەلەكشا لەو دەگمەن نووسەرانیە كە بەرھەمەكانى لەناو خەلكدا دەست بە دەست بلاو كراو تەوہ و ھەلگى پەيامى خوئى بوو، وەك شاعیرىكى بە ھەلوئست، نەیتوانیوہ لە ئاست ئەو زولمەى كە دەرھەق بە گەلەكەى كراوہ بیدەنگ بیت، بە زمانىكى سادە سنوورە دەسكردەكان دەبەزینی و سنە و سلیمانى پیکەوہ گرى دەدات.

«ئاخو دەبئ»

ئەو رۆژە بئ

كاوہى كورم

جانئای سەفەر کاتە شانی
دەلانی بەر گاراژی
شاری سنە هاوار بکەن:
سلیمانی ... سلیمانی!»

بەرھەمەکانی مەلەکشای بەرلەوێ بەگنە چاپ، یان بە دەنگ
و ڕەنگ تۆمار بکڕین بە دەستنوس و لەسەر لاپەرە بلاو
دەبنەو، قەلەمی جەلال قەلەمیکی بوێرە و دەیهوێ خەمەکانی
ولاتیکی دابەشبوو بنووسیتەو. بەرھەمەکانی ناو کتیبی (زەرە)
زنجیری وشە دیلەکان) لە رۆژھەلات و باشووری کوردستان
دەنووسیتەو. ئەو لە شێعردا دەبیتە دەنگی نەتەوێکی کیکراو،
دەبیتە زمانی ڕەسای گەل و داوای ئازادی دەکات.

« من بە ئاوی ساردی کانیاوەکانی کوردستان
دەستنوێژ ئەگرم
لەسەر جانمازی پەرەیی گۆل
قامەتی نوێژم دەبەستم
لەسەر بەردەنوێژی کوێستان
لەسەر شەلألەیی بەرمالی خوینی شەھید
سوژدە دەبەم بۆ نیشتمان
بۆ ناوی بەرزی ئازادی
بۆ ئاوادانی نیشتمان،
بۆ پیغەمبەرائی تیکۆشان
بۆ کوردستان»

بەرلەوہی ئیمہ جەلال مەلەکشە وەک نووسەر و شاعیریک
بناسین دەبی ئاوپ لە ژیان و بەسەرھاتی لە پەربوو بەدینەوہ.
لە دەھەکانی چل و پەنجای ھەتاویدا واتە بەرلە شۆرشى گەلانی
ئێران، جەلال مەلەکشە تیکەل بە کاروباری سیاسی دەبی و بەھۆی
دژایەتیی رژیمی پاشایەتی دەخریتە زیندانەوہ. لەم قۆناغەدا
ئیمە لەگەل چالاک و تیکۆشەریکی سیاسی ئاشنا دەبین کە تا
ئەو سەرەدەمە نووسینەکانی بە زمانی فارسی بلأو دەکردەوہ.
وەک خۆی لە گرتەھەکی قیدیوییدا دەلی: لە زیندانەوہ دەستم بە
نووسینی شیعر و بەرھەم بە زمانی کوردی کرد و شۆرشى
ئەدەبى دژ بە رژیمی داگیرکەر لە بەندیخانەوہ دەست پى دەکات،
شۆرشىکی بی وەستان کە تا دواساتەکانی ژیانى کە بۆ کورد و
کوردستانی نووسی.

«شیعر و نووسراوەکانى مەلەکشە لە سەرەدەمى حکومەتى
کۆماری ئیسلامى ئێران سانسۆر کران یان رېگرىيان لیکراوە
بلأو ببەوہ. لە دواى شۆرشى گەلانى ئێران و ھاتە سەرکاری
رژیمی ئاخوندی، دیسان جەلال مەلەکشە بەھۆی بەردەوامى
خەبات و تیکۆشان دەخریتە بەندیخانە و ئەمجارە بەرھەمەکانى
لە زینداندە نووسى و دەگاتە خەلک و مندال و گەنج و پیر
شیعرەکانى لەبەر دەکەن و دەیلینەوہ.

لە دواى ئازادى لە زیندان و چوونى بۆ ورمى و کارکردنى لە
گۆڤارى ئەدەبى سروه ئیمە لەگەل نووسەریکی بیرمەند ئاشنا
دەبین کە لەو قۆناغەشدا بیر و ھزرى لای گەلەکەھەتى و لە
ماوہى ئەو پازدە سالەى کە لە سروه شانبەشانى ھاوکارەکانى
کاری کردووہ بەردەوام دەبی لە نووسینی شیعر و بابەتى

نیشتمانی. ناوبانگی جەلال مەلەکشادا گاتە باشووری کوردستان
و شیعەرەکانی لە شار و گوندەکانی باشووریش دەست بە دەست
بلاو دەبیتەوه.

ناوی جەلال مەلەکشادا لە رۆژەهلات و باشووری کوردستان بە
ریزەوه دیتە ناو کۆر و کۆبوونەوه ئەدەبیەکان و وەک شاعیر و
چیرۆکنووسیک باسی لێوه دەکەن کە قەلەمەکە ی باس لە خەم و
ئیش و ئازارەکانی گەرمیان و کوێستان دەکات.

ئەو لە ئاست کۆمەڵکوژی خەلکی هەلەبجە و ژینۆسایدی ئەنفال
بێدەنگ نابێ و بە شیعەر هاواری نەتەویەکی بێ زمان دەخاتە سەر
لاپەرە و لەرینگە ی ئەدەبیاتەوه میژووی پر لە کارەساتی گەلەکە ی
دەنووسیتەوه.

«هەقالەکان!

راستە بەهار جوان و شەنگە، نەورۆز جیۆنیکی تایبەتی گەلی
کوردە،

لێم ببورن

پیرۆزباییتان لێ ناکەم

چۆن ناوێرم.

بەلام کارتە پۆستالێکی هەلەبجەتان بۆ دەنێرم.»

لە پاش راپەرینی خەلکی باشووری کوردستان، جەلال مەلەکشادا
چەندین جار سەردانی ئەم بەشە ی کوردستانی کردووه و لەلایەن
نووسەرەکان و ئەدیباانی باشوور بە گەرمی پێشوازیی لێ کراوه.
بەبێ جیاوازی سەردانی حیزبەکانی رۆژەهلاتی کوردستانی

کردوو و له لایه ن ئه وانیشه وه به حورمه ته وه ریژی لئ گیراوه. ئه و به شیعره کانی سه لماندی که بۆ گهل و نیشتمان ه که ی دهنووسی و سیاسیه کان به چاوی شاعیریکی نه ته وه یی لئی دهروانن و له پاش مهرگیشی به راگه یه ندراو باسی که سایه تی و رۆلی ئه و نووسه ره یان کرد. له خواره وه ئاماژه به چه ند نمونه یه که ده که م: کاک مه سعود بارزانی، سه رۆکی پارتی دیموکراتی کوردستان ده لیت: «جه لالی مه له کشا نووسه ر و شاعیریکی نیشتمانپه روه ر بوو که جیی دهستی له به ره وه پیشبردنی فره هنگ و ئه ده بی کوردستان دیاره.»

«ناوهندی هاوکاری حیزبه کانی کوردستانی ئیران» به بۆنه ی کۆچی دوا یی مامۆستا «جه لال مه له کشا» په یامیکیان بلاو کرده وه. که به مجۆره باسی که سایه تی و رۆلی ئه و نووسه ره یان کردوو:

کاک «جه لالی مه له کشا» که هه ر له سه رده می پاشایه تی به هۆی بییری ئازادیخوازی ماوه یه که له زیندان کرابوو، له سه رده می راپه رین و پاش هاتنه سه رکاری کۆماری ئیسلامیش به شیعره ی شۆرشگێرانه و هه ماسی بۆ خۆراگری خه لکی کوردستان به رامبه ر به ریژی می کۆماری ئیسلامی ناو و ناوبانگی ده رکرد و شیعره کانی بۆ خه بات و بۆ پیشمه رگه و یردی زمانی خه لک بوو. «جه لالی مه له کشا» به هۆی شاره زایی له ئه ده بیاتی کوردی و فارسیدا ئه ندامی کانونی نوسه رانی ئیران بوو. ئه و که ته واوی ته مه نی له ژیر گوشاره کانی ریژی م و له دۆخیکی سه خندا تیپه ر کرد، به لام قه ت وره ی به رنه دا و به هۆی ئازادیخوازی و نووسینه کانییه وه خۆشه ویستی هه موو خه لکی کوردستان بوو.»

کاک مسته‌فا هیجری لیپرسراوی گشتیی حیزبی دیموکراتی
کوردستانی ئیران له کوچی دوایی ماموستا جه لال رای گه‌یاند:
«جه لال مه‌له‌کشنا، شیعرى کردبوو به سه‌نگه‌رى نیشتمان و وشه‌ی
کردبوو به چهک بۆ دژایه‌تیی دوژمنان و به حهق نه‌ته‌وه‌که‌ی
خوشیان ده‌ویست و بۆ مه‌رگی داخدارن».

کاک خالد عه‌زیزی سکرته‌ری گشتیی حیزبی دیموکراتی
کوردستان به‌مچۆره باسی جه لال مه‌له‌کشای کردووه:

«جه لال مه‌له‌کشنا قه‌له‌مه‌یکی بویر، نووسه‌ریکی ده‌روه‌ست و
که‌سایه‌تییه‌کی شویندانه‌ر له‌سه‌ر بییری نه‌ته‌وه‌یی و نیشتمان‌دۆستی
بوو. کاک جه لال مه‌له‌کشنا به‌هه‌لوئستی جوامیرانه‌ی و به‌شیعر
و ئه‌ده‌بی به‌رگری خاوه‌نداره‌تی له‌ویژه و بییری کوردایه‌تی کرد،
سه‌ربه‌ستیی کورد و رزگاریی نه‌ته‌وه‌یی بۆ ئه‌و ته‌نیا خه‌ونیکى
شاعیرانه‌ نه‌بوو، به‌لکوو باوه‌ریکی مرۆیی بوو که ئه‌گه‌رچی
له‌پیتاو وه‌دییه‌تانیدا زۆری ئازار چیشته؛ به‌لام ئه‌وى له‌دلی
خه‌لکه‌که‌یدا هه‌رمان و هه‌میشه‌یی کرد. بیگومان که‌سایه‌تییه‌کی
وه‌ک جه لال مه‌له‌کشنا که له‌هه‌ر بارودۆخ و هه‌لومه‌رجیکدا له‌گه‌ل
خه‌لکه‌که‌ی مایه‌وه و په‌یفه‌کانی چهک و، قه‌له‌م و شیعره‌کانی
سه‌نگه‌رى به‌رگری له‌خاک و نیشتمان و به‌ها نه‌ته‌وه‌ییه‌کان بوو؛
نه‌مه‌ره. بۆیه مه‌له‌کشنا له‌دلی خه‌لکه‌که‌یدا و له‌باوه‌ری ئه‌واندا
زیندوووه».

کاک عومه‌ر ئیلخانی‌زاده سکرته‌ری گشتیی کۆمه‌له‌ی
زه‌حه‌مه‌تکیشانی کوردستان بۆ مه‌رگی جه لال مه‌له‌کشنا نووسی:
«بروانن به‌پوخساریدا ره‌نج، ده‌رد، ئاواره‌یی، ساده‌یی
و سه‌میه‌ت، پراوپر ده‌بینن. جه‌لالی مه‌له‌کشنا هه‌ستناسک،

كوردستان خۆشهويست، شارهزاي ئهدهبي كوردی و فارسی، بپروامه‌ند به بزوتنه‌وهی پزگاریخوازی كورد و زۆریش به هیمهت بوو. ئه‌و له یه‌كهم پۆژه‌كاني بزوتنه‌وهی پۆژه‌لاتی كوردستان، ئاوالدوانه‌بوونی هونه‌ری له‌گه‌ل پيشمه‌رگه له شیع‌ره‌كه‌ی به فارسی هاوار كرد: «ای رفیق پيشمرگ تو با تفنگت و من با قلمم...». كاك جه‌لال به هم‌وو ژان و دهردی خۆیه‌وه، ددانی له‌سه‌ر جه‌رگی دانا و ته‌نیا بۆ دهردی گه‌ل و نیشتمان چپ‌ی و هاواری كرد.

مه‌رگی مامۆستا جه‌لال ده‌بی ببیته هۆی شوکیکی جیدی ویژدانی كۆمه‌لگه‌ی ئیمه كه كه‌م خزمه‌تی كرا و به‌پیی پئویست ریزی لی نه‌گیرا. ده‌زانم ئه‌وه دهردی هونه‌رمه‌ندی نه‌ته‌وهی ژیرده‌سته و بی ده‌وله‌ته، به‌لام ناكړی چاو له كه‌م بایه‌خ بوونی هونه‌ر و هونه‌رمه‌ند له ناوماندا بیوشین.»

جه‌لال مه‌له‌كشا شاعیریکی دهره‌وه‌ست و نه‌ته‌وه‌ییه، قه‌له‌می ئه‌و ته‌نیا بۆ خزمه‌تی گه‌ل و نیشتمان‌كه‌ی ده‌ینووسی. ئه‌و هینده به خه‌می نیشتمان‌كه‌یه‌وه سه‌رقال بوو كه زۆر جار خه‌مه‌كاني خۆی له بیر ده‌چۆوه.

هه‌مووان ئه‌و به شاعیریکی گه‌ل و نیشتمان ده‌یناسن، ده‌توانین ره‌گ و ریشه‌كاني ئه‌و نه‌ته‌وه‌یی بوونه له ناو شیع‌ره‌كاني دا بدۆزینه‌وه.

مه‌له‌كشا له زه‌مه‌نی كۆرۆنادا مالاوایی له ژیان و نووسین كرد، به‌لام پیگه ئه‌ده‌بی و كۆمه‌لایه‌تییه‌كه‌ی ئه‌م شاعیره مه‌زنه وای كرد كه له‌ناو ئاپۆرای جه‌ماوهردا به‌ره‌و دوا مه‌نزلگه به‌رئ بکړی و به‌م چه‌شنه ناو و یادی بۆ هه‌میشه به زیندووه‌یی بمینیتیه‌وه.

شاعیریک که قهت دوژمن
نهیتوانی نه خسهی نیشتمان
له میئشکی بسرپیتته وه

جهمال فهتھی (کۆچهر)

له ئە دەبیاتدا ریبازیك به ناوی پاراناس ههیه كه سه‌رچاوه‌كه‌ی
بۆ بیروكه‌کانی «ویكتۆر هۆگۆ» ده‌گه‌ریتته و شوینكه‌وتوانی ئەم
ریبازه له‌و باوه‌رهدان كه هونەر ته‌نیا بۆ هونەر، واته‌ ناییت
هونەر و له‌وانه‌ شیعر بخزیتته خزمه‌ت ره‌هه‌نده‌کانی دیکه‌ وه‌کوو؛
ره‌هه‌نده‌ کۆمه‌لایه‌تی و سیاسیه‌کانه‌وه، چونکه له‌و باوه‌رهدان كه
شیعر و هونەر به‌س بۆ جوانی ده‌بیته‌ بخولقین و به‌رگه‌ی ئەو
هه‌مووه‌ ئه‌رك و قورساییه‌ ناگرن.

ئەم روانگه‌ی كه له‌ ساله‌کانی ۱۸۳۰ی زایینی به‌ملاوه‌ له‌ریگه‌ی
قوتابیه‌کانی «ویكتۆر هۆگۆ» ه‌وه‌ په‌ره‌ی سه‌ند، هاوكات بوو
له‌گه‌ل سه‌ره‌له‌دانی مامۆستا نالیی كورد، نالییه‌ك كه به‌بی ئه‌وه‌ی
زانباریه‌كی له‌سه‌ر ئەم ریبازه‌ ده‌بییه‌ بیته‌ كه له‌ فه‌رانسه‌ سه‌ری
هه‌له‌دابوو، شیعه‌ره‌کانی ته‌نیا بۆ هونەر و جوانی بوون و به‌س، واته
خواوه‌ندی جوانی به‌ر له‌وه‌ی له‌ ولاتانی دیکه‌ په‌حمه‌تی خۆی
به‌سه‌ریان ببارینیت، گه‌لیك سال تیکه‌ل به‌ سروشت و دار و به‌ردی
كوردستان بووه‌ و بووه‌ته‌ به‌شیک له‌ ناسنامه و شوناسی ئەم
ولاته، ولاتیک كه نه‌یاران و دوژمنانی به‌ هه‌موو شیوه‌یه‌ك هه‌ولی
شیواندی ئەو جوانیه‌یان داوه‌ كه پێی به‌خشاوه، به‌لام چون ئەو
جوانیه‌ تیکه‌ل به‌ خوین و ده‌ماره‌کانی بووه‌ سه‌ره‌پای هه‌موو
ته‌قالاكانی دوژمنانی هه‌ر جاره‌وه‌ له‌ قه‌له‌م و هزری شاعیریک
و ده‌نگی په‌سه‌ن و ئاوریشمینی گۆرانییژیک، هۆره‌چرپیک، یان
هه‌یرانییژیک و سیاچه‌مانه‌چرپیکدا خۆی نواندووه.

خواوه‌ندی جوانی كه له‌ كوردستان كۆشکی خۆی بنیات ناوه
هه‌ر سه‌رده‌میک و هه‌ر قۆناغیک سروشتی خۆی له‌ ناخی كه‌سێك
خزاندووه، بۆیه هه‌یچ كات ئەم ولاته‌ی كه له‌ چوار لاوه‌ گه‌مارۆ

دراوه به بئ شاعیری ناسکیبژی بیرتیژی رهوانیژی لی نهپراوه،
ئهگه بابا سهرهنگی دهودانی و پیر شالیاری ههورامان و بابا
تاهیر عوریان دهوون و بو ماوهیهک گوڤهپانی ئهدهبیات بیدهنگ
دهبیت، بهلام پاش سهدان سال ئهحمهد خانی، فهقی تهیران،
نالی، مهولهوی، مهحوی و دواتر هیمن و ههژار و هیدی سهر
ههل ددهن و ناهیلن خواوهندی جوانی له م ولاته خه مبار بیت و
بیهوایی بال بهسهر ئهدهبیاتی کوردا بکیشیت.

ئهوهی که بهردهوام گوڤهپانی ئهدهبی کوردی خاوهن کهسایهتی
و نوینهری تاییهت به سهردهمهکان بووه، جیا لهوهی که سروشتی
دلرفیتی کوردستان بیانوو و هوکاریک بووه بو درکاندن و
نواندن ههست و ناخی شاعیران و هونهرمه‌ندان، بابه‌تیکی دیکه
له پشت ئهم سهره‌لدانانه هه‌بووه که ده‌بیت له جووری عه‌قلیهت
و هه‌ست و ئیراده‌ی نه‌ته‌وه‌بییدا به دوا‌ی هوکاره‌کانیدا بگه‌رین،
واته چاره‌نووس و ئهو دوخه‌ی که کوردی تیدا بووه، هانده‌ر و
پالنه‌ریک بووه بو ئه‌وه‌ی که له قوناغه جیا‌جیا‌کاندا که‌سانیک له
توره‌مه‌ی بابا سهره‌نگی دهودانی شیعر و هونه‌ر بکه‌نه ئامراز و
چه‌کیک بو داکۆکیکردن له شوناس و ناسنامه‌ی نه‌ته‌وه‌که‌ی که‌لک
وه‌ر بگریت.

یه‌که له‌و شاعیرانه‌ی وشه‌دانی شیعره‌ی پر بوو له وشه‌ جوان و
راز‌وه‌کانه و قه‌ت بو رازاندنه‌وه و جوان نه‌خشان‌دی شیعر و دی‌ر
ده‌سته‌وه‌ستان نه‌ده‌بوو، «جه‌لال مه‌له‌کشا» بوو که هه‌ناسه‌یه‌کی
خواوه‌ندی جوانی له کاتی هه‌لمژین هه‌وای کو‌یستان و شاخی
سهرکه‌شی ئاویره‌ تیکه‌ل به هه‌ناسه و خوینی ببوو و له کاتی
له‌گه‌ل قه‌له‌مه‌که‌ی خه‌لوته‌ی ده‌کرد و پیکه‌وه ده‌که‌وتنه‌ را و

ته‌کبیر، هینده له پازاندنه‌وهی تابلوی جوانی شیعر دسپه‌نگین بوو، هیندیک جار خوی جوانی و پاراناس له یوونانی کۆن هاواری لی هه‌له‌ستیت و ئیره‌یی پی ده‌بات.

ئهم شاعیره ناسکویژه بیرتیژه ره‌وانیژه‌ش وه‌کوو هه‌موو شاعیریکی ئهم گۆی زه‌وییه پیی خوش بوو له جیاتی قامه‌تی چه‌ک، وشه جوانه‌کانی له تابلوی بالا و به‌ژنی یاردا پرازی‌نیت، به‌لام مخابن ئه‌وه‌ی ئهم ئاواته‌ی لی بقه کرد شاعیری له ولاتی‌کدایه که چوارپه‌لی به‌ستراوته‌وه و ناهیلن هه‌ناسه‌یه‌کی خوشی وه‌به‌ردا بیت، بویه شاعیری ناسکخه‌یال له جیاتی ئه‌وه‌ی ناوی دیوانه شیعره‌که‌ی بکاته خرینگه‌ی وشه جوانه، ده‌یکاته «زره‌ی زنجیری وشه دیله‌کان»، په‌رتووکیک که باسی دیلی و به‌ندبوونی نه‌ته‌وه‌یه‌ک ده‌کات که هه‌زاران ساله له ژیان و خوشی دابراوه و له مالی خۆیدا بووته بیگانه و بیگانه خاوه‌ن ماله.

ره‌نگه له‌نیو کوردا زۆربه‌ی ئه‌و شاعیرانه‌ی که قه‌له‌مه‌که‌یان له خزمه‌ت نه‌ته‌وه‌که‌ی‌اندا بووه، چه‌رمه‌سه‌ری و کویره‌وه‌ری زۆریان دییت، به‌لام ئه‌گه‌ر بلین که‌سیک وه‌کوو «جه‌لال مه‌له‌کشا» له‌وه‌گه‌من شاعیرانه‌یه که هه‌موو ته‌مه‌نی له کویره‌وه‌ریدا بو نه‌ته‌وه‌که‌ی دایه‌سه‌ر و قه‌ت بو جاریکیش قه‌له‌مه‌که‌ی له هه‌مبه‌ر دوژمناندا سه‌ری نه‌وی نه‌کرد و ملکه‌چی ویسته‌کانیان نه‌بوو، ئهم ملکه‌چه‌بوون و خۆراگرییه هینده له‌دلی داگیرکه‌ر گران بوو، ئهم شاعیره‌ی بو ماوه‌ی ۱۴ سال ناوه‌ناوه له به‌ندیخانه‌کانی خۆی راگرتووه که نمونه‌ی له‌م چه‌شنه ده‌کریت ئاماژه بو «مه‌سه‌عودی سه‌عدی سه‌لمان» له شاعیرانی فارس بکه‌ین که له سه‌رده‌می غه‌زنه‌ویه‌کان، واته له‌نیوه‌ی دووه‌می سه‌ده‌ی پینجه‌می کۆچی مانگی ژیاوه.

ئەگەرچى «مەسعودى سەعدى سەلمان» ىش يەككىك لەو شاعىرانەيە كە ماوەى ۱۸ سال لە تەمەنى لە بەندىخانە بردووەتە سەر و بەشىك لەو شىعەرانەى كە لە بەندىخانەدا گوتوونى، ناوى «زندان نامە»ى لەسەر ناون، بەلام گەلىك قەسىدە و غەزەلىشى ھەيە كە لە پەسن و دەسفى پاشاكانى غەزەنەويدا بوون و تەنانەت بەندىخانەكەى بەھۆى ئازادىخوازى و كەردەوہىيەكى شۆرشگىرەنە بوو، بەلكو بەھۆى پىلانگىزى و ھاوكارىيە لەگەل مەسعودى كورى ئىبراھىم پاشاى غەزەنەوييەكان بە دژى پاشا بوو و لەلەين ئىبراھىمەوہ گىراوہ و ماوەى ۱۸ سال لە تەمەنى لە بەندىخانەكانى (ناى، دىپھەك، سوو و مەرەنجاب) تىپەراند، بەلام «جەلال مەلەكشا» بەھۆى خەبات و داكوكىيە لە مافە رەواكانى نەتەوہكەى ۱۴ سال لە تەمەنى لە بەندىخانەكانى داگىركاران داوہتە سەر، بۆيە كوالىتى و ھۆكارەكانىيان پىكەوہ جىاوازە و يەكيان قوربانى ملكەجى و پىلانگىيە نىوخۆيى بوو و يەكيان لەپىناو ئامانجە بەرزەكانى نەتەوہكەى بەشىك لە تەمەنى لە بەندىخانەكاندا بوو.

جەلالى مەلەكشا سەررەپاى ئەوہى ھەمىشە پىناسەيەكى شاعىرى نىشتمانى و نەتەوہيى بۆ خۆى مسۆگەر كەردوو، بەلام تەنانەت لە شىعەرىكىشدا نەبووہ كە بە زمانگىيە منەتەوہ باسى خەلك و نەتەوہكەى بكات، بەلكو شىعەرەكانى وەكوو قەلغانىك داكوكىيە لە شوناس و بوونى كورد و كوردستان كەردوو، كوردستانىك كە لە شىعەرەكانى جەلالدا پىناسەيەكى نويى ھەبوو و ئەو كوردستانەى نەبوو كە لە دنياى سىياسەتدا پىناسەى بۆ كراوہ، بەلكو كوردستانى نىو شىعەرەكانى جەلال لە نىوان چوار و لاتدا

شیواوه و چوارمیخه‌ی کیشراوه، به‌لام «جه‌لال»‌ی دلپ‌ر له ئه‌وینی کوردستان و یاخی له هه‌موو یاسا و سنوره ده‌ستکرده‌کان له شیعرى «ئاواتیک» ئاخۆ ده‌خوازیت که که‌ی کاوه‌ی کورپی به‌بى له‌مپه‌رى داگیرکه‌ران به‌ره‌و سلیمانی سه‌فه‌ر بکات، له‌م شیعره‌ سنه و سلیمانی که نوینه‌رایه‌تیی دوو پارچه له کوردستانی دابه‌شکراو ده‌که‌ن هیمای شارستانییه‌ت و به‌رخۆدانیکن که سه‌ره‌تا و کۆتایی سه‌فه‌رى لاویکی سه‌ربه‌ست و به‌ختیاری نیو‌خه‌ون و ئاواته‌کانی شاعیره، شاعیریک که قه‌ت له‌پیناو ئاسایشی گیان و مالی ئاماده نه‌بوو خه‌ون و ئاواته‌ پیرۆزه‌کان وه‌لا بنیت و بۆ چرکه‌ساتیکیش له‌یادی سه‌ربه‌ستی و رزگاریی نیشتمانه‌که‌ی خه‌مسارد نه‌بوو، به‌لکوو خه‌مساردیه‌کانی ته‌نیا له به‌رانبه‌ر واده و به‌لینیه‌کانی دوژمن بوو.

جه لالی مه له کشا شاعیرئکی
چه وساو هی نه چه ساوه

جه واد چه یدهری

نیچه دەلیت: «ئەوێی که ژیان خۆش دەکات چۆنیتی مامەلەکردنە لەگەڵ دەرد و ئازارەکان.»

پیموایە لەناو شاعیرانی کورد و بەتایبەتی مامۆستا هیمن موکریانی و شیرکۆ بیگەس و جەلالی مەلەکشای باش لەگەڵ ئازارەکان مامەلەیان کردوووە و ئەمەش بە مانای ئەوێ نییە که شاعیرانی دیکە کورد نەیانکردبیت.

دەبی دۆخی شاعیری کورد چۆن بیت لە ولایتیک که لە ئاسمانەکیەوێ لەعەنەت و رقی خوا بباری و لە زەوییهکە دووپشک و مار هەلقولێ؟ دەبی ژیانی شاعیری چۆن بی لە ولاتی که هیچ کەسی لە زمانی تێتەگا؟ دەبی سەبر و تاقەتی شاعیری تا چەند بی که چەندین سال تەرمی خۆی بدات بە کۆلی خۆیدا و بۆ بستیک خاک بگەرێ که جەستە پڕ لە ئازاری خۆی تیدا بنیژیت. دەبی ژیانی شاعیری، یان مروفتی چۆن بی که رۆژی هەزار کەرەت دەمری و زیندوو دەبیتەوێ. جەلالی مەلەکشای بوو و وا ژیا و واش مرد. دەزانی چۆن لەگەڵ ئازارەکان هەلبکات و خۆی بگونجینیت. جەلالی مەلەکشای لە زمانی خۆیەوێ باسی نەهامەتی و ئازارەکانی گەلەکی دەکات بەبی ئەوێ پیناسەیی وشەکانمان بۆ بکات، بەلکوو هەستی پێ دەکات و دەیخاتە سەر کاغەز. ئازاری جەلال ئازاریکی ئاسایی و کاتی نییە، ئازاری هەزاران سالی ئەو گەلە نەحەساوێیە که هەمیشە چەوسیندراوێتەوێ. بی ولاتی دەردیکی کوشندەیی بۆ هەموو تاکیکی کورد، جەلال زۆر بە قوولی هەستی بەو ئازارە کردووێ و لە شیعریکدا دەلیت:

چل سالە من

تەرمی خۆم لە کۆل ناوێ

دەیکێم و ئەشک دەپێژم

پڙيگه‌ي دووري ته‌مه‌ن ئه‌پرڻ
بستي خاڪم ده‌ست ناڪه‌وي
ئهم جه‌سته پر له ئازاره‌ي
تيا بنيٽم! ل ۳۱

ڪورد و ڪوردستان خه‌ميڪي ديڪه‌ي جه‌لاله، باس له‌وه ده‌ڪات
ميٽووش نه‌يتوانيوه ئه‌و دوو وشه‌يه له دل و ده‌رووني ئه‌ودا
بسپڙتته‌وه، هه‌ر وهڪ خوي له شيعري « وشه‌ي پيروڙ » دا ده‌ليٽ:

ميٽوو ده‌لي
سه‌دان كه‌رته
گوره‌پاني منيان ڪرده جه‌هه‌نده‌م و
ولاٽيڪيان تيا هه‌لقرچان!
به‌لام هه‌رگيز نه‌يانتواني
دوو ديارد
له‌سه‌ر سينگم بسپنه‌وه
يه‌ڪيان ڪورد و
ئه‌وي تريان
وشه‌ي پيروڙي ڪوردستان!

جه‌لال باس له‌وه ده‌ڪات كه‌ ده‌ردى ئه‌و له‌گه‌ل ده‌ردى ئه‌واني
ديڪه (داگيرڪه‌ران) جياوازه، ده‌ردى ئه‌و ده‌ردى مروڦه، به‌لام
ده‌ردى داگيرڪه‌ران ده‌ردى گونيانه. له شيعريڪدا ده‌ليٽ:

حه‌يام ده‌چي بتاندوينم
چيتان ده‌وي؟
بو چي هينده‌ روحي ماندووم ئازار ئه‌ده‌ن؟

قەت نەحەسايەوہ و ہمیشہ لہ ژیر گوشاردا بوو، بەلام ہمیشہ
ورہی بە قەت کیوی ئاویەر بەرز بوو و قەلەمەکەیی کپنۆشی بو
کەس نەبرد. ھەرۆک خۆی دەلیت:

قەلەمەکەم
لە بەرامبەر چی سولتان و فەرمانپروا و داگیرکەر
کپنۆش نابات!

جەلالی مەلەکشە ھەرگیز گلەیی و گازەندەیی نە لہ ژیانی خۆی
کرد و نە لہ گەلەکەیی، لہ شادیاندا شادی دەربریوہ و ہمیشہ
لەگەلیان یەکرەنگ بوو، ھەرچەند تورەش بوو، بەلام قەت پستی
لە گەلەکەیی نەکردوو، ھەرۆک خۆی لہ شیعری « گازەندە » دا
دەلیت:

لیتان توورەم
لەگەلتانا
یەکرەنگ ژيام
بە شادیان شاد ئەبووم و
لە ماتەمتانا ئەگریام!
بەلام کاتی قولپەیی گریان
ئەوکی ھەنسکی پیگرتم
ئێوہ کردتان بە شایلوغان
ئێستاش دلە ساکارەکەم نەگۆراوہ!
ھەرۆک دلەکەیی جارانە
ھەرچەند توورەم
پر لہ خۆشەویستیانە! ل ۶۷

یه کیك له و شتانهی که مروّف له باقی گیانله به ره کانی دیکه جیا دهکاته وه، دهر د و ئازاره، ئه و دهر د و ئازاره ی که هاوکات له گه ل معریفه و وشیار ی و ئاگاییدا بی. جه لالی مه له کشا هه لگری دوو جوړ ئازاره، ئازاریکی خوویست و ئازاریکی داسه پاو. ئازاری داسه پاو ئه و ئازاره یه که دهسه لاته کان (چ له سه رده می شا و چ له سه رده می کو ماری ئیسلامی) به سه ریان هیناوه، گرتن و زیندان و لیدان و بیبه شکردنی له زور مافی سه ره تایی نموویه که له ئازاره داسه پاو هکان، هه رچهن د جه لالی مه له کشا به تاک باسی دهکات، به لام به گشتی بو هه موو نه ته وه یه تی. خو ی ده لی: نازانم چون زیندوو ماوم، له شیعر ی کدا ده لی ت:

زیندان نییه له م و لاته

به یادگار ناوی منی له سه ر دیواری نه نووسرابی. ل ۱۷۹

نیشتمان و ته نیایی و مردن و سنوور له هه ره خه م و ئازاره کانی ئه و شاعیره یه. ئه و ئاماده نییه به هیچ شیوه یه ک کو یله بی و سه ر بو دوژمن دابخات و به شه رمی ده زانیت که له گه لیان بدو ییت و دوژمن به بچووک ده زانی هه تا قسه یان له گه ل بکات. و ره ی هینده به رزه به قه ت کیوی ئاویهر و خو ی به داریکی بالابه رز ده زانی که دارکونکه ره ش ناتوانی سه ری پی نه وی بکات خو ی له شیعر ی گازنده ی دوودا ده لی ت:

ئیه چین من بتاندوینم

هینده بچووکن

ته نانه ت به میرووله تان ناشوبه یتم

من شاعیری دلی خۆمم
 چیتان دەوی بەرماوخۆران
 بۆ چەقۆتان ھەلگرتووہ،
 سینگی شیعەرەکانم بدران.
 ئیوہ چین بتاندوینم
 من داریکی بالآ بەرزم
 گەرچی تووشی مەرگەساتی وەرزی پەشم
 بەلام ھەرگیز
 سەرم بۆ چی دارکونکەری دنیا ھەیە دانانەوینم!
 وەکوو تانە کەوتوو مە سەر گلینەیی چاوتان
 ھاتوچۆم وەک خەنجەرێکە
 پو دەچیتە ئیو دەروون و قوولایی ھەست و ھەناوتان
 ئیوہ چقلن
 سیلەیی ریگەیی جیژوان ئەگرن
 ئیوہ بەکری مەرگەوەرین
 ھەست و پۆھی ئەوینداران بریندار ئەکەن!
 ھەیام دەچی بتاندوینم
 تەماشاکەن
 وێرایی دەیان جار کەوتن و ھەستانەوہ
 من ھەر خۆمم
 وەک جارانی خۆم ئەنوینم
 ئیوہش ھەر خۆتان ئاسایی
 وەکوو کرم، بی دەست و پا
 ژلیوہتان دێ بە ناو یەکا
 بەرەو لووتکە تف ئەکەن و جنیو ئەدەن.

شک و گومان له وهدا نبييه ئه گهر سوارهي ئيلخاني زاده و عهلي
حه سه نياني (هاوار) و فاتيجي شينخولئيسلامي (چاوه) قوئانغي
يه كه مي نوئي شيعري كوردي له روه لاتي كوردستان بن، به
دنيايييه وه جه لالي مه له كشا نه وه ي دوومه كه توانيويه تي جي
په نجه ي تووي له ناو شيعر و ئه ده بي كوردستان ده ربخات.

ئه وه ش ماوه بلئم كه جه لالي مه له كشا هه رچهند ئازاري زور
ديت و نه هامة تي زوري چه شت، به لام يه كيك له خه ونه كانيشي
هاته دي، كاتيک كه له سالي ۱۹۸۰ شيعري «ئاواتيک» ي نووسي
ئه و كاته سنووري نيوان باشوور و روه لاتي داخرا بوو و ئاواتي
ئه وه بوو كه له گه راجي سنه وه هاوار بكرئ سلیماني، سلیماني.
رهنگه جه لال يه كه م شاعيري كورد بيت كه ئه و خه ونه ي هاته دي.
جه لال له شيعري «ئاواتيک» ده ليت.

ئاخو ده بي

ئه و روه بي

كاوه ي كورم

جانتي سة فه ر كاته شاني؟

ده لالاني به ر گاراي شاري سنه

هاوار بكه ن

سلیماني، سلیماني ! ل ۴۵

بو نووسيني ئه م بابه ته سوودم له ديواني جه لال مه له كشا (كزي به ره مه

شيعرييه كاني) وهرگرتوه.

مامؤستا

جهلال مهله كشا و باوه رپه كاني

هيوأ نه حمه دي

هەر ئه‌و باوه‌رپه‌ پته‌و و کوردانه‌ بوو که مامۆستا مه‌له‌کشای سه‌ره‌پای هه‌موو سه‌رکه‌وتنه‌کانی، له‌ جیهانی شیعرى فارسی دادبهرى و پووی کرده‌ خزمه‌تکردن به‌ زمان و وێژه‌ی ئه‌ده‌بى نه‌ته‌وه‌که‌ی خۆی و توانا و وزه‌ ئه‌ده‌بیه‌که‌ی خسته‌ خزمه‌ت شیعر و ئه‌ده‌بى کوردیه‌وه‌.

مامۆستا مه‌له‌کشای ده‌یزانی که «تا مال بیهه‌ویت، مزگه‌وت هه‌رامه‌» و کورد و جیهانی ئه‌ده‌ب و هونه‌رى کوردی له‌ قوولایی دلییه‌وه‌ پیشوازی له‌ پۆله‌ به‌هه‌ست و به‌ئه‌مه‌گه‌کانی خۆی ده‌کات و چاوه‌روانه‌ تاکوو له‌سه‌ر ده‌ستی پۆله‌ به‌ توانا و بلیمه‌ته‌کانی خۆی و یرای خه‌لکی دنیا بچیته‌ پیش و له‌ گه‌لانی دنیا پاش نه‌که‌ویت.

کاتیکی «شاملوو» شاعیری فارس، هانی ده‌دا که زیاتر به‌ ناخی شیعرى فارسیدا بچیته‌ خوار و زۆرتتر خزمه‌ت به‌ ئه‌ده‌بیاتی بیگانه‌ بکات، ئه‌وه‌کاته‌ وه‌خۆ دیته‌وه‌ و ده‌زانیت که کورد و ئه‌ده‌ب و وێژه‌ی کوردی زیاتر بو‌ خزمه‌تکردن ده‌شی و خزمه‌تکردن به‌ بیگانه‌، جگه‌ له‌ هه‌واری خالی و ئاکامیکی پووج و به‌تال هیچی لى‌ شین نابیت، بۆیه‌ به‌ درێژایی میژوو ئه‌وانه‌ی پشتیان له‌ نه‌ته‌وه‌که‌یان کردوو و پوو له‌ بیگانه‌ ده‌که‌ن، هه‌م له‌ خه‌لکی خۆیان بیگانه‌ بوون و هه‌م بیگانه‌ش جگه‌ له‌ بیگاری و سو‌خره‌کێشی هیچی تریان پى‌ نه‌به‌خشیون، ته‌نانه‌ت ناویان له‌ کوله‌که‌ی ته‌رى دیرۆکی بیگانه‌شدا نه‌هاتوه‌.

مامۆستا مه‌له‌کشای ئه‌وه‌کات ده‌زانیت که کورد به‌ درێژایی ئه‌م میژوو هه‌کۆنه‌، له‌لایه‌ک له‌لایه‌ن بیگانه‌وه‌ دژایه‌تى کراوه‌ و له‌لایه‌کی دیکه‌وه‌ له‌لایه‌ن خه‌لکی خۆشیه‌وه‌ (جگه‌ له‌ هیندیکی زانا و بلیمه‌ت) به‌ باشی خودان نه‌کراوه‌ و که‌متر ئاو‌پری جیددی و پێویستی

لئ دراوتهوه و تهنانهت زۆر کهسی دهسترۆیشتوو و خاوهن دهسهلات پشتیان تی کردوو و جاری واشه پشتیان له زهوی داوه، بۆیه ههم به خۆیدا و ههم به وردی به میژووی نهتهوهکهیدا دیتهوه و دهزانیت که میژوو چ غهدریکی له چارهنووسی گهله بهشخۆراوهکهی کردوو و له ههموو لایهکهوه خهریکی ههلقرچانی جهستهی کوردستان و چهواشهکردنی دیرۆکی نهتهوهی کورد بوون، بهلام قهت نهیانتوانیوه له دلی کهسی بسپرنهوه، ههستکردن بهو راستییه ئهوهنده به ناخی مامۆستادا رۆ دهچیت و چهکهره دهکات تا له شیعریکا ئهوه ههسته دینتیه زمان و دهلیت:

«میژوو دهلی»

سهدان کهرته

گۆرهپانی منیان کرده جهههندهم،

ولاتیکیان تیا ههلقرچان

بهلام ههگیز نهیانتوانی

دوو دیارده لهسهه سینگم بسپرنهوه

یهکیان کورد و

ئهویتریان

وشهه پیرۆزی کوردستان».

ئهو جارهیان ههه بهوه ناوهستیته و زیاتر و زۆرتر خۆی دهناسیته و له وره و وزه و تواناکانی خۆی دلنیا، بهلام هیشتا به باشی نازانیت بۆچی کورد بئ مافه و بۆچی وهکوو گهلانیتر مافی نییه و تهنانهت له سهههتایبترین مافهکانی ژیان بئیهشه،

دهيههويّت باشتەر بزانيّت بۆچى دهبيّت ئەگەر داواى ئەو مافه
پهوايه بکات، دهیکوژن و مالّ و سامانى بهتالان دهبن، بۆيه له
زار منالیکی ههتیوی بابکوژراو پروو دهکاته دایکی و دهلیت:

«که خۆم ناسی

وتم دایه من کیم و چیم؟

خه لکی کام شار؟

کام مه لبه ندى سهر پرووی زه ویم؟

وتی پۆله تو کوردی و دیل و ههژاری

نیشتمانت کوردستانه

به لام ناوی نیشتمانت له سهر نه خشه ی

جیهان نییه بی نیشانه

***

وتم دایه باوكم كوانى؟

بۆچى هه رگیز دهستی چه زی نه گوشیوم؟

به کام تاوان من هه تیوم؟

وتی پۆله! پۆژئ داگیرکه ران

شاریان سووتان، تفهنگی مافی کرده شان

پرووی کرده ئاسۆی سه ره بهستی

لیزمه ی خوینی گه شی له شی به سه ر

لیوی تینوی خاكا پژان»

ئه و جار مامۆستا به باشی ده زانیّت ئەگەر کورد داواى مافی
پهواى خۆى بکات و بيههويّت وهکوو گهلانى دنيا به سه ره بهستی
و دوور له کويله تی و پهستی بژی، دهیکوژن و گیان و ژيانى لى
دهستينن، ئیستا له م دۆخه سه پاره دا نازانیّت چى بکات بۆ ئەوه ی

ئيتىر نەتەۋەكەي بى ماف نەبىت و مندالانى كورد لەۋە زياتر ھەتتو
نەكەون، بۆيە ھەم ديسان ۋو دەكاتە داىكى و دەلىت:

«ۋتم داىە ئەى من چى بكەم؟»

ھەستا سەر پى،

تفەنگىكى برنۆى كورتى

بزمارپىژى داىە دەستم

ۋتى ۋۆلە!

ئەى ھۆى ئاۋات و مەبەستم

دەيان سالە لە چوار لاۋە كوردستان

دىل و يەخسىرە

دەست و پىي زنجير كراۋە

پىيازى خوين بگرە و برۆ

دوعاى گەلى چەوساۋەى كورد لە پشتى ۋۆ

سنوورەكان بۆ بشىۋىنە

كوردستانم بۆ بىنەۋە

با بە دەوريا بسوورمىەۋە

كوردستانم بۆ بىنەۋە

تا دانىشم لەتە لەتە

ۋەلاتەكەم بدوورمەۋە».

كاتىك مامۆستا ئەم راستىيەى بۆ دەردەكەۋىت كە بەداخەۋە
دوژمنانى كورد تەنيا زمانى زەبروزەنگ دەزانن و كوشتن و برىن
ۋ قەلاچۆكردن، بەندىخانە و كۆتوبەند، ھىرش و پەلامار ۋەكوو
باشترىن ديارى بۆ كورد ھەلەدەبژىرن، دەزانىت كە شۆرشى كورد
خويناۋى بوۋە و دوژمن لە زمانى ئاشتى و پىكەۋەژيان تى
ناگات، بۆيە داىكى برنۆى دەخاتە سەرشانى و ئەۋىش ھەست و

هه‌لبه‌سته‌کانی ده‌کاته مۆسیقای شوڤشی به‌رگری و به‌شیک له جیهانی شیعره‌کانی لی داگیر ده‌کات، به شیعر و هه‌لبه‌ست دهنی رۆله‌کانی نیشتمان دهدات تاکوو چه‌ک بکه‌نه شان و به‌رگری له خاکی پیروزی کوردستان و خوینی به ناحق رژاوی ئه‌و خه‌لکه به‌شه‌ره‌ف و به‌که‌رامه‌ته به ئه‌رکی سه‌رشانی خۆیان بزائن.

پاش فرمیسک و خوینیکی زۆر که له جه‌سته‌ی نیشتمان و رۆله‌کانی ده‌رژیت و خه‌بات و تیکۆشانی ئه‌و خه‌لکه دژ به داگیرکه‌رانی کوردستان له هه‌ناوی میژوودا چه‌ق ده‌به‌ستیت، سه‌ری له‌وه سوور ده‌میتیت که بۆچی ده‌بیت پاش ئه‌و ریگه دوورودریژ و خویناوییه که کورد دژ به داگیرکه‌ر بریویه‌تی و به‌چۆکدا نه‌هاتوو، خه‌لکیک هه‌بیت له ره‌گه‌زی خۆی ببیته پواز و ئۆکه‌ری بیگانه بکات و به ده‌ستی خۆی تیشه له پیشه‌ی ئه‌و میژوو و ئه‌و خه‌باته خویناوییه بدات!

بۆیه له چوارچیویه‌کی مه‌وزووندا چیرۆکی پیره‌داری هۆنیوه‌ته‌وه و به‌ته‌واوه‌تی گله‌یی و سکالا له‌و که‌سانه ده‌کات که ده‌بنه دارده‌ست و چاوساخی دوژمن و دژ به نه‌ته‌وه‌که‌یان له هیچ چه‌شنه تاوان و خیانه‌تیک خۆیان ناپاریزن، بۆیه کوردستان به پیره‌داریک ده‌شوبه‌نیت و خائین و خیانه‌تکاریش به پواز و هۆره، ده‌لیت:

«هه‌بوو نه‌بوو سالانی زوو

له‌سه‌ر یالی به‌رزی میژوو

پیره‌داریک به سالآچوو راوه‌ستابوو،

سه‌ری نابوو کۆشی خه‌یال

بیری له ژین ئه‌کرده‌وه»

له درێژهدا ده‌لیت:

«داره‌پیره به‌ر له میژوو بیری له ژیان ده‌کرده‌وه،

داره‌پیره پیشه‌ی ژینی تاکوو نیو دلی گابۆر و ماسی کوتابوو»،

واته كورد له ميژوودا به كونتر و ريشه دارتر دوزانيت و
 ئاماژه بهو ئەفسانەيه دهكات كه گۆيا زهوى لهسەر پشتى گا و
 گاش، لهسەر پشتى ماسييه و كورديش بهرله بهرهبەيانى ميژوو،
 له هەناوى هەموو ئەفسانەكاندا ريشەى هەبووه و وهكوو يەكيك
 له كونترين نەتەوهكانى سەر گۆي زهوى هەر له شوينى خۆى
 ماوهتەوه، بۆيه له شيعرهكهدا دهليت:

«لهسەر لووتكهى قهلاكهى خۆى راوهستاوه».

كاتيك دوزانن نەتەوهيهك كه لهناو دلى ميژوودا هەلقوليوه و
 ريشەى هەيه، ئەوجار بير له برينى ريشهكانى دهكهنهوه، تهوور و
 داس و كوتك دينن، بهلام چييان پى ناكريت، دوزانن «دار دهبي
 هۆرهى له خو بيت، ئەگينا ناهەشى» بۆيه له رهگەزى خۆى هۆره
 و پوازىك ساز دهكەن و به گز يەكياندا ددهن، بهلام دارهپيره
 ئەگەر لك و پۆپيشى دامركيت، جاريكى تر لهسەر پنچك و ريشەى
 دهژييتەوه و بهرهو ژيانىكى نوى تيهلهدهبيتەوه.

له بهشيكى ترى شيعرهكهيدا دهفرميت:

«فرمان درا داره پيره بقهشئين

لهبەر ئەوهى سيبهري وى ،

مۆلگهى گهلاله و پيلانه

لهبەر ئەوهى هينديك بالندهى نافهردمان

كردوويانه به هيلانه

پهل و پهسيو دارهپيره

مهتەريزي ياخيهكانه!

بيقلهشينن، ههليپاچن

چيلكهى كهن و....

به سيدارهى ياخى بوونا ههليواسن

داس و كوتك و تهوور هاتن...

خیلی دوژمن به هه‌په‌شه و گه‌له‌کۆمه هیرش ده‌که‌ن، به‌لام هیچیان له‌گه‌ل ئه‌و داره پێ ناکریت، بۆیه بیر له پوازیک له ره‌گه‌زی خۆی ده‌که‌نه‌وه، پوازیک له خۆی داده‌تاشن، داره‌پیره چه‌ندی به پوازی سه‌ره‌رپۆ و خائین ده‌لێت: «ده‌ستی سه‌وزی باوانی خۆت، به ئاموور و نیری بیگانه مه‌کێله». به‌لام هۆره‌ی وێژدان تۆپیو، گوئی لێ ناگرێ و به‌هێ ئه‌وه‌ی له حوکمی میژوو بترسیت و تف له سیمای عه‌رنه‌موت بکات، هۆره‌ی تیژی ده‌نیته سه‌ر سینگی، که‌چی به‌وانه‌شه‌وه داره‌پیره سه‌رله‌نوێ لک و پۆ ده‌رده‌کات و جاریکی تر ده‌ژێتته‌وه

مامۆستا جه‌لال پاش ئه‌و هه‌موو سووتان و چه‌رمه‌سه‌ری و داخه‌له‌رشتن و ساردی و گه‌رمیه‌ی رۆژگار له‌پیناو ئازادی و سه‌ربه‌ستیی نه‌ته‌وه‌که‌یدا، داخی گرانم وه‌کوو هه‌موو شاعیران و گه‌وره‌پیاوانی کورد، تاکوو له ژياندا مابوو، به‌پیتی پێویست ئاو‌پری لێ نادریته‌وه و ئه‌وه‌ش ده‌بیته ده‌ردیکی دیکه بۆ سه‌رباری ده‌رد و ئازاره‌کانی، بۆیه وا پێده‌چیت له شی‌عریکدا ئه‌و که‌مه‌ته‌رخه‌می و بینازکه‌وتنه‌ی خۆی درکاندیی و گله‌یی خۆی به‌ گوئی رۆژگاری سپێله گه‌یاندیی، بۆیه ده‌لێت:

«شی‌عه‌ره‌کانم بوون به‌ گۆل و

که‌نیشکه‌کانی ئه‌م شاره

چه‌پک چه‌پک، کردیان به‌ هه‌دییه‌ی دل‌داری

به‌لام هه‌رگیز، کچی نه‌هات

بلی جه‌لال

ئه‌دی خۆت بۆ هینده‌ خه‌مباری»

لیره دا جه لال مه له کشا، کوردستان و خه لکه که ی به کیژیکی جوان و بووکیکی رازاوه و پروسور ده شو بهینیت که پاش دهرد و مهینهت و چه رمه سهریبه کی زور خه ریکه پی ده گات و ده که ویتته جیهانی هه ز و خولیاکانی خویه وه، به لام به داخه وه ئه و ئه وهنده خه می ئه و پیگه یشتنه ی خواردوه که خه ریکه له گه وه ی ژیان ئاوا بی و پشتی کومی له ژیر باری ئه و هه موو خه م و چه مه ی میژوو تازه راست نابیتته وه، بویه هیوا ده خوازیت که کیژوله یه ک بیت و ته نیا له ئازارهکانی بپرسیت، ئاخو بوچی ئاوا به دهم رۆژگاره وه تلاوتلییه و که له لا کراوه، تازه چاوه پروانی ئه وه نییه که کهس هه توان بنیتته سهر زامی به سوئی، به لام ئاوردانه وه یه ک له کیژوله ی به رده م به خته وه ری، رهنگه ئه و په ری چاوه پروانی ری بواریکی ماندوو و شه که تی ریگای ئه و به خته وه ریبه بیت و بهس.

به لی، به داخه وه ئیمه «زیندوو کوژی مردوو په رست»ین و قه در و قیমে تی ئه و که سانه به پی پی پیویست ناگرین که بو خاک و خه لکی خو یان ده ژین و بوی دهمرن، به لام هه رچی بیت ئه گه ر له ژیاندا ته نیا له دلی خه لکیکدا بووه، دلنیا م پاش مه رگی چو وه ته ناو دلی هه موو خه لک و له لاپه رهکانی میژوودا ناوی به به رزی و گه وره یی تومار ده کریت، بویه وه کوو ماموستا قانعی شاعیر ده فرمیت: «نامرن ئه وانه ی وا له دلی میله تا ده ژین»

هه ر به رز و به ریز بیت یاد و ناوی ماموستا جه لال مه له کشا
له گه ل ریزم

پاییزی ۲۷۲۰ ی کوردی
۲۰۲۰ ی زاینی / نوریژ

مهلهكشا، بالويزى شيعرى
نهتهوهي و ههلويسى
سياسيى نهر

ئهقيندار كوردستان

شەوئىك فرىشتەى ئىلھامى شىئەر و خۆشەوئىستى نىشتمان و خاك و دار و بەردى كوردستان بە گوئى ژنىكى كوردىدا چپاند، مژدەم دەيه، مندالئىكت دەبى وەكوو چەم خورەى دىت، وەكوو رەوبار ھاژەى دىت، وەك ترفەى مانگ لە ئاوى رەوندا ھەردەم برىسكەى دىت. جەستەى شەلال و تژى لە خوئىن و ئازار و برىنى كوردستان كە ھەر زامىكى دەريايەكى خوئناوى دروست كردووە و ھەزاران لق و پۆپى لى بووئەتەو و دەبىتە ئەو پەنجەيەى كە لەسەر پەلەپىتكەى تەفەنگى ئازادىخوازىدا، بەرەو سىنگى مىليونان جەردە و دز و داگىركەرى ئەم نىشتمانە ھەناسەساردا تەقە دەكەن. دەبىتە ئەنگوستىلەيەك لە پەنجەى پىشمەرگە ھەتا برىقەكەى چاوى دوژمنان كوئىر دەكات و ھەر بەو قامكانەش ھەرەشەيان لى دەكات.

دەبىتە ئالائى كوردستان و وەكوو كەژاوە سىنەر بەسەر بووكى كچى كوردستانەو دەخات كە يادگارى پىشمەرگە و ھەوئىنى شۆرش و داگىرسانى مۇمەكەى كۆمارە ساوا و جوانمەرگەكەى كوردستانە، شاعىرى تىنووى ئازادى ئەگەرچى قەت بە چەك تەقەى لە داگىركەران نەكرد، بەلام پىنووسەكەى لە ھەموو چەكىك بۆ داگىركەر جەرگبەتر بوو و گولەى وشەكانى قەت بە ھەلە نەدەرۆئىشت و بەردەوام نىوچاوانى دوژمنى دەپىكان، بۆيە لە شىئەرىكدا بەم چەشنە دەچىتە ناخى بووك و زاوايەكى شۆرشگىرەو و ھەستى خۆى دەر دەبرىت.

«يادگار»

لە داوئەتى كچ و كوئىكى پىشمەرگە
ئەنگوستىلەيەكەيان ھىنا بۆ قامكى زاوا

وتیان هانی !
 له ئەنگوستی چکۆله تی که
 زاوا وتی: نا، له قامکی چکۆله ی ناکهم
 دۆشاومژە بۆ کلکه وانه شیاوه،
 چونکه ئەم قامکه پیرۆزه
 له سەر زینته ی تفته نگه کهم
 به هه زاران داگیرکه ری خاکی نیشتمانی راو ناوه !
 بووکیش وتی:
 منیش تارای سه رم ده بی
 تانوپۆکه ی چنراو له کالای فیان بی،
 دیواخه کهم
 یادگاری قازی محه ممه د
 ئالای به رزی کوردستان بی!

ئەو که له پیاوه میرخاس و به ئەمه گه مامۆستا جه لال بوو، به لێ
 جه لال مه له کشا ئەو که سه بوو که ئەو پۆژه ی خاکفرۆشان و
 خه یانه تکاران له ته ر ده یانخوارد و له وشک ده خه وتن، شین و
 ماته مینی بۆ ولاتی داگیرکراو ده گیرا و وه کوو کۆتریکی بالشکاوی
 به جیماو له سه فه ری هه قالانی ناله ی گویی ئاسمانی که ر ده کرد و
 له بهر گه راژی شاری سنه دا ده گریا و هاواری ده کرد :

«ئاخۆ ده بی»
 ئەو پۆژه بی
 کاوه ی کوپم
 جاننای سه فه ر کاته شانی؟

ده لالانی بهر گاراژی شاری سنه

هاوار بکه ن:

سلیمانی، سلیمانی»

له ناو ده قه کانی شیعیری مه له کشادا نیشتمان، ئه و کچه جوان و نه شمیلانه یه که شایانی شیعر و غزه لئی پیداهه لگوتنه، ئه م شاعیره ئه وینداری ولات، هونراوه ی بو ئه م کچه جوانه ده لیت که له کامیرای چاوه کانی ئه ودا شاجوانیکه پر له ئه وین و خوشه ویستی، شاجوانیک که هه زاران ئه وینداری له ریگادا فیدا بووه و هه نووکه ش ریزی ریواران و ئه وینداری قه ره بالغتر له هه میشه شین ده کاته وه که شاعیرانی ئه وینی نیشتمان و له وانه «جه لال»ی خیرنه دیوی ئه م ریگایه هه تا دواهه ناسه ی قه له می بو کیشانی ئه م نیگاره پر له ئازاره له ده ست نه که وت و بو جاریکیش هه وا و هه وه سی سامان و جوانه دروینه کان نه یانتوانی ههستی فریو بدهن و پینووسه که ی به دیل بگرن.

مه له کشای ئه وینداری دلپر له ئازار گه لی جار بو بیحالی و بیخاکی و یه کنه گرتووایی نیشتمانه که ی گریا و له هه مانکاتیشدا شانازی به ده ست و تفهنگی پیشمه رگه و روله کانی ولاته که یه وه ده کرد و کاتیک دهنگی گولله ی چه کی پیشمه رگه یه ک شریخه ی دههات، ئه و پئی وابوو ئه وه خوره ی ئاوی زولالی کانیاوه کانی کوردستانه که پره له پیت و وشه ی نه گوتراو و سوور و رهنگینه وه کوو خوینی شه لالی شه هیدان و خو ی ده کاته ئه و دهنگه و گورانیی عشق و ئازادی بو نه وه کانی ده لیته وه:

«مه ودا دووره

مه ودا دووره

وهک مؤم له ناو شه وه زهنگا ئه تویمه وه

من له شاخ و تو له شارى
 هەر شهو كاتى شریخه‌ی تفه‌نگ
 شه‌وى شله‌قاند
 كوردستانی پر كرد له ده‌نگ
 ئەوه منم
 له كوێستانا
 له ناو باخچه‌ی كوردستانا
 گۆرانی عه‌شق و ئازادی ده‌خوینمه‌وه
 بۆ تو‌ی ئازیز...
 بۆ نیشتمان...»

ئەشق و میهری نیشتمان لای جه‌لال مه‌له‌كشا هینده به‌رز و
 مه‌زنه، هه‌تا ئەوه‌ی خۆی لی ده‌بیته‌ ئەو خه‌لات و دیارییه‌ی كه
 وه‌كوو میرات به‌جی ماوه بۆ نه‌وه‌كان هه‌تا رۆله‌كانی ئەم خاك و
 نه‌ته‌وه‌یه له داها‌توودا شانازی به‌ رابردووی باب و باپیرانیانه‌وه
 بکه‌ن و وه‌كوو میدالیایه‌کی پیروژ به‌ به‌رۆکی بووک و جله
 كوردییه‌كانیانه‌وه هه‌لیواسن .

ئەوه وه‌ك چۆن له میراتدا شیوه‌ن و واوه‌یلایه‌تی كه بووه‌ته
 بیره‌وه‌ریی عه‌شیره‌تیک و ئەو عه‌شیره‌ته له‌سه‌ر سینگى ژياندا
 گولیان له‌گه‌ل خوین پیکه‌وه دووریوه، میراتیک كه شاعیر سه‌ره‌رای
 ئەوه‌ی ناتوانیت نكۆلی لی بکات به‌لام وه‌كوو میژوویه‌کی
 ره‌ش له خاچی دها و به‌م شیوه‌یه شه‌رم له رابردووه پر له
 خویناوییه‌که‌ی نه‌ته‌وه‌که‌ی ده‌کات، ئەم کاره‌ساته كه خۆی تیدا
 هه‌چ رۆلیکی نه‌گه‌یراه و هه‌ها ناخی جه‌لال ده‌هه‌ژینیت كه تابلویه‌کی
 وه‌ها جوان و له هه‌مانکاتدا خه‌ماوی ده‌کیشیته‌وه:

«میرات

من یادگاری ئەو عەشیرەتەم

لەسەر سنگی ژین

گولیان بە هەودای خوین تەقەل داوہ!

ئیسنا من بەلام

لە دەستەمدا قەلەم

شیوەن ئەکات و

بپنەوہ کور تە بزماریپێژەکە

باوکم لەمیژە

سەرەونخوونە و

بە دیواریکا لە خاچ دراوہ»

جەلال مەلەکشە وەکوو زۆرینە شاعیرەکانی تر ئەسپی
شیعری خۆی لە گەلیک بواردای تاو داوہ و قسە لەسەر کردوون،
پاییز و رۆمانەکانی وەکوو تەنیایی و غوربەت و هەستکردن بە
نامویی و نۆستالۆژی بآلی بەسەر رۆحیدا کیشاوە .

بەلام دواچار هەموو بابەتە هەستیار و ئالۆزەکان و فیکر و را
جیاوازەکان دەکاتە گۆلە بەنیک و ناوی دەنیت خەمی بێدەولەتی
و پارچە پارچە بوونی نیشتمان...

وەکوو لە شیعری تەنیاییدا چلۆن بە شەقامی رۆحی خۆیدا
دەگەریت و دەخولیتەوہ، جارێک شەپۆلیکی یاخی و سەرگەردانە
و جارکیش لە چواررێیانیکیدا وەستاوہ و هیچ کەس گویی لی
ناگریت و هیچ کەس ناخۆینیتەوہ.

ئەو بەتەنیا برینەکانی دەھۆنیتەوہ کە زام و برینی هەموانە،
عاشقیکە تەنیا دانیشتووہ و خەم و قەرەکان دەنوووسیتەوہ کە

ھى ھەموان و ۋەكۈۈ دانە دانەى تەسىيىخ دەيانخاتە سەر يەك و دەيانكاتە گەردنى زەرد ھەلگەپراۋى نىشتمانەۋە.

«تەنھايى و غوربەت

لە چوارپىيانى گەردوونا پراۋەستاوم

ۋەكۈۈ باۋە ئادەم تەنيا

لە خاكىكى پەش خولقاوم

بەھەشتى خوام لەبەر ھەۋا فرى داۋە

بەلام ھەۋا

لە دوا ژوانگەى بەر جەننەتى چاۋەكانيا

سىۋى كالى دلى بردم

پۆيى و ئىتر نەھاتەۋە!

ئىستا، تەنھا، تەنھا، تەنھا

لە شەقامە چۆلەكانى پۆحى خۇمدا

سەرگەردانم

ۋەك شەپۇلىكى ياخيم و

لە دەرياي خۇم ھەلبراوم

ھىچ بەندەرىك باۋەشم بۇ ناكاتەۋە

ئىستا لىرە شاعىرىكم

زامەكانم دەھۆنمەۋە

گۆرانىبىژىكى تەنھام و

لە شەۋىكى بى بواردا

دەنك دەنك

خەۋنەكانم دەنۋوسمەۋە».

بۆ جەلال مەلەكشا

جەلال ھانىسى

مەرۆ كاكە ھېشتا زوۋە
ئەم كاروانە چاۋەپروانە
تۆ ئالاي رزگارى ھەلبكەى و
بىيە پېشەنگ

***

مەرۆ كاكە با شار
تەم نەنېشىتە پۇخسارى پىرى
كەنېشكى ئەم شارە
كاتى ۋەى ۋەى و پۇ پۇيان نىيە

***

مەرۆ كاكە ھېشتا چەكەكەت
نەكرۆتە شانى پۇلەى بەجەرگى ئەمشارە
ھەتا تەقەى ئازادى
دلى شەۋەزەنگ بدپى

***

مەرۆ كاكە خەمى ئەم نىشتمانە پىرە
كى ۋەكوو خۇت دەتوانى
لە كۆلى بنى ۋ ھەى خەم ھەى خەم بكا

مەرۆ كاكە جارجار ئاۋىەر بە دەنگت
ئەبوو بە زلە و پۇل پۇل كەنېشكانى شار
لە گۆلى رەنگىنى باخت ، شىعرى تۇيان
ئەدا لە پەلكەيان

***

مەرۆ كاكه گيان مه
ئهم ههواره چۆل مهكه
ترووسكهى كوانووكهى مهكووژينهوه
با رېبواران بزنانن كوانوويهكى گهرم ههيه
كه ريگهى رۆشنايانه

***

مەرۆ كاكه مەرۆ!
باور ناكهم
ههى خهم ههى خهم بكم.

كاوه رابه!

ئاكۆ ئه لياسى

كاوه رابه!
ئەستىرەيەك لە كاڤۆلى سوورى شيعر
بە زامەوہ ... داكشاوہ
لەسەر سىنگى
بەربەيانى!
دوودل مەبە و
«جانناكەشت قەت دامەنى»،
پۆڤى دادى
خەونى جەلال
بە ھاوارى دەلانى بەرگاراڤى شارى سنە
ھەر بگاتە سلیمانى!
***

گەرەم جەلال
گەرچى مەرگت
داچۆرىنى ئەستىرەيە
بەسەر جەستەى لە تارىكى
نغرو بووى
نىشتمانا.
گەرچى رىگات سەخت و كووپە،
ئاسۆ پر لە تەتومانا.
***

بەلام گەرەم،
تۆ بە تەنيا
ھەر «شاعىرى دلى خۆت نىت»!
تۆ ئىستاكە

خۆشەويستىيى رووبارىت و

تازە ئىدى

پژاۋىتە سىنگى زەريا!

***

دۇنيا بە ... دۇنيا!

تۆ ھاۋارى ئىۋو ديۋانى رېگاي دادى

مەشخە لەكەت

چراي پوۋنى تاريكييه

ئەم پى پى لە مەشخە لانهت

ھەر دەدرەوشى،

تا گەيشتن بە ئازادى!

ژنىف - ۲۰۲۰/۱۰/۳۱ يى زايىنى

داستانی داره پیره

جهلال مهله کشا

ھەبوو، نەبوو
 سالانی زوو
 لەسەر یالی بەرزى ميژوو،
 پيرهدارى بەسالچوو
 ٲاوهستا بوو
 سەرى نابوو ھەشى خەيال،
 بيري لە ژين ئەکردهو.
 دەنگ و جريوھى بالندەکان
 لە ئاميز و لەنيو شاخ ٲەل و ٲويا
 تالي ژيني لە يادي ئەو ئەبیردوھ
 قژ و کەزى شانە ئەکرد، دەستی شەمال
 بە قەتار و سیاچەمانە،
 بە ھەيران و لۆرە و ھۆرە و
 بە گالە گال!
 دارە پيرە بەرلە ميژوو
 لەناو ئەم خاکە ٲوابوو
 دارە پيرە ريشەى ژيني
 تا نيو دلى گابور و ماسى کوتابوو
 دارە پيرە سەد قوناغى ديوو بە چاو
 بار و بنەى سەد کاروانى ٲايچابوو
 دارە پيرە، زريان و شەختە و ٲەشەباى
 سەدان کەرەت بەزانديوو،
 دارە پيرە، ھەک ئيشکچى دەشتى سووتاو

لەسەر لووتکەى قەلاکەى خۆى راوەستابوو
 دەشتى سووتاو ،
 گەواى شەپ و تیکهه لچوونى سەدان جارى
 دار و زستانی ملهوپ بوو ،
 ئەوهى پاشەکشىي ئەکرد
 هەر زستانی گژ و دپ بوو
 روژيکى رەش ، وەرزيکى تال
 داره پیره سەرى نابوو کۆشى خەيال
 با لاپەرەى گەلاکانى
 وەک کتیبى کۆنى ميژوو ئەدا لاوه
 رووداوانى يەکه ، يەکه
 بە گوێ دەشتا ئەخويندەوه ،
 وەرى دەشتى لەنيو خوينى رووداوانا
 ئەژويندەوه
 فەرمان درا...
 فەرمان درا...
 داره پیره بقلەشيين
 کۆتەى ئەنجن ، ئەنجن کەن و
 بۆ زستانی سوڤەى کۆشكى فەرمانپروا
 پەگ و ريشەى دەر بهينن ،
 فەرمان درا ، لەبەر ئەوهى
 داره پیره پەناى ياخى و جەردەکانه ،
 لەبەر ئەوهى سيبەى وى

مۆلگەي گەلەلە و پىلانىە
 لەبەر ئەوھى ھىندى بالندەي نافەرمان
 کردوويانە بە ھىلانىە
 پەل و پەسئوى دارە پىرە
 مەتەريزى ياخيەکانە!
 بىقلەشئىنن، ھەلپاچن
 چىلکەي کەن و...
 بە سىدارەي ياخي بوونا ھەليواسن
 داس و کوتک و تەور ھاتن،
 لە سىبەي دارە پىرە
 ئىستىکيان کرد
 چاويان گىرا،
 دارە پىرە ھەک بەردى رەق
 خۆي بۆ زەبرى داس و کوتک و تەور و چىتر ئامادە کرد،
 خىلى دوژمن
 بە ھەرەشە و گەلەکۆمە
 ھروژميان بۆ دارە برد!
 دارە پىرە گوئي نەلەقان،
 تەنانەت چاوي نەنووکان
 قوولتر لە جاران دەمارى
 بەناو ناخي خاکا چەقان!
 خىلى دوژمن ماندوو بوون و لە سىبەري دارە پىرە
 راکشان و کەوتنە تەگىبر و راويژان

گه وره که بیان وتی یاران !

وهک کورد ئه لئى:

«دارى پوازی له خۆی نه بئى قهت ناقه لئى»

بیروراتان کۆ که نه وه...

ناشئى نه بئى

پوازی له خۆی پهیدا کهین و دایتاشین و وهک سهگی هار

کسى دهین له دار و

ئیتیر ئیوه کارتان نه بئى!

کهوتنه گه پاران،

ئهملا گه پاران، ئه ولا گه پاران

له ئه نجاما، بهرچاویان کهوت

لقى سووتاو، رهبق و تهق و رهنگبزرکاو،

لار و گير و له بهر خوره تاو هه لقرچا، و

لاواز و ببهر و گه لا،

خویپرى، ناحهز و بهرله لا

وتیان: خویه،

دیاره ده بئى به ئاره زوو، هه لى قلاشین

به و جوړه وا مه به ستمانه

بو گیان ئه م داره دایتاشین !

لقىان برى،

لقى لار و بئى ئه مه گیان

به به لئینى درۆ کړى، دایان تاشى

تیژیان کرد و...

بوو به پواز
 وتیان بی چۆن خه یانته کا
 هۆره کهوته بهرده میان و ...
 پیره داریان گه مارۆ دا
 داره پیره هه ناسه یه کی هه لکیشا
 وتی: لقه مه رۆ، مه به به داره دهست
 قهینا کا هیشتا هه ر ماوه ت ماوه
 وه رگه پیره و له گه لما به
 له به رامبه ر ئەم به لایه ،
 مه رۆ لقه جیم مه هیله
 دهشتی سه وزی باوانی خۆت
 به ئامووری نیری بیگانه مه کیله ،
 به لام هۆره ی ویزدان تۆپیو ، پۆزه ی تیژی ، ناسه ر سینگه
 داره پیره وتی: پواز
 وه رگه پیره
 بۆ خۆت ئە لیم ،
 من نامرم
 له ئە وپه ری مه رگیشه وه هه ر دیمه وه
 میژووو حوکمت له سه ر ئە دا ،
 دوژمن خاکی خه یانته ت به سه ر ئە کا
 تف له سیمای عه رنه مووت که
 هه لپرووسکه و چاوی دوژمن قالاپووت که!
 پواز وتی !
 ئیتر من ئە و لقه له ر و لاوازه نیم
 ته ماشا که بزانه جیم

ریزم ئەگرن، قەدرم ھەییە
 جامەى زێرین بۆ سەرتاپای بالام ئەبێن!
 بەلێن وایە بێمکەن بە دەستەى خەنجەرى بەر پشتینی فەرمانپەرەوا،
 من چیم داوھ لە یاخیبوون،
 نازانم لە خەبات دژی سەرما و سۆلە...
 مافی رەوا...
 ئیتر پارە و پاروو لەلام ھەرۆک کایە
 زکم تێرە و جامەى زێرین لەبەر ئەکەم،
 قەت نەمدیوی و ناشتناسم
 رەگەز چیبیە، باوان کامە؟
 زێد و ولات لەلام بایە
 من پیاوی فەرمانپەرەوام خۆ وەحشى نیم وەک ئیوگەل
 لە ئەم یال و دوند و چیاپە.
 تەماشاکە چەندە لووس و جوان و قەشەنگم
 چەندە تیژم،
 کئ ئەزانى من ئەو لقە ھەلقراوەم
 ھەلى وا قەت دەس ناکەوئ
 لەسەر فەرمان دەتکوژم و
 داخم بەسەرتا ئەرێژم!
 پوازی نەیار،
 وەک سەگى ھار
 قەپى کردە ناخى دارا
 خێرا ھاتن، داریان دابەر
 دارە پیرە، لەناو خویننا
 ئەم و شانەى ھاتە زارا

من نامرم ،
 له ناو خوینا ئەژیمه وه
 وهک چووزهره و چرۆ لهسه ر
 کۆتهی خووما دهرویمه وه
 داره که یان بنبر کرد و
 بۆ ئاگری کووری کۆشکی سولتانیان برد
 رێ که وتن و پواز وتی: ئەهی من نابهن؟!
 گه وره که یان وتی: لاچۆ
 لاچۆ له به رچاوم بۆگهن!
 قهت نه مدیوه خائین بهخۆ
 بیژگه هۆرهی سپلهی وهک تۆ
 تفی لیکرد
 به شهپان و به تیهه لادن
 فریی دایه نیو زبلدان!
 ئەوان چوون و دواى شینگیری داره پیره
 مقۆ مقۆ که وته چیا
 بالنده کان هه والیکیان بۆ یهک ئەبرد ،
 پیرۆزبایی سه رکه وتنیان له یهک ئەکرد
 وتم: چیه چ قه و ماوه
 له دواى مهرگی داره پیره چیمان ماوه
 وتیان نابى بیدرکینین
 نهینیه و رهمز و رازه
 کاتی چوومه سه ر مه زاری داره پیره ،
 دیتم رواوه له سه ر کۆتهی
 گوپکه و چووزهی چه تری تازه!